

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV* legislatura · cinquè període · sèrie P · número 101

Ple del Parlament

Sessió 48, segona reunió, dijous 9 de març de 2023

Vicepresidència primera en funcions de presidenta,
H. Sra. Alba Vergés i Bosch

TAULA DE CONTINGUT

Dossier

Pregunta al Govern sobre la censura imposada a través del llibre d'estil de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals 310-00470/13	5
Pregunta al Govern sobre l'assetjament en el si de les escoles 310-00465/13	7
Pregunta al Govern sobre les mesures adoptades amb relació als sectors afectats per la sequera 310-00471/13	8
Pregunta al Govern sobre els danys de la fauna salvatge a la pagesia 310-00466/13	10
Pregunta al Govern sobre la funció pública 310-00467/13	12
Pregunta al Govern sobre la situació de sequera 310-00468/13	14
Pregunta al Govern sobre les polítiques d'habitatge de lloguer social 310-00475/13	15
Pregunta al Govern sobre els darrers avenços en la garantia dels drets sexuals i reproductius 310-00476/13	17
Pregunta al Govern sobre la inversió estrangera a Catalunya 310-00477/13	18
Pregunta al Govern sobre el dèficit de personal en el sistema de salut 310-00478/13	20
Pregunta al Govern sobre les mesures contra l'assetjament escolar als centres del sistema públic 310-00469/13	21
Pregunta al Govern sobre el sostre de vidre de les professionals a l'Administració de la Generalitat 310-00472/13	23
Pregunta al Govern sobre la proliferació de fauna salvatge i la manca de suport a la pagesia 310-00473/13	25

Pregunta al Govern sobre l'aprovació del pla d'ordenació de l'espai marítim que permet la instal·lació d'un parc eòlic marí al golf de Roses	27
310-00474/13	
Pregunta al president de la Generalitat sobre la justificació de la seva plantada protocol·lària al rei durant el Mobile World Congress i sobre el compliment de les seves obligacions institucionals	28
317-00266/13	
Pregunta al president de la Generalitat sobre l'acció exterior del Govern	30
317-00267/13	
Pregunta al president de la Generalitat sobre la conveniència d'impulsar macroprojectes que comporten un consum elevat d'aigua en el context de sequera actual	32
317-00269/13	
Pregunta al president de la Generalitat sobre l'aprovació d'uns pressupostos per al 2023 que promouen macroprojectes	33
317-00271/13	
Pregunta al president de la Generalitat sobre l'avantprojecte de llei de memòria democràtica i el respecte de la memòria històrica	35
317-00270/13	
Pregunta al president de la Generalitat sobre les mesures efectives previstes per a afrontar els alts índexs d'abandonament escolar	37
317-00272/13	
Pregunta al president de la Generalitat sobre les mesures previstes per a afrontar l'activació de la fase d'excepcionalitat per sequera	38
317-00273/13	
Pregunta al president de la Generalitat sobre les mesures previstes davant l'episodi de sequera	40
317-00268/13	
Declaració de la Junta de Portaveus del Parlament de Catalunya sobre la celebració del quaranta-setè aniversari de la República Àrab Sahrauí Democràtica	42
401-00034/13	
Procediment per a elegir membres de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública	43
284-00026/11	
Procediment per a designar un membre del Consell de Garanties Estatutàries	43
287-00002/13	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el fanatisme ecològic que promou	44
302-00252/13	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques relatives a la resolució alternativa de conflictes	52
302-00253/13	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el pla de prevenció de l'anorèxia i la bulímia	62
302-00254/13	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el fanatisme ecològic que promou (continuació)	74
302-00252/13	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques relatives a la resolució alternativa de conflictes (continuació)	74
302-00253/13	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el pla de prevenció de l'anorèxia i la bulímia (continuació)	76
302-00254/13	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de turisme	76
302-00255/13	

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'economia social 302-00259/13	87
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les necessitats econòmiques i socials del Maresme 302-00256/13	97
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'equilibri territorial 302-00257/13	107
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de joventut 302-00258/13)	116
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de turisme (con- tinuació) 302-00255/13	126
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'economia social (continuació) 302-00259/13	126
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les necessitats econòmiques i socials del Maresme (continuació) 302-00256/13	127
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'equilibri territorial (continuació) 302-00257/13	129
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de joventut (con- tinuació) 302-00258/13	129

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7984 (sèrie P)
DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 48.2

La sessió, suspesa el dia 7 de març, es reprèn a les nou del matí i un minut. Presideix la vicepresidenta primera en funcions de presidenta, acompanyada de la vicepresidenta segona, el secretari primer, el secretari tercer i el secretari quart. Assisteixen la Mesa el lletrat major en funcions de secretari general i la lletrada Clara Marsan Raventós.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Diputats, diputades, comencem.

Reprenem la sessió amb el primer punt de l'ordre del dia, que són les preguntes amb resposta oral –preguntes al Govern. (*Remor de veus.*) Silenci, si us plau.

Pregunta al Govern sobre la censura imposada a través del llibre d'estil de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

310-00470/13

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre la censura imposada a través del llibre d'estil de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais. Formula la pregunta el diputat Joan Garriga Doménech, del Grup Parlamentari de VOX.

Joan Garriga Doménech

¿Cuándo dejarán de imponer censura con el llamado «libro de estilo» de la Corporación Catalana de Mitjans Audiovisuais de Catalunya?

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Laura Vilagrà Pons, consellera de la Presidència.

La consellera de la Presidència (Laura Vilagrà i Pons)

Gràcies, vicepresidenta. Diputat, bé, la corporació de mitjans, òbviament, no fa censura ni amb el llibre d'estil ni amb cap altre mecanisme.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per repreguntar, té la paraula el diputat Joan Garriga Doménech.

Joan Garriga Doménech

Miri, senyora consellera..., este libro es un ejemplo más de la cultura de cancelación que ejercen en Cataluña mediante la cual imponen su ideología, ideas que imponen a los trabajadores y colaboradores de la «corpo». Llamar «nación» a nuestra querida región catalana, llamar «Països Catalans» a otras regiones de España y llamar «Catalunya Nord» a algunas regiones francesas.

Imposen, amb aquest llibre d'estil, referir-se a la nació dels catalans, Espanya, com un simple estat, menysprear i discriminar la llengua majoritària dels catalans, l'espanyol, ocultar l'origen dels delinqüents quan aquests són estrangers o del terrorisme islamista, imposar la ideologia de gènere antifamília o la nova religió climàtica.

Ejemplos de su libro de estilo, cuando los personajes catalanes son noticia: si es buena noticia, son catalanes; si la noticia es mala, son españoles. Escuchen: Si cantas flamenco en español y te nominan a los Grammy, eres catalana –Rosalía–; pero si eres un médico y te acusan de cincuenta y dos delitos sexuales contra menores, eres español..., encara que siguis nascut a Girona. Es pot ser més miserable que TV3? Es pot ser més pocavergonya amb aquest llibre d'estil?

En este libro de estilo, por eso, hay una cosa buena, y dice así: «Respetar el pluralismo político». Pues es lo único que no cumplen. Condenan el pluralismo político en sus noticias y en la elección de sus tertulianos. Vetan la voz de más de 217.000

catalanes y vetan a VOX, que, siendo la cuarta fuerza de ocho en el Parlament de Catalunya, tiene la menor cobertura en noticias políticas tanto en TV3 como en Catalunya Ràdio. Les pondré un ejemplo, en Catalunya Ràdio, representando al siete por ciento de los electores, la cobertura política de VOX es del 0,23 por ciento –una vergüenza.

En definitiva, con este libro de estilo son los reyes de la censura y fomentan el conflicto civil; roban 280 millones a los catalanes para tener una máquina de odio a España pagada por todos. Y como hemos venido aquí a defender la libertad, por eso, denunciemos este libro de estilo de la «corpo» y cerraremos TV3.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula la consellera de la Presidència.

La consellera de la Presidència

Gràcies, vicepresidenta. Diputat, bé, com suposo que sap, la corporació de mitjans és una empresa pública que, per tant, té uns òrgans de decisió propis i, en tot cas, els pot escutar d'una forma exhaustiva i sovintejada en aquesta comissió de control que té el propi Parlament; per tant, doncs, és allà on ha de fer aquest tipus de preguntes.

El Govern no intercedeix en la programació, no intercedeix en el llibre d'estil. De fet, un llibre d'estil que vull recordar que és del 2013; per tant, ja té uns anys. Segurament s'hauria de revisar i tampoc li agradaria la revisió que la corporació en faria. Però, en tot cas, el que ha de fer el Govern, òbviament, és vetllar perquè els mitjans de comunicació públics se sostinguin en uns valors. I aquests valors són els valors democràtics; són els valors de la vocació de representar tothom, socialment i culturalment; són els valors d'una informació evidentment veraç, creïble, de qualitat. I la corporació de mitjans, per tant, no censura res, sinó que respecta aquests valors que són compartits.

Jo diria que el que a vostè li molesta és que el que fa a la corporació justament és que no s'expandeixin els discursos d'odi, que no s'expandeixin els discursos racistes; això és el que fa la corporació. Li molesta que TV3 sigui la principal eina de promoció de la llengua, de sensibilització contra les violències masclistes, la divulgació dels drets sexuals i reproductius. En aquest sentit, celebrem la Marató d'enguany, on posarem al centre les dones i les seves problemàtiques. (*Aplaudiments.*) També els hi molesta la sensibilització sobre l'emergència climàtica. Elements que vostès o minimitzen o directament qüestionen que existeixin. Per tant, de fet, el que a vostès els hi molesta és TV3.

Però m'ha fet gràcia, perquè m'ha semblat desprendre de les seves paraules que diu que TV3 o la resta de mitjans censuren el seu partit. M'està demanant sortir més? És això el que vol? Si justament en el seu programa –que, de fet, no és un programa, és un pamflet de deu punts– el que deien és «eliminar el gasto político ideológico: cierre de TV3». Avui vostè mateix ho ha dit. Per tant, mentre vostè vol tancar TV3, nosaltres hi posem 42 milions d'euros més en el pressupost que s'aprovarà demà.

I, de fet, estigui atent, estigui alerta perquè la setmana vinent fem una proposta, una proposta potent, ferma, de potenciar TV3, de potenciar la llengua i una aposta de futur.

Per tant, se li gira feina, senyor diputat.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta el Govern a respondre oralment en el Ple sobre l'assetjament en el si de les escoles.

Pregunta al Govern sobre l'assetjament en el si de les escoles

310-00465/13

Formula pregunta la diputada Anna Grau Arias, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Anna Grau Arias

Gràcies. El *conseller* de Educación de la Generalitat ha dicho que el suicidio de un adolescente en Sallent y el intento de suicidio de su hermana gemela son un fracaso de toda la sociedad. ¿Qué parte de ese fracaso de toda la sociedad cree que le corresponde personalmente a usted, señor González-Cambray? ¿Se ha planteado dimitir?

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el senyor Josep González-Cambray, conseller d'Educació.

El conseller d'Educació (Josep González-Cambray)

Gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades, diputada... Bé, el que vull fer primer que res és reiterar el condol a la família de les víctimes, al centre i a tota la comunitat educativa. Tal com vostè afirmava, així ho sento: un suïcidi és un fracàs de tota la societat. Espero també que l'alumna que està hospitalitzada es recuperi al més aviat possible. I el que fem des del Departament d'Educació, des del Departament de Salut i des d'altres departaments, el que fem és acompanyar al dol l'alumnat, la comunitat educativa, i seguirem acompanyant en aquest dol el temps que faci falta.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per repreguntar, té la paraula la diputada Anna Grau Arias.

Anna Grau Arias

Señor González-Cambray, decíamos ayer, a propósito del suicidio de otra adolescente, de Kira López, que la Generalitat no se había portado bien, que trató a la familia con desapego, con desdén, con cero empatía y con poco o ningún interés por llegar al fondo del asunto que los Mossos seguían investigando cuando usted ya se había apresurado a darle carpetazo. El mismísimo Rafael Ribó, un *síndic de greuges* para nada sospechoso de inclemencia con ustedes, se lo afeó en un informe. Yo solo le pedí una cosa entonces, *conseller*: humanidad. Poco más puede ofrecerse cuando han fallado todos los protocolos antibullying por la sencilla razón de que no existen, de que todos los intentos, mayormente liderados por Ciutadans, para tener mecanismos efectivos de prevención y detección del acoso escolar se han estrellado hasta ahora contra la cobardía de unos y la falta de interés de otros. Si yo fuese usted, señor Cambray, al día siguiente de morir Kira López ya me habría cuidado mucho de activar protocolos antibullying con cara y ojos, no de estos de quita y pon que el centro escolar aplica si le conviene y si no le conviene, pues tampoco pasa nada, porque Educació no va a mover un dedo.

Mire, yo todavía no sé, nadie sabe por qué se suicidó Kira López, del mismo modo que no sé ni voy a especular sin fundamento sobre qué llevó a las dos hermanas de Sallent a acercarse a dos sillitas al balcón y saltar juntas al vacío. Yo no voy a montar un circo ni creo que nadie deba montarlo, señor González-Cambray, pero me revuelve el estómago su parsimonia, su pachorra, su no dar la cara, porque ni a pedir perdón por todo lo que ha fallado en este caso, es decir, por todo lo que ha vuelto a fallar, salió usted en persona; mandó a la portavoz del Govern.

Un suicidio adolescente será un fracaso de toda la sociedad, pero no de toda la sociedad por igual, señor Cambray. ¿De verdad no ha pensado ni por un minuto en dimitir?

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el conseller d'Educació.

El conseller d'Educació

Gràcies. L'escola és el reflex de tota la societat. La salut mental ens ocupa i ens preocupa. De fet, el Govern està desplegant el pacte nacional de salut mental i amb el Departament de Salut hem fet una enquesta amb més de 270.000 respostes per saber on estem en salut mental. És un problema social, la salut mental; és un problema complex que no té solucions fàcils, i és un problema, també ho diuen els experts, multifactorial.

Si d'alguna cosa ens han de servir els fets dels darrers dies és per posar l'assetjament al centre del debat. El Govern ho ha de liderar. Sallent ha de servir per canviar la mirada sobre l'assetjament. Per això ens comprometem a liderar un canvi de mirada en la lluita contra l'assetjament. Igual que vam decidir en el seu moment que altres formes de violència no podien ser invisibilitzades, no podem fer veure que no les vèiem, amb l'assetjament ha de passar el mateix.

A les escoles i als instituts hi ha assetjament i, malauradament, n'hi seguirà havent. Hi ha protocols, hi ha guies de suïcidi. Hi ha també recursos, perquè hi ha centenars de centres que amb els recursos actuals fan molt bona feina i despleguen programes i resolen i reconduïxen, dia rere dia, moltes situacions. I hem de seguir acompanyant aquells centres que hagin de millorar en la lluita contra l'assetjament. Però no resoldrem el *bullying* només amb protocols i amb més recursos. Cal canviar la mirada posant l'accent en la detecció. Hem d'obrir els ulls i mirar de cara l'assetjament a l'entorn educatiu, a l'entorn familiar i a tota la societat fora de l'escola. És un compromís que ens interpella.

I pel que fa a Sallent –pel que fa a Sallent–, anirem fins al final per aclarir els fets, per conèixer tot el que ha passat. Tenim obertes investigacions judicials amb els Mossos. Tenim oberta investigació amb el Departament d'Educació. Del Departament d'Educació, la investigació contempla set informes: la inspecció educativa, la inspecció de serveis, l'informe de l'EAP, de la direcció, de la tutora, de la psicopedagoga, de la USAV. Mirada de l'alumnat: incorporem la mirada de l'alumnat a partir d'ara a tots els informes, a totes les investigacions. I, un cop tinguem tots aquests informes, els posarem en coneixement del jutjat.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre les mesures adoptades amb relació als sectors afectats per la sequera.

Pregunta al Govern sobre les mesures adoptades amb relació als sectors afectats per la sequera

310-00471/13

Formula la pregunta el diputat Dani Cornellà Detrell, del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar.

Dani Cornellà Detrell

Consellera, la sequera que estem vivint aquests darrers anys no és puntual. Totes les dades ens indiquen que això ja és la normalitat: sis mesos de calor, quatre de temperatures moderades i, amb sort, dos mesos amb una mica de fred. És a dir, un clar augment de temperatures, menys pluja, menys neu i menys aigua. Tot, conseqüència del canvi climàtic.

Com afrontarem la nova realitat que vivim? El decret que ha aprovat el Govern afecta per igual totes les activitats, sectors econòmics? I els veïns i les veïnes? Pens en elaborar una planificació de sobrietat hídrica?

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Teresa Jordà i Roura, consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

La consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural (Teresa Jordà i Roura)

Moltes gràcies, vicepresidenta. Diputades, diputats, molt bon dia. Senyor Cornellà, deixi'm dir, primer de tot, que el Govern planifica i no només planifica, sinó que també executa les infraestructures hídriques en aquest sentit, per tenir un país més preparat; un país, en definitiva, més resilient als canvis que vindran. Perquè, com molt bé vostè apuntava, això ja és la nova normalitat. De fet, treballem i ho fem per protegir les persones, perquè al final això és el més important i, sobretot, per garantir-nos tots plegats l'accés a un recurs que, com molt bé apuntava d'una manera segurament difuminada, però que és així, aquest és un recurs finit.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per repreguntar, té la paraula el diputat Dani Cornellà Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Consellera, el Govern va tard, i per nosaltres no ha tingut prou en compte el territori. Les seves polítiques van en la direcció contrària a donar una resposta de fons a una de les que serà, de ben segur, la principal i més greu problemàtica dels propers anys als països de la conca mediterrània, que és, evidentment, la manca de recursos hídrics.

Més enllà d'aplicar mesures pedaç, cal una profunda revisió del model del país, econòmic i de consum. I com ja hem anat dient, el Govern continua irresponsablement apostant-ho tot al turisme, que, com saben, representa un drenatge de recursos naturals com l'aigua. Els macroprojectes i els macroesdeveniments continuen sense ni acompanyar-los amb informes d'impacte ambiental i les necessitats de consum d'aigua futures, com per exemple el Hard Rock, la Ryder Cup 2031 de golf, l'ampliació de l'aeroport per a turisme, els Jocs Olímpics d'Hivern..., un model basat en el creixement de turistes i, en conseqüència, una intensificació del consum hídric. De fet, diferents estudis ens demostren que un turista gasta diàriament quatre vegades més que un ciutadà resident, i vostès aposten per incrementar encara més els prop de 20 milions de turistes que ja vam tenir el 2019 i que anirem tenint, doncs, cada any.

¿El Govern continuarà perllongant l'eliminació dels mínims de facturació dels canons de l'aigua per al sector hotel·ler, és a dir, el sector turístic, igual que el 2021 i el 22, mentre es demana un esforç i es culpabilitza la ciutadania o la pagesia? Aquest no és un model ni de present ni de futur.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula la consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

La consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Gràcies, vicepresidenta. D'entrada, permeti'm que negui la major: aquí no es culpabilitza absolutament a ningú. Tots –tots–, hi tenim molt a fer; tots, evidentment, hi tenim també molt a dir. Ho ha explicat vostè, també, portem vint-i-nou mesos, justament, sense ploure, i això vol dir que és absolutament prioritari prioritzar l'estalvi i l'eficiència en l'ús. De fet, el 21, l'any 21, l'octubre del 21, varem aplicar ja el pla de sequera. Sap que en aquest moment, de les divuit unitats en què dividim les conques internes, en tenim dues en normalitat, tres en prealerta, nou en alerta i quatre en excepcionalitat.

Jo ho he dit moltes... Ho torno a dir... *(Per motius tècnics no han quedat enregistrats alguns mots de la intervenció de la consellera.)* ...a la presentació de l'estratègia d'adaptació al canvi climàtic, el que coneixem com l'Escacc 2030. Allà explicàvem,

i ho dèiem alt i clar: la sequera és un dels indicadors globals d'una crisi originada per un model de creixement sobre el planeta –i en això estic convençuda que està d'acord amb mi– que ha comportat, evidentment, la sobreexplotació dels recursos naturals, sens dubte, sobre la premissa que aquests eren il·limitats. I no, evidentment, els recursos no són il·limitats. L'evidència entenc que és absolutament clara. I és per això que l'Escacc estableix –i això és molt important– diferents polítiques de desenvolupament, tant social, com econòmic, com també territorial, que s'implantaràn al nostre país, i que sempre sempre sempre estaran supeditades, si m'ho permet, a tres condicionants. El primer, la protecció de la biodiversitat: importantíssim, n'hem perdut un vint-i-cinc per cent. Segon, la protecció dels boscos. Tercer, evidentment, la protecció dels ecosistemes marins. I també, extremadament important, la disponibilitat de l'aigua.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre els danys de la fauna salvatge a la pagesia.

Pregunta al Govern sobre els danys de la fauna salvatge a la pagesia

310-00466/13

Formula la pregunta la diputada Rosa Maria Ibarra Oller, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Rosa Maria Ibarra Ollé

Gràcies, vicepresidenta. Bon dia, consellera. Què farà el seu departament per lluitar contra els danys que estan provocant la fauna salvatge a l'agricultura i a la ramaderia d'aquest país?

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Teresa Jordà i Roura, consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

La consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Gràcies, vicepresidenta. Diputada, primer de tot deixi'm dir, com no pot ser d'altra manera, que el Govern és plenament –plenament– conscient de la problemàtica que genera la sobrepoblació, en aquest cas, de fauna salvatge i cinegètica. I, sobretot, és extremadament conscient dels greuges, que són molts, i que suposen..., directament a la pagesia.

I en això treballem; ho fem en temps i en forma, des de fa molts anys. I, si em permet, a la segona part, doncs, li explicaré una mica d'on venim, el perquè s'ha produït tot plegat, perquè crec que és important saber d'on venim per, evidentment, trobar les millors de les solucions.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per repreguntar, té la paraula la diputada Rosa Maria Ibarra Ollé.

Rosa Maria Ibarra Ollé

Gràcies. Bé, consellera, doncs sí, espero que en la segona part es pugui estendre una miqueta més, perquè aquest és un problema molt greu que mereix l'atenció del Govern i que mereix també explicacions per part de la consellera i, sobretot, mereix prendre decisions.

Consellera, la setmana passada hi va haver una manifestació de pagesos a Lleida; una manifestació que feia temps que no es veia quant a nombre de participants. I és que els pagesos ja no poden més, perquè aquest no és un problema de nou. Vostè em deia que fa molt temps que hi treballen. Doncs miri, en discrepo. I si hi treballen, realment no s'han vist els resultats. Fa un any que la vaig interpellar, conscients com

érem que cada vegada s'incrementaven els danys que provocava la fauna salvatge; danys a l'agricultura o accidents de trànsit, alguns amb conseqüències fatals, com el que es va produir fa unes setmanes al Maresme, amb resultat de mort. I un any després, i una vegada aprovada la moció, doncs, ben poca cosa s'ha fet. Per tant, res ha canviat o, si m'ho permet, sí que ha canviat: a pitjor, eh? I és que les poblacions de conill, de senglar, de cabirol s'han incrementat exponencialment i, per tant, també els danys que pateix l'agricultura s'han incrementat.

Estem recollint el que la seva inacció va sembrar. I si les coses no canvien, en algunes comarques serà l'únic que es podrà recollir, perquè la fauna salvatge no deixarà cap més collita. Vostès tenien un pla redactat el 2017; un bon pla, si m'ho permet, però el van guardar en un calaix i no el van desplegar. No han volgut o no han sabut prendre les accions necessàries i suficients per frenar les poblacions. I això, consellera, ha tingut i té unes conseqüències fatals; però en pot tenir de molt més greus, també. Com vostè sap, els senglars poden patir i poden encomanar la pesta porcina africana. S'imagina que passaria a l'agricultura d'aquest país, a la ramaderia d'aquest país, si la nostra cabana porcina s'encomanés d'aquesta malaltia? El sector s'enfonsaria, i no només el sector agrícola, també l'agroalimentari, i amb ell l'economia de moltes famílies i l'economia de comarques senceres. Per tant, reaccionin, prenguin les accions necessàries per controlar les poblacions i per reduir els danys als cultius, reduir també els accidents de trànsit i el risc de la pesta porcina. Acompanyin el sector agrari, apliquin solucions efectives, compensin els danys que es produeixen i, en definitiva, actuïn d'una vegada.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula la consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

La consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Sí, gràcies. Permeti'm parlar de conills. És evident del risc de la pesta africana, la pesta porcina africana, però en qualsevol cas en això estem treballant amb un pla de contingència i, de fet, crec que no ens deu anar tan malament perquè fins ara, òbviament, no la tenim aquí.

Parlem de conills. Miri l'any 89..., perquè crec que és important saber d'on venim. L'any 1989 la malaltia hemorràgica del conill a Catalunya fa caure la seva població en un vuitanta, noranta per cent. Això també és important saber-ho. A partir de la dècada del 2000, comença, doncs, una recuperació lenta, però val a dir també que una recuperació molt progressiva, i comença ja a donar problemes de danys, l'any 2000. L'any 2017, en parlava vostè, es superen els cinquanta conills per quilòmetre quadrat. I finalment es produeix una explosió demogràfica, deixi-m'ho dir així, que ens porta fins aquí, generant aquests problemes que el sector és evident que no pot assumir.

Aquest és un problema estructural i és un problema –també ho apuntava vostè– molt greu, i val a dir que també l'eliminació dels depredadors naturals se suma, òbviament, també a la resistència dels conills, en aquest cas, a la mixomatosi, i també la sequera, que no fa res més que provocar, doncs, que justament hi hagi aquesta forta expansió. Conscients d'aquesta problemàtica, des del primer moment hi hem treballat, i d'això ja en fa algun any. Hem prohibit les repoblacions de conill, hem prohibit la caça de la guineu, hem agilitzat els tràmits de la petició de caça per danys, hem autoritzat la caça cada dia de l'any. Abans, no fa gaire, només es podia caçar, en aquest cas, d'octubre a febrer.

On som ara? Doncs ara hem declarat, evidentment, l'emergència cinegètica, i ho hem fet a les diferents comarques –a la comarca de l'Urgell, del Pla d'Urgell també, al Segrià, la Segarra, la Noguera i les Garrigues–, i, evidentment, hem contractat brigades per actuar en diferents àmbits amb la declaració de diferents bateries

d'accions. A més a més, hem motoritzat també el personal de les reserves de caça, hem efectuat controls de la població mitjançant gàbies trampa, hem xipat de manera gratuïta les fures. Hem fet totes aquelles accions que des del sector i des dels propis pagesos ens han demanat, conscients... *(La vicepresidenta primera en funcions de presidenta retira l'ús del micròfon a la consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural i aquesta continua parlant uns moments.)* ...que ho hem d'acabar.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Consellera, se li havia acabat el temps.

Pregunta al Govern sobre la funció pública

310-00467/13

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre la funció pública. Formula la pregunta la diputada Marta Moreta Rovira, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Marta Moreta Rovira

Bon dia, consellera. Aquest Parlament va aprovar a finals de desembre, amb un ampli consens, una moció presentada pel meu grup parlamentari que demanava la paralització de la tramitació de l'avantprojecte de Llei de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya. Vostè, però, ha fet cas omís d'aquest acord, tot i estar en una clara minoria parlamentària, i ha decidit continuar el seu procés. I no només no ha fet cas de la seva aprovació, sinó que no ha dit la veritat a la Mesa d'aquest Parlament, perquè, aproximadament un mes més tard d'aquella aprovació, va adreçar un escrit a la Mesa que deia: «L'avantprojecte de llei respecta el principi d'autonomia local i compta amb un suport molt ampli capaç de generar un acord sobre la reforma.»

I afirma i signa aquesta carta quan ni el Consell Rector de l'Escola d'Administració Pública, ni el Consell Català de la Funció Pública ni la Comissió de Govern Local s'havien pronunciat encara i ni tan sols s'hi havia reunit. Així, doncs, no entenem massa quan diu que compta amb un gran consens. La indignació de molts sectors s'ha fet visible, i recentment el Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya ha emès un dictamen demolidor, que, entre altres observacions, considerava que prèviament a l'elaboració d'aquest avantprojecte hauria d'haver estat necessari realitzar una negociació i un debat en el model de funció d'ocupació pública amb tots els agents socials i polítics implicats, i li advertia que l'avantprojecte trepitja competències municipals.

Tampoc ha tingut interlocució adequada a l'alçada amb les universitats públiques, ni amb els grups parlamentaris ni amb els sindicats. La UGT li demana, com nosaltres, que es tramiti aquesta llei paral·lelament amb la llei d'ocupació. I per què? Doncs és lògic: si no hi ha un model d'ocupació pública per elaborar, no es pot elaborar una reforma de l'escola d'administració, que ha d'estar al servei d'aquest model. Pensa seguir amb la tramitació d'aquest projecte de llei?

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Laura Vilagrà Pons, consellera de la Presidència.

La consellera de la Presidència

Gràcies, vicepresidenta. Diputada, bé, hem tingut moltes ocasions de parlar de funció pública en aquest Ple, també en comissió i també, diguem-ne, en reunions directament amb vostè mateixa. Dir-li que el que m'agradaria a mi és poder gestionar tots els paràmetres de la funció pública i, per tant, ser un estat, també, per legislar

absolutament en tot. Malauradament, tinc una legislació bàsica que em coarta en aquest sentit, però, en qualsevol cas, és bo i important que parlem de funció pública.

Hi ha temes urgents i importants; hi ha temes estratègics. I aquests que vostè apuntava són temes estratègics. D'una banda, la llei d'ocupació pública, amb la que pretenem transformar bona part de l'Administració, la que podem. I, l'altra, com vostè apuntava, la llei de l'Escola d'Administració Pública, una eina que no és només una eina formativa –que sí que ho és, i molt potent–, sinó que també és una eina d'acompanyar aquesta transformació de l'Administració, també una eina de transferir coneixement d'una administració a l'altra. Per tant, posar en valor la feina que s'està fent.

En tot cas, sí que ens hem reunit amb el Consell Català de la Funció Pública –ja ens hi hem reunit. I aquí hi ha sindicats, però també hi ha el món local. Per tant, vàrem poder debatre a fons aquestes dues lleis. També hem fet treball parlamentari amb els grups que han volgut –amb vostè mateix, amb el seu grup, n'hem parlat sobradament–, també amb l'acadèmia; també en àmbits més sectorials, perquè el que volem és que aquesta ocupació pública sigui per a tothom. Per tant, amb un àmbit sectorial, per exemple, com el de la discapacitat intel·lectual, també hi parlarem.

En aquest sentit, el Govern escolta, escolta el Parlament, escolta els agents, els diferents agents i, evidentment, al centre, les treballadores i treballadors de l'Administració, a través dels seus representants. Per tant, hem decidit compassar les dues lleis i, en aquest sentit, fer que vagin en paral·lel.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per repreguntar, té la paraula la diputada Marta Moreta Rovira.

Marta Moreta Rovira

Consellera, a nosaltres ens agradaria que, quan es diu que ja s'ha parlat amb tothom, es faci quan toca, no després d'haver anul·lat diverses reunions perquè no s'havia arribat a cap consens i ha hagut de retirar-ho de l'ordre del dia per poder parlar d'aquest tema.

Per tant, nosaltres agrairíem que hi hagués transparència, molta transparència en aquest tema, perquè les coses no s'estan fent prou bé.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula la consellera de la Presidència.

La consellera de la Presidència

Gràcies, vicepresidenta. Bé, vostè mateixa ho ha dit. Ens hem reunit, no hem retirat de l'ordre del dia res. El que estem fent és repensar la funció pública, especialment començant per l'accés, per la provisió, perquè volem rejuvenir les plantilles, que, com sap, es troben en un nivell de possibilitats de jubilació alt; també trobar els perfils adequats per fer front a tots els reptes. I ho fem sempre del costat del representant dels treballadors, òbviament.

De fet, avui mateix tornem a tenir mesa de la funció pública per tornar a abordar temes rellevants per a ells, des d'un punt de vista de conciliació, des d'un punt de vista de protocols. Sempre ho fem així. I ho fem així amb temes per acabar amb la precarietat i la temporalitat, amb temes de mesures socials, amb temes retributius o amb els que calgui. Perquè, de fet, el compromís amb la transformació, d'aquest Govern, és clar; per tant, els temes estratègics que avui hem parlat, per a una administració més amable, més flexible, més àgil, per respondre a les necessitats de la ciutadania.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre la situació de sequera.

Pregunta al Govern sobre la situació de sequera

310-00468/13

Formula la pregunta la diputada Sílvia Paneque Sureda, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Sílvia Paneque Sureda

Bon dia, consellera. Estic segura que compartim la preocupació pels 224 municipis i els 6 milions d'habitants afectats per la declaració d'excepcionalitat per sequera. Però, a la vista del decret que ha aprovat el seu Govern, no estic tan segura que coincidim amb la recepta de què cal fer els propers mesos.

Vostè ha dit que ens trobem en una situació sense precedents, però li haig de recordar que el 2008, en una situació similar en gravetat, es varen fer algunes coses bé. De fet, la dessalinitzadora del Prat, inaugurada pel president Montilla el 2009, és l'última, l'última gran inversió feta a Catalunya en aigua. I sort n'hem tingut, perquè, de no tenir aquesta inversió, en aquests moments probablement ens trobaríem en situació d'emergència, amb el semàfor vermell de la sequera.

I aquests últims vint-i-cinc mesos, crec que el Govern hauria pogut fer les coses millor, molt millor, i ens preocupa que no s'estigui abordant el tema des de l'angle adequat. Vostè ha fet declaracions els últims dies, en el sentit de que hi ha sequeres cada deu anys, que la pluviometria no ens ha acompanyat. Però jo li recordo que, ja el 2019, la pròpia ACA li recordava que hi hauria una disminució d'un vint per cent en aigua.

També demanen estalvi als catalans i catalanes. Jo li recordo que des de la sequera del 2008, el comportament dels catalans i catalanes en aquest sentit és exemplar, i que el recorregut de millora és més aviat petit. Però el més greu: en el decret es contempla un règim sancionador als municipis que superin les dotacions d'aigua. I jo li dic que això li farà recaptar diners, però no li farà aflorar ni un metre cúbic d'aigua.

El problema que tenim no és ni cíclic ni conjuntural, és estructural. Necessitem recursos hídrics de proximitat i desvinculats de la climatologia o de la pluviometria. Necessitem, en definitiva, noves infraestructures per tenir un cicle d'aigua resilient a Catalunya. I la pregunta que s'imposa és: quines actuacions té previstes els propers mesos i anys el seu departament?

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Teresa Jordà i Roura, consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

La consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Sí; gràcies, presidenta. Senyora Paneque, ho hem explicat ja a la pregunta del diputat Cornellà. En qualsevol cas, estem d'acord que l'aigua és un recurs, òbviament, finit, i que de totes i de tots depèn estar-ne preparat i, sobretot, de totes i de tots depèn ser-ne resilient als canvis, que, com dèiem, han vingut per quedar-se.

Deixi'm-li dir també que el primer cicle del pla de gestió de la conca, que era de l'any 2009 al 2015, aquestes, tot el que anunciava el pla, totes les inversions del pla, no es van poder dur a terme per la crisi que, òbviament –i tot el país ho coneix–, va patir l'Agència Catalana de l'Aigua en el segon cicle de planificació, del 16 al 21. Aquestes actuacions, doncs, no es van contemplar dins del pla perquè no tenien consignació pressupostària. Ara, a la segona part de la pregunta, perquè espero que acabi per si hi ha alguna pregunta més, doncs, explicaré aquest nou cicle de planificació, que és de l'any 22 a l'any 27.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per repreguntar, te la paraula la diputada Sílvia Paneque Sureda.

Silvia Paneque Sureda

Doncs esperarem el segon torn a saber-ho, però, en qualsevol cas, li recordo que vostè té plenes competències exclusives en les conques internes, i que, ja que en parla, d'inversions i d'execució, li haig de dir que lamentablement el 2022, tots conscients de la situació en què ens trobàvem i que ens trobaríem a futur, al seu departament, l'ACA va executar només el 20,79 per cent de les inversions que estaven previstes; el vint per cent, el 2022, amb la situació en què ens trobàvem.

Consellera, abandoni la retòrica de «cada gota compta, donem moltes vides a cada litre d'aigua». Abandoni la retòrica, si us plau, i passi a l'acció. Menys sancions a municipis i més inversions en cicle de l'aigua a Catalunya, consellera.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula la consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

La consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Gràcies. Ho reitero: cada gota compta, sens cap mena de dubte. Un segon per parlar-li del decret llei, i després entro en les inversions. De fet, aquest decret llei el que pretén ser és una caixa d'eines, no té cap vocació de perseguir absolutament ningú. I quan dic «una caixa d'eines» és aquella caixa típica que l'obres, evidentment, quan la necessites, eh? Però, al contrari, el que sí que és necessari és que sigui una mesura dissuasòria en cas de que hi hagi excés de consum. Nosaltres som els que estem al costat dels ajuntaments i, òbviament, al costat dels sectors.

Ho deia vostè, eh? De fet, disposem de tecnologies per a les quals abans no teníem recursos, que, val a dir-ho, ens han aportat, en aquest cas, cent noranta hectòmetres cúbics entre el 22 i principis del 23, cosa que és extremadament important. El que farem? Doncs regenerar, dessalinitzar i ajudar els ajuntaments. Doblar el volum d'aigua regenerada, els propers cinc anys, per arribar, evidentment, a reutilitzar prop del vint per cent de l'aigua que consumim; millorar les estacions de tractament d'aigua potable, en aquest cas de la conca del Besòs i del Llobregat, en el període 23/27, amb 200 milions d'euros; iniciar els tràmits de construcció de la nova ETAP del Besòs, en aquest cas amb 260 milions d'euros; l'ampliació de la dessalinitzadora, que es licita ja aquest 2023, amb 250 milions d'euros; 100 milions d'euros més a les inversions de sanejament d'aigua d'aquest 2023; 30 milions –el doble de l'any passat– en ajuts a l'abastiment en alta, que en parlàvem l'altre dia, fruit d'una interpellació; i aquest mes, doncs, ja tindrem la proposta també de les persones que integraran la taula de l'aigua, amb la voluntat que es constitueixi de seguida, després de Setmana Santa; i tenir bàsicament el país preparat per, evidentment... *(La vicepresidenta primera en funcions de presidenta retira l'ús del micròfon a la consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural i aquesta continua parlant uns moments.)*

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Consellera, se li ha acabat el temps.

Pregunta al Govern sobre les polítiques d'habitatge de lloguer social

310-00475/13

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre les polítiques d'habitatge de lloguer social. Formula la pregunta el diputat Ferran Estruch i Torrents, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Ferran Estruch i Torrents

Gràcies, vicepresidenta. President, conselleres, consellers, diputades i diputats, bon dia a tothom. Cop de timó a la política d'habitatge de lloguer social a Catalunya. Aquesta setmana passada, conseller, anunciàveu, juntament amb el president, la

incorporació, en els propers tres anys, de deu mil nous habitatges al parc de lloguer social. Cop de timó, doncs, del Govern, en una de les polítiques claus per garantir un dret bàsic: un habitatge digne i de qualitat per a la gent del nostre país.

Des del nostre punt de vista, aquestes són les polítiques valentes que ens calen, les que necessita aquest país, que van més enllà de la simple gestió del dia a dia, amb l'objectiu de fer canvis estructurals, canvis de model. Transformar pel que sempre hem defensat: per estar al costat de la gent i pels problemes que els preocupen, i fer-ho a tot el país.

Sabem que entre el 2016 i el 2022 l'Incasòl només va construir 323 habitatges; insuficient per donar resposta a una problemàtica greu. Ara, el Govern d'Esquerra ha anunciat que es posaran a disposició deu mil habitatges en tres anys. Estem, doncs, davant d'un canvi de model, un model que pensa en l'habitatge com un dret. Celebrem aquest anunci del Govern, conseller Fernàndez, i ho fem perquè actualment tenim un dos per cent de pisos públics, lluny del nou per cent de parc públic de la mitjana de la resta de països europeus. Insuficient, sí, però en el camí d'assolir aquesta mitjana i posar el país al dia, després d'anys sense avançar prou.

Per això, i perquè volem ser útils a la ciutadania i donar resposta a una necessitat social que és més que evident, ens enorgulleix que aquest Govern vulgui sacsejar les polítiques d'habitatge que porten masses anys adormides. Nosaltres volem que les coses passin, i, ara que tenim l'oportunitat de canviar aquest rumb en les polítiques d'habitatge del país, no podem deixar escapar aquesta oportunitat. Per tot això, conseller, voldríem més informació sobre la política del Govern en matèria d'habitatge de lloguer social.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el senyor Juli Fernàndez Olivares, conseller de Territori.

El conseller de Territori (Juli Fernàndez i Olivares)

Gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades... Diputat Estruch, com bé vostè deia, al Govern de la Generalitat fem polítiques d'habitatge per tal de fer que la vida de la gent sigui una mica millor, que la vida de la gent sigui una mica més fàcil. I el que pretenem és impulsar i transformar aquestes polítiques d'habitatge perquè el dret a l'accés a l'habitatge sigui un dret efectiu. I això ho fem en tres àmbits: en l'àmbit de l'emergència habitacional, en l'àmbit de la rehabilitació i, com vostè avui em pregunta, al voltant de l'increment del parc de lloguer social a Catalunya.

Aquest increment del parc de lloguer social a Catalunya el fem amb totes les eines que tenim, amb totes les eines que disposem. I no ho fem sols; ho fem amb tots els agents que podem: ho fem amb els ajuntaments, ho fem amb els promotors, ho fem amb el tercer sector, ho fem amb cooperatives, ho fem amb fundacions, amb tots els agents que podem i amb totes les eines. Per tant, el Govern de la Generalitat el que fa és impulsar algunes noves eines que fins ara no s'havien utilitzat, com pot ser, per exemple, la compra directa des de l'Incasòl, o com pot ser també la cessió de sòl, la cessió de sòl per a promoció delegada, que garanteixi sempre que la titularitat del sòl seguirà sent pública i que els habitatges que es construeixin seran sempre de lloguer social.

I vull aprofundir-hi, aquí; és a dir, les nostres polítiques d'habitatge persegueixen permanència, persegueixen que siguin estructurals, que el parc d'habitatge públic de lloguer ho sigui per sempre. I això..., per posar-li algunes qüestions concretes, ja en tenim d'engegats. Tenim 428 pisos en construcció, 791 pisos en fase administrativa d'obra, 900 habitatges programats, dels quals 550 els formalitzarem aquest mes, i ho fem al Vallès Oriental, al Vallès Occidental, a l'Alt Camp, al Baix Camp, al Maresme, al Garraf, en un mínim de vuitanta-dos municipis. Hem resolt la convocatòria per a dos-cents habitatges i en resollem una la propera setmana. I, per tant, treballem

perquè la vida de la gent sigui millor i perquè les polítiques d'habitatge siguin estructurals.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta el Govern a respondre oralment en el Ple sobre els darrers avenços en la garantia de drets sexuals i reproductius.

Pregunta al Govern sobre els darrers avenços en la garantia dels drets sexuals i reproductius

310-00476/13

Formula la pregunta la diputada Marta Vilalta i Torres, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Marta Vilalta i Torres

Moltes gràcies, vicepresidenta. Bon dia a tothom. Consellera, el feminisme i les polítiques feministes no només es prediquen, sinó que sobretot s'exerceixen i es practiquen. I això és el que fa el Govern de la Generalitat –vostè ho sap perfectament–: avançar en la conquesta i la garantia de drets de les dones. Un dels exemples més pràctics el trobem recentment: l'anunci que les dones del Pirineu podran avortar quirúrgicament sense desplaçar-se a cap altra regió sanitària, com havien de fer fins ara. Dit d'una altra manera, el que fa aquest Govern és garantir que les dones del nostre país, visquin on visquin, puguin exercir amb equitat territorial el seu dret a l'avortament i, a més a més, puguin escollir el mètode farmacològic o quirúrgic en la interrupció voluntària de l'embaràs, i, a més a més, ho puguin fer de forma lliure, gratuïta i segura.

Fem real, per tant, una reivindicació històrica lluitada durant molts anys pel moviment feminista, per les dones. De fet, des del maig del 2021, la cobertura del servei d'interrupció voluntària de l'embaràs ha avançat com mai: s'ha ampliat en vuit punts del territori català –a Lleida, a Tortosa, a Berga, Manresa, Viella, la Seu d'Urgell, a Tremp i a Puigcerdà–, fins al punt que ara Catalunya és el país amb una cobertura territorial més àmplia i equitativa d'accés a l'avortament. I això, cal dir-ho, passa en un context internacional de regressió d'aquests drets, i específicament de l'accés al dret a l'avortament. I quan es qüestionen els drets sexuals i reproductius per part de la dreta, per part de l'extrema dreta o de grups fonamentalistes, doncs Catalunya es converteix en un refugi, com va dir vostè, Catalunya es converteix en punta de llança de la defensa dels drets de les dones. I així ho reconeix també el Consell d'Europa en un informe de l'Assemblea Parlamentària, que qualifica la política de drets sexuals i reproductius del Govern de Catalunya de determinada, avançada i inclusiva.

Ahir era 8 de març i sortíem al carrer; omplíem les places en favor de la lluita feminista i per unes polítiques d'igualtat que serveixen per enderrocar el sistema patriarcal. Des del carrer i des de les institucions, des de tot arreu hem de treballar per aquesta defensa dels drets i per fer-ho possible. Hi havia qui es preguntava per què un departament d'Igualtat i Feminismes al Govern de la Generalitat. Doncs bé, la resposta són els fets: totes les mesures, aquesta bateria de mesures que s'han implementat i que estan marcant un abans i un després per situar a l'agenda política la vida de les dones, atendre les nostres necessitats i avançar en la conquesta d'aquests drets. És innegable aquest compromís del Govern, un compromís per garantir drets per a tothom i a tot arreu.

Per això, consellera, li voldríem preguntar que ens fes una valoració d'aquestes mesures i quins són els avenços en els drets sexuals i reproductius de les dones.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Tània Verge Mestre, consellera d'Igualtat i Feminismes.

La consellera d'Igualtat i Feminismes (Tània Verge Mestre)

Gràcies, vicepresidenta. Diputada Vilalta, els drets sexuals i reproductius ocupen un lloc central en l'agenda del moviment feminista i també ho fan en les polítiques del Govern, amb una estratègia nacional de drets sexuals i reproductius que en aquesta darrera setmana ha pogut demostrar la seva potència.

Com bé deia, assolíem aquesta fita històrica de l'accés, en totes les regions sanitàries, al mètode farmacològic i quirúrgic d'interrupció voluntària de l'embaràs. També hem passat a garantir, com presentàvem la setmana passada, l'accés gratuït a l'anticoncepció de llarga durada amb els mètodes més efectius, com són el DIU i l'implant subdèrmic, amb una previsió de gratuïtat en els propers quatre anys per a totes les dones i persones gestants del país, i, començant ara amb una cobertura ja àmplia, totes les dones i persones gestants de fins a vint-i-nou anys, aquelles que han realitzat una interrupció voluntària de l'embaràs o aquelles que estan en una situació de vulnerabilitat, ja sigui per causes socioeconòmiques o perquè estan en una situació de violència masclista. És una mesura clau per planificar els embarassos, per prevenir els embarassos no desitjats, que tenen un impacte brutal en la salut i els projectes vitals de les dones, i també és un estalvi econòmic important per a les dones, perquè, en l'anticoncepció, acostumen a ser les dones qui assumeixen el cost principal.

I aquest dimarts aprovàvem a govern el pla d'equitat menstrual i climateri, que garanteix l'accés gratuït per a totes les dones als productes menstruals, especialment els més sostenibles. Però no només aquest accés als productes, ja sigui via aquesta distribució que es farà en punts de proximitat arreu del país de productes reutilitzables, la que també estem fent als instituts amb «La meva regla, les meves regles», amb dispensadors simultàniament per proporcionar compreses i tamps orgànics en múltiples centres i serveis públics del país, sinó també amb una informació i assessorament de qualitat per combatre els tabús, els estigmes i la manca de desinformació. Perquè tenim dret a una vivència digna, lliure, saludable i sostenible de la menstruació i la menopausa.

Això és el que fa aquest pla d'equitat menstrual i climateri inèdit a nivell internacional, molt ambiciós. I reprenc el que vostè deia: davant aquest auge de l'extrema dreta, de grups fonamentalistes que ens voldrien arrabassar els drets sexuals i reproductius, Catalunya serà punta de llança i refugi per protegir-los.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre la inversió estrangera a Catalunya.

Pregunta al Govern sobre la inversió estrangera a Catalunya

310-00477/13

Formula la pregunta el diputat Engelbert Montalà i Pla, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Engelbert Montalà i Pla

Gràcies, vicepresidenta. Conseller Torrent, en aquesta cambra massa cops es parla pel boc gros de l'economia catalana. Des d'aquells que van fer campanya de guerra econòmica l'octubre del 17 i abonen un discurs catastrofista –ei, i ara callen, eh?, quan les empreses marxen d'aquell paradís fiscal que és la Comunitat de Madrid per buscar un paradís encara més avantatjós per al seu benefici privat, guanyat gràcies

als contractes de l'Estat–, passant per aquells que diuen més amablement que Catalunya necessita pressupostos per posar-se en marxa i justifiquen el dúmping d'estàndards ambientals i regals fiscals que alguns presidents de regions veïnes utilitzen per atraure inversió, quan la realitat és que Catalunya ja porta anys en marxa i les dades ho demostren.

A Catalunya hi ha treball. El 2022 hem batut el rècord històric de persones afiliades a la seguretat social. Per veure un percentatge d'atur tan baix com el del 2021 ens hem de remuntar al 2017. En un any hem reduït la taxa d'atur juvenil en cinc punts. El 16,6 per cent encara és massa alt, però substancialment més baix que el 22,2 per cent de l'Estat. El tercer trimestre del 2022 l'economia catalana va registrar un augment interanual del 4,3 per cent del producte interior brut, cinc dècimes per sobre de l'economia espanyola i quasi dos punts més que el conjunt de la Unió Europea.

El 2022 s'han tornat a crear més de dinou mil societats mercantils a Catalunya. Després d'un 2021 en què vam batre el rècord d'exportacions, l'any 2022 hi ha hagut un nou màxim històric amb més de 94.900 milions d'euros. Ni estancats ni catàstrofisme. Com vostè deia ara fa unes setmanes, conseller, som atractius i quan un és atractiu no li calen ni rebaixes fiscals ni ambientals per atraure la inversió.

Per això, conseller, voldríem saber si el Departament d'Empresa i Treball disposa ja de les dades d'inversió estrangera de l'any 2022. Quants milions d'euros d'inversió estrangera hi ha hagut? Quants projectes d'inversió s'han anunciat? Quants llocs de treball creats suposaran aquestes inversions? Quin és l'impacte real d'aquesta inversió estrangera sobre el teixit productiu ja existent a Catalunya?

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el senyor Roger Torrent i Ramió, conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball (Roger Torrent i Ramió)

Gràcies, vicepresidenta. Gràcies, diputat. Efectivament, fa uns dies explicàvem que el 2022 havíem batut rècords de captació d'inversió estrangera a Catalunya a través de la Generalitat de Catalunya. I avui el que podem anunciar és que també batem rècords, aquest 2022, pel que fa a inversió estrangera al nostre país des d'un punt de vista total, des d'un punt de vista global.

I no ho diem nosaltres, sinó que ens agafem a les dades de l'*FDI Markets*, una publicació del Grup Financial Times, que explica que aquest 2022 hem aconseguit atraure 6.400 milions d'euros en inversions repartides en 229 projectes d'arreu del territori –això també és molt important– i que finalment han generat uns 19.500 llocs de treball estimats.

Això suposa un cinquanta per cent més que l'any anterior; per tant, un cinquanta per cent més que el 2021. Però en aquests casos és bo agafar una mica més de perspectiva, veure una sèrie històrica més llarga, per intentar aïllar l'efecte volatilitat que pot tenir aquest indicador, perquè una sola inversió pot, d'alguna manera, marcar les tendències. Per això és bo agafar, per exemple, un quinquenni. Si agafem el quinquenni anterior, veurem que respecte a l'altre vam pujar un vint-i nou per cent les inversions, cosa que suposa un vuitanta-dos per cent més de llocs de treball.

Per tant, les dades són excel·lents, són molt bones. I ho són fonamentalment per dos motius; són quantitatives, però qualitativament comporten dues coses molt importants. D'una banda, que són inversions en projectes vinculats a l'economia productiva, que són tractors de l'economia productiva i que generen llocs de treball de qualitat i estables. I el segon element és que són bones també per contrast, eh?; per contrast amb les dades del ministeri, per exemple, que dibuixa un escenari totalment esbiaixat. Per què? Doncs perquè no té en compte l'efecte capitalitat, l'efecte seu i,

a més a més, suma operacions de caràcter financer que tenen zero repercussió des d'un punt de vista productiu.

Per tant, mentre altres es fixen en altres tipus d'operacions, a Catalunya batem rècord d'inversió estrangera directa. I això és una excel·lent notícia per al conjunt de la nostra economia, per a l'economia productiva, per a la generació de llocs de treball.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre el dèficit de personal en el sistema de salut.

Pregunta al Govern sobre el dèficit de personal en el sistema de salut

310-00478/13

Formula la pregunta la diputada Lorena Roldán Suárez, del Grup Mixt.

Lorena Roldán Suárez

Sí; muchas gracias, presidenta. Señor Balcells, según nos explicó el *exconseller* Argimon hace tan solo un año, Cataluña necesita más de ocho mil enfermeras. ¿Qué medidas está tomando su departamento para atraer a estos profesionales sanitarios?

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el senyor Manel Balcells Díaz, conseller de Salut.

El conseller de Salut (Manel Balcells i Díaz)

Gràcies, vicepresidenta. Diputada, estem prenent moltes mesures a curt, a mitjà i a llarg termini, no només per a infermeria, sinó per al conjunt de professionals sanitaris, dels quals, d'alguns, en els propers anys segurament en tindrem necessitat, tal com és sabut, aquí i en el conjunt d'Europa.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per repreguntar, té la paraula la diputada Lorena Roldán Suárez.

Lorena Roldán Suárez

Sí, muchas gracias. Mire, hace un año y medio, seiscientos enfermeros llegaban a Cataluña desde Andalucía. El recibimiento de Plataforma per la Llengua no se hizo esperar: no los querían aquí. ¿Por qué motivo? Pues, por el motivo de siempre: por su nacionalismo rancio, casposo y xenófobo que les hace odiar todo aquello que huele a español. Dos millones y medio de euros en subvenciones públicas se ha embolsado esta entidad por boicotear, acosar, señalar y espiar a todos los que no hablen catalán, porque ser hispanófono, pues, tiene premio en la Generalitat. Lo que no sabíamos es que Plataforma per la Llengua iba a contar con un nuevo activista entre sus filas, ni más ni menos que usted, señor Balcells, el propio *conseller* de Salut.

Hace tan solo unos días, una enfermera andaluza gravaba un vídeo quejándose de la imposición del nivel C1 de catalán para poder sacarse las oposiciones en Cataluña utilizando la expresión «puto catalán». Mire, yo le reconozco que, a mí, el adjetivo, pues, no me genera mucho entusiasmo, pero no pensaba que este fuera su caso, sobre todo teniendo en cuenta que el «puta España» repetido hasta la saciedad por nacionalistas reconocidos, les hace una gracia para morir.

Tuits con «puta España», programas en horario de máxima audiencia con «puta España», y consejeros y consejeras que vienen aquí a defender la expresión como si de una genialidad se tratara. Pero cuando las tornas se giran, entonces a ustedes ya no les parece tan gracioso, sino que les parece ofensivo. Y yo me pregunto: ¿no será que lo es siempre, *conseller*? Cada vez que alguien les pone frente al espejo sale a reducir la hipocresía de todo lo que nos cuentan.

Y mire, yo lo voy a decir: estos días ustedes han acosado y linchado a una enfermera por hablar como ustedes hablan. La han expedientado e incluso usted, señor

Balcells, se ha permitido el lujo de señalarla en redes. Me imagino las ganas locas que tienen los profesionales de otras partes de España de venir a Cataluña para someterse al escrutinio del nacionalismo al que todo le parece muy guay y muy gracioso siempre y cuando uno comulgue con su pensamiento totalitario y excluyente. ¿Sabe lo que les pasa, *conseller*? Que como no pudieron romper España, ahora van a por una chica. Son como esos cobardes abusones que van a por el débil porque no pueden con el fuerte.

(Remor de veus.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el conseller de Salut.

El conseller de Salut

Gràcies, vicepresidenta. Miri, diputada, no sé per què m'esperava que quan em preguntaven sobre la manca de professionals acabariem parlant d'aquest tema, d'aquest incident desafortunat que es va produir l'altre dia.

En primer lloc, la immensa majoria dels professionals actuen amb professionalitat i actuen amb rigor, i la immensa majoria dels professionals que venen de fora, que són ben acollits aquí a Catalunya, saben que per atendre els seus pacients és necessari tenir el coneixement de les llengües cooficials. Amb aquesta Constitució que vostès tant defensen el català és la llengua cooficial i és necessari per atendre els pacients, entre altres coses perquè, des del punt de vista estrictament científic, els pacients necessiten ser atesos en la seva llengua pròpia, i això, des del punt de vista de salut, per a la seva pròpia salut.

Però sàpiga que aquest incident desafortunat que es va produir és simplement un incident en el qual hi han moltes..., en fi, molts temes a valorar. És a dir, fer un vídeo en el lloc de treball, amb la bata institucional, sense mascareta, sense les mesures higièniques pròpies del lloc... Només això ja és molt desafortunat, que l'empresa ha de prendre les mesures que toquen en qualsevol empresa, independentment del contingut i de la manca de respecte cap a la llengua pròpia i cap a les pròpies oposicions que signifiquen per estar en un lloc en el qual s'ha d'atendre les persones.

Miri, nosaltres acceptem, ens agrada que vingui la gent de fora, i han d'entendre que en un termini adequat han de conèixer la llengua pròpia per al benefici dels propis pacients i perquè aquesta és la norma que tenim aquí i arreu. Per tant, deixin de fer demagògia en aquest sentit. Respectem la professionalitat de la immensa majoria dels professionals que tracten, i tracten molt bé els seus pacients, i que, a més a més, aquest incident ha estat totalment desqualificat pels col·legis d'infermeria, per tothom.

Per tant, deixem treballar els professionals en pau, posem cada cosa al seu lloc, respectem la llengua pròpia del país i millorem la salut de la població atenent-los en la seva pròpia llengua.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, conseller.

Pregunta al Govern sobre les mesures contra l'assetjament escolar als centres del sistema públic

310-00469/13

Pregunta el Govern a respondre oralment en el Ple sobre les mesures contra l'assetjament escolar als centres del sistema públic. Formula la pregunta el diputat Jordi Jordan Farnós, del Grup Parlamentari d'En Comú Podem.

Jordi Jordan Farnós

Gràcies, vicepresidenta. Conseller... Molt bon dia a tothom. Els centres educatius porten molt de temps alertant sobre un problema molt greu amb els nostres joves: la seua salut mental. Estes últimes setmanes, de fet, s'ha posat en relleu que tenim..., i per tant, és evident, no?, que tenim aquest problema de l'assetjament escolar i el *bullying*. És un assumpte molt greu, molt complex. I, per tant, avui no he vingut aquí a retreure-li res, conseller, sinó a posar a disposició el nostre grup polític per fer front a aquesta xacra que patim com a societat i com a país.

Estic segur que vostè i jo, i el meu grup, compartim que no volem un país on un adolescent senti tanta incomprensió i impotència davant l'assetjament que cregui que l'única solució és deixar-s'hi la vida. I és que si hi ha joves i adolescents que no veuen sortida a aquestes situacions significa que hem fallat tots i totes. I és per això que vull preguntar-li com creu que hem de donar resposta al problema de país que tenim vers la salut mental dels nostres joves i adolescents.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el senyor Josep González-Cambray, conseller d'Educació.

El conseller d'Educació

Gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades... Diputat Jordan, bé, coincidim; coincidim –ho he dit en la intervenció anterior– que tenim un problema important, un problema social, un dels més importants en el tema de la salut mental. Per això el Govern, de forma interdepartamental, està liderant el pacte nacional, també, de salut mental. Li agraeixo el to; el seu to i l'oferiment i, evidentment, hem d'avançar junts en aquest àmbit, com en molts altres àmbits educatius.

Ho deia abans una mica, eh?: l'assetjament existeix i, per tant, l'hem de mirar de cara. Existeixen els protocols; els experts diuen que estan bé. Existeixen els recursos, perquè la immensa majoria dels centres detecten molts casos i els tracten. Però no n'hi ha prou. No n'hi ha prou amb protocols; no n'hi ha prou amb més recursos. Hem de liderar un canvi de mirada. I hem de liderar aquest canvi de mirada amb tota la societat: des de l'entorn educatiu, des de l'entorn familiar, des de tota la comunitat fora de l'escola. I, per tant, per liderar aquest canvi el que hem de fer és acompanyar els centres educatius per portar a terme, entre tots, accions de sensibilització i prevenció –molt important, la sensibilització i la prevenció–, i quan no funcionen la sensibilització i la prevenció, posar l'accent en la detecció, i després, si no, passar a l'acció.

Després, al següent torn, li detallo mesures.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per repreguntar, té la paraula el diputat Jordi Jordan Farnós.

Jordi Jordan Farnós

Moltes gràcies, conseller. Natros també creiem que els problemes, i més tan greus i urgents com és la salut mental i l'assetjament a les escoles, requereixen accions integrals i una mirada nova i global que no només ha de passar per les institucions, perquè la salut mental i l'assetjament no és cosa només de les escoles, ens està interpel·lant a tots i totes com a societat.

És per això que també creiem que necessitem més recursos. M'alegro de veure que el Govern també ho creu així. Recursos per descongestionar els centres de salut mental infantil i juvenil; recursos també per poder tindre professionals a les escoles i als instituts, que donen una resposta ràpida i professional que a hores d'ara encara no s'està donant del tot davant de la detecció de problemes d'assetjament, i, finalment, també recursos per garantir que els nostres docents estiguin preparats per a la detecció dels casos. Ells ho volen, però també necessiten l'acompanyament. El dolor emocional de la gent no té temps d'espera. Assumir que la salut mental és una emer-

gència significa, com va... (*La vicepresidenta primera en funcions de presidenta retira l'ús del micròfon a l'orador i aquest continua parlant uns moments.*)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Em sap greu, diputat. Se li ha acabat el temps. Per respondre, té la paraula el conseller d'Educació.

El conseller d'Educació

Bé; doncs gràcies de nou, diputat. Pel que fa a la sensibilització i a la prevenció, estem portant a terme formacions amb docents i PAS, més de 25.000 els darrers tres cursos, tallers amb l'alumnat i les famílies. Tenim presents molts programes per lluitar contra el *bullying* a les escoles. Permetin-me destacar l'«Aquí prou *bullying*», que es porta a més de 250 centres, amb un nou impuls per als nous currículums a partir d'aquesta setmana. Programa d'innovació d'enfocament restauratiu global en més de 150 centres; comunitats d'aprenentatges; sis-cents tallers i més de 5.200... I permetin-me també destacar que tots els centres tenen projectes de convivència; projectes de convivència que, si m'ho permeten, posen l'accent –i això és important– en la col·laboració de l'alumnat en la detecció, perquè als ulls dels adults hi han moltes coses que passen inadvertides. Per tant, ens cal més diàleg; ens cal més diàleg pròxim. Els adolescents són més complexos, l'educació és més complexa i ens cal acompanyar emocionalment els nostres adolescents.

I, si m'ho permet, de cara a la detecció –molt important–: «Tenim protocols» –deia–, però no són suficients. Tenir protocols no garanteix res. És necessari, però no és suficient. Vam crear la USAV, la Unitat de Suport d'Atenció a les Violències. Detectem-ho; detectem-ho al més aviat possible. Telèfon de la USAV: 900 923 098. I aplicació web de la USAV: usav.educacio.gencat.cat.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, conseller.

Pregunta al Govern sobre el sostre de vidre de les professionals a l'Administració de la Generalitat

310-00472/13

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre el sostre de vidre de les professionals a l'Administració de la Generalitat. Formula la pregunta la diputada Irene Negre i Estorach, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Irene Negre i Estorach

Moltes gràcies. En primer lloc, deixeu-me enviar el condol al poble de Camarles.

Consellera, el seu Govern és un Govern que es proclama feminista, però últimament hem assistit a alguns nomenaments que no semblen corroborar aquesta tesi. Si el feminisme és la primera força transformadora, per què el Govern d'Esquerra no dona l'oportunitat a les dones de transformar?

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre té la paraula la senyora Laura Vilagrà Pons, consellera de la Presidència.

La consellera de la Presidència

Gràcies, vicepresidenta. Bé, coincidim que el sostre de vidre és una realitat. Crec que està avaluat i és evident que tots o la majoria de grups parlamentaris intentem combatre'l, intentem lluitar perquè no es produeixi. I, evidentment, en l'àmbit privat encara és més gran. Però, en qualsevol cas, a l'Administració també. I el que no volem són excuses i, per tant, li explico unes quantes dades per situar-nos.

Alts càrrecs i personal directiu: quaranta-vuit per cent de dones. Per tant, segons l'índex d'igualtat de l'Institut Català de les Dones, l'avenç en l'àmbit polític és claríssim. De fet, m'agrada dir que la política és motor de canvi i, per tant, m'estimo aquesta professió que permet realment fer canvis en profunditat. L'Administració catalana és una administració feminitzada, perquè el seixanta-set per cent de les posicions són dones. En l'àmbit del cos superior, el setanta per cent són dones. Per tant, certament hi ha una bretxa en l'àmbit més directiu.

En qualsevol cas, des de l'any 2016 tenim un pla d'igualtat, que, de fet, el va impulsar la consellera Meritxell Borràs, que vull posar-lo en valor perquè, en aquest sentit, és un pla que ha tingut èxits, per una banda, i elements a millorar, encara, per l'altra. Què estem fent nosaltres en aquests moments? Tenim un segon pla, que l'estem acabant de preparar i, per tant, en breu podrem presentar-lo, en el que es planteja participació paritària en òrgans col·legiats, en representació sindical, en òrgans de selecció i provisió i, en tot cas, té un article estrictament destinat al tema del sostre de vidre.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per repreguntar, té la paraula la diputada Irene Negre i Estorach.

Irene Negre i Estorach

Consellera, fins fa uns mesos el Servei Català de la Salut, un ens que gestiona la sanitat catalana amb més de 10.000 milions de pressupost, estava dirigit per una dona, una dona metgessa. I fins aquesta setmana, l'Institut Català de la Salut, l'empresa pública més gran de Catalunya, amb més de cinquanta mil treballadors i treballadores i amb 4.000 milions de pressupost, estava dirigida per una dona, per primer cop en la història –dona infermera. El conseller ha decidit substituir aquestes dues dones. I, fins aquí, cap problema. El conseller Balcells, evidentment, pot nomenar qui cregui més convenient. Però el que resulta sorprenent és que en un sector tan i tan feminitzat no es pugui trobar dues dones capacitades per dirigir la sanitat catalana. Tornem enrere substituint dos dones per dos homes.

En relació amb els nomenaments, no ens hem de fixar només en la quantitat de dones, sinó principalment en la responsabilitat que ocupen. Tots hem escoltat, en aquest Parlament i en els mitjans de comunicació, que manquen professionals sanitaris. La consellera Vergés va nomenar, al capdavant de la Direcció General de Professions Sanitàries, una dona infermera, i el conseller Argimon va mantenir aquest nomenament, ja que estava fent una bona feina. El conseller Balcells va decidir fer un canvi. Ja ho he dit, res a dir sobre això. Però sorpresa: nomena un home, metge i director general del Col·legi de Metges. Ningú dubta del brillant currículum d'aquest doctor, però tenint en compte que és una professió altament feminitzada –més del setanta-cinc per cent de dones–, que cada cop més dones cursen els estudis de medicina –un setanta per cent–, i la importància de les polítiques de prevenció en la salut i les cures, el conseller ha preferit apartar unes dones que representen precisament tot això i que, a més, han demostrat sobradament que les dones poden gestionar bé i ho poden fer amb la solvència que requereix el càrrec.

Consellera, si té sentit l'existència de la conselleria d'Igualtat i Feminismes, també es per vetllar aquests equilibris dintre el Govern. Sabem que la consellera fa la feina i que vetlla per la igualtat entre els homes i les dones, però cal també que miri de garantir que dintre el Govern no s'aixequin aquestes barreres o es construeixi el sostre de vidre. El 8 de març ha de ser tots els dies.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula la consellera de la Presidència.

La consellera de la Presidència

Gràcies, vicepresidenta. Diputada, bé, no faci de l'anècdota categoria. De fet, aquesta persona que dirigia l'ICS justament està al pacte nacional per a la salut. Per tant, l'hem recuperada en una feina, en una posició absolutament clau. Per no parlar de l'àmbit tecnològic, que tenim una secretària per primera vegada en l'àmbit de polítiques digitals. En l'àmbit de funció pública, tot dones: jo mateixa al capdavant, secretària, directora... Per tant, li podria anar donant exemples..., a àmbits d'habitatge, etcètera. Àmbits molt masculinitzats. De fet, ho hem demostrat en plantilles absolutament masculinitzades com els bombers, amb menys del tres per cent dones, amb una aposta clara, en aquest cas, en aquesta convocatòria darrera. Ho hem demostrat en el cas de la direcció del Cos de Mossos d'Esquadra. Ho hem dit moltes vegades, però cal seguir-hi treballant, òbviament, eh?

I, en aquest sentit, agafem l'informe d'Ivàlua, que, com sap, analitza polítiques públiques, i ens diu que hem de seguir invertint més esforços, més recursos, perquè, evidentment, encara no hem assolit els objectius desitjats. Per tant, la transformació feminista és la revolució més profunda que tenim en aquests moments.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre la proliferació de fauna salvatge i la manca de suport a la pagesia.

Pregunta al Govern sobre la proliferació de fauna salvatge i la manca de suport a la pagesia

310-00473/13

Formula la pregunta la diputada Jeannine Abella i Chica, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Jeannine Abella i Chica

Gràcies. Molt bon dia a tothom. Consellera: conills, porcs senglars, cabirols, cérvols... Estem en una situació d'emergència cinegètica arreu del país. Els pagesos i els ramaders són els principals afectats. Necessiten solucions urgents i efectives; no poden perdre més collites. Però també a les carreteres són un problema i als pobles ja són els nostres nous veïns. Hem d'esperar a lamentar danys més greus personals per actuar? Aturar la superpoblació de les diferents espècies –i deu estar d'acord amb mi– no és una qüestió d'una sola mesura; ara bé, l'obligació d'aquest Govern és destinar i optimitzar tots els recursos, siguin del departament que siguin.

I no deu ser perquè no se li hagin fet arribar propostes de mesures. Avui n'hi vull destacar dos. Estem en un moment en què els caçadors ens fan més falta que mai i, per contra, se'ls criminalitza constantment. Fer pedagogia de la funció social que fan i que són una eina clau per al control de la població és fonamental, seguit també de prestigiar i normalitzar el consum de la carn de caça. Han anunciat una partida d'1,5 milions d'euros per dur a terme accions en aquest sentit. Però cal aterrar en el què i el com. Perquè, mentrestant, projectes com l'escorxador de carn de caça de la Pobra de Segur estan aturats.

I la que més ens preocupa a Junts per Catalunya: el Cos d'Agents Rurals ara depèn d'Interior. Ahir, el seu decret d'emergència de Girona ben just els anomena. Recentment s'ha creat el GECA, el grup especial de captura d'animals: seixanta agents rurals especialitzats en el control de fauna cinegètica i invasora. En el cas dels conills, vostè sap la capacitat diària d'acció que té el GECA i que els pagesos de seguida notarien els canvis. Pensa deixar-los actuar a banda dels permisos especials per danys? Ells s'hi han ofert i hi estan disposats. Ha signat o pretén signar un conveni amb el Departament d'Interior perquè puguin fer la seva feina allà on cal?

Hem sentit afirmacions per part d'alts càrrecs del seu departament afirmant que això ho solucionarà el departament amb recursos propis. Com? Subcontractant empreses i malbaratant recursos dels que disposa el Govern? La situació és greu i els recels entre departaments s'haurien de deixar de banda.

Consellera, a què esperem?

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Teresa Jordà i Roura, consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

La consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Sí; gràcies, vicepresidenta. Gràcies, diputada. Permeti'm, primer de tot, fer una defensa, com no pot ser d'altra manera, aferrissada dels pagesos i les pageses del nostre país. I ho faig per moltes raons. I ho faig, val a dir, cada dia.

Els problemes dels danys de fauna, ho deia vostè –també ho deia la diputada Ibarra fa una estona–, els paga el pagès directament, ningú més que el pagès, perquè el pagès no els pot traslladar absolutament a ningú, a cap intermediari, evidentment, ni a la indústria, a ningú. Però deixi'm dir també..., i aprofito la seva pregunta per denunciar –perquè no ho puc defensar de cap manera– el que va passar per una part molt minoritària de la manifestació de l'altre dia a Lleida, doncs, tirant conills moribunds, com tampoc puc defensar l'exhibició de pancartes masclistes absolutament reprovables. (*Alguns aplaudiments.*) Però em dol, em dol profundament. Però també és veritat que aquesta manifestació –i també de ben segur que hi deuen estar totes i tots d'acord– era extremadament necessària; necessària, evidentment, per seguir reivindicant a la pròpia Administració, a la conselleria o al Govern, perquè és un problema de país, aquest –era necessària. Però també era necessària perquè tothom sàpiga que són els pagesos i les pageses les persones que ens alimenten. I per això és extremadament necessari que aquest problema ens ocupi i ens preocupi a totes i a tots.

Miri, deixi'm dir diferents mesures. Pel que fa al conill..., i intento respondre-li alguna de les moltes preguntes que m'ha fet, perquè n'hi ha moltes, eh? En qualsevol cas, hem declarat l'emergència cinegètica, en aquest cas, amb l'objectiu, òbviament, d'assolir una densitat de com a molt cinquanta conills per quilòmetre quadrat. Una mica l'objectiu és, doncs, reduir uns 300.000 exemplars en setanta-quatre vedats de caça. I això implica la feina de moltíssima gent; òbviament, dels caçadors, no només dels caçadors d'aquests vedats, sinó també de la federació de caça, amb qui tenim converses contínuament i ens hi estan ajudant, com també –i abans l'hi explicava doncs, a la diputada Ibarra– les reserves nacionals de caça, evidentment també els agents rurals, que ens hi acompanyen; però moltes altres accions: col·locació, evidentment, de caixes trampa, manteniment de camins per facilitar moltes de les actuacions, que és important, desbrossades de vegetació, establiments de sembrats dissuasius, tancament de colònies de conill.

Ho estem fent tot. I segurament haurem de fer més, perquè, com també deia, aquest no és un tema d'un sol factor, sinó que és multifactorial; en definitiva, la defensa d'aquells que ens produeixen aliments cada dia.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per repreguntar, té la paraula la diputada Jeannine Abella i Chica.

Jeannine Abella i Chica

Com comença a ser costum, no m'ha contestat preguntes molt concretes que li he fet. Si no m'ha convençut a mi, dubto que hagi convençut el sector. Escolti el territori, els pagesos i pel bé de tot el país, faci el favor d'actuar.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre l'aprovació del pla d'ordenació de l'espai marítim que permet la instal·lació d'un parc eòlic marí al golf de Roses.

Pregunta al Govern sobre l'aprovació del pla d'ordenació de l'espai marítim que permet la instal·lació d'un parc eòlic marí al golf de Roses

310-00474/13

Formula la pregunta la diputada Maite Selva i Huertas, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Maite Selva i Huertas

Gràcies. Bon dia a tothom. Bon dia, consellera. L'aposta i l'impuls de les energies renovables a Catalunya, i entre elles l'energia eòlica, no és, a data d'avui, només una alternativa al model energètic actual, sinó un deure per afrontar el futur i garantir un país sostenible per a les generacions que ens succeiran. És evident que no estem pas a les posicions capdavanteres, si ens comparem amb la resta de països del nostre entorn; més aviat estem a la cua. Això significa que tenim molta feina per fer, molts deures pendants, i que és una prioritat fer un salt endavant majúscul en generació d'energia neta. És evident que això no ha d'estar renyit amb la defensa del nostre territori, del nostre paisatge i el nostre patrimoni natural. Renunciar-hi seria equivalent a renunciar a la nostra identitat. Com a begurenca i empordanesa, sempre defensaré la preservació del nostre entorn tan estimat i valorat a Catalunya, i també arreu del món. Som molt conscients i ens sentim molt afortunats de la riquesa que tenim.

Tenim clar quin és el nostre model, quin país volem? En matèria energètica, renovables sí, per descomptat, però al costat d'això també hem de reivindicar que igual d'important és disposar de sobirania per poder decidir des de les institucions catalanes. No volem que ens vinguin de fora a imposar ni el model ni les polítiques ni les decisions concretes. La setmana passada el Consell de Ministres del Govern espanyol va aprovar el pla d'ordenació de l'espai marítim, que estableix les zones on es podran instal·lar aerogeneradors al mar. A Catalunya, només al golf de Roses, un pla amb unes clares implicacions al territori i pres a 650 quilòmetres de distància, sense la possibilitat ni de participació d'entrada del Govern de Catalunya. Com deia, reivindicuem sobirania, allò que afecta Catalunya i els catalans ho volem decidir aquí i d'acord amb el nostre propi model, perquè tenim clar que si ho fem nosaltres ho farem millor.

Un segon exemple, a la planificació de transport elèctric 2021/2026 de Red Eléctrica Española. Es contempla una estesa de línies de molt alta tensió des de l'Aragó a Catalunya, que trinxaria el territori.

En definitiva, tenim capacitat per construir un país millor, per situar-nos entre els millors. Energies renovables i energia eòlica, sí; sobirania per decidir el nostre propi model energètic, també. Si falla alguna de les dues premisses, falla la major, perquè no serà el que necessita Catalunya i la seva gent.

Consellera, quin és el seu capteniment?

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Teresa Jordà i Roura, consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

La consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Gràcies, vicepresidenta. Gràcies diputada. D'entrada, crec que ho hem explicat moltes vegades, i hem explicat també quin és aquest model, eh?, el model participat, el model distribuït, el model amb cohesió territorial, evidentment, i les energies renovables. Estem pivotant aquesta transició energètica des del Govern i des de la con-

selleria, sempre de la mà del territori, i crec que amb una línia vermella importantíssima, cabdal, que també n'ha parlat vostè, que és l'entorn natural.

Ho deia fa res, uns minuts. Aquesta setmana passada el Govern espanyol va aprovar aquesta planificació, aquesta ordenació marítima per a la instal·lació d'energia eòlica. En aquest cas, el POEM estableix dues zones molt concretes, eh?: la zona de l'ús prioritari, que en diuen, per a activitats, en aquest cas, d'interès general; i una altra, que és la zona, en aquest cas, d'alt potencial per a activitats sectorials.

Jo voldria fer un aclariment, eh?, perquè crec que és important. De fet, no s'ha autoritzat en aquests moments cap parc eòlic a la badia de Roses, perquè, en qualsevol cas, la seva autorització dependrà de Madrid, perquè es tracta de parcs de més de cinquanta megawatts –això ho saben perfectament–, i ara únicament el que ha fet Madrid és dibuixar, és a dir, on pot anar la instal·lació d'aquest parc eòlic, o d'aquests parcs eòlics.

En qualsevol cas, també, què hem fet des del Govern de la Generalitat? Doncs miri, en aquests moments, aquest dibuix davant del golf de Roses –davant del golf de Roses– és d'uns 250 quilòmetres quadrats, quan en el seu moment era de 1.000 quilòmetres quadrats. Què hem fet? Doncs fer alegacions quan calia fer-les, per preservar els caladors pesquers, per preservar també els ecosistemes marins i, òbviament, també per preservar la fauna.

Deixi'm dir que també hem impulsat, al costat dels ajuntaments i del territori, com no pot ser d'altra manera, un grup de treball, en el qual estem treballant, amb diferents ajuntaments empordanesos, en aquest POEM, i per fer-ne bàsicament el seguiment, no? Però també per influir en els criteris de la futura subhasta, que crec que és extremadament important que els ajuntaments se sentin acompanyats i que el Govern del país sigui al seu costat, perquè el que ens importa i ens interessa és el territori. La nostra prioritat és que aquests criteris recullin, evidentment, una visió, la visió dels municipis de l'Empordà, que acolliran, si és el cas, aquesta infraestructura.

I també hem implementat una plataforma d'assaig, conjuntament amb l'IREC, perquè ens interessa –i crec que a tot el país– saber què pot passar i què no, perquè al final és una..., aquest tipus d'eòlica marina, doncs, és molt desconeguda... *(La vicepresidenta primera en funcions de presidenta retira l'ús del micròfon a la consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural i aquesta continua parlant uns moments.)*

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Consellera, se li ha acabat el temps. Per repreguntar? *(Pausa.)* No? *(Pausa.)* Perfecte.

Doncs continuem amb les preguntes.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la justificació de la seva plantada protocol·lària al rei durant el Mobile World Congress i sobre el compliment de les seves obligacions institucionals

317-00266/13

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política. Formula la pregunta el diputat Alejandro Fernández Álvarez, del Grup Mixt.

Alejandro Fernández Álvarez

Muchas gracias. ¿Cómo justifica usted su plantón protocolario al Rey en el reciente Mobile?

Gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Pere Aragonès i Garcia)

Moltes gràcies, vicepresidenta. Senyor diputat, permeti'm que en la resposta a la seva pregunta..., és la primera ocasió que tinc en aquest Ple de dirigir-me a la cambra per manifestar la meva preocupació per l'accident a la mina de Sallent, i des d'aquí expressar tot el suport a les famílies i als..., de Súria, disculpin, a la mina de Súria. I des d'aquí, doncs, expressar tot el suport a les famílies dels miners afectats, i també a totes les seves companyes i companys de la mina de Súria. El Govern, doncs, estem treballant des dels serveis d'emergència, donant suport als serveis de la pròpia empresa, que també estan actuant en aquest tràgic accident.

I, dit això, sobre la seva pregunta, celebros que el Mobile World Congress fos un èxit. I va ser un èxit, una vegada més, sobretot també per les futures inversions en matèria tecnològica que també comportarà per a l'economia catalana. I, a partir d'aquí, doncs, l'acompanyen alguns actes protocol·laris, alguns actes institucionals, on el Govern de Catalunya hi ha estat present, i ho fem, doncs, de manera coherent amb el que són els nostres valors republicans.

(Aplaudiments.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per repreguntar, té la paraula el diputat Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Muchas gracias. Sumarnos, evidentemente, a sus palabras de apoyo a los afectados por el accidente.

El pasado día 25, le recordaba, señor Aragonès, que tiene usted derecho a tener la ideología que quiera, pero no a avergonzarnos con ridículas *performances* como la que había acontecido en la reciente cumbre hispano-francesa. Era consciente de que no me haría mucho caso, pero lo que no me imaginaba es que tardaría usted tan sólo un mes en volver a las andadas, cuando además precisamente usted en esta cámara ha repetido por activa y por pasiva que la política frívola de los numeritos y de los pollos estaba pasada de moda. Pues aplíquese el cuento, caballero, porque el movimiento independentista, por lo demás, parece que ya solo ha quedado para eso: pollos y numeritos. Cuando no es usted, le toca a la señora Míriam Nogueras, convencida de ser la Juana de Arco catalana por desplazar metro y medio una bandera en una rueda de prensa.

Pero el que se ha especializado en rabieta infantil es usted, señor Aragonès. Sin embargo, en esta ocasión su numerito presenta una incongruencia especialmente llamativa. Y es que mientras plantaba usted al Rey, le hacía la pelota a Pedro Sánchez, para el que todo fueron mimitos, arrumacos y carantoñas.

Pues bien, en estos días que aparenta usted supuesta indignación a diario, llama especialmente la atención su silencio sobre el caso Mediador y su eventual repercusión sobre los fondos europeos, también los que le corresponden a Cataluña. Y eso se debe a que Pedro Sánchez y usted carecen de un proyecto para mejorar la vida de los catalanes y del conjunto de los españoles. Su único proyecto conjunto y compartido es sobrevivir y taparse mutuamente las vergüenzas, aunque el precio sea avergonzarnos y degradar las instituciones.

En definitiva, señor Aragonès, deje de montar numeritos infantiles y cumpla con sus obligaciones institucionales. Y como le recordé el pasado 25 de enero: «Mire, a usted no le gusta el rey, eso está claro.» Pues bien, usted a mí tampoco. Pero cuando me ha llamado he acudido por respeto institucional y no he montado ningún numerito. Usted es presidente de la Generalitat, por supuesto, pero eso no le convierte en un ser especial. No es usted la última galletita del paquete, así que baje esos humos, un poquito de humildad e, insisto, cumpla con sus obligaciones institucionales.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Gràcies. Senyor diputat, les galetes són dolces, però el seu discurs és molt amarg. Miri, fixi's la volta que ha fet per no parlar del que..., precisament d'un cas de corrupció, en aquest cas de corrupció policial, del qual en va plena la premsa catalana. Ha fet un recorregut des del Mobile World Congress a la monarquia a Pedro Sánchez. Vaja, vostè devia estar en un sopar diferent al que vaig estar jo. Després, per parlar..., se n'ha anat fins a les Canàries per un cas de corrupció, acabant al Congrés dels Diputats per arribar aquí.

S'ha deixat una cosa, el cas Kitchen, en el qual el seu partit va portar a terme una corrupció policial amb un clar objectiu d'atac ideològic contra adversaris polítics, contra les institucions en aquell moment, els membres d'aquell moment del Govern de la Generalitat de Catalunya, que vostè diu que respecta tant. Per tant, en aquest recorregut, veig que vostè, doncs, de nou es deixa moltes coses pel camí.

I, miri, jo no em considero l'última galeteta de cap paquet. Ara, hi ha una diferència entre un rei i un president, que és que el president l'han votat i el rei no.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre l'acció exterior del Govern

317-00267/13

Formula la pregunta el diputat Carlos Carrizosa Torres, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Carlos Carrizosa Torres

Antes que nada, todo nuestro ánimo a los mineros y familias de Súaia.

Senyor president, ¿es usted consciente del daño que hace a Cataluña y a su imagen exterior cuando va a por el mundo hablando mal de España y de los españoles?

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Crec que vostè té un seriós problema, senyor diputat, quan parlar a favor de Catalunya i dels seus drets ho considera que és parlar malament d'altres territoris i de ciutadans d'altres països.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per repreguntar, té la paraula el diputat Carlos Carrizosa Torres.

Carlos Carrizosa Torres

Señor Aragonès, usted preside un gobierno contraproducente para los intereses materiales de Cataluña. Ahora se va de excursión por Sudamérica, en un viaje que le llevará cuatro meses..., a cuatro países de la región (*remor de veus*) y nos va a costar un ojo de la cara a todos los contribuyentes catalanes. En su agenda destacan, sobre todo, actos y eventos relacionados con la memoria histórica, lo cual es toda una declaración de intenciones sobre el objetivo de su viaje: seguir alimentando una hispanofobia trasnochada, equiparando Cataluña a una colonia y mintiendo sobre el papel de..., sobre la historia y el papel de España en el mundo.

Y esa fijación suya no solo resulta ruinosa para los contribuyentes catalanes por sus costes faraónicos, sino que, además, en su obsesión por perjudicar a España, usted perjudica sobre todo a Cataluña, a nuestras empresas y nuestros intereses comer-

cials. Y eso es exactamente lo que hizo usted en su último viaje, concretamente a Irlanda, donde se reunió con la líder del Sinn Féin, una política que sigue justificando el terrorismo del IRA. Estos son sus contactos en el extranjero.

En ese sentido, es llamativo que la primera estación de su *tourné* latina sea Colombia, cuyo presidente, Gustavo Petro, el exguerrillero reconvertido en político populista, acaba de conceder de forma exprés la nacionalidad al seguidor de Esquerra, Xavier Vendrell, quizá para ir preparando una salida airosa ante sus problemas judiciales. Resulta todo bastante sospechoso y vergonzoso, señor Aragonès. Como sospechoso y vergonzoso resulta que ni el PSC ni el Gobierno de Sánchez hagan nada de nada para que sus viajes se ajusten a las competencias de la Generalitat en materia de acción exterior y no perjudiquen nuestra imagen internacional.

Mire, señor Aragonès, ayer mismo conocíamos la noticia de que la Generalitat dejará de financiar el centro de atención especializada del Nexe Fundació, el único centro de atención especializada de Cataluña para niños de cero a seis años con pluridiscapacidad. Para esas familias no hay dinero, señor Aragonès, pero para sus excursiones propagandísticas hay barra libre. Señor Aragonès, deje de malbaratar el dinero de todos los catalanes en su campaña de propaganda antiespañola y, por tanto, anticatalana, y dedíquese a resolver... *(La vicepresidenta primera en funcions de presidenta retira l'ús del micròfon a l'orador i aquest continua parlant uns moments.)*

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Se li ha acabat el temps, diputat. Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Gràcies, vicepresidenta. Senyor Carrizosa, seguirem explicant al món el que passa a Catalunya i seguirem portant a terme l'acció exterior del Govern de Catalunya per defensar els interessos del nostre país –els interessos econòmics, els interessos culturals, els interessos de tot tipus. Vostès volen una Catalunya provinciana, una Catalunya que el seu món s'acabi als Pirineus i a l'estret de Gibraltar. Doncs no, el nostre món és el conjunt del planeta i, per tant, anirem a explicar-nos i a construir aliances on faci falta.

Segona cosa: els prejudicis sempre són dolents. I vostè, ja d'entrada, sense conèixer els detalls d'aquest viatge institucional de contacte polític, però també econòmic i en matèria de cooperació cultural, vostè ja ha fet aquí..., ja ha arribat a les seves conclusions. Esperem els resultats d'aquest viatge, en primer lloc.

En segon lloc, vostè ha mencionat «memòria històrica». Doncs miri, la memòria històrica que treballarem és la que hem treballat conjuntament, per exemple, en l'àmbit de cooperació al desenvolupament, per contribuir a la identificació de les víctimes del llarg conflicte civil que hi ha hagut a Colòmbia en aquests trenta anys i on el moviment de cooperació i per la pau a Catalunya ha tingut un paper amb una aportació molt significativa per a un procés de pau que crec que cal posar en valor. O la memòria històrica en la que estem col·laborant conjuntament amb l'Ajuntament de Barcelona i el Govern xilè en els cinquanta anys del cop d'estat contra el president Allende, amb la recuperació de la memòria de Víctor Jara que farem també aquí a Catalunya.

Aquesta és bona part de la memòria històrica que treballarem conjuntament. I també defensarem els interessos econòmics de les empreses catalanes establertes en molts d'aquests països. Tindrè l'oportunitat de visitar-ne alguna, de reunir-me amb moltes més. I, per tant, nosaltres seguirem fent acció exterior, defensant els interessos del país, defensant, doncs, el que és el paper de Catalunya al món. I, evidentment, ho fem amb tot el suport legal i competencial que tenim de la nostra llei d'acció exterior, aprovada per aquest Parlament. I, per tant, no pateixi, que aquí no hi ha cap mena d'il·legalitat, sinó que hi ha una defensa dels interessos de Catalunya que farem sempre i a tot arreu.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la conveniència d'impulsar macroprojectes que comporten un consum elevat d'aigua en el context de sequera actual

317-00269/13

Formula la pregunta la diputada Jéssica Albiach Satorres, del Grup Parlamentari d'En Comú Podem.

Jéssica Albiach Satorres

Gràcies, vicepresidenta. Bon dia a totes i a tots. President, Catalunya està patint una situació de sequera greu. De fet, aquesta sequera és pitjor que la del 2008, amb una gran diferència, i és que estem més preparades gràcies a la política hídrica que va fer el Govern de llavors, com la dessalinitzadora del Prat. Tot i així, és cert que estem en un escenari incert i que després de l'estiu podríem fins i tot patir restriccions d'aigua de boca.

Per això, president, volem saber: en aquesta situació de sequera greu que vostès mateixos han decretat, encara creu que és bona idea impulsar macroprojectes que van en contra del sentit comú? Estem parlant del Hard Rock, que consumiria tanta aigua en un any com una ciutat com l'Hospitalet, que és la segona ciutat de Catalunya. O estem parlant de portar 20 milions de turistes més cada any, que és el que implicaria l'ampliació de l'aeroport del Prat. Creu vostè que és una bona idea, en aquesta situació de sequera, empènyer aquestos macroprojectes?

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, vicepresidenta. Senyora diputada, la situació de sequera ens preocupa, ens preocupa moltíssim, i estic convençut que al llarg d'aquesta sessió de control tindrè altres oportunitats per explicar també les mesures que estem portant a terme. Però, anant a la pregunta que vostè em formulava, la sequera que estem patint avui no és una sequera conjuntural, sinó que hi ha un canvi de fons. El canvi climàtic està tenint un impacte molt important a la conca mediterrània, i això ho hem de tenir present en tots els models de desenvolupament de futur.

En el cas del complex recreatiu i turístic de Vila-seca i Salou, hi ha un pla director urbanístic que incorpora també les qüestions relatives a les provisions d'aigua. I en això estarem molt atents. I forma part, doncs, també de tots els treballs que s'han portat a terme i que ara sap perfectament que hi ha una llei aprovada, que hi ha unes llicències atorgades, que hi ha una sentència que obliga a una modificació del pla director urbanístic, i, en qualsevol d'aquests àmbits, el que vostè comenta, evidentment, es tindrà en compte.

Precisament en aquell àmbit, l'àmbit de Tarragona, fa poques setmanes vaig tenir l'oportunitat, doncs, d'inaugurar el que és la depuració conjunta d'aigües residuals que es fa en l'àmbit del polígon de la petroquímica i d'anunciar, doncs, que després hi haurà el que és el tractament, la inversió corresponent, per utilitzar bona part d'aquesta aigua i fer una certa dinàmica circular, tenint en compte que la indústria química de Tarragona consumeix la meitat –la meitat– de tota l'aigua que arriba a l'àrea metropolitana de Tarragona i al conjunt del Camp de Tarragona, procedent del minitransvasament de l'Ebre. Per tant, seguirem treballant en aquest àmbit.

I en l'àmbit de l'aeroport del Prat, ho repeteixo, el futur de l'aeroport del Prat per nosaltres ha de ser..., i totes les actuacions han d'anar orientades a la millora de la connectivitat intercontinental i no tant a l'augment de passatgers perquè sí, sinó sobretot a la millora de la connectivitat intercontinental.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per repreguntar, té la paraula la diputada Jéssica Albiach Satorres.

Jéssica Albiach Satorres

Gràcies, president. No sé si he entès que augmentaran el transvasament de l'Ebre... En qualsevol cas, les accions d'un govern han de respondre a les necessitats d'ara, han de preparar-nos per als reptes que venen i, evidentment, ens han de fer millors com a país. I jo dubte molt que tindre el casino més gran d'Europa a casa nostra o portar 20 milions de turistes més cada any respongui a aquests objectius. I més quan sabem –i ho ha dit vostè–, que aquesta sequera, malauradament, ni serà l'última ni serà la pitjor.

I per això, president, li demanem, primer: abandonen els projectes faraònics. No responen a les necessitats d'ara, són propis de negacionistes climàtics, són propis del segle passat. I, segon: planificació ecològica. Estan parlant de regenerar. Però també hem de parlar de reutilitzar. Hem de parlar de què passa amb els aqüífers del nostre país; set de cada deu estan contaminats pels purins. Per tant, d'això també s'ha de parlar. Hi insisteixo: planificació ecològica.

En aquesta sequera ens està salvant la política hídrica que es va fer el 2008. La pregunta és: què ens salvarà en la propera sequera? La resposta la té vostè, és la seua responsabilitat. Ens salvarà tot allò que fem ara. Per això, president..., sé que en el fons sap que tenim raó, així que l'única cosa que li demanem és valentia i que faci el que ha de fer.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies. Per aclarir i perquè no hi hagi malentesos. De l'Ebre hi ha, doncs, un minitransvasament establert des de fa molts anys a la zona del Camp de Tarragona, de setanta hectòmetres cúbics l'any. D'aquests, uns vint-i-vuit es consumeixen per part de la indústria química. Amb el tractament conjunt de residus i la reutilització d'aquesta aigua es podrà reduir el consum d'aquesta zona i, per tant, destinar-lo a cobrir altres usos no coberts, per exemple, i minimitzar els efectes sobre el pantà de Siurana, per exemple, o a reduir el transvasament de l'Ebre.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre l'aprovació d'uns pressupostos per al 2023 que promouen macroprojectes

317-00271/13

Formula la pregunta el diputat Xavier Pellicer Pareja, del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar.

Xavier Pellicer Pareja

Bé; gràcies, vicepresidenta. Primer de tot volem mostrar tot el nostre suport a les persones i les famílies afectades per l'accident miner de Súria. I, dit això, bon dia, president. Molt probablement demà el seu Govern aprovarà els pressupostos de la

Generalitat, de la mà del PSC del 155 i de Pegasus, i dels comuns. I amb aquesta aprovació, vostès donaran compliment fil per randa al programa polític de la patronal. Per una banda, desactivar el conflicte independentista i col·laborar incondicionalment amb les institucions de l'Estat. I, per altra banda, promoure macroprojectes, projectes faraònics, com l'ampliació de l'aeroport, del Hard Rock, del Quart Cinturó i, de nou, l'intent de reactivació del fallit Jocs Olímpics d'Hivern, tal com el seu Govern ens va respondre per escrit aquesta setmana. Talment un gir conservador propi de la vella Convergència.

Com valora, president, que el seu Govern demà pretengui aprovar uns pressupostos que converteixen Catalunya en un parc temàtic?

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Gràcies, vicepresidenta. Doncs, senyor diputat, ho valorem des del rigor. I el rigor és que aquests pressupostos tenen un creixement de la despesa del 10,7 per cent, amb un creixement molt significatiu en l'àmbit de salut, que anirà destinat a l'estabilització de les places del personal sanitari, o en l'àmbit de l'ensenyament, on també estabilitzarem i incorporarem noves places de professionals en aquest àmbit. O l'aposta clara pel Departament d'Igualtat i Feminismes, que precisament aquests darrers dies hem tingut l'oportunitat d'explicar bona part de la feina que estem fent. I un model de política econòmica cap a un país molt més equilibrat, amb una clara aposta per una reindustrialització verda i digital, que ens permeti generar llocs de treball de qualitat.

Això és el que hi ha en el projecte de pressupostos que demà, previsiblement, amb tota seguretat, s'aprovarà aquí al Parlament. A partir d'aquí, aquests pressupostos podrien ser encara millors? De ben segur. En primer lloc, si tinguéssim tots els recursos que genera la ciutadania de Catalunya, però estic convençut que això només ho tindrem quan siguem un estat independent, i hi seguim treballant. I aquí tota ajuda és benvinguda.

I podrien ser encara uns pressupostos que incidissin molt més en aquestes polítiques de transformació? Sí, i ens hagués agradat poder comptar amb la seva ajuda. Perquè, quan vostès s'abstenen de participar-hi, els qui intenten combatre mesures en les que podem coincidir nosaltres tenen molt més marge de maniobra. I crec que, davant de qualsevol oportunitat, mai ens ho podem mirar des de la barrera i sempre hem de saltar al camp a jugar.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per repreguntar, té la paraula el diputat Xavier Pellicer Pareja.

Xavier Pellicer Pareja

Miri, senyor president, des de la barrera, mai. Però és que, en matèria de transformació social, aquests pressupostos no tenen cap avenc; ni en les polítiques del Govern ni en els pressupostos que pretenen aprovar. Si fins i tot els seus acords amb el PSC s'han acabat carregant la renda bàsica universal. Si segueixen amb la política de sempre, de la vella Convergència, en Sanitat i Educació, que està en estat d'emergència, i mentrestant segueixen fent bízums al sector privat. I sense cap política real d'habitatge. Parla de pressupostos expansius. Però si han reduït el ja minso pressupost en habitatge de lloguer social. I, mentrestant, continuen els desnonaments i els preus de lloguer i d'hipoteca pels aires.

I en política territorial, molt pitjor, aquests pressupostos: jocs olímpics, Hard Rock, Quart Cinturó, aeroport del Prat... Un parc temàtic en venda. El dissabte 4 de març hi va haver una mobilització a Barcelona en contra d'aquests macroprojectes i molts altres. La llista de plataformes que estan lluitant contra la destrucció del territori és llarguíssima i encara esperem que el seu Govern digui alguna cosa sobre aquesta mobilització. En lloc d'això, en lloc d'escoltar el territori, en lloc d'obrir un debat sobre quin

model de país volem, torna el fallit projecte dels jocs olímpics d'hivern. Sembla que vostès volen convertir Catalunya en Catalunya Aventura. I tot això ho fan des d'un govern en minoria, que no escolta, que no té cap mena de diàleg, que no compleix i que l'única motivació que té és ocupar un poder autonòmic cada cop més escanyolit.

Fins quan ha de durar tot això, president? Vostès i els comuns s'han instal·lat en el «no hi ha alternativa». I sí que n'hi ha. I nosaltres som aquí. I hi serem acompanyant i fent créixer aquestes alternatives que venen des d'on han vingut sempre, des del carrer i des de baix.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, vicepresidenta. Senyor diputat, sobre la partida d'habitatge del pressupost, ha tingut, de fet..., si va en el detall; si es queda només amb els titulars... Però si va al detall, a part de separar el gra de la palla, i això vol dir els fons Next Generation de l'aportació pressupostària, veurà que hi ha un increment de la partida d'habitatge de..., només habitatge, un increment de 30,5 milions d'euros en aquest pressupost. Per tant, crec que és important rigor. I això és lo que ens permet incorporar més de tres mil habitatges directament, els que seran de gestió directa per part de la Generalitat, el parc d'habitatge públic, i fins a un total de deu mil amb les diferents col·laboracions que farem amb cooperatives, amb entitats del tercer sector social.

I jo crec que no és just dir que aquests pressupostos no suposen cap avenç social. Vuit per cent de l'increment de l'IRSC; les cent mil famílies de Catalunya beneficiàries de la renda garantida de ciutadania veuran augmentat un vuit per cent els seus ingressos. Si per a vostè això no és un avenç social, no sé el que és.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre l'avantprojecte de llei de memòria democràtica i el respecte de la memòria històrica

317-00270/13

Formula la pregunta el diputat Ignacio Garriga Vaz de Concicao, del Grup Parlamentari de VOX.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

Señor Aragonès, la historia es un patrimonio común de todos los españoles que no debe ser manoseada por ningún partido político; es un reflejo de cómo vivieron nuestros antepasados, de sus usos, de sus costumbres, de episodios que marcaron a generaciones enteras y las causas que nos han traído hasta aquí. Es decir, la historia es terreno para los historiadores y cada español tiene derecho a tener su propia memoria. ¿La va a respetar?

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, senyora presidenta. La història és una ciència social, que cal, doncs, seguir contribuint a la seva difusió. I la història ens dona molts aprenentatges, alguns de més rellevants, que hauríem de tenir molt més presents aquí; per exemple, quan Pierre Vilar ens convidava a pensar històricament. Si ho féssim més, segurament alguns dels debats que hi han aquí i el que alguns volen provocar amb el que s'està patint en aquests moments a tot el món..., probablement els debats serien molt diferents.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per repreguntar, té la paraula el diputat Ignacio Garriga Vaz de Concicao.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

Mire, señor Aragonès, la aprobación de la ley de memoria histórica en Cataluña es un paso más en su obsesiva cruzada ideológica contra el sentido común y contra la libertad, porque su fundamento es reescribir lo ocurrido, manipular los hechos a su antojo e imponer una visión única de lo pasado. Pero, claro, yo entiendo que Esquerra Republicana quiera ocultar muchas cosas de su pasado debajo de la alfombra, pero créame si le digo que los catalanes no lo van a olvidar jamás. Porque esta ley ni traerá consuelo ni traerá concordia; ni ayudará a las familias a encontrar a sus familiares, ni tampoco facilitará la labor los historiadores, todo lo contrario. Pero si no fuera poco este despropósito, ustedes cuelean la perspectiva de género. Será curioso ver cómo analizan con perspectiva de género –con mucha perspectiva de género, espero–, el golpe de estado, por ejemplo, del 34.

Señor Aragonès, los españoles se reconciliaron, nuestros padres y abuelos se abrazaron sin mirar atrás, dejando de lado sus viejos odios, cosa que ustedes pretenden reavivar hoy aquí. Porque en eso ha basado siempre su actividad política, en el odio al que disiente. Y por eso ustedes fueron los únicos que no participaron de la reconciliación nacional y por eso son ustedes los que traen aquí a esta cámara una ley como la que pretenden traer.

Pues, mire, señor Aragonès, tome muy buena nota, usted y toda la mafia separatista que representa: la derogaremos aquí y en toda España.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, vicepresidenta. Bé, l'extrema dreta ara torna als orígens i, de fet, hem vist excursions d'alguns diputats d'aquesta cambra, d'aquest grup, al Valle de los Caídos últimament. Més valdria que anessin a visitar l'exposició sobre fosses que hem impulsat des del Departament de Justícia, Drets i Memòria i hi descobriren diverses coses. Primera, que la política de la Generalitat de recuperació i identificació de les persones que estaven en fosses va començar el 1938, precisament per la pròpia Generalitat republicana, per perseguir els crims que s'havien comès en la rereguarda durant la Guerra Civil. I hem anat continuant.

I avui, amb aquesta pregunta, se'ns brinda l'oportunitat de reivindicar la bona feina en matèria de recuperació de cossos a les fosses i d'identificació, i que els seus familiars puguin donar-hi un comiat i que puguin tenir aquesta tranquil·litat.

Puc citar l'exemple de la recuperació del cos de Cipriano Martos, que es va produir fa poques setmanes a la fossa comuna del cementiri de Reus, i que el seu germà, després de prop de cinquanta anys, va poder recuperar-ne les restes i se'ls hi donarà un comiat com cal. Han passat moltes dècades en què el germà de Cipriano Martos ha estat batallant sol contra l'oblit. En els darrers anys ha tingut al costat, a part dels moviments socials, també el Govern de Catalunya.

Aquesta política de memòria la continuarem. I la continuarem amb la bona política en matèria de fosses que estem portant a terme, però també incorporant la perspectiva de gènere i la perspectiva antiracista també. Perquè en la repressió política i en la repressió política que també va fer la dictadura, les dones patien el doble quan se les rapava per humiliar-les, quan eren sotmeses a tractes sexuals vexatoris o quan se'ls hi prenién els fills. Per tant, per això, justícia, veritat i reparació.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, president.

**Pregunta al president de la Generalitat sobre les mesures efectives
previstes per a afrontar els alts índexs d'abandonament escolar**

317-00272/13

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre els darrers esdeveniments de l'actualitat política. Formula la pregunta el diputat Albert Batet i Canadell, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Albert Batet i Canadell

Presidenta, membres de la Mesa, president, membres del Govern, diputats i diputades, en primer lloc, en nom del Grup de Junts per Catalunya, mostrar tot el suport i ànims als miners i les famílies de Súria davant d'aquest greu incident.

I també, abans de començar volem condemnar la presumpta violació grupal que ha patit una nena d'onze anys a Badalona, l'assetjament que va provocar un suïcidi d'un adolescent a Sallent i el fet que un noi es va intentar suïcidar a la Ràpita per assetjament. Són uns drames que ens han d'averkonyir com a societat i que hem de posar totes les bases i recursos perquè no es tornin a repetir.

President, Catalunya lidera l'abandonament escolar a Europa amb un 16,9 per cent. Quines mesures efectives ha pres i prendrà el seu Govern per fer-hi front?

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, vicepresidenta. Senyor diputat, m'afegeixo a les consideracions que feia a l'inici de la seva intervenció. Com a societat, i també el Govern, el primer de tots, hem de fer molts més esforços en matèria de tot el que és l'educació sexual dels joves, però també en matèria de salut mental, en matèria de la seguretat i de la convivència al si de les escoles. El Govern hi està treballant i tindrem l'oportunitat de donar molts detalls respecte a les actuacions que estem fent en aquest àmbit.

Respecte a la seva pregunta, doncs, la política educativa del Govern va, en primer lloc, en la lluita contra la segregació escolar. Per això, es va canviar el decret d'admissió i ha permès, doncs, una resposta molt més equitativa, garantint places a tot arreu. Per exemple, avançar cap al zero-tres gratuït. I que l'I2 sigui gratuït és una mesura d'equitat educativa per garantir la igualtat d'oportunitats. La rebaixa de ràtios absolutament imprescindible que vam començar l'any passat a P3 i que, doncs, el proper curs continuarem, també, gràcies a aquests pressupostos.

Això necessita, però, recursos continuats en el temps i un esforç, també, d'entendre l'educació molt més enllà de l'escola, amb mesures que contemplin, per exemple, el pacte contra la segregació escolar, de mesures als municipis i en aquells territoris més afectats per aquests casos de segregació.

Tot plegat és una política educativa integral i, per tant, agraeixo que m'hagi formulat aquesta pregunta, perquè m'ha donat l'oportunitat d'explicar la feina del Govern en aquest àmbit.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per repreguntar, té la paraula el diputat Albert Batet i Canadell.

Albert Batet i Canadell

President, durant tot aquest temps ja hem vist que més recursos no sempre es tradueixen en millors resultats. I no es poden defugir responsabilitats. L'abandonament escolar és un problema de projecte, de gestió i de deixadesa de funcions. Per això els catalans suspenen el seu Govern i suspenen la seva gestió.

Segons el Centre d'Estudis d'Opinió, que depèn de la seva oficina, els catalans posen més bona nota al servei de Rodalies que a la gestió del Govern que vostè presideix; té mèrit. I en termes educatius, el seu Govern necessita millorar i molt. És una qüestió molt preocupant. L'any passat més de 97.000 joves catalans ni tenia cap

titulació més enllà de l'educació secundària ni estava estudiant –un Camp Nou ple, 97.000 joves.

L'abandonament escolar prematur amplifica les desigualtats, incrementa la precarietat laboral i implica la pèrdua de talent. Cal un pla de xoc, tal com demana el sector educatiu. President, sol no se'n sortirà. Amb un govern dèbil amb només trenta-tres diputats, no se'n sortiran. I amb el seu conseller tampoc se'n sortirà; sobretot tenint en compte els resultats de la seva gestió durant aquests dos últims anys.

Per això, davant la inacció del seu conseller i del seu Govern, demanem un ple monogràfic i demanarem un ple monogràfic sobre temes d'educació, des de la responsabilitat, per revertir l'abandonament escolar i per afrontar tots els reptes que té el sistema i posar les bases d'un sistema de valors en els joves que el seu Govern no està posant, per garantir un horitzó d'esperança per als nostres joves i per construir un país millor per a Catalunya.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, vicepresidenta. Senyor diputat, em torna a donar l'oportunitat d'explicar altres mesures que hem estat portant a terme, tot en l'àmbit de les noves oportunitats per a aquells alumnes que no han acabat l'ensenyament obligatori i perquè puguin tenir una porta de reentrada en l'àmbit educatiu.

L'aposta clara per l'FP, amb un increment del trenta-set per cent de l'oferta de formació professional i continuada, centrada especialment..., i per això vam fer un canvi, doncs, en els criteris d'admissió als cicles formatius, per centrar especialment la continuïtat de l'ESO a la formació professional. Garantim plaça per a tots els alumnes que acaben ESO i volen formació professional. Tenen plaça garantida. I seguir, doncs, també educant en valors. I una aposta clara és la coeducació en l'àmbit educatiu que estem portant a terme.

Per tant, nosaltres estem oberts a escoltar propostes i, per tant, la política educativa és una de les prioritats clares del Govern.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre els darrers esdeveniments polítics.

Pregunta al president de la Generalitat sobre les mesures previstes per a afrontar l'activació de la fase d'excepcionalitat per sequera

317-00273/13

Formula la pregunta el diputat Josep Maria Jové Lladó, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Josep M. Jové Lladó

Jo mateix. Moltes gràcies, vicepresidenta. President, sabíem que el seu mandat no seria senzill. Ho vam dir ja en la seva investidura i ho veiem, dia rere dia, amb acords tàcits d'aquells que, des de preteses posicions antagòniques, malden perquè res no canviï. No hi ha res que uneixi més que voler retenir poder i privilegis. Però vostè, el seu Govern, ha de seguir governant per transformar amb determinació i per al conjunt de la ciutadania. I governar vol dir prendre decisions difícils i mai defugir els reptes o les dificultats, i fer-ho pel bé comú i, sempre que es pugui, amb el màxim consens possible.

I una prova d'això són les mesures que impulsen per combatre i afrontar la situació de sequera que el país està patint. Fa vint-i-nou mesos que no plou com caldria

a casa nostra. Més de dos anys consecutius de manca d'un règim normal de pluges que aportin recursos als rius, aquífers i embassaments. És la pitjor sequera dels darrers cinquanta anys. La situació és crítica. Avui, les reserves d'aigua es troben al vint-i-set per cent i si no són més baixes és perquè fa temps que el país està actuant. La conscienciació ciutadana d'ençà la darrera gran sequera del 2008 ha estat important i la producció hídrica de recursos no convencionals, provinents de la dessalinització, la regeneració i els pous, ha estat essencial. Sense aquesta aportació, avui ja ens situaríem a les portes d'una situació d'emergència, on l'aigua de boca no estaria garantida.

Per tot això, volem posar en valor les decisions que ha pres el seu Govern. Són decisions, com deia, difícils, però del tot imprescindibles. Decretar l'estat d'excepcionalitat era un pas necessari, però sabem que estem demanant un esforç extra i solidari al conjunt de la ciutadania. Per això no ens podem quedar aquí. Ens cal tenir una política de gestió de l'aigua més ambiciosa i, en aquest cas, també transformadora. Aquesta situació excepcional, ho sabem, no es pot deslligar de com el canvi climàtic ens està afectant. Estem entrant en una nova normalitat on els períodes de sequera seran més llargs i severs. I davant d'aquesta nova normalitat cal que el país segueixi preparant-se i que el Govern prengui decisions valentes per fer front a la situació actual i que ens serveixin per afrontar episodis de sequera futurs.

L'aigua és un bé essencial i la seva gestió no pot dependre d'interessos econòmics ni de decisions polítiques arbitràries. Aquí, ho sabem, tornarem a topiar amb aquells que no volen deixar perdre el seu poder. I de nou caldrà no recular, perquè els interessos d'uns pocs no poden jugar amb el futur de la majoria.

Per això, president, com afronta el Govern l'entrada en fase d'excepcionalitat de sequera?

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, vicepresidenta. Senyor diputat, la sequera que estem vivint no és un episodi puntual. És una situació que, a part que probablement s'allargarà més temps del que voldríem, malgrat tots els nostres esforços, s'anirà repetint en el temps. Però això ens obliga a prendre mesures, mesures a curt termini.

El Govern no es desperta ara, de fet hem activat tots els actius, totes les potencialitats que té el sistema d'abastament de Catalunya, i aquest 2022 s'han aportat al sistema, via, doncs, regeneració i via dessalinització d'aigua, 160 metres cúbics..., perquè la gent ho pugui entendre, dues vegades un pantà de Sau ple. Per tant, doncs, aquesta és una mostra de les mesures que estem portant a terme. Tenim, evidentment, tot un pla d'inversions per endavant i totes les mesures que incorporen els 700 milions d'euros dedicats al cicle de l'aigua en el pressupost. Amb la sequera del 2008 vam aprendre'n, a organitzar-nos, a anticipar-nos. D'aquell esquema de prevenció tenim pautades totes les línies d'actuació i per això, doncs, hem arribat a declarar la fase d'excepcionalitat a les conques del Ter-Llobregat i de la Muga-Fluvià, amb mesures que afecten fins a 6 milions de ciutadans.

Hem aprovat també un decret llei amb mesures d'emergència. Incrementarem el volum d'aigua que passa de Sau a Susqueda per no perdre ni una sola gota. I també, doncs, multipliquem per tres tot el que és pressupost destinat a camions cisterna per atendre aquelles situacions de més emergència en el subministrament.

Però necessitem, sobretot, un full de ruta àmpliament compartit. Tindrem el decret del pla hidrològic de les conques de Catalunya, però volem que sigui amb un ampli consens polític. Per això, doncs, en els propers dies, en les properes setmanes, la meua voluntat és poder convocar una cimera sobre l'aigua amb representants de tots els grups parlamentaris, per compartir el diagnòstic, per compartir les mesures

del Govern, i sobretot, també, per rebre aportacions i per ajudar a conscienciar el conjunt de la societat, el conjunt de consumidors d'aigua –ciutadania, llars, empreses, sectors productius, administracions públiques–, que això és seriós, que estem en una situació molt difícil, que necessitarà l'esforç de tots, i que com més consens hi hagi per afrontar aquest repte, més defensa tindrem de cara al futur.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre les mesures previstes davant l'episodi de sequera

317-00268/13

Formula la pregunta el diputat Salvador Illa i Roca, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Salvador Illa i Roca

Senyora Vergés, senyor Aragonès... També les meves primeres paraules en nom del meu grup, per expressar la nostra preocupació i el nostre suport per l'accident de la mina de Sùria.

I jo, de fet, volia també començar aquesta intervenció en aquesta sessió de control expressant un desig, una esperança, que crec que seran compartits per tota la cambra i que em diuen que s'està parcialment complint, que és que plogui, que hi hagi força pluja, força i durant força temps, per posar fi a aquest episodi de sequera que estem vivint. Però això, senyor Aragonès, que plogui i quant de temps plourà, no depèn ni de vostè ni de mi ni de ningú dels que estem aquí. El que sí que depèn de vostè –de fet, és la seva obligació– és preveure i preparar el país per al pitjor escenari: el d'una sequera prolongada. N'han parlat altres diputats en aquesta sessió de control. Jo també volia interessar-me, senyor Aragonès, pel que té previst vostè fer davant d'aquest episodi de sequera.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, vicepresidenta. Com he explicat a altres grups parlamentaris, la situació de sequera ens preocupa. Fa vint-i-nou mesos que no plou de forma suficient a Catalunya. De fet, aquests més de dos anys consecutius de manca d'un règim normal de pluges és el que explica avui la situació de sequera en la que ens trobem.

Però aquest Govern ha estat treballant, l'any 2022, activant tots els recursos d'aportació d'aigües fora d'origen pluvial, a través del que és aigua regenerada, recuperada i aigua dessalinitzada. Cent seixanta metres cúbics..., milions de metres cúbics... –perdó–, uns cent seixanta hectòmetres cúbics en el sistema, l'equivalent a dues vegades el pantà de Sau ple. Malgrat això, aquestes reserves es troben al vint-i-set per cent. Estàriem en una situació molt pitjor si no haguéssim fet també el canvi en el consum.

Per tant, hem de seguir avançant. Avançant com? Doncs amb mesures que tindrem l'oportunitat de compartir amb detall amb tots vostès en aquesta cimera que acabo d'anunciar, però que m'agradaria avançar-ne algunes. En primer lloc, tota l'activació dels aqüífers existents. L'aposta per l'aigua regenerada. Això ens obliga a algunes actuacions concretes en l'àmbit, sobretot, de la part baixa del Llobregat, molt arribant al Delta, respecte a les actuacions d'algunes indústries i la necessitat

d'activar algunes potabilitzadores, que és el pas previ. I, després, actuacions també per anar reduint el consum per augmentar la resiliència.

En tot cas, tindrem oportunitat de tractar-les amb molt més detall en aquesta cimera i també en la contrarèplica.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per repreguntar, té la paraula el diputat Salvador Illa i Roca.

Salvador Illa i Roca

Soc conscient que forma part de les meves obligacions, com a cap de l'oposició, subratllar la clamorosa inacció del seu Govern també en aquest tema. Una autèntica sequera d'inversions. Però no em vull centrar avui en això, temps hi haurà de fer-ho. I no vull fer-ho, perquè la situació és preocupant i greu. Vull parlar d'actitud i de criteris d'actuació.

Primer: mirin menys el cel i més el nivell dels embassaments. No ho fiïn tot al «ja plourà». Segon: facin cas als tècnics, als experts. Saben què cal fer i com fer-ho, i porten temps avisant. Tercer: assumeixin les seves responsabilitats a les conques interiors –totes. Perquè governar és assumir responsabilitats. I quart: generin una dinàmica de col·laboració amb altres administracions, en particular amb els ajuntaments, amb les empreses subministradores i amb els ciutadans. Vull ser clar aquí, a risc de poder semblar excessivament contundent: no acceptarem cap traspàs de responsabilitat als ajuntaments. Amagar-se darrere dels ajuntaments, això, en cap cas. Que el primer decret que han aprovat sigui un decret de sancions en lloc d'un decret d'inversions és un error greu.

Senyor Aragonès, assistirem a aquesta cimera amb aire constructiu. El primer és el país. Les coses no s'han fet bé i hi ha, a aquestes alçades, molt poc marge. Per aprofitar-lo, si el seu Govern adopta l'actitud correcta, pot comptar amb nosaltres; si no, tampoc dubtarem a posar-lo davant de les seves responsabilitats.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies. Senyor diputat, crec que seria una profunda irresponsabilitat fer una guerra de l'aigua en aquests moments, sobretot veient l'esforç que hi ha hagut en els darrers anys precisament per millorar les capacitats del sistema. Si no tinguéssim aquestes capacitats millorades, aquesta situació d'excepcionalitat l'haguéssim decretat des de fa molts mesos. I nosaltres tenim responsabilitat sobre les conques internes. Però també necessitem que vagi coordinat amb la conca de l'Ebre. I aquí, la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre brilla per la seva absència, malgrat la nostra insistència. I si corregeixen, me n'alegraré.

En tot cas, què farem en els propers...? Evidentment, invertirem 200 milions d'euros a les estacions de tractament d'aigua potable de la conca del Besòs i del Llobregat. A la conca del Besòs, la nova construcció de la depuradora amb 260 milions d'euros. 250 milions d'euros a l'ampliació de la dessalinitzadora de la Tordera, entre d'altres mesures... *(La vicepresidenta primera en funcions de presidenta retira l'ús del micròfon al president de la Generalitat i aquest continua parlant uns moments.)*

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

President, se li ha acabat el temps.

Declaració de la Junta de Portaveus del Parlament de Catalunya sobre la celebració del quaranta-setè aniversari de la República Àrab Sahrauí Democràtica

401-00034/13

Acabada la sessió de control, donarem lectura de la declaració de la Junta de Portaveus del Parlament de Catalunya sobre la celebració del quaranta-setè aniversari de la República Àrab Sahrauí Democràtica.

Demano al secretari quart que en doni lectura.

El secretari quart

«El Parlament de Catalunya commemora el 27 de febrer la proclamació de la República Àrab Sahrauí Democràtica i fa arribar al poble sahrauí el més sincer reconeixement.

»Ofereix la seva col·laboració i ajuda per a trobar una solució política justa, duradora i mútuament acceptable, de conformitat amb les resolucions de les Nacions Unides, en el marc dels principis i propòsits de la Carta de les Nacions Unides, i apella a la responsabilitat de totes les parts en la cerca d'una solució amb un enfocament multilateral i constructiu que respecti un principi bàsic com és el dret a la lliure autodeterminació del poble sahrauí.

»Emplaça el Govern de l'Estat espanyol, com a antiga potència administradora del territori, a assumir la seva responsabilitat sobre el Sàhara Occidental i ésser garant del compliment de la legislació internacional, promovent la celebració d'un referèndum d'autodeterminació del poble sahrauí.

»Denuncia la vulneració dels drets humans que el Regne del Marroc exerceix als territoris ocupats del Sàhara Occidental i li exigeix que posi fi a la repressió i apliqui elements de justícia restaurativa.

»Denuncia els acords i les activitats econòmiques que contribueixen a l'espoli i l'esgotament dels recursos naturals del Sàhara Occidental.

»Sol·licita al Govern espanyol la reforma urgent del reglament de reconeixement de l'estatut d'apàtrida, per a garantir que es cobreixin les necessitats de protecció de les persones sahrauís que sol·liciten aquest estatut al territori de l'Estat espanyol.

»Emplaça totes les administracions, els governs locals, el Govern de l'Estat espanyol, les institucions europees i les Nacions Unides a promoure de manera activa la inclusió d'un mecanisme d'observació i protecció dels drets humans de la població sahrauí per part de la Missió de les Nacions Unides pel Referèndum al Sàhara Occidental.

»Fa una crida a la responsabilitat de la comunitat internacional per assegurar una resposta adequada per a garantir la seguretat alimentària de la població sahrauí refugiada.

»I renova el seu compromís amb el poble sahrauí col·laborant amb les entitats de solidaritat amb el poble sahrauí a través dels projectes de cooperació, protecció de drets humans, acció humanitària i sensibilització sobre la repressió que pateix el poble sahrauí.

»Palau del Parlament, 9 de març de 2023.»

(Aplaudiments forts i perllongats.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, secretari.

Procediment per a elegir membres de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública

284-00026/11

A continuació, passem al següent punt de l'ordre del dia, que és el sisè punt, que és el procediment per elegir membres de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública.

Tal com estableix l'article 179 del Reglament, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya van presentar les candidatures següents per a la renovació total dels membres de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública. Les candidatures proposades són: la senyora Mercè Aymerich Boltà, el senyor Josep Ramón Barberà Gomis, la senyora Maria del Mar Pérez Velasco, la senyora Iolanda Pineda Balló i la senyora Clara Isabel Velasco Rico. Com bé saben, els candidats i candidates esmentats van comparèixer el passat 2 de març davant la Comissió d'Afers Institucionals, que en va aprovar la seva idoneïtat.

Atès que el nombre de candidatures presentades és igual al nombre de vacants a proveir, d'acord amb l'article 101.3 del Reglament, els proposo que la votació es faci per assentiment, si no hi ha cap objecció. No pot ser per assentiment? *(Pausa.)* D'acord. Doncs, en aquest cas, procedirem a la votació electrònica i secreta de manera conjunta per a tots cinc candidats.

Cridem a votació.

(Pausa llarga.)

D'acord amb l'article 40 de la Llei 19/2014, per a la designació cal una majoria de tres cinquenes parts dels diputats del Parlament.

Doncs s'inicia, pel procés de votació electrònica i secreta, de manera conjunta a tots cinc candidats i candidates.

Comença la votació.

Amb 93 vots a favor, 19 en contra i 17 abstencions.

Vist el resultat de la votació, queden elegits els candidats i candidates proposats com a membres de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública.

Moltes felicitats.

(Aplaudiments perllongats.)

Veig que alguns diputats tornen a marxar, i encara ens queda una votació pendent, a no ser que es pugui fer per assentiment.

Procediment per a designar un membre del Consell de Garanties Estatutàries

287-00002/13

El setè punt de l'ordre del dia, que és el procediment per designar un membre del Consell de Garanties Estatutàries.

Com bé saben, el passat 9 de gener la senyora Laura Díez Bueso va presentar la seva renúncia a la condició de membre del Consell de Garanties Estatutàries. D'acord amb l'article 5 de la llei del Consell de Garanties Estatutàries, les vacants que es produeixin per causes altres que l'extinció del mandat han d'ésser cobertes a proposta de la institució que havia designat el conseller o consellera cessant per al temps de mandat restant.

D'acord amb l'article 179 del Reglament, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar va presentar la candidatura de la senyora Maria Jesús Larios Paterna per cobrir dita vacant. La Comissió d'Afers Institucionals va substanciar el proppassat 2 de març la compareixença de la candidata proposada. Ha complert els tràmits que estableix el Reglament. Podem procedir a la designació.

A continuació passem, doncs, a la votació per a aquesta designació. Es pot aprovar per assentiment la candidatura presentada? (*Pausa.*) No es pot aprovar per assentiment.

Per tant, d'acord amb l'article 101.3 del Reglament, la votació es farà també electrònica i secreta. Tal com estableix l'article 3.2 de la llei del Consell de Garanties Estatutàries, els recordo que per a aquesta elecció es requereix una majoria de tres cinquenes parts.

Comença la votació.

Amb 91 vots a favor, 35 en contra i 3 abstencions, queda designada aquesta persona per al Consell de Garanties Estatutàries, la senyora Maria Jesús Larios Paterna. Felicitats.

(*Aplaudiments.*)

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el fanatisme ecològic que promou

302-00252/13

Ara sí, el dinovè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el fanatisme ecològic que promou; presentada pel Grup Parlamentari de VOX. Per exposar-la, té la paraula el diputat Antonio Ramón López Gómez. (*Remor de veus.*)

Prego que marxin en silenci.

Antonio Ramón López Gómez

Gracias, vicepresidenta. Antes de empezar mi intervención, quiero enviar todo mi apoyo a las familias de los mineros fallecidos en Siria y mucho ánimo a los que están rescatando en este momento.

Para la izquierda y el centroizquierda existen pocas cosas que hoy en día no se puedan achacar al cambio climático. A ustedes les vale todo. Les vale un Filomena, les vale una ola de calor en verano, les vale un vendaval, les vale todo para el convento del cambio climático. Es por eso que hemos presentado doce iniciativas, porque VOX tiene un plan estratégico, basado en el conservacionismo, que consiste en el respeto por el medio ambiente, del que no somos dueños, sino meros administradores, y como tales obligados a cuidarlo, protegerlo y enriquecerlo.

Y, sí, rechazamos abiertamente que bajo el paraguas del cambio climático se impongan por la izquierda progre reformas sociales, económicas y medioambientales para unos fines que persiguen acabar con la prosperidad y la libertad de las personas. Nuestro proyecto es la agenda España, que tiene un objetivo: la defensa de la naturaleza y la defensa del medioambiente, pero sin condenar a nuestra industria ni a nuestros trabajadores ni a nuestro sector primario a la pobreza. En cambio, para ustedes ahora solamente existe una cosa: el cambio climático.

Y yo les pregunto: ¿por qué ahora ya no hablan del calentamiento global? Les voy a responder: porque el calentamiento global es medible, y los científicos no tienen clara la relación de la subida de las temperaturas con la acción humana. Y no lo tienen claro porque los datos no avalan ese cambio climático. Unos datos que señalan que entre 1910 y 1945, mientras las temperaturas del mundo aumentaban, las emisiones de CO₂ fueron bajas, y que entre 1945 y 1975 la temperatura del globo terráqueo se mantuvo, mientras las emisiones de CO₂ fueron altas.

Pero a ustedes estos datos les dan igual. Asumen los postulados de los *lobbies* europeos, los objetivos de desarrollo sostenible de la Organización de las Naciones Unidas o la agenda «suicida» 2030, esa agenda de la ruina para los catalanes que solo sirve para enriquecer a unos pocos.

Por ejemplo, China ha desindustrializado España, ha deslocalizado nuestras empresas, y ustedes siguen comprando *made in China*, a pesar de ser el principal emisor

de CO₂. Marruecos no es que compita con el sector primario español, es que los productos marroquíes han sustituido a la huerta española.

Señores diputados, defender los intereses de la patria no es estar en contra de Europa ni del globo terráqueo, pero imponer, como ustedes hacen, los mandatos de *lobbies* partidistas es vivir ajenos a la realidad y a los problemas de los catalanes. Porque mientras unos pocos se forran, a las clases medias y trabajadoras les fríen a impuestos y les asfixian con unas facturas imposibles de luz y de gas. Por ejemplo, su modelo energético, de solo renovables, es totalmente ineficiente. Nuestras iniciativas 9, 10, 11 y 12 se basan en el desarrollo de las energías renovables, pero siempre contando con el mix energético de la energía nuclear.

Miren, tengo la suerte de recorrer frecuentemente los pueblos y comarcas de esta bella región y de conocer a mucha gente: agricultores, ganaderos, metalistas, fontaneros, abogados, economistas, profesores, panaderos..., gente de todos los sectores. Y cada vez que hablo con ellos del cambio climático en Cataluña y de su ley todos coinciden en lo mismo: esta ley solo trae más impuestos, más trabas administrativas, más burocracia, más redes clientelares de la Administración catalana.

Los catalanes saben perfectamente que su histerismo climático va a perjudicar aún más a las pymes españolas, porque no van a poder adaptarse a las nuevas normativas. Su histerismo climático es una traición a las pequeñas y medianas empresas, que representan el sesenta y cinco por ciento del PIB y el setenta y cinco por ciento del empleo.

Señorías, en VOX queremos preservar nuestro medio ambiente, pero queremos hacerlo preguntando a los españoles, como proponemos en nuestro proyecto «España decide». Ellos se merecen ser dueños de su destino. Se merecen que les preguntemos y puedan decidir si prefieren explorar y explotar nuestros recursos para ser energéticamente soberanos o prefieren seguir dependiendo de terceros países y cavar la ruina definitiva de nuestra patria.

Muchas gracias.

La vicepresidenta segona

Atès que no hi ha esmenes presentades, a continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la diputada Silvia Paneque Sureda.

Silvia Paneque Sureda

Bon dia. Moltes gràcies. Bé, aquesta moció sembla que fa certa, ajustada a una de les definicions del populisme, en aquest cas, d'ultradreta, que és que el sacrifici del futur, no?..., o se sacrifica el futur –perdó– per un present efímer.

Aquesta moció, al final, recopila una dotzena de tòpics sense cap mena de dada ni de rigor ni de propostes; desinformació, en definitiva, que només es pot combatre amb la ciència i amb la raó. Per això, sense esperança que els diputats de VOX escoltin, però per la responsabilitat de ser diputada i de parlar des d'aquest faristol, he preparat, com els deia, una mena de guia de combat contra els negacionistes.

Primer mantra de la ultradreta: no existeix consens científic sobre el canvi climàtic ni que l'activitat humana en sigui l'origen. Li llegeixo textualment: «No hay ninguna duda razonable sobre la influencia de la actividad humana en el clima mundial ni sobre que esa influencia ha consistido en un aumento de la temperatura media a nivel global.» Aquesta conclusió que he llegit textualment està inclosa en el 97,1 per cent dels estudis científics publicats els últims vint anys sobre el canvi climàtic i les seves causes. En trobarà un tres per cent que en discrepi, sí, però el 97,1 dels informes científics conclouen aquest text que li acabo de llegir.

Segon mantra: els membres del Panel Internacional de Canvi Climàtic obeeixen als interessos dels governs i de les seves causes. En els estudis elaborats per l'IPCC, hi participen més de vuit-cents científics de manera voluntària, que dediquen entre quatre i cinc mesos de treball a la realització de cada informe. Provenen de països

diferents de tot el món, i es substitueixen d'un informe al següent. Només perquè en tingui la dada, del quart al cinquè informe es van canviar un seixanta-nou per cent dels participants. Ja veu vostè quin vincle tenen amb els governs i amb els interessos que hi ha suposadament al darrere.

Tercer mantra: l'escalfament global no existeix. Però si encara hi ha dies de fred... Todavía hay días de frío, ¿verdad, diputado? Miri, des de 1950, els dies calorosos s'han tornat més comuns, així com els dies freds també són menys freqüents a tot el món. A nivell global, els dies extremadament calorosos avui són cent vegades més habituals que entre 1951 i 1980. Són dades, diputat.

Quart mantra: en el passat ja hem viscut cicles de calor o de fred. Aquest els hi agrada molt, eh? Ja els hem viscut, efectivament, sí. Efectivament, s'han viscut cicles de calor i fred. L'últim escalfament natural més ràpid conegut va passar fa 56 milions d'anys, degut a erupcions simultànies a l'hemisferi nord de diferents volcans, la qual cosa va provocar emissions de diòxid de carboni similars a les d'ara, però no de manera natural, sinó per l'efecte, com li deia, de l'home, de l'economia i de la Revolució Industrial. Aquest escalfament, de totes maneres, aquest, el de fa 53 milions d'anys, va ser deu vegades més lent que l'actual. És a dir, el que hem fet els últims dos-cents anys és absolutament incomparable.

Cinquè mantra: *un par de grados o tres no son para tanto, ¿no?* Estamos a veintiocho, treinta, treinta y un grados; ¿qué más dará?, ¿no? Vostès aquí confonen un concepte científic. O sigui, no es tracta d'uns quants graus un dia puntual, es tracta de l'escalfament global mitjà de tot el planeta, i això té efectes o pot tenir efectes devastadors. De moment, a nivell global hem escalfat el planeta 0,8 graus de mitjana i ja n'estem veient les conseqüències en l'actualitat: sequeres més acusades; onades de calor més accentuades; pluges intenses, pitjor distribuïdes en el temps; inundacions, huracans, escalfaments del mar, mort de diferents espècies sense cap mena de reversió possible. Però, per posar-li potser un exemple que vostè veurà més clar, amb la simplicitat dels seus arguments: si vostè es posa a zero graus amb un glaçó a la mà i apuja només un grau –un, no dos, que és el perill, un–, quin és l'efecte? Doncs el mateix per al planeta, senyor diputat.

I sisè i últim mantra: *la agenda 2030 es un plan oculto para controlarnos*. Esta también la repiten mucho. Aquest argument té la mateixa base conspiranoica que varen escampar amb la covid, el confinament i les vacunes. És un pensament absolutament allunyat de la ciència i de la raó que els defineix com allò que són: ultradreta populista.

Es el cambio climático, diputado. El canvi climàtic existeix. De fet, és el gran repte que tenim al segle XXI, i presenta també algunes oportunitats de transformació de les nostres ciutats, de la nostra economia, per portar-les a una escala més humana i més sostenible. I mirar cap a un altre costat no servirà per a res, només empitjorarà les coses.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

Per fixar la seva posició, té la paraula, pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el diputat Salvador Vergés i Tejero.

Salvador Vergés i Tejero

Bé; gràcies, vicepresidenta. Senyora consellera, diputades, diputats... VOX avui ens presenta, fidels a la seva ideologia del fons a la dreta de tot, la seva enèsima moció negacionista. Vostès necessiten desfogar la seva ràbia interior posicionant-se sempre al revés de tots els grans consensos que han permès avançar a la humanitat. I tant és que parlem, doncs, de vacunes com de violència masclista, de drets sexuals o, com avui, d'emergència climàtica: vostès..., allà on la ciència hi posa dades i on la societat hi posa valors, vostès hi posen sempre populisme.

I avui ens demanen que deroguem la llei del canvi climàtic perquè, diuen, això arruïna el primer sector, les indústries i les famílies. Mirin, no es preocupin, que Junts per Catalunya som els primers que vetllem sempre perquè la sostenibilitat ambiental que s'exigeix al primer sector i en general el món empresarial, doncs..., vagi acompanyat sempre de la sostenibilitat ambiental. I, en el cas concret de la pagesia, que està afectada de fa anys per una ínfima o nul·la rendibilitat, som molt conscients que la nova PAC els hi passa el mort en temes de les mesures de medi i els hi exigeix una condicionalitat de base major i adoptar uns ecorègims voluntaris, si és que volen seguir cobrant els mateixos ajuts que ja, en aquest moment, eren insuficients. Per tant, nosaltres tenim identificat el problema i hi lluitem. Per això no es preocupin.

Però això no té res a veure amb negar l'evidència de l'escalfament global. I els dono quatre dades que a vostès, igual com a en Superman..., era com kriptonita, eh?

Quatre dades científiques. Segons la NASA, així com a la Terra hem rebut sempre de mitjana la mateixa energia per part del Sol..., l'increment de temperatura en superfície ha anat pujant fins als més 1,1 graus, més 1,6 a la conca mediterrània. I això es demostra que és pel llençol de gasos d'efecte hivernacle que ens cobreix. Segons l'ONU, si superem els més 1,5 o més dos graus de temperatura, entrarem en un camí de no retorn.

I el setanta-tres per cent d'aquests gasos d'efecte hivernacle no es deuen als pets de les vaques, sinó a l'energia i al transport. Per tant, més que mai, renovables. I el que reclamem –si hi fos...– a la consellera és que publiquin ja les dades de gasos d'efecte hivernacle, tal com s'hi va comprometre en aquest Parlament, per saber, doncs, on som.

Més dades. El vint per cent dels cabals dels rius catalans i també de l'Ebre s'ha perdut en el període del 1995 al 2005 respecte al 1940-1995. I aquesta tendència anirà a l'alça, amb episodis cada cop més intensos i més freqüents de sequera. Per tant, des d'aquí reclamem al Govern, com ja s'ha fet, que inverteixi en més infraestructura, més digitalització, per poder-nos preparar com a país.

Més dades. La pèrdua de diversitat: un seixanta-nou per cent menys d'espècies animals al món des del 1970. O els estudis de l'IPCC que ens van venir a presentar fa poc aquí al Parlament de Catalunya, i tants i tants d'altres. Però vostès, VOX, evidentment, sempre a la seva, no?

I en la moció ens reclamem ajuts per a autònoms i empreses pel que fa al sobre-cost energètic. Junts per Catalunya, precisament, hem presentat una esmena al pressupost de 150 milions d'euros per a aquest objectiu, però sembla ser, doncs, que a Esquerra Republicana se li ha fos aquella mà que va dir que estenia cap a Junts per Catalunya i, per tant, no ajudarà ni les empreses ni els treballadors.

Demanen també en la moció d'abolir qualsevol tipus d'impost ambiental. Doncs miri, en concret per al dels grans vaixells, li donaré al final, si vol, al diputat de VOX el contacte del president del Port de Barcelona, un membre destacat d'Esquerra Republicana, que fa poc va fer unes declaracions en el mateix sentit que vostè, estant en contra d'aquest impost i, per tant, protagonitzant una més de les constants contradiccions a què ens té acostumats, tant a nivell intern com a nivell tripartit, aquest Govern del vint per cent.

I, finalment, hi ha un punt a la moció que a mi em tenia especialment emocionat, perquè l'estava llegint i deia: «Impulsar les energies renovables per reforçar la sobirania energètica de...» I jo, illús de mi, ja hi llegia «de Catalunya», però no, «d'Espanya». Llàstima. I, evidentment, doncs, tot seguit ho complementen, com sempre, amb la seva defensa de l'energia nuclear, que jo els recordo des d'aquí que no és ni neta, perquè extreure urani també emet CO₂, ni és tampoc sostenible, perquè tenim a Catalunya un greu problema amb l'emmagatzematge de residus radioactius. Per tant, jo els demano que, si us plau, treballin a favor dels qui intentem que la fi de les nuclears sigui un reimpuls, i no pas un sotrac, per a les comarques catalanes que en aquest moment n'estan vivint.

Senyores i senyors de VOX, els demano que deixin d'ofendre el color verd i adoptin ja el gris com a color corporatiu, el gris del fum del carbó i el petroli, el gris franquista d'aquell Nodo que vostès tant enyoren.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula el diputat Dani Cornellà Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies, vicepresidenta. Bé, novament, aquí l'extrema dreta espanyolista ens presenta una moció amb tots els mantres negacionistes que ens hi tenen acostumats ja en aquest hemicle i també a la Comissió d'Acció Climàtica. Com sempre, doncs, repeteixen que cal derogar la llei del canvi climàtic, una llei que va ser aprovada amb una majoria grandíssima en aquest Parlament, i el que hem de reclamar és que es desplegui, que es desplegui efectivament cinc anys després, i no pas derogar-la. El que hem de demanar és que vagi més enllà, amb la realitat que estem vivint. Segurament aquesta realitat la vivim la majoria de ciutadans i ciutadanes, excepte els de VOX, que viuen en una altra realitat.

Ens parlen..., a més, fan oxímorons, en aquesta moció. Ens parlen de conservar el medi natural, la diversitat biològica, i fer-ho compatible amb el creixement econòmic i sense imposició climàtica. Escoltin..., és a dir, hi han uns límits biofísics; ho diuen tots els científics arreu del món, el cent per cent, no només els que vostès diuen que són «ecolojetas» i coses d'aquestes. Ho diuen tots. I aquests límits biofísics impedeixen això que vostès diuen. És a dir, o continuem creixent i destruint-ho tot o optem, doncs, per equilibrar i fer les coses d'una manera diferent, una època postcreixement on es prioritzi la conservació del territori, del medi ambient i de la biodiversitat.

Ens parlen també de suprimir els impostos. És curiós, perquè sempre vostès parlen de suprimir els impostos i alhora parlen de donar moltes ajudes a tots els sectors, no?: els treballadors, les pimes, etcètera, l'economia productiva... Que ja hi estem d'acord, que s'ha d'ajudar a qui toqui, però és evident que si suprimim tots els impostos, doncs, l'economia se'n ressent, i, després, d'on traurem tots aquests diners per anar repartint a l'economia productiva? Vostès sempre estan igual.

A més, curiosament, mai reclamen, per exemple, que es posin impostos als qui més tenen i als qui més són els causants d'aquesta crisi climàtica que vivim: les grans empreses, l'IBEX 35, la minoria que té la majoria de la riquesa del món i que són els grans culpables de tot plegat. En aquests vostès mai –mai– els hi demanen res, sempre els defensen, perquè són vostès mateixos.

Sí que estic d'acord o estem d'acord amb el 6, d'acabar amb la despesa política ineficaç, no? I això n'és una mostra, aquesta moció n'és una mostra, d'una despesa política i ineficaç: estar aquí perdent el temps debatent aquesta moció. I és veritat, s'hauria d'eliminar aquesta despesa, i segurament, doncs, prohibir un partit com el seu, d'extrema dreta antidemocràtica, i així sí que avançaríem.

Miri, vam estar a punt de presentar quatre esmenes, perquè vam dir: «Bé, doncs, ja que ens presenten una moció tan interessant, els hi podríem presentar esmenes», però vam fer com la resta de partits i els vam ignorar. Perquè a mi em va fer por una cosa: que si presentàvem aquestes quatre esmenes, vostès, amb el nivell que tenen, eren capaços d'acceptar-les. I per això els hi llegiré les quatre esmenes que els hi volíem proposar: la primera, que la Terra és plana; la segona, que l'home ve de la patata; la tercera, que el toro no pateix, i la quarta, que Franco era sobretot demòcrata i un gran ecologista. (*Remor de veus.*) No les vam presentar, perquè les haurien acceptat, en aquesta moció infame.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat Lucas Ferro Soler.

Lucas Silvano Ferro Soler

Hola. Molt bé. Fa gràcia, perquè VOX ha descobert –el partit que ja el 2019 s'alertava que havia rebut més donacions privades que tota la resta de partits a Espanya junts– que darrere de la política hi ha interessos econòmics. Ho hem descobert avui. I hi ha fanàtics. Jo ho he descobert escoltant Losantos, explicant qui eren els del Yunque, els d'Hazte Oír, els que estan darrere seu. Aquí he descobert que hi ha fanàtics, i ho he descobert aquest cap de setmana, seguint l'Instagram del diputat que l'acompanya, que ha anat al Valle de los Caídos, però per interès arquitectònic. (*Rialles.*) Jo no... O sigui, no hi ha una cosa més patètica que anar al Valle de los Caídos que dir que «ho he fet per interès arquitectònic». Clar que hi ha fanàtics, i clar que hi ha interessos privats a la política. I jo crec que vosaltres, com diu algun punt de la moció, ho sabeu «empíricament».

Però lo pitjor de tot ja no és el seu discurs contra les polítiques públiques i tal, és el seu discurs contra el canvi climàtic. És tenir la «patxorra» de venir el 2023 a dir: «No hi ha consens sobre el canvi climàtic. Per què? Perquè la immensa majoria d'experts diuen que sí, que existeix i que és per l'acció de l'activitat humana, però jo, el meu mecànic, un “metaler” que conec i no sé qui em diuen que no.» (*Rialles.*) «I llavors no hi ha consens, perquè jo dic que no.» No, senyors. Precisament la ciència, per sort, no funciona com vostès diuen. No, el canvi climàtic és una qüestió cosmològica. Truquin vostès a l'Esperanza Gracia i preguntin-li com estarà l'horòscop de la setmana que ve, a veure si sabem si plourà o no plourà.

I lo pitjor no és la paròdia que vostès fan del món de la ciència, del coneixement, de les polítiques públiques; lo pitjor és la desesperança que installen, camps qui pugui –camps qui pugui. Si això és cosa de l'univers, del tarot i de si avui estem en ascendent a Leo o a Virgo, camps qui pugui. I beneficis extraordinaris. L'agricultura, en crisi, pels ecologistes. Ja, ¿i pels que votàveu que no, en contra de la cadena alimentària, perquè l'oligopoli de la distribució d'aliments en aquest país no tingués dret a comprar productes a pèrdues a qui ha treballat tot l'any per conrear-los? Això no hi té res a veure, no?

«No, és que Xina s'ha emportat les empreses espanyoles»; empreses espanyoles a les que, per cert, encara avui defenseu que els hi abaixem els impostos a Espanya, a pesar de que s'han emportat la producció a Xina. Però Xina no se'ls ha emportat xuclant amb un tub, han marxat els consells d'administració. I avui encara els defenseu i exigeixen que a les energètiques d'aquest país, que estan declarant beneficis extraordinaris, els hi abaixem els impostos, que, pobres, no poden viure amb el que tenen. En un país on el deu per cent de la població acapara quasi dos tercers parts de la riquesa, pobres, que vinguem aquí a demanar impostos...

I, sobretot, no planifiquem. Que sembla que la sequera d'aquest any anticipa un futur difícil? No, no planifiquem. Què hagués sigut d'aquest any si fa vint anys no haguéssim planificat una dessaladora, una planta de regeneració d'aigües? No, que cadascú es busqui la vida. I qui pugui pagar més, que pagui, sigui per regar un camp de golf, per l'aigua de casa teva o pel camp que estàs conreant. Que sigui el mercat qui ho decideixi. I sobretot, seguim, seguim amb la política de beneficis. Si s'ha de fer Las Vegas a Catalunya i quatre «es forren» fent-les, escolta, barra lliure, que aquí sobretot no tenim res a planificar.

Però hi ha alguns punts que..., o sigui, encara em semblen pitjors els punts en els que vostès intenten proposar alguna cosa que en els que simplement diuen rucades, perquè en els que intenten proposar alguna cosa es nota encara més la poca profunditat que tenen.

Hi ha un punt que diu: «Impulsar la investigación en energía barata, abundante, fiable, sostenible y limpia.» Hòstia, molt bé, no? Com no se li havia ocorregut a ningú abans? «Hosti!» Hauria d'estar vostè al MIT. O sigui, a ningú se li ha ocorregut intentar investigar sobre energies barates i netes, no.

«Conservar la biodiversidad sin imposiciones climáticas.» Hòstia, molt bé. No se li havia ocorregut a ningú, això, tampoc.

«Apoyar estudios basados en la evidencia empírica», excepte quan l'evidència empírica dona suport a les tesis del canvi climàtic. Perquè, clar, qui hagi tingut un termòmetre aquest estiu i hagi enregistrat la temperatura..., segurament l'evidència empírica no diu el que vostè diu.

En fi, per sort, ens ho posen molt fàcil per votar-los a tot que no, però crec honestament que hi ha rucades que inclús vostès haurien de revisar.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la diputada Marina Bravo Sobrino.

Marina Bravo Sobrino

Gracias, presidenta. Diputados, diputadas, *consellera*... Siempre que surgen estos temas, cuestiones sobre sostenibilidad, sobre lucha contra el cambio climático o contra la contaminación en cualquiera de sus formas, me gusta dejar clara cuál es la posición de nuestro partido al respecto. En Ciudadanos, tenemos un compromiso radical con la libertad de todos los individuos para poder llevar a cabo sus proyectos de vida, los que cada uno elija.

Y esa defensa radical de la libertad individual va ligada a otra, sin la cual la primera no es posible: la lucha por la igualdad de oportunidades precisamente para que cada uno pueda elegir su camino. Y esa igualdad de oportunidades tiene un componente intergeneracional, que implica que también las generaciones futuras tienen que poder tener las mismas oportunidades que nosotros, si no más.

Nosotros hemos recibido un planeta en unas condiciones, e, igual que en nuestro día a día nuestra libertad acaba donde empieza la de los demás, el límite para disfrutar de nuestro planeta y de sus recursos está en hacerlo de una forma sostenible, en no restarles a las generaciones futuras ninguna oportunidad por falta de recursos naturales, medioambientales o climáticos.

Y, bien, hoy aquí nos encontramos con una moción de VOX. Una moción que, si bien en la parte resolutive tiene puntos atendibles, a los que nosotros votaremos a favor sin complejos, viene acompañada de un discurso extremista nada defendible. Un discurso extremista que se vanagloria de hacer frente a otras posiciones también extremistas, pero que con su conservadurismo y sobre todo con su falta de rigor lo único que hace es alimentar aquellos discursos –también hablaremos de ellos–; pero no los combate, únicamente los alimenta.

VOX pretende negar algo tan básico y con tanto consenso científico como lo siguiente: el aumento de las temperaturas medias que sufre el planeta está causado casi en su totalidad por la acumulación de gases de efecto invernadero en la atmósfera como resultado de la actividad humana. Niega esto como negó en su día, por ejemplo, la efectividad de las vacunas. Y negando algo tan básico es imposible que ayuden a reconducir las políticas que tienen que ayudarnos a reducir las emisiones y a mitigar las consecuencias del cambio climático, porque negando la necesidad de la lucha contra el cambio climático, además de estar dando la espalda a la ciencia, no proponen ninguna alternativa.

Y por supuesto que hay alternativas a un discurso que pretende enfrentar el crecimiento y el desarrollo a la sostenibilidad. Por supuesto que las hay, y deberíamos estar todos trabajando en ello. Y por supuesto que hay alternativas a las políticas de este Govern de lucha contra el cambio climático, especialmente aquellas que básicamente

tienen un carácter recaudatorio, y que en un mercado único como el español y abierto como es el europeo no tienen ningún sentido y, sobre todo, ninguna efectividad, ni reducen lo más mínimo las emisiones globales.

Muchas de sus políticas lo único que consiguen es espantar empresas o paralizar actividades, que es lo contrario a lo que necesitamos para generar la riqueza que nos permita investigar e invertir en ciencia e innovación. Las políticas de la Generalitat nos llevan a la paralización y al retroceso. Y no necesitamos menos actividad, necesitamos más actividad, más sostenible; necesitamos más ciencia, más investigación, formas de producir más y con menos emisiones. Pero este Govern no hace mucho ni por atraer talento ni por ayudar a la investigación.

Necesitamos también formas de movernos más sostenibles, como por ejemplo aparcamientos disuasorios para que quienes quieran llegar hasta el tren y cambiar a un modo más sostenible lo puedan hacer. Pero hoy en día no pueden hacerlo porque el Govern nunca ha tenido interés en habilitar las infraestructuras necesarias para ello.

Necesitamos, en definitiva, avanzar hacia el futuro y no volver al pasado, que es algo que tanto VOX como quienes VOX dice querer enfrentar tienen totalmente en común.

Gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Mixt, té la paraula el diputat Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Gracias. Bien, antes de valorar brevemente la moción, no puedo resistirme a hacerle un comentario al señor Lucas Ferro. Compartiendo con usted que eso de visitar el Valle de los Caídos por exclusivo interés arquitectónico es un poco extraño, lo de que usted escuche habitualmente a Federico Jiménez Losantos debe ser por curiosidad antropológica, o que tiene usted una doble vida y no lo sabíamos, o por puro sadomasoquismo, alguna cosa así debe ser. Pero, en cualquier caso, veo que, de coherencia, usted tampoco va muy bien servido.

Dicho esto, nosotros nos vamos a abstener en cinco de los puntos de la moción, porque, aunque compartimos la idea de que se ha instalado una especie de religión o mantra climático que perjudica de manera severa en ocasiones a la actividad económica, esos puntos de la moción –los cinco a los que me refiero– critican eso, cayendo exactamente en lo mismo, es decir, en determinados prejuicios ideológicos en sentido contrario.

Explico, por ejemplo, el caso de la energía nuclear. Nosotros, que defendemos la energía nuclear, creemos que en Cataluña el debate no es abrir una nueva central, como dicen en su punto, o abrir nuevas centrales. Cataluña, de hecho, es el lugar de España donde está más que cubierta la cuota nuclear. Y, en cualquier caso, lo que hay que analizar es cómo se garantiza que toda la tecnología que está funcionando en otros países, pero que todavía no se ha implantado en las centrales españolas, se puede aplicar en el caso de las catalanas. Eso, en el caso de la energía nuclear.

Y después hay otros puntos en los que se refieren ustedes de manera categórica a toda la agenda 2030 –a toda. Caen, por lo tanto, en el mismo prejuicio y en la misma demonización que critican ustedes en los adversarios políticos.

Por lo tanto, hay determinados puntos en que, insisto, compartiendo una parte de ellos, nos abstendremos.

Gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del diputat no adscrit, té la paraula el diputat Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Gracias, vicepresidenta. Es evidente que hay excesos en el ambientalismo de la izquierda. Desde mi punto de vista, es un exceso..., aquellos que tratan de reducir la población mundial por ser muy contaminante. Es un exceso que se criminalice el consumo de carne y que nos inviten a comer insectos. Es un exceso demonizar la energía nuclear. Es un exceso dismantelar sectores enteros de nuestra economía, de nuestra industria.

Es un exceso instar al decrecimiento económico y a la precipitada prohibición de los vehículos de combustión. Es un exceso machacarnos a impuestos con la excusa verde. Es un exceso..., las identificaciones digitales para penalizar a los ciudadanos poco sostenibles. Es un exceso derribar las centrales térmicas cuando pagamos la energía a precio de oro.

En definitiva, hay muchos excesos que nos llevan a la decadencia económica y a la pobreza masiva.

Gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el diputat Ruben Wagensberg Ramon.

Ruben Wagensberg Ramon

Vicepresidenta, no..., nosaltres, sobre aquestes rucades, doncs no..., no hi tenim res a dir.

(Rialles i alguns aplaudiments.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt 21 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques relatives a la resolució alternativa de conflictes

302-00253/13

Continuem. El vintè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques relatives a la resolució alternativa de conflictes, presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. I, per exposar-la, té la paraula el diputat Oscar Aparicio Pedrosa.

Oscar Aparicio Pedrosa

Bé; gràcies, vicepresidenta. Bon dia a tothom. Bon dia, consellera. Gràcies per acompanyar-nos a tots en aquesta moció subsegüent a la interpellació sobre la resolució alternativa de conflictes.

Però permetin-me, abans de començar amb el que és la moció en si, recordar o fer notar que avui és dia 9 de març, Dia de les Persones Desaparegudes sense Causa Aparent. Per tant, des d'aquí, el nostre escalf a totes aquestes famílies que tan malament s'ho passen. I no podia deixar passar l'oportunitat que la tinc a vostè aquí, que suposo que també li comentarà al conseller d'Interior, amb relació a les persones desaparegudes..., en el seu departament queda pendent que es desenvolupi reglamentàriament la llei de desaparició forçada de menors. I al conseller d'Interior, que li agrairia que li fes avinent..., encara queda per desenvolupar tota la moció que vam aprovar en aquest Parlament deu fer uns nou mesos, la moció 125. Per tant, sí que li agrairia, doncs, que comencessin a posar-se les piles –permeti'm aquesta expressió–, perquè les famílies l'hi agrairan.

Centrant-nos ja en la moció, com vam tenir ocasió de comentar en la interpellació que vam fer amb la consellera, la moció..., la interpellació, en principi, és sobre la

resolució alternativa de conflictes, però aquest ja vam dir que era un debat molt ampli tant per l'amplitud de les mesures com pel gran nombre de departaments afectats. I, per tant, i per ser coherents, la interpellació i aquesta moció les hem centrat en la resolució alternativa de litigis judicials, entesos com aquells instruments que donen alternatives per a la interposició de la demanda o per a la resolució del tribunal jutgador.

No repetiré les xifres que ja vaig posar en evidència durant la interpellació, però sí que constatem que els tribunals de Catalunya tenen una acumulació d'expedients que provoquen un col·lapse en els tribunals, i que el nombre de mediacions, que no arriba a l'u per cent, va disminuint al llarg dels anys.

Nosaltres, però, no ens quedem en la crítica, que seria la qüestió més fàcil, criticar l'actuació del Govern, sinó que anem més enllà, i, com sempre fem, intentem proposar un nou model de servei de justícia i de resolució alternativa de litigis. Un model que té la seva primera eina en la proposició de llei de resolució alternativa de conflictes que vam presentar i que esperem que vostès, com a govern, s'hi sumin, ja que a hores d'ara no tenen més que estudis previs. I ja li dic, a més, que moltes entitats s'han adreçat a nosaltres per felicitar-nos, però sobretot per treballar conjuntament amb aquesta mateixa eina. Per tant, és evident que hi ha una voluntat per part de molta gent implicada en aquesta situació.

I la segona era aquesta moció, una moció que, com li deia... Volem que hi hagi una llei marc, però que no ens quedem només en aquesta llei marc que reguli els aspectes bàsics, els principis dels processos de resolució alternativa de litigis. També volem que deixi llibertat a d'altres administracions, a corporacions de dret públic, agents econòmics, etcètera, perquè desenvolupin nous processos i mètodes d'aquesta resolució alternativa de litigis.

Proposem que s'ampliï el nombre de mètodes de resolució alternativa. En l'actualitat, tal com li vam comentar, consellera, el departament, bàsicament..., ho basa tot en la mediació, i, en menor mesura, en l'arbitratge, però nosaltres entenem que hi ha molts més mètodes que poden aconseguir la finalitat d'evitar judicis. Poden ser un sistema mixt de mediació i arbitratge: l'oferta vinculant confidencial, l'avaluació neutral prejudicial, la determinació avançada d'experts, l'informe d'experts judicials i els informes d'experts tècnics, per citar alguns mètodes que, a més, serien pioners al nostre país.

Aquestes mesures que proposem són necessàries, però entenem que no són suficients. Per tant, ens cal millorar i ampliar els serveis de que ja disposem en l'actualitat. Proposem que en totes les demarcacions es creï un torn d'ofici per a la resolució de litigis per aquests mètodes alternatius que li he comentat, no únicament per la mediació.

També proposem reformar el Servei d'Orientació Jurídica perquè sigui un veritable servei d'assessorament. I, d'aquesta manera, poder, el professional que està al capdavant, realitzar estudis i derivacions cap a aquests procediments; no com ara, que es dedica bàsicament a facilitar documentació per obtenir el benefici de justícia gratuïta.

A la moció també proposem altres mesures, com establir serveis de resolució intrajudicial a tots els partits judicials, establir sistemes de mediació *online* o facilitar l'accés de les petites i mitjanes empreses als arbitratges quan actuen com a consumidors en les seves relacions mercantils.

Com és de veure, diputats, diputades, proposem un nou model on l'Administració estableixi els paràmetres bàsics, però doti de llibertat i incentivi els agents econòmics i socials per a la creació de nous processos, de nous mètodes que permetin que els jutjats i tribunals del país resolguin els casos necessaris i de forma ràpida.

I m'adreço a vostè, senyora consellera, perquè entenem que no solucionarem el problema del servei de justícia fins que no ens adonem que és millor canviar l'esperança amb una sentència per la certesa amb un acord.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Té la paraula, per defensar les esmenes presentades, per part del Grup Parlamentari de VOX, el diputat Sergio Macián de Greef.

Sergio Macián de Greef

Bien; gracias, vicepresidenta. Nos trae hoy el Grupo Socialistas una moción sobre los medios alternativos de resolución de conflictos y sobre la mediación. Claro, cuando uno oye en boca de un socialista la palabra «mediación», pues, da miedo, porque ya sabemos qué significa la mediación para los socialistas. «Mediación» es sinónimo de caso Mediador, es sinónimo de Tito Berni, es sinónimo de drogas, de prostíbulos y de toda la corrupción socialista que ha inundado la vida política de este país, no solo con los EREs de Andalucía, sino ya hasta en el Congreso de los Diputados, o, mejor dicho, y para ustedes, Congreso de los «diputeros» socialistas. (*Remor de veus i alguns aplaudiments.*) Suerte –suerte– que venían a dignificar la política.

Pero vamos con el tema que nos ocupa. Mire, esta moción pretende poner en valor los medios alternativos de resolución de conflictos como un remedio a la situación de colapso que padecen los tribunales de justicia en Cataluña. Colapso que en Cataluña es muy superior al resto de España justamente por culpa de sus socios, señores del PSC, por culpa de los separatistas, que se dedican a desafiar permanentemente al estado de derecho y a hostigar y a señalar a los jueces.

Para frenar este colapso, que, como digo, es especialmente grave en Cataluña, nos presentan una moción encaminada a potenciar los mecanismos de resolución alternativa de conflictos, pero en su moción tenemos que señalar varias cosas.

En primer lugar, sorprende que no hagan ni una sola mención a potenciar los medios de resolución alternativa de conflictos que están previstos en las leyes nacionales, que son esenciales: la Ley 5/2012, de mediación en asuntos civiles y mercantiles, o la Ley 60/2003, de arbitraje. Pero es más sorprende todavía, si cabe, que tampoco hagan ni una sola referencia al anteproyecto de ley de eficiencia procesal que han hecho ustedes, los del PSOE, y que precisamente tiene dos grandes finalidades, como expone su exposición de motivos: por una parte, agilizar los procedimientos judiciales, y, por otra, potenciar justamente esos medios alternativos de resolución de conflictos. En fin...

En segundo lugar, tampoco hay en su moción ni una sola referencia a los profesionales que están llamados a desempeñar la negociación y la mediación, y a los que ustedes ningunean. El anteproyecto de ley de eficiencia procesal se refiere expresamente al protagonismo de las profesiones jurídicas, es decir, al papel negociador de los abogados, de los procuradores, de los mediadores, de los graduados, de los notarios, de los registradores... Miren, potencien estos medios que ya están previstos en las leyes y déjense de inventos propios.

La mediación registral, por ejemplo, a la que..., el presidente del Colegio de Registradores de Cataluña ha venido a este Parlament a exponernos su utilidad, y se ha demostrado un éxito en asuntos..., por ejemplo, en conflictos de herencias o en asuntos de comunidades de propietarios. Pero ustedes, de esto, ni una palabra. No se sabe a quién pretenden encargar la gestión de esos medios alternativos; probablemente, a sus amigos.

Además de estas cuestiones que les hemos planteado como una enmienda de adición, les hemos formulado dos enmiendas de supresión, a las que tampoco han hecho ningún caso, como suele ser ya costumbre de la casa, porque su propuesta es inconstitucional en dos aspectos.

Miren, en el punto 6 piden regular, en el plazo máximo de tres meses, el arbitraje, así como el sistema mixto de mediación y arbitraje, entre otras cuestiones. Mire, esto es inconstitucional, y sorprende que el diputado que ha defendido la moción, que es abogado en ejercicio, no haya reparado en ello.

Como ha reconocido el Tribunal Constitucional, el arbitraje es materia incuestionablemente atribuida a la competencia exclusiva del Estado; repito: incuestionablemente atribuida a la competencia exclusiva del Estado. El Estado tiene la competencia exclusiva en materia de legislación procesal, y el arbitraje es un sustituto de la jurisdicción. Por tanto, las comunidades autónomas no pueden legislar sobre derecho procesal, sea judicial o sea arbitral, ni crear tribunales o juntas arbitrales, sin perjuicio de los convenios a los que quiera llegar el Estado con las comunidades autónomas o con los ayuntamientos. Por tanto, su propuesta es inconstitucional, y por eso les presentamos esta enmienda de supresión, a la que no han hecho caso.

Y también es inconstitucional el punto 11 de su moción, «crear un servei de resolució alternativa de litigis intrajudicial en els partits judicials de Catalunya». Mire, esto ya lo dice la sentencia que regula..., del Constitucional, que se pronunció sobre el Estatut: la Generalitat tiene competencia para regular los medios alternativos de resolución de conflictos siempre que sean de carácter extrajudicial y en el ámbito de sus competencias, pero nunca con carácter intrajudicial, como proponen ustedes en esta moción.

Por tanto, nosotros les recomendamos que estudien un poco más y que, si de verdad quieren luchar contra el colapso judicial, procuren que sus socios separatistas no hostiguen a los jueces. Eso, en primer lugar. Y, en segundo lugar, potencien los medios alternativos de resolución de conflictos que ya existen en las leyes nacionales y que, por otra parte, se actualizan en el anteproyecto de ley de eficiencia procesal, porque parece que ni siquiera se leen los proyectos de su propio partido.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el diputat... (*Oscar Aparicio Pedrosa demana per parlar.*) Perdó. Digui'm. És per allusions?

Oscar Aparicio Pedrosa

(L'orador comença a parlar sense fer ús del micròfon, motiu pel qual no n'han quedat enregistrats els primers mots.) ...acusacions que s'han fet en aquest hemicle en aquests moments per part del representant de VOX mereixen que, com a mínim, se'l reprovii, se'l cridi a l'ordre, i que li demani la rectificació, perquè ha fet una generalitat per a tots els membres del PSOE, que és un partit polític que crec que es mereix, com a mínim, el respecte d'aquesta cambra. I no podem permetre que hi hagi aquestes manifestacions aquí de forma totalment gratuïta i exagerada.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

D'acord. Puc demanar la rectificació al diputat que ha estat en el faristol...

Sergio Macián de Greef

(L'orador comença a parlar sense fer ús del micròfon, motiu pel qual no n'han quedat enregistrats els primers mots.) ...no voy a rectificar nada de lo que he dicho.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Diputat, prosseguim amb els grups parlamentaris. Intento saber exactament les paraules i, després, com que també té el seu torn per posicionar-se, d'esmenes, etcètera, ho podem tornar a comentar.

Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el diputat Jordi Orobitg i Solé.

Jordi Orobitg i Solé

Moltes gràcies, vicepresidenta. Consellera, diputats... Bé, jo, evidentment, no atacaré aquesta moció des del punt de vista competencial, i, evidentment, els diputats del Grup Socialistes poden comptar amb tot el meu respecte, no només els d'aquesta cambra, sinó també els del Congrés dels Diputats. Jo crec que el darrer que

hem de fer és perdre'ns el respecte, que és el que no espera la ciutadania de nosaltres. (*Aplaudiments.*)

Bé, dit això, ens trobem amb una moció estrictament tècnica que avorreix, n'estic convençut, molts dels nostres companys, tret d'aquells que ens dediquem fonamentalment a les lleis en el nostre àmbit professional. I al que ve, en definitiva, és a constatar una realitat incontestable, que és la situació de saturació dels nostres jutjats, que es veu agreujada també amb circumstàncies com les vagues que hem viscut recentment, probablement legítimes, però que tenen un impacte molt gran i no som conscients d'aquest impacte, no tant en lo que té a veure amb la suspensió de les vistes com en proveir tots els escrits, que en aquestes dates tots els professionals, lògicament, en la seva postulació professional, han anat entrant per la via telemàtica i que no han estat objecte de tràmit.

Però, en qualsevol cas, per nosaltres parteix, la moció, d'un cert dèficit en tant que focalitza la necessitat d'aquests mitjans alternatius de resolució de conflictes en la pròpia saturació dels jutjats i tribunals. Home, ens ho hauríem de creure una mica més. No només hem de pensar que és una eina per revertir aquesta situació de saturació, sinó que creiem que, efectivament, aquests mitjans poden suplir o poden ser una alternativa real a un veredict, en aquest cas, d'un jutge o tribunal respecte a una qüestió que li plantegin els ciutadans del nostre país –en aquest cas, pel que respecta a Catalunya.

Per això hem fet un exercici molt gran fent una proposta d'esmenes que se'ns ha admès parcialment, en aquest cas, pel company Aparicio –com sempre, el seu bon tracte i gentilesa, els hi agraeixo des d'aquest faristol–, però el que sí que és cert és que no hem tingut la capacitat de transformar, en els termes que enteníem més adients, aquesta moció, en apartats que per nosaltres són importants. Perquè jo crec que ens estem acostumant una mica, en aquest Parlament, a legislar ràpid i malament. I ara em remetré al seu propi grup parlamentari pel que respecta al Fons Nuclear, també amb la complicitat, en aquest cas, del Grup de Junts, que..., ara, entre tots, amb la llei de mesures, hem de mirar de revertir aquest nyap que es va fer en aquell moment determinat. I nosaltres no som amants d'aquestes presses.

I aquesta moció estableix una sèrie de terminis que hauríem d'entendre que, per fer les coses seriosament, no poden ser tan curts. I, afortunadament, en algun dels apartats de la moció hem tingut la capacitat d'arribar a acords i els hem ampliat, i els hem ampliat de forma generosa, però en alguns altres no ha estat d'aquesta manera.

I de la mateixa manera que moltes vegades ens posem la corda al coll amb els terminis, també ho fem amb lo que costen les coses. I vostès plantegen aquí una sèrie de requeriments, establir en tots els col·legis una sèrie de serveis, i per la seva part no ha existit flexibilitat a l'hora de cercar els recursos per fer-ho possible. I vostès saben que existeix un dèficit de finançament molt important.

I aquest dèficit de finançament..., més enllà de parlar del dèficit fiscal, que és quelcom que els hi agrada a alguns dels diputats d'aquesta cambra, que per mi és transcendent i important, però..., hi han altres coses que es fonamenten sobre acords o sobre expressions que el propi Govern espanyol ha fet en el temps respecte a quelcom tan bàsic com poden ser les taxes judicials que recapten precisament per l'activitat judicial en el nostre territori. Estem parlant d'aproximadament 44 milions d'euros. Doncs bé, entenc que el Grup Socialistes hauria d'empatitzar, en aquest cas, amb la conselleria, no?, a l'hora de buscar, de cercar aquests recursos addicionals que permetin fer realitat aquells compromisos que vostès ens exigeixen, d'implantació de serveis.

I, per acabar, i des de la lògica, la coherència i l'estima que sap que li tinc, senyor Aparicio, home, trobo fora de lloc que si ens han registrat en aquest cas una proposició de llei el 8 de febrer precisament per parlar dels mitjans alternatius a l'Administració de justícia, o de la resolució de conflictes –perdó–, doncs ara ens vinguin amb una moció demanant que en regulem en tres mesos certs apartats.

Jo crec que lo que hem de fer és, entre tots, seure, parlar, discutir i elaborar la millor de les lleis, que és allò que se'ns exigeix a nosaltres com a legisladors: que allò que surti d'aquesta cambra compti amb la capacitat, la viabilitat i l'acceptació de tots els operadors jurídics que es veuen afectats precisament per aquesta regulació, que vostè sap que moltes vegades ho veuen amb cert recel perquè precisament veuen que s'ataca el seu mitjà de subsistència i que el que es fa moltes vegades és permetre que operadors jurídics que inicialment no formen part de la resolució de conflictes en l'àmbit judicial sí que puguin tenir un protagonisme que els hi resti la seva capacitat no només d'influència, sinó també la pròpia postulació professional, que és aquella per la que s'han preparat al llarg del temps.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el diputat Jaume Alonso-Cuevillas i Sayrol.

Jaume Alonso-Cuevillas i Sayrol

Bé; nosaltres, des de Junts per Catalunya, compartim l'esperit de la moció o la proposta de resolució que es presenta. Li donem la raó al senyor Orobitg quan diu que amb massa freqüència aprovem, regulem coses d'una forma precipitada i poc rigorosa. I, estant d'acord amb el fons del que plantegen, avanço que ens abstindrem, ens abstindrem per arguments que s'han dit.

D'una banda, perquè ens sembla inoportú presentar ara aquest text, sotmetre aquest text a votació, quan precisament vostès acaben d'entrar una proposició de llei que en breu discutirem i en la qual ja avanço que nosaltres ens implicarem i ens implicarem de valent. Els problemes de la justícia espanyola i catalana són problemes gravíssims. Són problemes gravíssims que requereixen una reforma integral, i la competència principal per dur-ho a terme li correspon al Grup Socialistes a Madrid. Per tant, també em sembla poc seriós venir a reclamar aquí, ja se'ls hi ha dit, allò que vostès a Madrid no acaben de solucionar, proposar mesures aquí sense oferir el finançament adequat per poder-les dur a terme.

I, a més, presenten una moció que..., podríem estar d'acord en els punts 1 i 2, però és que també des del punt de vista tècnic ja se'ls hi ha dit que són incorrectes. Vostès parlen de taxes..., bé, diuen «índexs», però deuen voler dir taxes de litigiositat, congestió i –diuen– «litispendència»; haurien de dir «pendència», perquè «litispendència» és una altra cosa. Efectivament, aquestes taxes són molt elevades, s'hi ha de posar remei. S'han de fomentar els sistemes alternatius de resolució de conflicte, tots.

I, a més, ho hem de fer dins dels àmbits competencials que ens pertocuen, perquè alguna de les coses que proposen les haurien d'impulsar vostès des de Madrid. Perquè és evident que no hi ha competència en matèria processal pura per poder-ho dur a terme des del Parlament de Catalunya.

Per tots aquests motius, estant d'acord amb l'esperit de la resolució, avanço que ens abstindrem. I aprofito per saludar la presidenta, que no l'havia vista.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la diputada Montserrat Vinyets Pagès.

Montserrat Vinyets Pagès

Bon dia, diputats, diputades. En primer lloc, traslladar el condol més sentit als familiars i amics dels miners que han mort a Súria fa escasses hores.

Amb relació a la moció concreta que ens presenten, relativa a la resolució alternativa de conflictes, hem de dir que, primer, doncs, és una moció que per nom diríem que és una cosa que ens planteja una cosa nova, amable, en què hi podria haver

un fort consens a la cambra; després, donant-hi unes quantes voltes, que és el que hem intentat fer, veiem que aquesta és la moció típica de fer veure que les coses canvien perquè res canviï mai.

Perquè d'això de la resolució alternativa, de les conciliacions prèvies, ja fa molts anys que se'n parla. D'haver de fer una conciliació prèvia abans d'anar a la jurisdicció civil fa més de trenta-cinc anys que se'n parla. O del tema d'aquesta conciliació processal, que també ja hi ha una llei del 2015, la llei de jurisdicció voluntària, que preveu que es pugui fer aquesta conciliació preprocesal davant dels lletrats de l'Administració de Justícia o els jutjats de pau. Són eines que ja fa molts anys que se'n parla i que ara a vegades s'embolcallen amb noms anglesos o amb noms diferents per semblar que es presenta una cosa nova.

Per tant, primer, desmuntar aquesta idea com que el que es posa sobre la taula és una cosa nova. No, el trobar solucions extrajudicials en l'àmbit de la justícia jo crec que, des de que existeix la justícia, s'ha intentat que funcioni, però és que malauradament hi ha tota una sèrie de condicionants, que nosaltres creiem que són sobre els que hem d'actuar, que fan que no ens en sortim, amb la solució extrajudicial.

Nosaltres volíem fer referència a que en la seva moció vostès parlen de que hi ha uns alts índexs de litigiositat i això ho equiparen o ho relacionen amb el nombre de funcionaris i la millora en la digitalització. Per nosaltres, realment on cal posar el focus és en reformular la planta judicial. Avui dia, on és on tenim una litigiositat, unes demandes, que estan més encallades? I ho hem dit més d'una vegada: als jutjats de les clàusules abusives, perquè tenim un jutjat a tota la província de Barcelona, un jutjat provincial per resoldre tot el tema de les clàusules abusives. Això és una decisió que es fa el 2017 de forma transitòria i que el Govern ha anat prorrogant *sine die* i que encara tenim, i que fa que no s'assenyalin judicis a no sé quants anys vista. Per tant, això és un problema de planta judicial; ni de funcionaris ni de digitalització de la justícia.

L'altre problema, per tant... Ah, i qui són els màxims actors d'aquests problemes? Són els bancs —els bancs. Potser el que hauríem de fer és tocar una mica el crostó a totes les pràctiques bancàries i posar el focus en la fase prèvia, en evitar que s'hagi d'anar a la via jurisdiccional.

I on és l'altre focus que també hi podríem incidir? Ens ve al cap, per exemple, el tema del lloguer social obligatori. Això sí que hagués sigut un autèntic motor transformador per evitar litigiositat. I qui va ser que va impugnar precisament el lloguer social obligatori previ que s'exigia com a requisit de processabilitat? Si van ser vostès, que van presentar un recurs al Tribunal Constitucional perquè això no fos un requisit de processabilitat previ. Vostès deien que era una competència..., la tutela judicial efectiva, l'accés als jutjats, era una competència estatal... Vostès van fer caure aquest requisit, que hagués sigut precisament una arma per evitar aquest alt índex que hi ha als jutjats; per tant... Tot això s'ha de tenir en compte, quan es fa l'anàlisi del tema.

També els hi volem dir que vostès fan una sèrie de propostes, i volem recordar que es va prendre, el 8 de març, precisament, fa un any, un acord de govern on es creava una comissió interdepartamental de mediació i resolució alternativa de conflictes que té com a objectius tot el que vostès demanen a la moció. Per tant, potser..., s'ha constituït aquesta comissió interdepartamental fa un any, esperem una mica, a veure quins treballs resulten d'aquesta comissió interdepartamental.

Llavors hi ha l'altre tema que s'ha dit: vostès ja han entrat per registre una proposició de llei. Potser aquests informes haurien d'haver sigut previs a posar aquesta proposició de llei... Que vostè ha dit una cosa que m'he apuntat: la participació..., aquests cants de sirena, que em pensava que anirien per aquí les coses, que vostè ho ha dit, la participació d'agents econòmics a fer totes aquestes tasques de mesures alternatives a la judicial. Obrim parèntesi: estem posant sobre la taula la privatitza-

ció de la justícia? Llancem la pregunta a l'aire, perquè l'entrada d'agents econòmics, doncs, ens sembla que pot donar alguna pista de cap a on es va.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat Jordi Jordan Farnós.

Jordi Jordan Farnós

Gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades, bon dia. El Partit Socialistes ens presenta avui aquesta moció per debatre i per apostar sobre les polítiques relatives a la resolució alternativa de conflictes. Una moció en el context, ja s'ha dit abans, d'una justícia amb molta congestió de tots els tribunals que estan o radiquen..., amb seu a Catalunya. Una justícia que, per tant, té una manca de funcionariat, té una manca de processos de modernització i de digitalització, però també, dintre de totes aquestes carències, tenim aquesta necessitat d'apostar per la resolució alternativa dels litigis.

Entenem que és una necessitat òbvia, més si ens comparem també amb els països del nostre entorn, a nivell europeu, o fins i tot amb alguns territoris de l'Estat. I, per tant, entenem que s'ha d'apostar d'una manera més enèrgica per resoldre molts dels conflictes, i fer-ho de manera alternativa.

Veiem, en termes generals, com a positiva aquesta iniciativa, tot i que amb alguns matisos que ara els hi comentaré. Però, en tot cas, sí que m'agradaria destacar alguns dels elements que veiem amb bons ulls, no? Per exemple, la necessitat de diferents estudis, per exemple, amb relació a les administracions i les corporacions de dret públic que puguin assumir tasques de resolució alternativa. També tot el que fa referència als diferents col·legis oficials d'advocats i d'advocades, i, per tant, amb aquesta assistència jurídica per a aquelles persones que tinguin la condició de ser beneficiaris de justícia gratuïta. També, evidentment, aquesta proposta de crear un servei de resolució alternativa en tots els partits judicials de Catalunya o tot el que fa referència a la mediació *online*.

Entenem, per tant, que són mesures, que són propostes que parlen de qüestions molt concretes, que tenen una temporització –i, per tant, perquè tampoc es quedi en paper mullat, la moció, com moltes vegades passa aquí al Parlament–, que tenen un altre element que és important, i és que ho han fet amb una visió de territori i, per tant, garantint equitat en aquest sentit. I, també, que s'estengui per moltes de les administracions i que arribi al conjunt de la ciutadania.

Però, com deia abans, sí que hi han algunes reflexions que volem fer al respecte de la seua proposta. Una, la idoneïtat de fer-ho en aquests moments, no?, davant d'aquesta proposta, que ja s'ha dit també que han presentat aquesta proposició de llei al respecte, i que, per tant, segurament s'hagués hagut de fer d'una manera diferent o amb una visió més global.

La segona reflexió és que també entenem que la regulació de la mediació jurídica no volem que vagi en detriment d'altres mecanismes que ja existeixen, més alternatius, i, per tant, estem parlant de la facilitació o de la mediació comunitària.

I, també, l'altre element que volem posar damunt de la taula és que hem d'alertar de que aquestes mesures no obrin la porta a una possible privatització de la justícia, i, per tant, garantint sempre que la justícia és un servei públic, que ha de ser cent per cent públic per al conjunt de la ciutadania, i que, per tant, no obrim, per la porta del darrere..., la possible privatització.

Per tant, tenint en compte totes aquestes consideracions, tenint en compte, per tant, tot el que hem comentat, el nostre vot serà favorable en la majoria dels punts, però també en alguns altres votarem abstenció.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat Nacho Martín Blanco.

Ignacio Martín Blanco

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, vull començar aquesta intervenció apuntant el nostre sentit de vot, que serà una abstenció, una abstenció en el conjunt dels punts d'aquesta moció, a pesar que efectivament aquesta moció té alguns elements, alguns punts, que ens semblen atendibles.

La qüestió és que considerem, primer, que hi ha un vici o, si més no, una aparència d'inconstitucionalitat en els plantejaments, perquè, efectivament, com s'ha comentat tant pel senyor Macián com pel senyor Jaume Alonso-Cuevillas, la competència en dret processal és competència exclusiva de l'Estat, de l'Administració general de l'Estat. Això ho estableix en el seu article 149.1.6 la Constitució espanyola. I, per tant, no deixa de resultar curiós i sembla potser sobrant el fet que el Partit Socialistes ens presenti una moció que és de molt dubtosa constitucionalitat en la seva aplicació. Això té sentit, que la Constitució faci aquesta reserva de competència exclusiva per a l'Estat, en matèria de dret processal, precisament per garantir la uniformitat en les garanties jurisdiccionals i en els instruments jurisdiccionals que es fan servir per administrar justícia.

Aquest seria el primer element que ens fa pensar que el debat és ja en si mateix sobrant. Però, en tot cas, sí que considerem que sobretot ens preocupa que aquesta moció tingui lloc precisament al Parlament de Catalunya, un parlament en el qual el Partit Socialistes arriba amb absoluta normalitat a acords amb partits que s'han dedicat a assetjar, a perseguir i a atacar sistemàticament els nostres jutges, el nostre sistema judicial. Un sistema judicial que a Catalunya està especialment maltractat en relació amb altres comunitats autònomes. Els jutges de la nostra comunitat continuen sense rebre un complement retributiu per la situació que pateixen a la nostra comunitat. Hem vist assetjaments, atacs, a jutges, com el jutge Llarena, com el jutge Marchena, que han patit assetjaments a la nostra comunitat absolutament intolerables en democràcia.

La justícia és un element fonamental. De fet, sense justícia no hi ha democràcia. I quan es repeteixen de forma molt freqüent els atacs als nostres jutges i tribunals per part de partits que el que estan fent és, en definitiva, menystenir la justícia com el principal eix vertebrador d'un estat de dret, doncs..., considerem que aquesta moció el que fa és abundar en aquesta idea d'una institucionalitat paral·lela a la institucionalitat deliberativa de la qual ens hem dotat entre tots, el conjunt dels ciutadans d'Espanya.

Per això nosaltres ens abstindrem en aquesta moció. Jo he recordat en alguna ocasió en aquest faristol l'anècdota del moliner de Potsdam, *del molinero de Potsdam*; l'anècdota en la qual l'emperador alemany Frederic II de Prússia va intentar derrocar un molí perquè molestava les seves vistes des del seu palau. I aquest intent, aquesta decisió, del senyor, de l'emperador Frederic II de Prússia, va ser anul·lada per un tribunal, va ser anul·lada per un jutge. I, lluny de lamentar-ho –lluny de lamentar-ho–, Frederic II de Prússia –a parer meu, amb molta saviesa– va dir: «Constato amb satisfacció que encara hi ha jutges a Prússia, que encara hi ha jutges a Berlín.»

I, efectivament, jo constato que encara hi ha jutges a Catalunya, que encara hi ha jutges a Barcelona, que eviten precisament els excessos, les arbitriarietats, els abusos, en moltes ocasions, per part dels poders polítics. Jo crec que és fonamental prestigiar els jutges i tribunals de la nostra comunitat i del conjunt del nostre país, cosa que precisament a la nostra comunitat brilla per la seva absència, és el contrari: els partits nacionalistes el que fan és atacar sistemàticament els jutges.

I, per tant, no volem abonar ni volem donar suport a una moció que el que fa, en definitiva, és coadjuvar –no des de la intenció, però en la pràctica considerem que acaba coadjuvant– aquest menysteniment dels jutges i tribunals de la nostra comunitat, en una situació que crec que tots devem convenir que és precària, precisament, per a l'exercici de la justícia, per a l'administració de justícia del conjunt dels jutges i tribunals de la nostra comunitat i del conjunt del nostre país.

Per tant, no donarem suport a aquesta moció per una qüestió d'oportunitat i per una qüestió també de principi de competència, que clarament hi ha molts dubtes que aquesta moció pugui ser desenvolupada d'acord amb l'ordenament democràtic del nostre país.

Gràcies, senyores i senyors diputats.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del diputat no adscrit, té la paraula el diputat Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Muchas gracias, vicepresidenta. Está bien que el PSC, partido que lidera el Gobierno de España, reconozca que la justicia no funciona. Está bien que busquen alternativas a la litigiosidad, pero no deja de ser, esto, un parche. Más me gustaría escuchar en boca del PSC un plan serio y creíble para modernizar la justicia en España y que alivie la sobrecarga de trabajo de los juzgados.

La justicia en España está hecha trizas, politizada..., desgobierno en sus órganos rectores, falta de coordinación, falta de jueces, de trabajadores, unas instalaciones obsoletas, etcétera. Y les pido a los socialistas que se centren en lo nuclear.

Por cierto, aprovecho la circunstancia para pedirles que se sienten con los secretarios judiciales y dejen de insultarles y ningunearles.

Gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Ara, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat Oscar Aparicio Pedrosa.

Oscar Aparicio Pedrosa

Gràcies, vicepresidenta. Bé, abans de començar el que és el detall de les esmenes i de contestar als diferents grups, deixin-me que em permeti adreçar-me a VOX. Vostès no només han faltat al respecte al Partit Socialistes, al PSOE; han faltat al respecte a tota la institució del Congreso de los Diputados –no repetiré, per respecte, què ha dit vostè o com ha qualificat el Congreso de los Diputados–, amb la qual cosa demostrin que a vostès el que els hi sobra és la democràcia i totes les institucions. *(Alguns aplaudiments.)*

Respecte al tema de la llei, en el minut i mig que em queda és evident que no ho podré contestar tot, però ho intentaré.

Respecte a la constitucionalitat, jo crec que és evident, primer, que s'ha consultat; segon, que és constitucional, quan, des de la pròpia llei, des de la comissió bilateral, quan s'està preparant la llei d'eficiència processal, ja s'està dient «sense perjudici de les de les competències que tenen les comunitats autònomes» –en aquest cas, Catalunya. A més, recordem que tot això, tot aquest conjunt de mesures, són voluntàries i que, per tant, no generen res, cap tipus d'obligació o cap tipus de normativa processal. Són prèvies a la normativa processal.

Respecte a... Algú també ha comentat que ens hauríem de centrar en la modernització, etcètera. Nosaltres ja vam dir, tant en la interpellació com ho hem dit en aquesta moció, que això és complementari, el mateix que amb la llei. Fem una llei, però no podem esperar..., i tots sabem quant triguem en debatre i en aprovar lleis en aquest Parlament. No podem esperar, tots els problemes que té la justícia, que els té, el servei de justícia, els té, molts..., esperar que tinguem la llei. Hi hem de posar

mesures i les hi hem de posar ja. Com més triguem, més ens costarà a tots solucionar-ho.

Respecte als agents econòmics, que deia la companya de la CUP, quan diem «agents econòmics i socials» ens estem referint també a sindicats, a col·legis professionals. Per tant, el que vostè ha dit i el que ha comentat algú més, que tenen por a una privatització..., entenguin que nosaltres al que no tenim por és a descentralitzar i a que tots els agents puguin intervenir en la resolució, que va molt més enllà de la mediació, com hem dit.

A nosaltres..., el que de veritat a mi em fa por (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) és que estem fent un nou model. I a mi em sembla que alguns dels partits –i acabo, vicepresidenta– amb representació en aquest Parlament no és que ja no vegin la solució del servei de justícia; el que em fa patir més és que sembla que ni tan sols veuen el problema. I si no veiem el problema no el solucionarem.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt 21 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el pla de prevenció de l'anorèxia i la bulímia

302-00254/13

Continuem amb el vint-i-unè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el pla de prevenció de l'anorèxia i la bulímia, presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Per exposar-la, té la paraula la diputada Elena Díaz Torrevejano.

Elena Díaz Torrevejano

Moltes gràcies, presidenta. Bé, començaré de la mateixa manera que vaig començar la interpellació, anunciant una esmena al títol de la moció –que ja consta al guió que el meu grup ha enviat, per tant...–, perquè tant la interpellació que vam fer al darrer Ple com aquesta moció que avui portem a debat el que pretenen és abordar tots els tipus de trastorns de conducta alimentària.

Com ja vam posar de manifest, els trastorns de salut mental de la gent més jove s'han agreujat molt arran de la pandèmia, i els trastorns de conducta alimentària han sigut els trastorns que més s'han incrementat en els darrers anys. I no només ens preocupa l'increment de casos, sinó que de manera també molt especial ens preocupa..., perquè cada vegada les noies –i parlem de noies, perquè el noranta per cent dels casos els afecten exclusivament, a les noies–..., aquestes ho fan cada vegada en edats més primerenques. Avui en dia estem parlant de nenes del voltant dels nou anys.

En aquest sentit, hem presentat aquesta moció, perquè creiem totalment necessari abordar de manera integral els trastorns de conducta alimentària. I, per fer-ho, considerem que la manera més adient és mitjançant l'elaboració d'un pla específic on s'incloguin mesures d'abordatge des de la prevenció, la millora de la detecció i també de l'assistència.

Perquè el conseller Balcells ja ens va informar de que un grup d'experts estava treballant en un pla de reforç i de reordenació i atenció als trastorns de conducta alimentària que sembla que el podrem conèixer en breu, però, tal com li vam dir, cal fer un pas més enllà i, a banda de reforçar la xarxa assistencial, també és necessari aprofitar aquest moment, el moment en el que s'està redactant aquest pla, per millo-

rar, a més, els processos de detecció i establir els mecanismes per al gran repte pendent, que és la prevenció.

I el resultat d'això és aquesta moció, una moció que no hem fet nosaltres sols, sinó que hem pogut elaborar amb el seguiment i el suport de les entitats i dels professionals del sector, que al cap i a la fi són els que coneixen i treballen dia a dia amb els pacients i amb les seves famílies.

Sobre els punts de la moció, com deia, fem especial èmfasi en la prevenció, la prevenció dins dels dos àmbits on els joves tenen els seus principals referents, com són l'escola i la família.

La preocupació per la situació de la salut mental dels joves ens ha de fer obrir els ulls i ser conscients de que no els estem donant les eines necessàries, als nostres infants i joves, per gestionar el seu benestar emocional. Per això la formació inespecífica és cabdal. Cal formar-los en valors com l'autoestima, la tolerància, el respecte a la diversitat corporal, en la gestió emocional de les frustracions, a ser crítics amb els missatges que tant premsa com cinema o xarxes socials llancen o amb els propis límits de l'autoexigència, fent així més resilient la nostra població més jove.

Dins de les escoles és fonamental formar mestres en senyals d'alerta i actuacions sospitoses, introduint la figura del o de la mestra referent dins l'escola, un mestre amb una formació específica que pugui servir de suport al centre, a la resta de mestres i també a les famílies. I també dotant els centres d'un protocol d'actuació clar en els casos de sospita d'un possible cas, un protocol que els indiqui clarament com actuar i cap a on derivar, i que es faci de la manera més immediata per evitar que els problemes es puguin agreujar.

A l'escola també apostem pel retorn del menjador escolar a la secundària com a eina de prevenció i d'ajuda a la detecció, a banda de ser una política justa i redistributiva amb aquelles famílies més vulnerables.

I l'altre àmbit on cal fer una especial incidència és l'àmbit familiar. Les famílies no les podem deixar soles, cal que se sentin acompanyades i que tinguin clares les línies d'actuació davant d'un cas a la família. I aquí és on entra en joc també el paper rellevant que tenen les entitats. En moltes ocasions són elles les que fan aquest acompanyament, les que les guien i les aconsellen, i ara mateix es troben totalment desbordades. Per tant, també considerem especialment rellevant que puguin disposar dels recursos suficients per fer-ho.

I, per últim, en l'àmbit de la prevenció, considerem especialment destacable el treball que podem fer tots plegats davant els diversos factors de riscos psicosocials. Així, en aquest sentit, hem acceptat una esmena de la CUP on es detallen alguns d'aquests factors de risc.

La resta de punts de la moció estableixen millores en l'àmbit de la detecció precoç, com la formació dels professionals sanitaris de l'atenció primària, i també en la millora de la xarxa assistencial, com és el reforç dels CSMIJs i dels CSMAs, i també de les diferents unitats especialitzades de trastorns de conducta alimentària.

Com que em queden pocs segons, aprofitaré després la meua rèplica per fer menció de les esmenes presentades.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. Té la paraula, per defensar les esmenes presentades, per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, la diputada Ana Balsera i Marín.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, vicepresidenta. Bon dia a tothom. Ahir celebràvem el Dia Internacional de la Dona, una data marcada al calendari, una data imprescindible, però que no pot quedar-se precisament i únicament en un dia. Les dones ens hem de reivindicar cada dia de l'any, reivindicar-nos per totes les desigualtats i els greuges que patim pel fet de ser dones. La bretxa salarial, les feines de cura precaritzades, les violències mas-

clistes, la pressió estètica..., són alguns dels greuges que patim, i, ho torno a repetir, pel simple fet de ser dones. I ens afecta a totes.

Estem sotmeses ja des de petites a la pressió estètica, s'espera de nosaltres que ja des de la infància tinguem cossos normatius, cossos perfectes. Però, què significa un cos perfecte? Que totes siguem altes, però no gaire altes? Que siguem primes, però tampoc massa primes? Ja m'enteneu... En resum, diputades i diputats, un cos que ens fa mal, molt mal.

I precisament avui aquest tema també transcendeix a les xarxes socials. Milers d'usuàries s'emmirallen en diferents referents, no?, les anomenades «*influencers*», les creadores de contingut, amb cossos normatius, cares perfectes. Milers de joves també utilitzen filtres per eliminar aquells aspectes que consideren poc estètics del seu físic. I tenim un problema, un problema que afecta de manera flagrant la salut mental de molts i moltes joves.

I això també té a veure precisament amb el tema que avui tractem en aquest hemicle, els trastorns de conducta alimentària. Avui debatem aquesta moció presentada pel PSC, i vull agrair a la diputada Elena Díaz Torrevejano la seva disposició, la seva entesa.

Mirin, els trastorns de conducta alimentària no són un fet nou, sinó que fa anys i anys i anys que moltes dones –i dic «dones» perquè majoritàriament afecta dones– pateixen aquests trastorns. Trastorns que també són conseqüència de la pressió estètica que vivim i que patim les dones, de voler tenir el cos ideal, perfecte, un cos d'aparador, dels que veiem per les pantalles, de tenir el cos normatiu, de poder utilitzar com a màxim la talla trenta-sis a Zara.

I ara vull facilitar també unes dades. Els trastorns de comportament alimentari han estat dels trastorns de salut mental que més s'han incrementat dels casos atesos pels centres de salut mental durant l'any 2020. Ja s'observa que va haver-hi també un increment propiciat pel confinament, per la reducció de mobilitat com a conseqüència de la pandèmia de la covid-19; que el grup d'edat que més incrementa els casos nous són els adolescents i joves de dotze a vint-i-cinc anys, i, d'aquests, més del noranta-tres per cent són dones, són noies: es passa de 634 casos nous el 2018 a 1.649 casos nous el 2021.

A Catalunya, l'any 2021 es van atendre als centres de salut mental 4.462 persones amb diagnòstic principal de trastorn de conducta alimentària; això representa un 37,7 per cent més respecte a l'any 2020 i un 68,1 per cent més respecte a l'any 2018. El nombre de visites totals realitzades –que hi incloem aquí també les primeres visites– ha passat de ser de 20.695 el 2019 a 45.970 visites el 2019; implica un augment del 122,1 per cent.

I aquestes dades són dramàtiques –dramàtiques–, i per això el Departament de Salut està elaborant mesures contundents que facin front a aquest problema. Però no només s'interpella el Departament de Salut, sinó que s'interpella a tot el Govern republicà, a tots els departaments que hi estan implicats.

Mirin, per una banda, disposem de la taula del pacte nacional per a la salut mental, que té una gran incidència, una línia comuna, una sola estratègia de país per atendre aquells problemes que es considerin de salut mental, com és obvi.

També el Departament d'Igualtat i Feminismes, no?, amb aquest pla d'acció per combatre la pressió estètica, que una de les mesures és investigar aquestes cadenes que només ofereixen la talla única. El pla de salut 2021-2025, que posa a disposició mitjans necessaris, mesures específiques per incorporar referents de benestar emocional que ajudin a combatre aquesta xacra dels trastorns de conducta alimentària. Tenim la confiança dipositada en el Govern i en el treball que s'està realitzant i que estem segures que continuarà fent.

I les esmenes que hem presentat van en aquesta línia. Però no només recolzem les mesures per posar fi als trastorns, sinó també per acabar de manera transversal

amb tots aquells àmbits que afecten els nostres cossos, que instrumentalitzen els nostres cossos.

I per això –i per acabar– agraïm haver pogut arribar a acords. Celebrem que el Govern dugui a terme actuacions en aquest sentit i anunciem que votarem a favor de la moció amb les esmenes incorporades, excepte dos punts, que ens hi abstindrem.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Moltes gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula la diputada Núria Lozano Montoya.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, vicepresidenta. Diputades, diputats, permetin-me que comenci amb una expressió de solidaritat i d'escalf a les víctimes de l'accident de Sallent. La salut mai és neutra en matèria laboral: n'és font de salut o és causa de la seva pèrdua. I avui, malauradament, hem de lamentar la pèrdua de la vida de tres persones.

Referent a la moció, no se'ns escapa a ningú la fragilitat de la salut mental i el benestar emocional d'una part important de la població, com també som conscients de la importància d'adoptar mesures al respecte. La moció fa referència a un trastorn amb un preocupant augment de casos a l'últim període, situació que ens interpella encara més per la seva incidència en edats molt primerenques. Compartim el caràcter necessari de la moció que avui se'ns porta a consideració, així com bona part de les mesures que planteja.

Però per En Comú Podem resultava necessari aprofundir en alguns dels seus aspectes per tal de que al marc del futur desplegament de la nova agència integrada de salut i serveis socials es defineixi la coordinació dels recursos especialitzats en salut mental, tant amb els serveis socials bàsics com en l'atenció primària de salut, amb els centres de salut mental d'adults i centres de salut mental infantil i juvenil, per a una atenció més integral, una millora de la cobertura territorial, dels temps d'espera per a l'atenció i l'entrada de recursos especialitzats garantint la continuïtat de l'atenció.

Així, ens plantejàvem, de forma coherent amb la proposta de resolució plantejada pel nostre grup subsegüentment al debat específic sobre salut mental, que, per tal de garantir la derivació als dispositius específics dins d'un període de temps adequat al procés terapèutic, era convenient ampliar el programa de benestar emocional per enfortir l'atenció primària de salut com a eix vertebrador clau del sistema d'atenció i cura eficient de la salut mental de la comunitat, amb presència de professionals de psicologia a tots els equips d'atenció primària, assignant-los, a aquests professionals, població de referència i arribant a una ràtio equiparable a la mitjana europea.

Pensem que no estem situant elements contradictoris. Davant de l'augment del risc psicosocial d'un gran nombre de persones, cal potenciar les eines que s'han mostrat efectives per a l'abordatge d'aquestes situacions de risc elevat.

D'altra banda, resulta imprescindible l'anàlisi d'aquestes situacions des d'una perspectiva àmplia que concebi la salut en totes les seves dimensions i no només s'enfoqui a tractar de detectar i tractar la malaltia; d'aquí la importància dels RBEC, que valorem positivament. Però, més enllà del fet de que no hagin finalitzat encara la seva plena implementació, es tracta d'una funció que no en tots els casos està exercida per professionals de la psicologia, sinó que també s'hi han incorporat d'altres perfils professionals; d'aquí la referència a la figura del psicòleg als equips d'atenció primària.

Com s'indica al programa de benestar emocional i salut comunitària a l'atenció primària de salut, els RBEC són persones que tenen una formació i unes habilitats en l'abordatge, en el reconeixement, en l'acompanyament de persones amb patiment emocional. I, pel que fa als requisits d'aquestes professionals, inclouen titulació universitària superior en un grau de l'àmbit de ciències de la salut, així com formació

addicional relacionada amb les funcions a desenvolupar en matèries com coneixements de salut pública o intervencions comunitàries, entre d'altres.

I, per tant, tot i que concebem la salut en totes les seves dimensions i, en conseqüència, amb un enfocament no centrat exclusivament en la detecció i tractament de la malaltia, no és menys cert que la incidència actual fa aconsellable incorporar professionals de la psicologia a tots els equips de l'atenció primària. D'aquí ve l'esmena.

Pel que fa a la segona esmena, la mateixa setmana que hem sabut que la llista d'espera per a visites preferents als centres de salut mental era el mes de gener a l'entorn dels quaranta dies –és a dir, gairebé sis setmanes per rebre atenció psicològica després de ser visitat a l'atenció primària, període que arriba fins a un mes i mig en el cas de les visites de caràcter ordinari–, ens plantejàvem la conveniència d'impulsar durant la legislatura l'extensió del programa Konsulta'm, de psicòleg gratuït sense cita prèvia per a menors de vint-i-dos anys, a totes les ciutats de més de cinquanta mil habitants.

Donada la incidència dels trastorns de conducta alimentària entre la població menor de vint-i-dos anys, consideràvem necessari tenir la capacitat per donar una resposta en el termini més breu possible als nens, nenes, adolescents i joves afectades per aquests trastorns, però també per altres problemes de salut mental o benestar emocional, precisament per a la seva derivació als recursos especialitzats amb plena garantia de l'eficàcia del procés terapèutic a seguir.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la diputada Laia Estrada Cañón.

Laia Estrada Cañón

Bé, els trastorns de la conducta alimentària, una qüestió que a algunes ens resulta dolorosament familiar, són trastorns psicològics greus que poden desencadenar malalties físiques importantíssimes; en casos extrems, poden arribar a provocar la mort, generalment per suïcidi o per desnutrició.

Solen ser més presents en dones que en homes, ja s'ha dit; la proporció d'homes que presenten trastorns alimentaris és d'un per cada nou dones. Això és una de les múltiples violències resultants de l'estructura patriarcal imperant. I, tot i que poden aparèixer en qualsevol edat, l'adolescència, també com s'ha dit, és l'etapa de major risc per presentar aquestes malalties.

I, també com s'ha dit, la major incidència es produeix entre els dotze i els divuit anys, però recentment ens trobem amb casos que tenen una edat d'inici al voltant dels vuit o nou anys. S'ha dit, i ho repeteixo, vuit o nou anys –vuit o nou anys–, amb trastorns de la conducta alimentària.

Des del 2019, també es comentava, els trastorns de la conducta alimentària entre les joves s'han multiplicat per quatre, i això és conseqüència de l'impacte que ha tingut la pandèmia. D'aquí que haguem afegit una esmena, que ha acceptat el PSC, perquè aquest pla prevegi l'atenció de manera específica de les necessitats derivades de la pandèmia de la covid.

No ens ho inventem nosaltres, ho suggereix l'Associació contra l'Anorèxia i la Bulímia, com bàsicament tots els punts que presenta aquesta moció i com bàsicament la majoria de les esmenes que nosaltres hem presentat. Nosaltres volem reconèixer la feina que fa aquesta associació, com no podia ser d'una altra manera.

I com abordem aquests trastorns? Doncs els abordem igual que abordem qualsevol malaltia, qualsevol problema de salut de la població: prevenint o guarint. Nosaltres entenem que es pot fer un abordatge enfortint les polítiques de salut pública per prevenir aquest trastorn o bé aportant més recursos al sistema sanitari.

I, en general, pensem que l'enfocament prioritari a l'hora de vetllar per la salut de la població hauria de ser l'aposta per la salut pública, l'aposta per la prevenció, hau-

riem de treballar perquè la gent no emmalalteixi. Però, concretament, quan parlem de salut mental, encara pren més sentit, perquè a casa nostra, tristament, l'ús de psicofàrmacs està vergonyosament disparat des de fa massa temps.

I la moció, certament, posa el focus en la prevenció, i la majoria les nostres vuit esmenes –agraïm que algunes hagin estat acceptades– també. I, en general, ja avanço que votarem a favor de la major part dels punts, però ens abstindrem en alguns d'ells, en els quals no s'han acceptat esmenes nostres.

Ens abstindrem en l'apartat *b* perquè parla de la necessitat de formar el professorat però no han acceptat la nostra esmena, que parlava de la necessitat de reduir ràtios, perquè d'aquesta manera el professorat veritablement pot desenvolupar les seves funcions i pot oferir una atenció individualitzada, i, per tant, detectar tant aquest com qualsevol altre trastorn.

També ens abstindrem en el punt *d*, que parla de garantir la gestió pública del menjador escolar i de restablir-lo... Nosaltres demanàvem això, la gestió pública dels menjadors escolars, perquè això ens permet oferir unes condicions laborals dignes per a aquestes treballadores de menjador escolar i que puguin també detectar aquests casos.

I ens abstindrem en el punt *g*, perquè parla de la formació específica de metges però no s'ha acceptat la idea de dotar del vint-i-cinc per cent del pressupost total de Salut l'atenció primària per tal de que aquestes professionals de l'àmbit de la salut en l'atenció primària puguin detectar també aquests trastorns.

Nosaltres agraïm que el PSC hagi incorporat el subapartat del punt *j* quan parlem d'intervenir sobre els factors de risc que influeixen en el desenvolupament i manteniment dels trastorns de la conducta alimentària, com assenyala l'associació. I penso que és especialment important quan parlem de la persecució de l'apologia dels trastorns de la conducta alimentària a partir de la nova llei d'addiccions. Hem de perseguir aquesta apologia de l'anorèxia i la bulímia, sobretot a les xarxes. Per què? Doncs perquè s'ha demostrat, i ens ho diuen els experts i expertes, que les xarxes socials s'han convertit en un trampolí per a aquests trastorns de la conducta alimentària.

I finalitzo parlant de l'altra part, de la necessitat d'aportar més recursos a la sanitat pública per tal de guarir, per tal d'afrontar aquests trastorns de la conducta alimentària, perquè no pot ser que tinguem a la sanitat pública ara mateix els recursos totalment saturats. No pot ser que les famílies es vegin obligades a pagar fins a quatre mil euros al mes per tal que les seves filles, majoritàriament les seves filles, puguin ser ateses adientment. No ens ho podem permetre, això, com a societat. Hem vist els calvaris que han hagut de patir famílies, mares –nombroses mares–, veient que des de la sanitat pública no se'ls hi oferia una possibilitat d'abordar de forma profunda les malalties de les seves filles.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula la diputada María Elisa García Fuster.

María Elisa García Fuster

Gracias, señora vicepresidenta. He estado buscando en los presupuestos, los que Esquerra Republicana y los socialistas firmaron, la partida dedicada a los trastornos de la conducta alimentaria, y no existe. Tampoco se ve un incremento importante en lo referente a la salud mental. Parece que, una vez más, presentan una propuesta y se les olvida acompañarla de recursos.

Miren, hasta tres meses debe esperar un catalán con sospecha de TCA para una primera visita médica. Solo en el 2021, consultaron por esto 6.388 personas en Cataluña, de las cuales 754 requirieron ingreso hospitalario por patología grave; 754 catalanes, la mayoría ingresados en centros privados, porque la red pública cuenta úni-

camente con 171 camas dedicadas a esta patología. De estas, 127 son de hospital de día y veinte para crónicos adultos. Esto significa que solamente quedan veinticuatro camas para casos graves de trastorno alimentario: nueve para adultos y quince para jóvenes y niños.

Sin embargo, la sanidad privada cuenta con 601 camas de ingreso, y es ahí donde han tenido que acudir los 754 catalanes con TCA, pidiendo socorro porque la Administración pública no ha considerado importante invertir en su salud.

Y, verán, entre mil y cinco mil euros mensuales cuesta el tratamiento de esta enfermedad en una clínica privada, siendo la media de ingreso de uno a tres meses, lo que lleva, en el mejor de los casos, a familias endeudadas para dar a un hijo la atención sanitaria que necesita. Porque el Govern y ustedes, que han firmado con ellos estos presupuestos, han convenido que es más importante aumentar 30 millones del Departamento de Sanidad en el apartado de alta dirección general, es decir, altos cargos y sus famosos sobresueldos, que en una partida para el diagnóstico, tratamiento y seguimiento de estos pacientes –la mayoría, por cierto, adolescentes.

El ciudadano medio, que no puede pagar estas cantidades, está condenado a seguir el camino que marca la sanidad pública, plagada de listas de espera interminables, falta de camas, retrasos en los diagnósticos y sin un seguimiento correcto porque faltan profesionales, que se ven obligados a dilatar las visitas.

Lo triste es que estos desdenes ya no les escandalizan; se han acostumbrado a las barbaridades de nuestro sistema sanitario, fruto de los profundos déficits que arrastra y de los otros nuevos que ustedes provocan.

Y ahora que tenían la maravillosa oportunidad de obligar al Govern a dedicar todos los esfuerzos y todos los recursos que los catalanes necesitan y merecen a sanidad, han preferido quitarse la careta e invertir en separatismo.

Mientras ustedes dedican a Salud 1.000 millones menos de lo que se necesitó y ejecutó el año pasado, despilfarran todos nuestros impuestos en pagar 336 millones de euros a TV3, con los que podrían concertar camas para 746 jóvenes durante tres meses. O, en vez de dedicar 56 millones a erradicar el español de Cataluña, podrían pagar el tratamiento completo a 248 enfermos de anorexia y bulimia.

Vaya por delante que votaremos a favor de la mayoría de la propuesta pese a que pensemos que, una vez más, el Partido Socialistas presenta una moción que no respalda con sus acciones políticas.

En cualquier caso, como no han aceptado nuestras enmiendas, por descontado y conociéndolos, nos abstendremos en aquello que llaman «educación emocional en los colegios», ya que gracias al programa Coeduca't, que cuenta con su respaldo, y a las perversas incursiones en la agenda infantil de su Ministerio de Igualdad, hemos podido ver lo que entienden ustedes por «educación emocional».

También nos abstendremos en el punto que habla de dotar de recursos a las entidades. No, no, no, no se laven las manos: los recursos deben venir de la Administración pública y deberían estar reflejados en estos presupuestos que ustedes han pactado con Esquerra Republicana y en los que, por cierto, y lo vuelvo a repetir, se han olvidado de los trastornos de la conducta alimentaria a la hora de firmarlos. Resumen de esta moción: mucha espuma y poco chocolate.

Hago referencia a la ausencia, una vez más, del consejero de Sanidad en una moción presentada, de sanidad –también faltó en la que yo presenté aquí. Y está claro que al consejero de Sanidad esto de la sanidad le viene bastante grande. Se lo debería plantear, Esquerra Republicana.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el diputat Jordi Fàbrega i Sabaté.

Jordi Fàbrega i Sabaté

Gràcies, vicepresidenta. Bé, jo em sentia molt més còmode amb el conseller Arimón, òbviament, que amb el conseller Balcells, però em consta que ara mateix està al Clínic amb el president donant suport als professionals del Clínic. Per tant, per això no pot estar aquí, eh? No soc jo qui l'ha de disculpar, però des d'aquí sí que vull aprofitar per fer tot el nostre recolzament als professionals del Clínic, que des de diumenge estan lluitant d'una manera molt important per continuar la seva tasca assistencial. (*Aplaudiments.*)

Dit això, agrair a la diputada Díaz la presentació d'aquesta moció. És un tema molt important, de molt difícil abordatge; en som conscients, i justament per això és important que hi donem visibilitat des d'aquí, des del Parlament, i que instem el Govern a instrumentalitzar les eines per fer-hi front.

I també vull agrair la feina ingent d'Acab, de l'Associació contra l'Anorèxia i la Bulímia, que porten més de trenta anys treballant i acompanyant les persones afectes dels trastorns de conducta alimentària, així com els seus familiars. Aquesta és una moció molt tècnica, ben plantejada, ben redactada, i aborda aquesta problemàtica d'una manera holística; una moció on precisament es nota la mà d'Acab i del seu coneixement del tema.

Des de Junts per Catalunya estarem sempre al costat de les persones afectes del trastorn de conducta alimentària, i, en tot el que sigui millorar-ne la qualitat de vida, ens hi trobaran sempre.

Parlar pràcticament el darrer implica que moltes de les dades ja s'han dit. Les diputades que m'han precedit..., sobretot la diputada Balsera ha dit les dades, també la diputada Díaz, però sí que..., deixin-me insistir en una o afegir-ne una que complementa la resta i que crec que és molt important: el procés terapèutic fins a la curació definitiva d'aquestes malalties sol durar entre tres i quatre anys de mitjana –entre tres i quatre anys. Això és molt important, també, per entendre una mica el calvari del que representen aquestes malalties.

Per tant, és un problema greu. És un problema molt freqüent: una de cada vint noies adolescents el pateix, i dos o tres de cada vint estan en risc de patir-lo. I aquestes xifres, com s'ha dit, s'han triplicat o quadruplicat des de la pandèmia. I l'edat de començament cada vegada és abans, i estem parlant dels nou anys, eh?

I, tercer –i crec que és molt important–, és un problema que tenim mal resultat. Com a pediatre que tot just fa dos anys que vaig deixar el «fonendo» en guaret, ho conec perfectament. Sé el que costa a les nenes i a les noies afectes d'uns trastorns de conducta alimentària arribar al CSMIJ, sé el que els hi costa fer el seguiment després del CSMIJ, sé el que els hi costa arribar a les unitats de trastorn de conducta alimentària, sé el que els hi costa ingressar i sé el que els hi costa després fer el seguiment a les unitats o als hospitals de dia.

I creguin-me que aquest calvari, per a les afectades i per a les seves famílies, encara és molt més calvari si estem parlant de gent que viu en territoris rurals i de muntanya com jo, que visc al Pirineu. Com a pediatre del Pirineu ho he viscut massa cops, i per això dir que ho tenim mal resultat crec que és encara bastant benèvol.

I aquí tots hem de fer una mica el *mea culpa*, eh?, perquè això d'aquí no ve d'avui ni és culpa d'un departament concret. Quan parlem de salut a totes les polítiques, precisament, els trastorns de conducta alimentària són un gran exemple de que hem de tractar-ho de manera transversal i absolutament..., no només afectant un departament, sinó tots els departaments.

Aquesta moció parla de la prevenció, parla de les escoles, una part fonamental; aquesta formació al professorat amb aquesta formació centrada en aquests valors més personals, com l'autoestima o el coneixement del propi cos. Hem d'empoderar els infants i els joves sobre el seu cos. És la manera de prevenir aquests trastorns, si aconseguim empoderar-los a ells.

No tenim clar que el menjador a secundària sigui un bon mecanisme de prevenció i vigilància. Ho hem parlat amb la diputada Díaz. Això ens grinyola una mica, perquè també al menjador tenen eines, aquestes persones, per enganyar el professorat del menjador.

Recursos per a les entitats: imprescindible. El teixit associatiu de Catalunya forma part de l'ADN de la nostra societat i, per tant, hem de treballar conjuntament administració i associacions per fer front a qualsevol problema.

L'acompanyament a les famílies forma part del procés assistencial i és clau per a l'èxit terapèutic.

I, quant a Salut, doncs sí, formació bàsica, formació a tots els equips d'atenció primària, reforç del CSMIJ i del CSMA, dels hospitals de dia. El conseller Balcells ens va dir a la interpellació que hi havia 49 milions més en Salut al pressupost i que una part anaven als trastorns de conducta alimentària. Ens agradaria que concretés quina és aquesta part. Les famílies i les afectades necessiten aquesta concreció.

I, finalment, aquest treball transversal sobre tots els factors de risc psicosocials. Per nosaltres aquest és el punt clau, aquest treball sobre tots els factors de risc: aquestos missatges que es permeten a la publicitat, que es permeten a la televisió; el culte al cos, que cada vegada arriba a edats més precoces de la vida; les xarxes socials... Molt d'acord, en aquest sentit, amb les esmenes que s'han acceptat a instàncies de la CUP.

I des d'aquí empatitzem concretament amb el Departament de Salut, perquè ja podem abocar tots els diners que vulguem a Salut, que si no ho tractem amb la prevenció, amb la salut a totes les polítiques, a la resta de departaments, no ens en sortirem. I això implica a tot el Govern.

Bé. Votarem a favor de tots els punts de la moció, excepte aquest dels menjadors.

Moltes gràcies. I moltes gràcies a Acab per la feina feta aquestos trenta anys i, malauradament, la que encara hauran de fer.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat Joan García González.

Joan García González

Vicepresidenta, diputats, diputades... Crec que aquest és un d'aquells temes que jo agraeixo que hagi portat avui el Grup Socialistes a debat, perquè crec que és important i que afecta diferents àmbits, perquè aquí hi podrien haver estat des de portaveus d'Educació, portaveus de Salut, portaveus de Drets Socials, de fet. I és molt transversal perquè és un problema de primer ordre social i que afecta un interval, uns rangs d'edats molt preocupants, per molts de nosaltres.

Nosaltres, com a liberals, sempre diem que som uns radicals defensors de la llibertat individual, i ho diem sempre que hi hagi al mateix temps una igualtat d'oportunitats per a tothom. Jo crec que és una base essencial. En aquest cas, ens trobem amb un problema que no deixa, que no permet ser lliures individualment, precisament, i on, des del nostre punt de vista també liberal, hem d'actuar. Aquí sí que hem d'actuar com a institució o com a governs per poder, d'alguna forma, assegurar que hi hagi aquesta igualtat d'oportunitats de desenvolupament individual de tots els ciutadans.

El trastorn de la conducta alimentària –que és tot un conjunt..., i amb dues grans malalties, la bulímia i l'anorèxia, però són altres també trastorns els que acaben provocant malalties molt greus que poden portar, ja s'ha dit aquí, a la mort– s'ha agreujat moltíssim, i és veritat, des de la crisi de la covid, i s'ha agreujat bàsicament com s'han agreujat totes les malalties de salut mental. Aquest és un dels problemes que hem tractat en diferents moments i que crec que requereix una plena atenció d'aquest Parlament i del Govern.

I és cert, i això crec que també s'ha dit per algun grup, que no sé si demà, quan votem els pressupostos, això tindrà l'atenció en recursos que hauria de tenir realment. Jo crec que no, nosaltres creiem que no –un motiu més, segurament, per votar en contra d'aquests pressupostos–, però això no vol dir que aquest debat, almenys, es pugui tenir o s'hagi de tenir. I això, evidentment, sempre agraint el treball –boníssim treball, gran treball– que fan totes les entitats –algunes de les entitats ja s'han anomenat aquí– que porten anys defensant precisament que això es porti a les institucions i als plens de diferents parlaments.

He dit que és un drama perquè afecta especialment un de cada..., vuit de cada nou casos són dones. Doncs, evidentment, afecta les dones, les noies..., les nenes, de fet, perquè ja hem dit que el rang d'edat està arribant fins i tot als vuit, nou anys, on ja es fan les primeres deteccions. Però sobretot el que hem de tenir molt en compte és que hem de fer accions en diferents àmbits, i sobretot accions per a la prevenció d'aquestes malalties.

I aquesta moció... En alguns punts nosaltres votarem, crec que s'entén, pràcticament que sí a tot, excepte en algun punt que no tenim clar. Crec que aquí hi han tota una sèrie de mesures que no s'han concretat i que es poden desenvolupar molt més, que van precisament de treballar en aquesta detecció, detecció a les escoles, com la mesura d'obrir els menjadors a secundària. En aquest cas, m'és igual que la gestió sigui pública o sigui publicoprivada o privada. M'és igual, jo l'únic que vull és que hi hagi una detecció real i que es conegui als centres educatius. Per tant, «sí» a algunes d'aquestes mesures.

«Sí» també a una de les parts importants, que, tot i que en parlem contínuament, com és la conciliació de la vida laboral i familiar, mai es fa... En parlem aquí, ho introduïm un altre cop, a aquesta moció, però és evident que és d'aquestes mesures que serà molt difícil de respondre com, com ho farem i de quina manera.

«Sí» a la millora, evidentment, de totes les accions..., ja no són de prevenció, sinó d'acció directament, a Salut, al Departament de Salut, i al món de la salut. Sobre aquestes accions, és evident que si tenim una sanitat pública hauríem de poder tractar aquests casos, i no es poden tractar, això és la realitat. Al final és un sobrecost que hi ha, evident, en les famílies que tenen aquest problema amb els seus fills, que no poden suportar.

I, evidentment, també a bona part de la persecució de, sobretot, l'apologia dels trastorns de la conducta alimentària a les xarxes. Això és evident. I això no només ho diem nosaltres, sinó que ja està, de fet, al codi de consum. Ja es va fer una modificació, si no recordo malament, el 2019, per perseguir precisament aquestes accions. Per tant, tot i que està aquí, hi votarem a favor, nosaltres. Ho ha introduït la CUP, i nosaltres diem que ja es pot fer, ja ho podríem fer.

Hi han altres punts que per nosaltres són més intervencionistes que necessiten, de fet, la descripció de tota una sèrie de conceptes que encara no estan clars, en els que nosaltres ens abstindrem, perquè són mesures –el punt j, alguna de les esmenes demanades per la CUP...– que no acabem d'entendre molt bé quins són els objectius més enllà..., o almenys sense aquesta concreció directa que demanem des de Ciutadans.

Però, a part d'això, gràcies a la diputada per portar aquesta moció.

I res més.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. Se li havia acabat el temps. Per part del Grup Mixt, té la paraula la diputada Lorena Roldán Suárez.

Lorena Roldán Suárez

Sí; muchas gracias, presidenta. Adelanto que nosotros vamos a dar apoyo a todos los puntos de la moción con las enmiendas incluidas. La verdad es que estábamos ya de acuerdo con el texto inicial y con el planteamiento que se había hecho en la in-

terpelación, pero, bueno, nos parece que ha habido mejoras con las enmiendas, por ejemplo, pues, en la que se centra en tratar de manera específica todas esas consecuencias que venimos arrastrando tras la crisis del covid-19, que también ha afectado, evidentemente, a los trastornos de la conducta alimentaria. Y, de hecho, si vemos los datos, y se han dado ya por anteriores portavoces, han ido en aumento, y tiene mucho que ver con ese confinamiento y con la situación que han vivido especialmente los jóvenes.

A nosotros este es un tema que nos preocupa. De hecho, tuvimos oportunidad de hablar de él también en el Pleno monográfico que hicimos sobre salud mental. Y en aquel momento, pues, es verdad que tanto el Gobierno como específicamente la consejería de Salud mostraron esa preocupación y esa sensibilidad también por este tipo de trastornos, que a veces quedan englobados en el resto de las situaciones de salud mental, pero que yo creo que tienen que tener un tratamiento específico, sobre todo en la parte de ese diagnóstico precoz o ese saber detectar esos primeros indicios que, evidentemente, pueden hacer que la situación no vaya a mayores o que ese tratamiento empiece antes o que, evidentemente, no se desencadene un trastorno mucho peor con las consecuencias que eso trae –se ha hablado también–, con secuelas que se pueden acarrear de por vida y en algunos casos, pues, evidentemente, lamentablemente también, pues..., hablar de pérdida de vidas, en este caso. Además, insisto, con personas muy jóvenes, con edades muy tempranas. Es verdad que, además, está avanzando esa edad, y estamos hablando de niñas, especialmente, entre ocho y nueve años, con lo cual la situación es muy grave.

Nosotros creemos que esta visión transversal que hace la moción es importante en este sentido, porque lo debemos tratar desde varios ámbitos. Yo la verdad es que echo de menos a varios de los consejeros hoy. Me imagino que deben tener, pues, compromisos de agenda, pero creo que sería bueno que estuvieran aquí también. No solamente el *conseller* Balcells, sino quizá también el *conseller* Cambray; también, si hablamos de igualdad... Bueno, no sé, creo que falta una representación del Gobierno. Insisto que me imagino que deben estar en otros compromisos que les han parecido más prioritarios.

Decía que me gusta esta idea transversal, porque, evidentemente, es un problema que hay que atacar desde varios frentes y, por tanto, esa formación del profesorado me parece que es fundamental para poder detectar esas primeras señales. El protocolo creo que es básico, y no nos pasa solamente en este tema, sino en muchísimos otros. A veces la Generalitat saca un protocolo, se cuelga en una página web, se deja a decisión del profesorado, que bastante carga de trabajo tiene ya, y seguramente, pues, no es la mejor de las herramientas. Y, por tanto, yo creo que aquí también hay que ser..., hay que centrarse más en ese protocolo de actuación cuando hay una sospecha de que alguno de los alumnos puede estar sufriendo un trastorno de la conducta alimentaria.

Con el tema del comedor escolar, bueno, nosotros sí que creemos que puede ser una herramienta útil, en este sentido. Es verdad, decía el diputado de Junts, que quien sufre este trastorno seguramente conoce mecanismos y herramientas para poder saltarse un poco los controles en este sentido, pero creo que puede ser una buena herramienta para, al menos, intentar hacer un pequeño control, sobre todo en esos casos donde ya puede haber una sospecha previa. Por tanto, en ese punto también vamos a votar a favor.

Creo que también..., importantísimos, todos los puntos que hacen relación a ese acompañamiento a las familias, que están perdidas, que no saben cómo actuar ante un caso como este, que se sienten totalmente desamparadas. Hemos hablado ya alguna vez de estos casos, de aquel grito de socorro que vimos de una madre en redes sociales, que no sabía ni dónde acudir, que veía que su hija estaba ya en una situación muy muy crítica y muy alarmante y que no encontraba ayuda por ninguna parte. Yo creo que los poderes públicos no podemos permitir que haya familias en

esta situación de desamparo, que ven cómo la vida de sus hijos se les escurre entre las manos y que no podamos hacer absolutamente nada. Y, por tanto, aquí hay que poner más recursos y hay que hacer ese acompañamiento también a los familiares.

También ese refuerzo CSMIJ, CSMA; atención primaria para poder detectar, como decíamos antes, de manera precoz esos primeros síntomas. Y, evidentemente, aumentar las plazas. Creo que se ha dicho ya: prácticamente, los centros privados son los que se están ocupando de estos casos, y no debería ser así, debería ser el sistema público sanitario, tanto que decimos... Y, bueno, estamos siempre como en contra de esa colaboración público-privada; me imagino que, si en este caso no existiera, pues, la verdad es que la situación sería muy sangrante.

Por tanto, desde aquí también un llamamiento al Departamento de Salud para que se ponga las pilas en este tema. Que no basta con ponerse la medallita de que nos gusta mucho y nos preocupamos mucho por la salud mental, que hay que poner medios, que hay que poner recursos, que hay que poner dinero, en lugar de estar, pues, despilfarrándolo en cosas que son secundarias.

Simplemente eso. Y volver a reiterar nuestro voto a favor.

Gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del diputat no adscrit, té la paraula el diputat Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Muchas gracias, vicepresidenta. Yo creo que todos los portavoces se han explicado con palabras sensatas, razonables y equilibradas. Yo estoy completamente de acuerdo con el planteamiento general de la moción, incluso con algunas de las enmiendas que se han aprobado. Por lo tanto, votaré a favor de la totalidad de la misma.

Los trastornos de conducta alimentaria son enfermedades mentales graves que se asocian a graves complicaciones médicas y psicológicas, con severas consecuencias. Efectivamente, se han duplicado el número de casos de anorexia y bulimia entre los más jóvenes.

Por lo tanto, votaré a favor y pediré, como han hecho el resto de portavoces, más medios, más personal, y que se resuelva el brutal déficit de plazas que hay para atender este tipo de patologías.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada Elena Díaz Torrevejano.

Elena Díaz Torrevejano

Bé, moltes gràcies. Com hem pogut escoltar a les diverses intervencions anteriors, podem veure que aquest és un debat que genera consens. Ja amb el conseller Balcells, que ja ha excusat la seva assistència en aquest debat, com deia el diputat Fàbrega, va quedar clar a la interpellació que compartíem la diagnosi, i celebrem veure que aquesta diagnosi també és compartida per la resta de grups parlamentaris. Però, una vegada tenim clara la diagnosi, cal cercar solucions.

Nosaltres en aquesta moció hem proposat solucions als problemes. I volia donar les gràcies als grups que hi han presentat esmenes per la voluntat de voler complementar constructivament la moció, especialment a la diputada Balsera, a la diputada Estrada i a la diputada Lozano, pel debat que hem pogut mantenir en el si de la moció. Malgrat que no hem aconseguit acordar algunes propostes, acordar algunes esmenes, perquè considerem que aquesta moció no era el lloc on fer-ho, i tot... I no ens sap greu mantenir i dir que compartim la majoria del fons de les esmenes que han presentat, però consideràvem que aquesta no era la moció..., no era el lloc on fer-ho.

I també volia donar les gràcies al diputat Fàbrega, al Grup de Junts, tot i que no ens han presentat cap esmena, i que des del primer moment, doncs, sí que s'han mostrat favorables a la majoria dels punts de la moció.

Ja per acabar, donar les gràcies a tots els grups parlamentaris, que, com hem pogut escoltar en el debat, sembla que donaran suport majoritàriament..., bàsicament a tots els punts, i als que no, doncs, han mostrat el seu posicionament cap a una abstenció. Sembla que aquesta moció, per tant, tindrà un ampli suport. I esperem que en els propers tres mesos, tal com indica la moció, el Departament de Salut ens presenti aquest pla integral. El nostre grup n'estarà pendent.

I, ja per últim, i com no podia ser d'una altra manera, volíem agrair a l'Acab i als professionals sanitaris del sector tota la feina que porten fent en aquest àmbit des de fa ja més de trenta anys.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Acabat el debat, els faig avinent que procedim tot seguit a la votació de les mocions substanciades aquest matí, que són els punts..., del 19 al vint-i-unè de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el fanatisme ecològic que promou (continuació)

302-00252/13

Iniciem ara votant el punt número 19, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el fanatisme ecològic que promou.

Comencem votant els punts número 1, 3 i 6.

Comença la votació.

Tots aquests punts queden rebutjats, amb 10 vots a favor, 117 en contra i 4 abstencions.

Votem ara els punts 2, 4, 5, 8, 9, 10 i 11.

Comença la votació.

Aquests punts queden rebutjats, amb 20 vots a favor, 111 en contra i cap abstenció.

Votem ara el punt número 7.

Comença la votació.

Aquest punt queda rebutjat, amb 11 vots a favor, 110 en contra i 10 abstencions.

Votem ara el punt número 12.

Comença la votació.

Aquest punt queda rebutjat, amb 17 vots a favor, 111 en contra i 3 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques relatives a la resolució alternativa de conflictes (continuació)

302-00253/13

(Marta Vilalta i Torres demana per parlar.)

Sí, diputada?

Marta Vilalta i Torres

És per demanar votació separada del punt número 13 de la moció que ara, a continuació, votarem.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

D'acord. Doncs serà el primer punt que votarem.

Votem ara el punt número 20 de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques relatives a la resolució alternativa de conflictes... *(Montserrat Vinyets Pagès demana per parlar.)* Sí? Disculpi, diputada, no l'havia vist.

Montserrat Vinyets Pagès

Volem la votació separada de tota la moció, em sap greu.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Punt a punt?

Montserrat Vinyets Pagès

Sí, ho sento.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

D'acord. Si no vaig errada, té tretze punts, aquesta moció, eh? (*Pausa.*) Els votarem un a un, doncs.

Comencem votant el punt número 1.

Comença la votació.

Amb 76 vots a favor, cap en contra i 55 abstencions, aquest punt queda acceptat.

Votem ara el punt número 2.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, amb 76 vots a favor, cap en contra i 55 abstencions.

Votem ara el punt número 3.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, amb 86 vots a favor, cap en contra i 45 abstencions.

Votem ara el punt número 4.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, amb 86 vots a favor, cap en contra i 45 abstencions.

Votem ara el punt número 5.

Comença la votació.

Aquest punt queda rebutjat, amb 36 vots a favor, 40 en contra i 54 abstencions.

Votem ara el punt número 6.

Comença la votació.

Aquest punt queda rebutjat, amb 36 vots a favor, 50 en contra i 45 abstencions.

Votem ara el punt número 7.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, amb 86 vots a favor, cap en contra i 45 abstencions.

Votem ara el punt número 8.

Comença la votació.

Aquest punt queda rebutjat, amb 36 vots a favor, 41 en contra i 54 abstencions.

Votem ara el punt número 9.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, amb 43 vots a favor, cap en contra i 87 abstencions.

Votem ara el punt número 10.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, amb 76 vots a favor, cap en contra i 55 abstencions.

Votem ara el punt número 11.

Comença la votació.

Aquest punt queda rebutjat, amb 44 vots a favor, 51 en contra i 36 abstencions.

Votem ara el punt número 12.

Comença la votació.

Aquest punt queda rebutjat, amb 44 vots a favor, 51 en contra i 36 abstencions.

I votem ara el punt número 13.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, amb 45 vots a favor, 40 en contra i 46 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el pla de prevenció de l'anorèxia i la bulímia (continuació)

302-00254/13

Passem ara a votar el punt número 21 de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el pla de prevenció de l'anorèxia i la bulímia.

Comencem votant els punts *a*, *e* i *j.3*.

Comença la votació.

Aquests punts queden aprovats, amb 120 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions.

Votem ara els punts *b* i *g*.

Comença la votació.

Aquests punts queden aprovats, amb 122 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions.

Votem ara el punt *d*.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, amb 61 vots a favor, 1 en contra i 69 abstencions.

Votem ara el punt *i*.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, amb 99 vots a favor, cap en contra i 32 abstencions.

Votem ara els punts *j.1* i *j.4*.

Comença la votació.

Aquests punts queden aprovats, amb 115 vots a favor, 10 en contra i 6 abstencions.

Votem ara el punt *j.2*.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, amb 121 vots a favor, 10 en contra i cap abstenció.

I votem ara la resta de punts d'aquesta moció.

Comença la votació.

La resta de punts queden aprovats, amb 131 vots a favor.

Suspenem la sessió fins a un quart de quatre de la tarda.

La sessió se suspèn a dos quarts de dues del migdia i dos minuts i es reprèn a un quart de quatre de la tarda i un minut. Presideix la vicepresidenta primera en funcions de presidenta, acompanyada de la vicepresidenta segona, el secretari primer, el secretari tercer i el secretari quart. Assisteixen la Mesa el lletrat major en funcions de secretari general i la lletrada Mercè Arderiu i Usart.

Al banc del Govern seuen la consellera de la Presidència, el conseller de Territori i el conseller de Drets Socials.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Bona tarda, diputats, diputades.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques de turisme

302-00255/13

Reprenem la sessió amb el vint-i-dosè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques de turisme, presentada pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar. Per exposar-la, té la paraula la diputada Eulàlia Reguant i Cura.

Eulàlia Reguant i Cura

Bona tarda. Gràcies, vicepresidenta. Fa unes setmanes parlàvem aquí una mica de l'origen del turisme, dels seus impactes i de la necessitat de planificació. Una planificació que a Catalunya és inexistent: fa més de vint anys que funcionem amb la mateixa llei, que s'ha anat modificant a base de pedaçs una mica sobre la marxa. Com dèiem en aquell moment, la situació turística a Catalunya és prou complexa perquè la nova llei que s'ha d'elaborar, més que mai, respongui a les necessitats del país.

La pandèmia, que durant dos anys va reduir l'activitat turística de forma significativa, va evidenciar l'impacte del sector al territori, així com la debilitat estructural d'aquest sector, sempre subjecte a una demanda molt flexible. La sortida de la pandèmia, per al sector turístic, ha estat el retorn a la massificació i a l'explotació. Per això la nova llei de turisme ha de ser una oportunitat per reequilibrar l'impacte del sector en l'economia i en la societat.

I és per això que entenem indispensable l'elaboració d'un estudi que permeti analitzar els impactes de la indústria turística i que serveixi per planificar i, al nostre entendre, per decreixer i així diversificar l'economia del país. Però, bàsicament, l'estudi que plantegem ha de ser útil per poder debatre sobre una base documentada el model turístic que la nova llei ha de sostenir i protegir.

Però permetin-me també que posem el focus en un tema que hem posat en la moció, que és un tema que no entenem. Perquè no entenem com ni la Generalitat ni l'Ajuntament de Barcelona, que han declarat l'emergència climàtica, no aborden un problema i no s'obren a debatre la desaparició d'una indústria tòxica al nostre país com són els creuers.

I he dit «la Generalitat» i «l'Ajuntament de Barcelona» perquè a Tarragona, on vostès governen amb nosaltres, es neguen sistemàticament a escoltar les nostres companyes, amb qui comparteixen govern, per fer un debat al voltant d'aquest tema i abordar el debat sobre l'ampliació del port de Tarragona. De fet, declaren l'emergència climàtica, però, com deia, obren la porta a ampliacions del port de Barcelona per fer-hi noves terminals de creuers. I, a Tarragona, una part del Govern vol una nova terminal de creuers, i les nostres companyes els estan dient que no.

Però, no contents amb això, part de les obres al port de Barcelona van destinades a fomentar la ciutat apartador i a fomentar el país temàtic, perquè en el fons part de les obres van destinades a la Copa Amèrica. I no s'equivoquin, perquè per més que parlin de que la Copa Amèrica serà sostenible, en el que de fet es converteix la Copa Amèrica és en un esdeveniment esportiu que durant un temps concret acumularà molts visitants a la ciutat, amb un escàs seguiment local.

La manca absoluta de reacció política efectiva davant de la crisi energètica, de l'abisme climàtic i ecològic que ja vivim, i la vergonyosa inacció dels governs fan encara més urgent la necessitat de mesures radicals. La desaparició total de la indústria de creuers al nostre territori resulta, per tant, imprescindible.

Perquè la lluita contra els creuers, el mitjà de transport més contaminant per persona i quilòmetre, té un important suport popular i és compartida a moltes ciutats de la Mediterrània i de la resta del món: Venècia, Palma, València, Marsella, la Corunya o Vigo. Totes aquestes poblacions estan experimentant els efectes nocius dels creuers al seu entorn immediat, i molts col·lectius s'han organitzat per denunciar i minimitzar els impactes d'aquesta activitat abusiva, desregulada i extractiva.

I és per això que posem sobre la taula la necessitat de decreixer, d'aturar definitivament..., no només de reduir el nombre de creuers, sinó d'aturar el que és l'activitat d'aquesta indústria. I ho plantegem conjuntament amb tots aquells col·lectius que porten anys denunciant això i que, de fet, s'han estat organitzant al voltant de diferents plataformes que es diuen Stop Creuers: a Tarragona, a Barcelona, però també ho veiem a Palma i a València.

I acabo. Sent conscients que és imprescindible fer un debat social al voltant de la nova llei de turisme, és indispensable donar eines de manera urgent als municipis per abordar el debat dels habitatges d'ús turístic. Perquè a ningú se li escapa que un dels elements que està contribuint a l'augment desmesurat dels preus del lloguer té a veure amb el descontrol existent en els habitatges d'ús turístic, amb els pisos d'estades de curt termini i amb la desregulació de l'economia de plataforma, que s'hi contribueix amb plataformes com Airbnb, entre d'altres. De fet, entenem que el camí iniciat per l'Ajuntament de Palma ha de ser exportat arreu: començar a prohibir aquest ús d'un dret com és el dret a l'habitatge.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. Té la paraula, per defensar les esmenes presentades, per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, el diputat Joan Carles Gallego i Herrera.

Joan Carles Gallego i Herrera

Bona tarda. Coincidim en l'objecte i el contingut de la moció que es presenta: necessitem un canvi urgent del model turístic. No negarem la importància d'aquest sector per a l'economia catalana en termes d'ocupació i de creació de riquesa, i també en termes de contribució a promoure una activitat, que ha d'estar a l'abast de tothom: un dotze per cent del producte interior brut, un tretze per cent de la població ocupada, prop de mig milió de persones treballadores, 24 milions de viatgers i 79 milions de pernoctacions. El sector turístic català viu fonamentalment del turisme internacional –més de 14 milions de turistes–, i, també, més d'1 milió d'aquests s'han allotjat en apartaments turístics.

Els prop de 15 milions de turistes estrangers han deixat més de 16.000 milions d'euros en despesa, una contribució important a l'hora d'explicar el creixement del producte interior brut. Però ni l'Idescat ni el Govern calculen les externalitats negatives en termes mediambientals, en termes de precarietat laboral, en termes de desequilibri territorial. El model turístic de masses es basa en una sobreexplotació del litoral català, el turisme de sol i platja, un model que ha implantat el monocultiu turístic en determinades zones, i, com hem vist amb la pandèmia, quan fa fallida, externalitza totes les negativitats en l'ocupació i el territori.

Aquest model turístic conviu amb una taxa de pobresa i risc d'exclusió social que supera el vint-i-cinc per cent, uns 2 milions de catalans i catalanes. I, si parlem de pobresa material severa, voreja ja el deu per cent, més de 500.000 persones a Catalunya. Mentrestant, tenim un model turístic molt desenvolupat que atreu milions de visitants, especialment estrangers, i amb grans infraestructures que li permeten la seva activitat.

Mentre això passa, hi ha milers i milers de ciutadans que no es poden permetre anar de vacances almenys una setmana a l'any i per als quals l'Administració no incorpora de manera suficient i amb qualitat propostes de turisme social que facilitin el dret a les vacances i al turisme, al gaudi, en definitiva, de tota la població. Conviu també, aquest sector, amb alts nivells de precarietat laboral: economia submergida, baixos salaris, jornades llargues, temporalitat i alta rotació.

Necessitem, doncs, un model turístic nou, que eviti les fractures ambientals i socials actuals, que sigui motor de desenvolupament social i econòmic a partir de la dinamització de les comunitats locals i de sectors estratègics amb els que conviu i es retroalimenten, com la cultura, l'hostaleria, l'esport i la natura.

És urgent, doncs, abordar aquest repte, i és en aquest sentit que donarem suport a aquesta moció. Hi hem presentat esmenes i les hem transaccionat, cosa que ens ha permès aprofundir en la necessitat i urgència d'abordar canvis per avançar en un model turístic basat en criteris de sostenibilitat i proximitat que vetlli per la millora de la qualitat de les activitats, però també per la qualitat i la dignitat de l'ocupació en el sector, avui altament precaritzades.

Hem volgut reforçar amb les esmenes, i així queda recollit en el text final de la moció, l'alerta sobre les externalitats negatives que comporta l'ús abusiu de l'habitatge d'ús turístic, especialment en les zones amb demanda residencial tensionada. Necessitem adequar el marc normatiu, la llei d'urbanisme, a aquesta realitat. No pot passar que municipis on justificadament es determinin els plans d'ordenació urbanística no puguin exigir llicències urbanístiques per als habitatges d'ús turístic i d'allotjament turístic de llar compartida o puguin determinar una limitació temporal de cinc anys a aquestes. Avui a ciutats com Barcelona o altres es limita la capacitat municipal per regular una qüestió que està incidint negativament en el dret a l'habitatge, en sostreure del mercat habitatges per a ús turístic, quan hi ha milers de persones, joves en especial, excloses de l'accés a l'habitatge en condicions.

Així mateix, també cal incidir en la regulació de l'activitat creuerística, i així consta també en el text de la moció. Els grans creuers tenen una alta incidència contaminant, i no està justificada ni pel retorn econòmic que puguin deixar ni pels valors que contribueixen a promoure en termes de model de turisme responsable o sostenible. Cal una regulació que estableixi límits a la seva activitat, que primi aquells que inclouen pernoctació i aturen motors enfront d'aquells que simplement trepitgen els voltants del port amb escàs retorn econòmic mentre el vaixell manté tota l'activitat contaminant.

Urgeix, per tant, organitzar el debat social amb el conjunt d'agents econòmics, sindicals i socials implicats i amb les administracions locals, i treballar per assolir un acord que permeti abordar un nou model turístic que es pugui traduir en una nova llei de turisme que reguli el sector i la seva activitat, que incorpori els valors de la qualitat, la proximitat, la sostenibilitat i la responsabilitat amb l'ocupació i l'entorn com a eixos orientadors del sector i l'activitat turística al nostre país.

Votarem que sí a la moció.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra, té la paraula el diputat Eugeni Villalbí Godes.

Eugeni Villalbí Godes

Bona tarda, vicepresidenta. Diputats, diputades... Estem davant d'una moció sobre el turisme amb visió de país, però que òbviament té una derivada també en clau de la ciutat de Barcelona. I em permetran..., no puc, com a diputat per Barcelona, començar sense fer un record a la companya que aquesta setmana li hem hagut de dir adeu, regidora a la ciutat de Barcelona, la Marina Gasol Ventura; regidora a l'ajuntament, una persona alegre, combativa i lluitadora que, des dels carrers i places de la ciutat i les institucions, ha lluitat sempre per la llibertat del país –va lluitar...–, pel benestar dels barcelonins i barcelonines i també contra els efectes que aquest turisme deixava al seu barri, al seu districte de Ciutat Vella. *(Aplaudiments.)*

Entrant a la moció, espero..., crec que no m'equivocaré si dic que avui tindrem un debat, no?, entre aquells qui posen sobre la taula les externalitats negatives del turisme –que hi són i n'hi han moltes i la moció en recull unes quantes, però que sovint s'hi fixen per anar contra el propi turisme– i aquells altres que oblidaran aquestes externalitats negatives –que, com he dit, n'hi han moltes– i només es fixaran en les positives, que també són moltes, per defensar el mateix model turístic que hem tingut durant tots aquests anys, de falta de planificació, com abans el diputat Gallego o la diputada Reguant apuntaven, amb un model de creixement sense límit.

Un debat estèril, al nostre parer; un debat fals que ni eliminarà el turisme ni ens podem permetre de continuar amb els models caducs. El que ens cal és repensar el model, repensar les polítiques turístiques, i assegurar que sigui realment una font de riquesa compartida. En això és en el que treballem i aquesta és la idea en les esmenes que hem presentat. I aquí vull aprofitar..., a la diputada Reguant..., la predispo-

sició a parlar, a dialogar i a arribar a acords en alguns punts, malgrat que nosaltres creiem que hi hauríem pogut arribar en alguns més.

Anant a pams... Sobre la massificació: el turisme és una font important, econòmica, de riquesa per al país? Sí, 19,4 milions de turistes estrangers el 2019 –abans el diputat Gallego es referia als beneficis econòmics–, 13 milions de turistes i un dotze per cent del PIB a la ciutat de Barcelona. Un retorn econòmic dels turistes cada dia, que han estat aquí a la ciutat, que ha anat creixent. Per tant, efectivament, hi han unes externalitats positives econòmiques bones per al país.

Però quan ens fixem en com això es reparteix, veiem que la meitat de les places hoteleres estan ubicades a Barcelona, tres quartes parts a la costa, i l'activitat extrahotelera també, en un vuitanta-u per cent situada a la costa. Per tant, hi ha una sobreconcentració d'aquesta activitat turística, fruit d'una mala gestió i d'una nul·la planificació durant molts anys.

Per tant, en aquest sentit, votarem a favor dels punts que consideren la necessitat d'avaluar i de quantificar els límits que el territori té per absorbir l'activitat turística i, posteriorment, les conclusions dels quals siguin incorporades al marc normatiu que el Govern impulsa.

D'altra banda, en l'àmbit dels creuers, l'activitat portuària i creuerística té un alt impacte ambiental? Efectivament. I, a més a més, l'activitat creuerística, a diferència de l'activitat portuària en sí..., doncs quan els 3 milions de creueristes del 2019 o els 2,3 del 2022 surten dels seus vaixells i entren als carrers i places de la ciutat, ho fan, entren i surten, per un districte ja altament pressionat per l'activitat turística com és Ciutat Vella. Per tant, és una problemàtica ambiental, és una problemàtica de gestió de la ciutat que hem d'abordar.

No coincidim en que hi hagin projectes d'ampliació creuerística als ports que la Generalitat gestiona. I, en concret, a Barcelona no hi ha una ampliació de l'activitat creuerística; el que hi ha és una reordenació d'aquesta activitat creuerística en un moll, fruit d'un acord a què l'alcalde Colau va arribar amb l'expresident del Port de Barcelona. Per tant, també hauríem de clarificar algunes qüestions.

Com també creiem que el volum és important, sí, fixar topalls és important, sí, el tipus de creuers és important, sí, i la gestió de quan arriben, també. Possiblement, si gestionem i ordenem això, serà la millor via de sortida.

En l'àmbit habitacional, està clar que l'habitatge no en queda al marge, diputada. L'habitatge s'acaba transformant, fruit d'aquesta alta pressió turística, en lloc de un dret per als ciutadans i ciutadanes, doncs..., com una eina més del mercadeig en l'àmbit turístic i de l'especulació. Per tant, donarem suport a la transacció a què s'ha arribat amb el grup dels comuns, malgrat que també creiem que hi ha..., els ajuntaments ja disposen de mecanismes per regular aquesta limitació en activitat d'habitatges d'ús turístic; a Barcelona mateix ho hem vist amb el PEUAT, limitant-lo en diferents àmbits.

Per acabar, des d'Esquerra creiem que el debat al voltant del turisme ha de ser sincer. El debat ha de ser conscient que, com diu l'excompany diputat del Parlament Ernest Maragall, «el pitjor enemic del turisme és el propi turisme», o, dit d'una altra manera, la no gestió d'aquest turisme. Per tant, hem d'aspirar –acabo, vicepresidenta– a governar el turisme, hem de fer compatible l'activitat turística amb la vida als barris i als municipis, hem d'evitar concentrar l'oferta turística en determinats punts del territori i, sobretot, hem de garantir que aquesta font de riquesa realment sigui compartida pel conjunt de la ciutadania.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat, A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat Juan Luis Ruiz López.

Juan Luis Ruiz López

Molt bé. Moltes gràcies, vicepresidenta. Crec que una cosa està clara, no?, que és que el model econòmic i de desenvolupament econòmic que defensem des del Grup Socialistes i Units per Avançar per Catalunya, doncs, és completament diferent al que defensa la CUP. I crec que aquesta moció és un exemple clar, precisament, d'aquesta afirmació.

S'ha dit abans, el turisme és una activitat econòmica essencial per a Catalunya: genera riquesa –un dotze per cent, aproximadament, del PIB–, genera ocupació –també el dotze per cent de la població ocupada. I nosaltres apostem pel turisme, perquè el turisme no deixa de ser una activitat tractora, perquè quan parlem de turisme estem parlant de comerç, de gastronomia; parlem de lleure, d'esports, de natura, de cultura, de patrimoni. I creiem que cal obrir un debat públic al voltant del model i del futur del turisme a Catalunya, i que cal, a més a més, un nou model de governança del turisme –de fet, hem presentat ja diverses interpellacions i mocions al respecte– i –és cert, com abans també ho deia el diputat– per reduir també, doncs, les externalitats negatives que provoca el turisme.

Però nosaltres el que volem és aconseguir més i millor turisme no per acabar amb el turisme. Nosaltres volem seguir sent la primera destinació turística de l'Estat. I nosaltres volem un turisme més qualitatiu que quantitatiu, volem millorar la competitivitat del nostre sector turístic, no? I això passa per la sostenibilitat de les nostres destinacions turístiques, sostenibilitat tant des del punt de vista ambiental com econòmic o social. Això passa també per diversificar els nostres productes turístics, per descentralitzar la nostra oferta com a destinació turística, cercar l'excel·lència en la prestació dels serveis turístics.

I això passa també per no deixar perdre cap oportunitat amb dimensió internacional que ens posiciona com a destinació turística competitiva i com a destinació de primer nivell. En un món globalitzat, amb destinacions turístiques molt competitives, cal no perdre cap oportunitat. I, és clar, tant la moció de la CUP com l'anterior interpellació, doncs, van en un sentit totalment oposat i contrari al que nosaltres defensem. Per tant, nosaltres no hem presentat cap esmena, perquè hauríem d'haver presentat una esmena a la totalitat.

Mirin, jo crec, sincerament, que no hi haurà nova llei de turisme, almenys aquesta legislatura. De fet, a una pregunta meva al conseller el mes de novembre, el conseller es va comprometre o va afirmar que hi hauria nova llei de turisme durant el primer semestre del 2023. Per tant, veig molt complicat que puguem arribar a fer una nova llei de turisme a Catalunya. I, a més, la moció parla..., i es demana d'un estudi de capacitat de càrrega turística per al país. Això no té cap mena de sentit, cap ni un. Vull dir, els estudis de càrrega es fan sobre productes o sobre recursos turístics, però no per al conjunt d'una destinació turística com és un país tan diversificat com és Catalunya. Per tant, en aquests punts no hi donarem suport, no hi podem donar suport.

Vostès, doncs, aposten per la reducció i eliminació de creuers. Doncs tampoc creiem que tingui cap mena de sentit avui en dia, aquesta aposta. Pel que hem d'apostar és per creuers no contaminants, que ja hi són, i, de fet, la majoria són de zero emissions en el port. I, a més a més, hem d'apostar per creuers que tinguin origen i destí a Catalunya; que, per tant, passin aquí, com a mínim, els turistes, una nit en els nostres hotels. I, per tant, també votarem en contra d'aquests punts.

I la tercera qüestió: referent al lloguer dels habitatges d'ús turístic, els ajuntaments ja tenen eines per regular-los a través de diferents planejaments urbanístics i d'altres eines per poder-los regular. De fet, ho estan fent; el meu municipi té un pla director d'habitatges d'ús turístic, i, per tant, està regulat, no? Però és que, a més a més, els habitatges d'ús turístic, home, també responen a una determinada tipologia de demanda que també hem de tenir present.

Per tant, en definitiva, no podem donar suport a cap dels punts. I, per tant, votarem en contra de la totalitat de la moció.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada Maria Antònia Batlle i Andreu.

Maria Antònia Batlle i Andreu

Moltes gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades... Evidentment, està molt clar, com ja hem vist en les anteriors intervencions, que el nostre model turístic –i suposo que no estic explicant res de nou– no té res a veure amb el model turístic del grup que presenta aquesta moció.

Jo voldria fer esment d'alguna de les frases que la senyora Reguant, la diputada, va fer en la seva interpellació al conseller que precedeix aquesta moció. D'una banda, parlava de places hoteleres que no han parat de créixer, distribució molt desigual de places hoteleres en el territori, que turisme no és riquesa, renda familiar *per capita* baixa, que hem de desestacionalitzar..., utilitzen paraules com «turisme depredador»... En cinc minuts és difícil poder debatre aquests punts, però jo voldria centrar-me en alguns.

Distribució desigual de les places hoteleres. No podem fer desaparèixer les places existents, això està molt clar. El que sí que hem de fer és ajudar les destinacions a reconvertir-se, com ja ho estan fent moltes. Reconvertir-se en unes destinacions de qualitat, desestacionalitzades, amb tipologies de turisme diverses, des de turisme familiar fins a esportiu, de congressos i altres. El que també està molt clar és que hem de treballar cap a aquesta desterritorialització del turisme.

Un dels altres aspectes de què parlen és de la suposada riquesa que genera el turisme que no reverteix en els municipis. Els hi explicaré en mig minut. L'activitat econòmica que genera el turisme, com aquí s'ha dit, va molt més enllà del turisme, perquè pot ser tractor de molts altres sectors i de moltes altres activitats. És a dir, estem parlant d'empreses distribuïdores, d'empreses de construcció, fàbriques de mobles... No oblidem que, en molts moments i en d'altres crisis, el turisme ha estat una via de recolzament. En la crisi immobiliària, per exemple, del 2008, el turisme va ajudar a aguantar l'economia. El PIB que genera el turisme de manera indirecta és molt més elevat que el que genera de manera directa.

I ara aquí me'n vaig a una de les altres qüestions que he anomenat abans: renda *per capita* baixa en alguns municipis turístics. Cal parlar clarament aquí de temporalitat, que afecta directament els treballadors. Evidentment, s'ha de treballar per revertir aquesta temporalitat, i fer-ho sobretot des de la col·laboració públicoprivada. S'ha de professionalitzar el sector: hem de millorar la qualitat de la gent formada, millorem les condicions laborals.

I aquí, quan es parla que n'hi han alguns que potser no parlarem dels aspectes negatius del turisme..., sí, hi estic d'acord, no podem permetre que es treballi més hores de les establertes o que els treballadors no estiguin contractats amb la categoria que els hi correspon. Això és el que ens fa mal en el sector. I aquí, evidentment, les empreses en són responsables. Sí, però també –i ara no hi puc entrar, perquè no tenim temps– els convidaria a mirar el conveni i a mirar ben bé quins són els salaris que tenim en els convenis de l'hostaleria, comparats amb alguns altres convenis d'altres sectors.

Entraré en alguns dels aspectes de la moció. Per una banda, l'activitat creuerista. Mirin, si haguessin acceptat l'esmena del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana en la que es proposava impulsar una valoració de l'evolució de l'activitat creuerista als ports que són competència de la Generalitat per tal de no incrementar els nivells de contaminació atmosfèrica i acústica –per complir, per tant, amb els objectius climàtics–, els diré que hauríem votat a favor d'aquest punt, està clar. Però vos-

tès parlen de «reducció». No hem de parlar d'un pla de reducció, com bé els hi ha indicat el diputat Villalbí. Nosaltres considerem que hem de parlar d'un pla de qualitat, que aportí més creuers de port base i que redueixi, sí, els creuers d'escala. I tot això, acompanyat d'inversions que permetin descarbonitzar progressivament aquest sector.

Per altra banda, lloguers turístics, que s'acaba també d'indicar. Vostès parlen..., una altra vegada amb la paraula «restricció» –sempre anem a la part negativa del turisme. Restricció en l'ús del lloguer en pisos de temporada a usos socials, per evitar l'ús turístic en aquests pisos. D'acord. Volem limitar que els catalans, que també som turistes a Catalunya i fem turisme a casa nostra, no puguem llogar un apartament, per exemple, a Camprodon o a Ribes de Freser? Volem limitar, per exemple, que els pisos de temporada els puguin llogar les persones que venen de l'estranger a estudiar, els Erasmus, per exemple, o els treballadors que van a municipis turístics per passar la temporada i necessiten aquests lloguers?

Està molt clar que els habitatges d'ús turístics són una problemàtica, però també hi han ajuntaments, com acaba de dir el diputat del Grup Socialistes, que fan la feina i que tenen plans especials urbanístics per poder atacar aquesta problemàtica. Perquè, evidentment, la problemàtica hi és, però cada municipi, des de la seva perspectiva, pot solucionar-ho, i també amb les ordenances corresponents, per poder endreçar el sector. Evidentment..., sempre parlo de Lloret, perdonin, perquè quan parlo de turisme i surto aquí, doncs..., a Lloret des de l'any 2018 ja tenen un pla respecte a això, i des de Girona també en tenen.

No els discutiré, per tant, que ha d'haver-hi molts canvis, i que aquests canvis s'han de debatre i s'haurien de debatre en el marc d'aquesta llei (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –perdoni, vicepresidenta, ja acabo–, que veiem que, de moment, no veurà la llum. L'únic que veurà la llum és el compromís nacional del turisme responsable.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula la diputada Isabel Lázaro Pina.

Isabel Lázaro Pina

Muchas gracias, vicepresidenta. Buenas tardes, diputados. ¿Qué pretenden los diputados de la CUP con estas medidas? Coartar la libertad de quienes vienen a visitarnos y poner trabas a las empresas y trabajadores del sector turístico en nuestra región. Diputados, estamos hablando de un sector muy importante, que representa, como ya han dicho otros de mis antecesores, el doce por ciento del PIB de Cataluña.

Además, el PIB en nuestra región crece impulsado por la recuperación del turismo. La contratación se ha incrementado en un 7,8 por ciento en 2022. Hasta el mes de septiembre de 2022, casi 300.000 personas trabajaban en el sector. Muchísimas empresas y familias viven del sector del turismo en nuestra región. ¿No les parece que es nuestra obligación, como legisladores, proteger y potenciar la subsistencia de las empresas y familias que trabajan y viven del turismo?

La CUP propone que la nueva ley del turismo se centre en un impacto supuestamente negativo del turismo en Cataluña, evitar que los cruceristas nos visiten en Tarragona y en Barcelona, y restringir, reducir o eliminar el alquiler de pisos para uso turístico, exactamente lo contrario a los intereses económicos de los empresarios, trabajadores, comerciantes... Nada nuevo, ya sabemos que a la CUP lo que le gusta es producir pobreza.

Con respecto a los cruceristas, el gasto medio de cada persona que hace escala en la ciudad se sitúa entre setenta y noventa euros, y el de quienes embarcan o desembarcan se incrementa hasta 340 euros, al añadir una o dos noches de pernoctación en hotel. El impacto económico supera los 30 millones de euros.

Solo en Tarragona, durante la temporada 2022, el impacto económico por la llegada de cruceristas se cuantificó en más de 5.000 millones de euros. Estas llegadas ayudan a desestacionalizar la temporada turística, porque, miren, de las treinta y cinco escalas totales, once llegadas estaban registradas entre marzo y junio, y veinte, después de los meses álgidos de verano, de septiembre a noviembre, y solo cuatro hicieron escala en julio y en agosto. Miren, de aprobarse estas medidas, los valencianos y los malagueños estarían encantados de recibir a los cruceristas que ustedes quieren expulsar de Cataluña.

Otra de sus pretensiones es coartar la libertad de empresas y personas que amplíen la oferta de alojamientos turísticos con sus propiedades privadas, de acuerdo con la legislación vigente y, a la vez, coartar la libertad de quienes nos visitan de elegir el modelo de alojamiento que deseen.

En este sentido, desde VOX defendemos que nuestros barrios no deben convertirse en parques temáticos, es verdad. La saturación y masificación en los cascos históricos de pisos turísticos pueden dinamitar la armonía entre residentes y turistas o perturbar la paz vecinal. Por tanto, debemos legislar para preservar los derechos de todos –de todos–, buscando un modelo turístico respetuoso que no degrade nuestros barrios y que no expulse a los vecinos de sus hogares.

Pero esto no es lo que pretenden los antisistema de la CUP. ¿Qué pretenden? Ya sabemos que todo lo que suene a libertad o a propiedad privada a ustedes les produce urticaria. Pero, para su información, la propiedad privada y la libertad conducen a las naciones al progreso y a la riqueza, y su propuesta es contraria a los principios constitucionales de libertad.

Desde VOX trabajamos para proteger y potenciar el sector turístico que ustedes quieren destruir. Nuestras propuestas son fruto del estudio y de múltiples reuniones que hemos mantenido con todos los actores del sector. Y por ello hemos registrado múltiples iniciativas, como por ejemplo la eliminación de la tasa turística, que impide competir en igualdad de condiciones con otras comunidades, o ayudas directas a los pequeños y medianos empresarios.

No cuenten con VOX para destruir. VOX está en este Parlamento para construir: sociedad, concordia, economía y empleo.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la diputada Anna Grau Arias.

Anna Grau Arias

Bona tarda, moltes mercès. Bé, aquesta moció de la CUP que debatem avui és un pal a la roda del progrés de tot Catalunya, però és especialment una punyalada al cor de la ciutat de Barcelona, on el sector turístic suposa el tretze per cent del PIB i el quinze per cent directe o indirecte de l'ocupació a la ciutat en un moment en què no sobra la feina. És la locomotora de sectors com el comerç, la restauració, l'oci, la cultura i el transport en un moment en què el govern municipal aposta pel decreixement. O sigui, si no ens agrada dependre tant del turisme, es podria diversificar l'economia, però en aquest moment la nostra dependència econòmica del turisme tendeix a anar a més i no a menys.

Per això Ciutadans està en contra del model que volen imposar comuns, Esquerra Republicana i particularment la CUP, que és el de la turismofòbia, el «*tourists, go home*», el «no a tot»: no a l'ampliació a l'aeroport; no a l'Hermitage; no a les llars compartides, que és un model turístic que fins i tot a la Cuba castrista s'ha permès practicar, però vaja, a la Barcelona de la CUP es veu que no; no als grans esdeveniments internacionals que han posat Barcelona com a referència mundial.

Nosaltres també volem un turisme de qualitat, generador de riquesa i amb un creixement sostenible. Volem un model turístic que reforci la marca Barcelona a

partir de l'equilibri entre activitat econòmica, creació de riquesa i sostenibilitat, i una ciutat que segueixi sent amable amb els veïns. Per això mateix estem totalment en contra del que fan vostès i els seus amics. Estem en contra de les restriccions a la inversió hotelera que representa el PEUAT i que està..., bé, que el Tribunal Superior de Justícia Catalunya ja li ha posat la creu però vostès fan veure que no, i que de moment ens va fent perdre inversió rere inversió, que..., on van a parar? Ai, senyor, a Madrid.

Per si això no fos prou, a partir del 2016 hem d'anar aguantant el vandalisme sistemàtic de vostès i dels seus cadells, els senyors d'Arran, que s'han dedicat a emprendre una campanya de turismofòbia totalment prohibida per l'ordenança de civisme de Barcelona –els hi haurien de caure unes multes d'entre 750 i 1.500 euros per embrutar l'espai públic, atacar autobusos turístics, punxar rodes de bicicletes de lloguer, fer mal a actius turístics, atacar hotels, etcètera. Per culpa de vostès, vaja, hem tingut una caiguda del noranta-cinc..., entre vostès i la pandèmia han fet un pa com unes hòsties: han caigut el noranta-cinc per cent tant la facturació com el volum dels clients dels hotels i hem perdut vuit de cada deu visitants..., en passar la nit a la ciutat.

Davant d'això, només ens faltava una alcaldessa com l'Ada Colau i amb el PSC fent-li de Sancho Panza –*al revés te lo digo para que me entiendas*–, perquè una de les coses a les que s'han negat vostès i que nosaltres demanem, sense complexos i amb alegria, és potenciar Cervantes i el Quijote com a atractiu cultural de la capital de Catalunya, amb una ruta específica i una estàtua a la Barceloneta. El PSC s'hi va oposar, una cosa que el seu propi ministre de Cultura..., bé, seu i de vostès, passa que al nostre partit no milita... El senyor Miquel Iceta va dir que era una «catetada» i un disbarat.

Bé. Davant de tot això... Evidentment que el turisme té externalitats negatives i aquestes externalitats negatives s'han d'abordar, però, ja em perdonaran, en aquest moment d'emergència econòmica té moltes més externalitats negatives governar amb els comuns o permetre que la CUP ens dicti la política turística. El primer que s'ha de fer és fer fora aquesta gent de la gestió del turisme de Catalunya, singularment de la ciutat de Barcelona.

Aquí s'ha parlat d'esmenes a la totalitat reals o simbòliques. Bé, a mi m'agradaria destacar, doncs, el trist paper que ha fet el PSC quan se suposava que havia aconseguit el compromís inequívoc del Govern de la Generalitat de ja no oposar-se mai més a l'ampliació de l'aeroport del Prat. Pel que veiem a les últimes informacions, els hi han fet un pam i pipa fenomenal, els hi han tornat a prendre el pèl, senyors del PSC. I, a sobre, presumeixen de que no s'han molestat ni a estimar el cost que té posar-se d'esquena a aquesta ampliació. Bé, hi ha qui sí que l'ha feta, aquesta estimació, i la brometa aquesta antisistema, antiturstica i anti- de tot ens costa 97.473 milions d'euros, que haurien pogut entrar en el PIB català entre 2022 i 2042. Es diu aviat.

Doncs mirin, jo els voldria oferir la meua sincera esmena a la totalitat de la seva moció. Això és el que he fet a la seva moció i a les seves propostes sobre les activitats creuerístiques.

Bona tarda.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del diputat no adscrit..., té la paraula el diputat Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Gracias, vicepresidenta. Es bastante evidente que la CUP se quiere cargar el turismo, quiere matar la gallina de los huevos de oro y quiere seguir jugando con el pan de cientos de miles de catalanes: no a los cruceros, no al Hermitage, no al Hard Rock, no a los pisos turísticos, no a la ampliación del aeropuerto, no a más hoteles,

no al espacio de ocio en torno al Circuito de Cataluña... En definitiva, se puede resumir su oposición como «no a todo», y eso nos cuesta mucho dinero.

Han llegado a escribir artículos en su página web que se titulan «El turismo o la vida». Han llegado a proponer por escrito reducir al cincuenta por ciento el número de turistas en Barcelona en el año 2030. Han asaltado, sus juventudes, como decía antes la diputada Anna Grau, buses turísticos. Les han lanzado botes de humo a los conductores.

Es decir, no puedo votar a favor de ni una sola coma de esta moción.

Gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada Eulàlia Reguant i Cura.

Eulàlia Reguant i Cura

Bé, moltes gràcies. Molt breument. Gràcies als grups parlamentaris que han presentat esmenes i amb qui hem transaccionat, i, quan no hem transaccionat, també, gràcies per les esmenes.

Ja que han anat sortint moltes coses, intentaré ser telegràfica. La primera és agrair a Arran la seva feina incansable durant tots aquests anys (*aplaudiments*), més de deu anys d'història d'Arran.

Després, vostès parlen de turisme de qualitat, quan parlen...: «Sí, hi ha externalitats negatives del turisme i cal apostar pel turisme de qualitat.» Amb això al que es refereixen..., acostumen a venir a dir que vinguin visitants amb més poder adquisitiu i que hi hagi un esforç en la promoció de nous atractius turístics, sense canviar res. Però reconeixen que hi ha externalitats negatives del turisme. Per tant, el que proposen vostès és repartir i accentuar els problemes previs, repartir i accentuar les externalitats negatives. Perquè si no hi ha cap proposta de canvi en les polítiques turístiques, en la promoció turística, si no hi ha decreixement, el que fan és repartir i accentuar a tot el territori els problemes ja existents, és a dir, traslladar i multiplicar els problemes que ja tenim. Perfecte, aquesta és la seva solució; la nostra és abordar els problemes.

Perquè està molt bé parlar del PIB, però ja n'hi ha prou de parlar del PIB com a indicador macroeconòmic, quan no parlen del benestar que es genera. Perquè..., el turisme genera riquesa; a qui? El turisme genera ocupació; de quina qualitat? Aquest és el problema. I d'això és del que es tracta: d'abordar un decreixement turístic per diversificar l'economia i apostar per una economia que tingui en compte la vida al territori i que garanteixi els drets laborals.

I, finalment, amb els pocs segons que em queden: al voltant dels creuers, el que no entenem és que s'impulsin mesures més o menys efectives per reduir la contaminació generada pel trànsit rodat i que, en canvi, es permeti que circulin i atraguin creuers que emeten quantitats ingents de gasos altament contaminants i perjudicials per a la salut, i més en una indústria que està en mans de poques mans, multinacionals, i que genera també precarietat laboral i impactes en la vida de les treballadores.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda, un cop substanciat el punt 26 de l'ordre del dia.

Continuem amb el vint-i-tresè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'economia social, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. I, per exposar-la, té la paraula la diputada Alba Camps i Roca.

Alba Camps i Roca

Gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades, molt bona tarda. Una salutació molt especial al públic que avui ens acompanya: els membres d'Aescat, també la Taula del Tercer Sector, la Federació de Cooperatives de Treball i la Confederació de Cooperatives. Moltes gràcies per ser avui aquí.

Abans de començar, també m'agradaria agrair al diputat Riba, al diputat Gallego i al diputat Tremosa, doncs, la bona voluntat i haver presentat esmenes i haver tingut la voluntat de transaccionar. Segurament l'heu fet molt més rica del que era inicialment. Per tant, agraiement en aquest sentit.

Us voldria dir que, d'aquesta moció, m'han sorprès molt més les reaccions que ha generat que no la moció en si. De fet, m'ha confirmat una hipòtesi que anem repetint ja fa temps aquí, que és que el que es presenta fa certament por, per desconeixement i per una exagerada, segurament, estereotipació quan parlem de canvis en l'economia. I per què? Doncs perquè l'economia és poder. En el model imperant econòmic actual, es concentra en mans de pocs a costa del malviure de molts.

Aprovar aquesta moció, caminar cap al pacte de l'economia per la vida, implica continuar el camí que moltes altres ja han començat –bàsicament, les entitats de l'economia social i solidària i el món local–; implica caminar cap a una economia al servei de les persones, cap a una collectivització del poder, cap a un benestar de la població –de tota la població– molt major que l'actual.

El benestar total, diputats i diputades, s'incrementa notablement quan democratitzem l'economia. Una economia, també, val a dir, feminista, que té en compte la part reproductiva de la vida, que té en compte el sistema de cures dintre del mateix sistema econòmic; una economia justa i justa per a tothom, no només per a uns quants; una economia que ve de lluny i que forma part de la nostra història com a país –de fet, enguany farà 125 anys de la primera assemblea cooperativa.

Avui parlem d'una economia que cuida les persones, el país i el medi ambient; què ha de fer por d'això? Us demano, diputats i diputades, que no us quedeu en titulars interessats i simplistes. Investigueu, llegiu, escolteu activament i veureu que el pacte d'economia per la vida no és una amenaça; és un reclam de la societat i una oportunitat que no ens podem deixar perdre, per responsabilitat.

L'economia social i solidària materialitza la idea de que és possible treballar i fer comunitat alhora. És per això que Esquerra Republicana signem el pacte d'economia per la vida, perquè creiem en la dignificació del treball, creiem i treballem per un procés més que necessari de democratització de l'economia. Ara cal concretar: hi ha les bases, hi ha els valors, però necessitem passar a l'acció. És per això que també hem inclòs un punt en referència en aquest sentit, una taula on treballar propostes específiques –crec que aconseguirem aprovar-lo. I ho hem fet des de visions molt diferenciades de l'economia.

Els que, igualment, hi votareu en contra, d'acord, no els escolteu, no escolteu el canvi que es demana des de molts àmbits diferents, que ja ho farem nosaltres, des del Parlament, des del Govern de la Generalitat i des de tots els àmbits on tinguem capacitat d'incidir.

La transversalitat de l'economia social és una evidència i, per tant, el seu tractament polític ha de ser des de tots els àmbits de decisió política, d'aquí la nostra proposta sobre la creació d'un grup de treball interdepartamental. Perquè l'economia

està a tot arreu, pot ser font de desigualtat o oportunitat de riquesa comunitària. Hi podem posar i incorporar els sectors que vulgueu, perquè tots hi tenen cabuda.

Una menció especial, aquí, al món local: aquest canvi no només el promovem des del Parlament, sinó des de molts municipis que fa anys que ja aposten per l'economia social i solidària, molts per convicció, però altres per aplicació de pura racionalitat. És de baix cap a dalt que transformarem, i no dirigint l'economia social i solidària, sinó acompanyant-la i enfortint-la, però sent fidels a la governança que es pretén promoure, empoderadora, democràtica, solidària i basada en l'autogestió. És per això que en aquesta moció també deixem clara la intenció de seguir acompanyant aquestes iniciatives municipalistes.

Per últim, una reflexió: quants de vostès coneixen en profunditat el terme «economia social i solidària»? La clau per al no canvi –per molt que sigui científica i racional, la constatació de que millora la societat...– és el desconeixement i la simplificació. Als desconfiats: les economies que vetllen pel bé comú sempre sempre seran més beneficioses que les que no ho fan. D'aquí la nostra proposta de crear una línia de subvencions específica per convertir empreses mercantils en cooperatives o ampliar la línia de suport a les organitzacions de l'economia social i solidària.

Per acabar, gràcies als grups que votareu favorablement a la moció, perquè compartim bona part del model econòmic. Gràcies, però, també a aquells grups que, malgrat la distància que ens separa a nivell ideològic, heu escoltat i heu decidit apostar per un vot a favor. L'agraïment més rellevant, però, és per a les persones que dediqueu el dia a dia a fer gran i difondre el significat de l'economia social i solidària, a les que sumeu a favor d'un futur molt millor, a les que busqueu el consens i la màxima representativitat per afrontar un repte com a societat, que, al cap i a la fi, és el retorn a l'origen del concepte d'economia: una forma d'organització de la societat justa, feminista i sostenible.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Té la paraula, per defensar les esmenes presentades, per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, el diputat Joan Carles Gallego i Herrera.

Joan Carles Gallego i Herrera

Bé, doncs, bona tarda. Donarem suport a la moció sobre l'economia social i solidària, i volem agrair a la diputada Alba Camps les habilitats i capacitats de negociar i transaccionar per bastir una moció que crec ha de comptar amb amplis suports per l'evidència del que diu.

Entenem i compartim que cal un fort impuls a la promoció d'unes formes d'organitzar la producció i distribució que puguin interferir en la realitat opressiva que imposa el funcionament mercantilista de la societat capitalista. Les empreses d'economia social i solidària anteposen l'interès de les persones i la societat per sobre del lucre. Es caracteritzen per ser independents respecte als poders públics i basen la seva actuació en els valors de l'equitat, la solidaritat, la sostenibilitat, la participació, la democràcia, la inclusió i el compromís amb la comunitat. Són promotores de canvi social i intenten conjugar projecte social i conservació de llocs de treball amb rendibilitat.

Les crisis econòmiques concatenades des del 2008 en un context de globalització evidencien que el capitalisme segueix augmentant les seves capacitats per generar més desigualtats mentre disminueix la capacitat per corregir-les des de les polítiques redistributives, impactades per la carrera desfiscalitzadora dels estats i l'evasió fiscal emparada en la lliure mobilitat dels capitals i els paradisos fiscals.

Necessitem, doncs, l'impuls a un model alternatiu de produir i distribuir que promogui un model de societat que transiti vers un postcapitalisme, que superi les contradiccions actuals d'un model que crea riquesa fent créixer la desigualtat i la in-

justícia social i destruint els recursos naturals i el planeta. Necessitem un model d'organització de la producció i distribució alternatiu, que es fonamenti i faci avançar la democràcia econòmica. Un model que també incorpori el valor del treball i la seva funció essencial en la creació de valor afegit i riquesa social, no un simple *input* més per espremer en l'escandall de costos, i que, per tant, promogui unes condicions i una qualitat de treball digne i no alienants.

Promoure l'acció de les entitats que configuren l'economia social i solidària, treballant-hi a partir de la proposta d'un pacte per una economia per la vida, acompanyar les iniciatives que sorgeixin en el territori i impulsar-ho des del Govern, de forma interdepartamental i amb línies de suport específic a models democràtics d'organització de la producció de béns i serveis no basats en l'apropiació lucrativa del guany creat ni en formes participatives de gestió i organització, ha de permetre no només la coexistència de modes de producció i distribució diferents, sinó que ha d'ajudar a que determinades formes no capitalistes com les cooperatives, les empreses públiques o altres formes de propietat i gestió comuna es desenvolupin i creixin.

Hem presentat esmenes per complementar una moció que compartim, en les que hem volgut reforçar la idea que és possible millorar l'eficiència de lo comú i lo públic des de la participació, la importància dels béns comuns i de la seva gestió comuna i aprofitament públic, posar en valor l'autogestió com a manera d'ampliar la democràcia participativa i l'arrelament a l'entorn de les activitats econòmiques, entendre també que lo públic és comú i que, per tant, la gestió de lo comú i de lo públic ha de garantir formes de gestió democràtiques, inclusives, comunitàries. I això, a més, en un context on podem aprofitar les potencialitats de la digitalització per transformar processos productius en un sentit més democràtic i eficient.

Els béns comuns recuperen relacions més democràtiques, inclusives, eficients i sostenibles amb els recursos i la naturalesa. És necessària una nova governança social per a la creació de valor públic, que operi fora de la lògica mercantil i amb criteris de proximitat, arrelament i empoderament social. I cal reconèixer la capacitat de la ciutadania d'organitzar-se i formar part dels afers públics.

Necessitem, doncs, altres formes de gestió del sistema productiu o del poder econòmic que siguin també una eina per evitar la centralització del poder econòmic i la monopolització pels grans executius empresarials de les capacitats de decisió. No es tracta, doncs, de substituir gestió pública ni les administracions, sinó de complementar i ampliar l'acció pública allà on aquesta no arriba, on no té el coneixement situat que es necessita.

Per això considerem que aquesta moció, amb les incorporacions que hi hem transaccionat, introdueix elements d'impuls de l'economia social i solidària que el Govern ha d'entomar i impulsar, reforçant aquest sector i acompanyant les iniciatives econòmiques transformadores arreu del territori que permetin anar teixint una xarxa democràtica d'organització econòmica de la producció, la distribució de les cures i la gestió d'allò comú.

Deixeu-me, doncs, acabar aquesta vegada també amb un trosset d'una poesia, en aquest cas del company Ovidi Montllor. En tenia dues alternatives, però agafo aquesta. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Em permet...?

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Trenta segons.

Joan Carles Gallego i Herrera

Trenta segons; bé, trenta segons una mica més llargs. «Ja no ens alimenten molles, / ja volem el pa sencer. / Vostra raó es va desfent, / la nostra és força creixent. / Les molles volen al vent, / diuen: "si no et donen, pren". / No és de lladres dir amén, / quan la suor del que fem / no l'eixuga el que rebem. / Mullem d'or el qui ens la pren. / És qüestió de saber clar / fins quan hem de treballar / pel sou que ens fan guanyar. / Llavors ja

podrem jutjar / el que vol dir “explotar”. / Conscients de l’exploració, / no hi haurà més solució / que aprofitar l’ocasió / i, allò que es diu amb passió, / fer valer la nostra raó. / Perquè... ja no ens alimenten molles, / ja volem el pa sencer. / Vostra raó es va desfent, / la nostra és força creixent. / Les molles volen al vent.»

En l’economia social i solidària, en la democràcia econòmica, tenim una ocasió perquè ja no ens alimentin molles i ens puguem quedar el pa sencer.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat Jordi Riba Colom.

Jordi Riba Colom

Moltes gràcies, vicepresidenta. Diputades, diputats... L’economia social es caracteritza i es diferencia, per tant, d’altres activitats econòmiques per avantposar les persones i la fi social sobre el capital gràcies a una gestió autònoma, transparent, democràtica i participativa per l’aplicació dels resultats obtinguts fruit del treball i serveis o activitats portats a terme pels membres d’aquestes entitats socials a les pròpies entitats, per la promoció de la solidaritat interna i amb la societat, de manera que s’afavoreixi el compromís amb el desenvolupament local, la igualtat d’oportunitats entre homes i dones, la cohesió social, la inserció de persones en risc d’exclusió social, la generació d’ocupació estable i de qualitat, la conciliació de la vida personal, familiar i laboral, la sostenibilitat, i per la independència respecte als poders públics. Això, que pot semblar fins i tot un punt revolucionari, és el que recull fil per randa la Llei 11/2015, que defineix l’economia social. Per tant, ens hem de referir..., ens estem referint i parlem precisament d’això.

Des d’una perspectiva quantitativa, l’economia social i solidària representa un vuit per cent de l’economia europea, amb 2,8 milions d’empreses i entitats, amb 13,6 milions de persones ocupades, que significa un 6,3 per cent dels treballadors i treballadores de la Unió Europea. Pel que fa a Espanya, representa un deu per cent del PIB i un 12,5 per cent dels llocs de treball. I, a Catalunya, el sector agrupa al voltant de dinou mil entitats, que associen uns 5 milions de persones que generen més de 139.000 llocs de treball.

Estem davant, doncs, d’un sector que no només representa una aproximació a l’activitat econòmica que parteix d’uns principis propis –que abans he comentat–, sinó que també representa una part molt important i significativa del teixit productiu i de provisió de serveis. I és un sector amb recorregut de creixement i desenvolupament i una oportunitat per avançar cap a un model en què l’economia social i solidària sigui encara més rellevant del que ja és avui, com indica la moció. Per això cal acompanyar, per impulsar la tasca que es porta a terme des de l’economia social i solidària, que, com deia, és l’objectiu de la moció.

Des del nostre punt de vista, aquesta necessitat d’impuls no és només una qüestió de model econòmic, que també, sinó que amb una certa perspectiva històrica podem constatar que l’economia social i solidària ha estat també una estratègia reeixida de resposta davant de situacions de crisi econòmica, que, no obstant, els darrers anys, darrere de la crisi del 2008, ha estat un recurs menys utilitzat que en altres ocasions, fent referència al que comentava abans la diputada Camps –conversió d’empreses ordinàries en empreses d’economia social.

Per tant, creiem que cal redoblar l’esforç i orientar bé l’estratègia d’impuls del sector, sobretot amb una visió que encabeixi la totalitat de les diferents formes de l’economia social i solidària: les cooperatives, les societats laborals, els centres especials de treball, el tercer sector, les fundacions, les mutualitats..., tot el ventall que representa l’economia social i solidària.

Creiem, efectivament, que cal traçar les línies mestres de potenciació d’aquest sector econòmic comptant amb tots els recursos possibles, el pacte per una economia

per la vida i també tots els agents econòmics i socials representatius del sector. I també creiem que cal no perdre de vista la necessitat de definir un marc normatiu a Catalunya per a l'economia social coherent amb la visió de la Unió Europea, constatat o concretat al pla d'acció sobre l'economia social i solidària de la Comissió Europea del 2021 i amb el PERTE aprovat pel Govern d'Espanya, de tal manera que integri la diversitat de manifestacions de la nostra realitat.

Hi ha diferents objectius i actuacions, moltes d'elles recollides a la moció: promoure l'economia social i solidària entre emprenedors i preemprenedors, també en la conversió d'empreses ordinàries, com comentàvem; la recuperació d'actius públics no utilitzats per l'economia social; la promoció de les aliances, la cooperació i la intercooperació que faciliti superar les limitacions que sovint signifiquen les característiques de dimensió del sector; la promoció de les experiències sociocomunitàries; també pot ser un instrument perfectament vàlid per lluitar contra el despoblament. Cal també incloure la formació en l'economia social i solidària en universitats i en centres de formació reglada, o l'impuls de l'economia social en l'economia blava en un país com el nostre, amb 226 quilòmetres de costa, i també en àmbits –com ara fa una estona comentàvem– com l'àmbit turístic.

És probablement inevitable en un tema com aquest fer esment del que en podríem dir «model de la regió italiana de l'Emília-Romanya», on l'economia social representa un trenta per cent del PIB de la regió. Estem lluny d'aquests nivells, però sens dubte es constaten la viabilitat i possibilitats d'èxit d'aquest model, i és una referència inspiradora.

Finalment, agraïm l'acceptació d'algunes de les nostres esmenes, així com les transaccions en altres i la conformitat amb les presentades per altres grups parlamentaris, pel fons i pel contingut de la moció i per l'aproximació de posicions que hem estat capaços de portar a terme, sobretot amb la voluntat d'encabir, perquè s'hi vegi representada la totalitat del sector de l'economia social i solidària.

I, per tant, els hi anuncio el vot favorable del Grup Socialistes i Units per Avançar a la totalitat dels punts de la moció.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat Ramon Tremosa Balcells.

Ramon Tremosa Balcells

Moltes gràcies, vicepresidenta. Bona tarda, diputats, diputades. Avui votem una moció d'Esquerra Republicana sobre l'economia social a la qual hi hem presentat esmenes que hem pogut negociar i acordar i transaccionar gairebé a l'últim minut, com als partits de bàsquet. Agraïxo a la diputada Alba Camps la seva predisposició i paciència en un dia tan assenyalat com ahir, en què hi havien usos alternatius i més interessants, diguem-ne, que no pas tancar una moció com aquesta, no?

Les nostres esmenes volien incloure de manera explícita totes les entitats que a Catalunya treballen en l'àmbit de l'economia social i solidària, i hem volgut ser inclusius –mai més ben dit– també amb aquelles entitats que des de fa dècades treballen amb diferents models que tenen com a base no tenir ànim de lucre. I, en aquest sentit, ens ha semblat..., en la mesura en què s'ha acceptat l'esmena, nosaltres també recolzarem aquesta moció, perquè entenem que és important.

A Catalunya, una de les coses de les que podem tenir més orgull és de la nostra societat civil. En pocs països del món el dinamisme de la gent i de la societat ha generat tantes entitats en forma de cooperatives, però també d'associacions, clubs, fundacions, mútues, casals, cercles, etcètera. Totes aquestes entitats han canalitzat els anhels culturals, esportius, d'oci i d'ajuda als altres d'una manera exemplar durant generacions. I, en el cas de la sanitat, mútues i fundacions històricament han assistit

les persones en els àmbits sanitari, sociosanitari i d'exclusió social molt abans que no ho fes l'Administració pública.

Catalunya avui no seria el que és sense totes aquestes institucions, i, per tant, doncs, som un país més cohesionat que no pas si no les tinguéssim. I, per tant, doncs, nosaltres entenem que aquest és un model que cal reforçar i defensar.

Catalunya no disposa encara d'un estat –més aviat té un estat en contra–, però, gràcies al dinamisme i a la iniciativa de la seva gent i de la seva societat, Barcelona avui fa una cosa que no havia fet mai en dos mil anys: superar ciutats com Gènova, Marsella o Nàpols, que històricament, durant dos mil anys, sempre han estat més potents, més poblades..., comercialment, políticament, que no pas Barcelona. Això avui ha canviat, i és gràcies, en bona part, al dinamisme de la societat civil.

La Sagrada Família, el monument més visitat de l'Estat espanyol, un dels més visitats d'Europa, s'ha finançat sempre sense diner públic: avui, amb les entrades dels turistes; fa cent anys, amb les donacions d'associacions, entitats i particulars. I, en canvi, a Madrid fins i tot la catedral de l'Almudena la van haver d'acabar amb diner públic, i després vindran a donar-nos lliçons de liberalisme..., però, bé, aquesta és una altra qüestió. Per cert, si avui Antoni Gaudí presentés el seu projecte de la Sagrada Família, rebria els permisos i les autoritzacions públiques per construir-la? Potser hem de revisar de manera crítica el monopoli regulador del sector públic, però avui no toca ficar-me en aquest jardí, no?

Bé, acabo. Fixeu-vos, deia Hayek que, quan l'estat controla el quaranta per cent del PIB en impostos –fa cinquanta anys– i té el monopoli del poder regulador, *de facto* controla tota l'economia sencera; per tant, l'estat pot discriminar o afavorir diferents models socials. Nosaltres voldríem que, en el futur, el sector públic, que ja és el primer proveïdor de molts serveis –sanitat, educació, assistència social, etcètera– també respectés aquelles formes al marge del sector públic, que s'han generat i s'han articulat al marge del sector públic. I nosaltres estem orgullosos que el sector públic sigui així de potent. És a dir, a Estats Units, per exemple, el trenta-cinc per cent de la població està exclosa de qualsevol sistema de salut i de serveis socials. Això no és el cas europeu.

Mirin, al món hi ha trenta mil universitats. En el rànquing de l'u per cent millor, en les tres-centes millors universitats del món, hi ha tres universitats públiques catalanes: Barcelona, Autònoma i Pompeu Fabra. Matricular-se en aquestes universitats pot costar dos, tres mil euros a l'any; a Estats Units val de cinquanta a vuitanta mil dòlars per any. Hem d'estar orgullosos de l'estat que tenim del benestar. I, en aquest sentit, doncs, nosaltres estem a favor d'això.

Però, clar, en economia social també cal recordar Plató: la pobresa no ve només de la disminució de la riquesa, sinó que també prové de la multiplicació dels desitjos. I això ho hem de tenir present, perquè el diner públic també té uns límits.

Avui tots els editorials dels diaris parlen de que s'acaba la pandèmia, s'acaben les compres de deute públic del Banc Central Europeu; s'acabaran, per tant, els dèficits públics extraordinaris. En un context de despesa pública més limitada en el futur, cal que a l'economia social també hi puguin participar entitats sense ànim de lucre, per exemple, que puguin generar ingressos de manera econòmica, exercint la seva activitat econòmica, per poder seguir gastant, invertint i col·laborant amb el sector públic.

Per tant, doncs, hem presentat esmenes per enriquir aquesta moció. Han estat acceptades. Amb aquest ànim, nosaltres volem contribuir a un consens molt ampli d'aquesta cambra per tal de tenir una millor i més justa economia social a Catalunya.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari de VOX, el diputat Joan Garriga Doménech.

Joan Garriga Doménech

Gracias, vicepresidenta. Buenas tardes. Nos traen Esquerra Republicana una moción sobre economía social, cuando están gobernando en el Estado y en la Generalitat en coalición con los socialistas y los comunistas, y sus políticas no favorecen ni la economía ni la sociedad.

La economía social y solidaria son ese conjunto de empresas y actividades económicas que persigue unos principios tales como primacía de las personas sobre el capital y el beneficio, gestión autónoma y transparente, democrática y participativa, distribución de beneficios y sueldos en función del trabajo aportado, promoción de la solidaridad interna y compromiso con el desarrollo local y la inserción de personas en riesgo de exclusión social. Son economía social, como todos sabemos, cooperativas, sociedades laborales, mutualidades, cofradías de pescadores y fundaciones y asociaciones del sector de la discapacidad.

La economía social en España es muy fuerte; en Cataluña, no tanto. En España son 43.000 empresas y constituye un diez por ciento del PIB y genera más de 2 millones de empleos directos o indirectos. Tenemos grandes ejemplos, como la ONCE, el Grupo Mondragón, el Grupo Ilunion o los yogures La Fageda en Gerona, con productos y servicios realmente altamente competitivos.

Des de VOX, como no podía ser menos, apoyamos todos estos proyectos que generan riqueza y empleo para los catalanes: cooperativas o empresas mercantiles, nos da absolutamente igual. Pero su iniciativa es un brindis al sol, una pérdida de tiempo, más cuando gobiernan en el Estado, en coalición con los socialistas, o aquí, en la Generalitat, también en coalición con los socialistas.

Hablan de constituir una comisión de trabajo conjuntamente con la Asociación Economía Social para trazar las líneas maestras de una transición hacia una economía plural y transformadora; impulsar un grupo de trabajo interdepartamental para tratar el acompañamiento y el refugio de la economía social y solidaria de forma transversal. Miren..., és una presa de pèl. Menys reunions, menys comissions, menys taules, i que el conseller d'Empresa i Treball, Roger Torrent, treballi una mica més.

Amb l'associació i d'altres cooperatives ja hi col·laboren el ministeri i la conselleria de Treball. Vostès, que, com he dit, governen la Generalitat, i l'Estat, en col·lació amb els socialistes, doncs vingui, reformin lo que hagin de reformar, però no vinguin aquí a perdre el temps, que tenim coses més importants a parlar que lo que vostès ja haurien de fer, si és tan necessari i tan urgent..., i no fer-nos perdre temps amb aquest tipus de propostes a aquestes hores de la tarda. *(Aplaudiments.)*

Y, finalmente, después de esta vaguedad de estos gobiernos que ustedes controlan, del Estado y de la Generalitat, hablan de crear líneas de soporte económico y específico para impulsar la economía social y solidaria en el marco del impulso de la economía circular –no sé muy bien cómo se entiende esto– y dar dinero a las mercantiles que pasen a ser cooperativa. Y miren, no, no cuela, su discurso: empresa mala, cooperativa buena. No cuela. Pues no. Las dos fórmulas pueden ser auténticamente buenas.

Y les exigimos –les exigimos– que respeten la propiedad privada, las iniciativas privadas en forma de mercantil o en forma de cooperativa. Y que se han de apoyar económicamente con líneas de créditos o ayudas..., no discrimina una empresa por ser de uno, por ser de varios, por que tenga acciones o por que sea cooperativa.

Y ya que gobiernan el Estado y la Generalitat de Catalunya, aunque les moleste... Una altra vegada i una altra vegada, mirin, ho tornaré a dir..., y ya que gobiernan el Estado en coalición con los socialistas y la Generalitat de Catalunya en coalición

con los socialistas, en la mayoría de las leyes y sobre todo en el presupuesto de la Generalitat de Catalunya, defiendan a nuestras empresas o cooperativas y a nuestros trabajadores eliminando las trabas burocráticas, suprimiendo impuestos que las castigan, defendiéndolas de la competencia desleal de otros productos que vienen del extranjero sin respetar ninguna de nuestras normativas fiscales, laborales, administrativas o medioambientales.

Y solo así defenderemos lo nuestro, nuestras empresas, nuestras cooperativas; en definitiva, a nuestros trabajadores.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la diputada Eulàlia Reguant i Cura.

Eulàlia Reguant i Cura

Bé; moltes gràcies, vicepresidenta. Jo volia començar donant les gràcies a totes les organitzacions que en un determinat moment, en un moment de bloqueig del país, de confinament, el que van posar va ser les seves capacitats a treballar de manera col·lectiva i, per tant, a dissenyar i a posar sobre la taula la necessitat de que en aquest país hi hagués un canvi i un pacte per una economia per la vida. Perquè això no existiria si no hagués estat per la societat civil, que el va posar en un determinat moment on érem incapaços de veure més enllà del que teníem al nostre nas. I, per tant, cal agrair-los sempre la feina.

I si mirem una mica la història... Abans sortia, no?, històricament, i aquí hi ha una de les persones, entre el públic, que ho ha estudiat més i en sap molt més que jo... Històricament hi ha hagut una certa correlació entre les crisis econòmiques i l'auge del cooperativisme. A finals del segle XIX, el camp català va viure una crisi profunda per la fil·loxera i per la modernització capitalista, i això va generar una onada de sindicalisme agrari. La crisi dels anys trenta també va motivar un creixement del cooperativisme obrer de consum i de producció. I als setanta la crisi industrial va portar una onada de cooperatives de treball en el sector. En la crisi del 2008, potser no d'una manera tan clara, però..., vam poder veure també un cert auge del cooperativisme no de manera correlativa, però relacionada. Ara ens trobem enmig d'una crisi global en els àmbits social i econòmic, i es donen elements per pensar que hi pot haver una nova onada d'aquest model en el futur.

I, aquí, permetin-me un incís. Perquè vostès parlen de «sector», però l'economia social i solidària no és un sector, és un model, i el que posa sobre la taula és un canvi de model. Tractant-lo com a sector el que fan és intentar arraconar-lo, i el que fan és no acceptar el canvi d'hegemonia que posa sobre la taula.

I és per això que, en el marc del debat de la llei d'economia social i solidària, entenem que cal fer un debat en profunditat al respecte i que cal un reconeixement a aquest model, però també donar-li l'espai necessari a aquest model, perquè existeix una flaqueza en tot plegat, que és que en el món en el que vivim i en el sistema en el que vivim –i, veient els seus discursos, és una realitat– el que predomina és l'economia capitalista i mercantil, que, per tant, afecta, no?, en tot el que té a veure amb qüestions econòmiques i financeres també vinculades a l'hegemonia cultural, o, alhora, posa sobre la taula la necessitat de competir i la competitivitat com a element indispensable.

I, alhora, ens trobem que aquesta economia capitalista i mercantil que predomina el que fa també és..., està impregnant el que són els mitjans de comunicació o l'educació i el sistema educatiu que tenim, on impera això. Per tant, cal també posar eines per revertir aquesta situació i per poder transformar, canviar aquestes hegemonies. Per això, malgrat que en la transacció potser algú s'hagi perdut, parlar de que és necessari incorporar l'ensenyament en l'economia social i solidària entenem que és indispensable per posar eines per anar trencant aquesta hegemonia.

I nosaltres entenem que, davant del debat que s'intenta imposar, de turbocapitalisme o autoritarisme com a sortida de la crisi —és a dir, o economies de plataforma o onada reaccionària—, aquí es poden donar les condicions per desenvolupar un altre model econòmic enfocat a la relocalització de l'economia catalana, a la democratització i a la transició ecosocial del conjunt de les relacions econòmiques del país. I això és el pacte per una economia per la vida. Per això nosaltres ja fa molt temps que vam dir que era indispensable i hi donàvem suport, i entenem que ara és més necessari que mai, el pacte per una economia per la vida, vinculat també al debat al voltant de la llei d'economia social i solidària.

Per això nosaltres majoritàriament donarem suport a la moció i ens abstindrem en alguns dels punts, perquè entenem que amb les transaccions s'ha acabat entenent l'economia social i solidària com un sector i no com un model.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat Joan García González.

Joan García González

Gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades... Benvinguts a tots, com sempre, tercer sector... I avui, doncs, parlem un altre cop, des d'un punt de vista molt diferent a altres cops, d'aquest dit «sector» de l'economia social i solidària. I començaré, de fet per aquí i li donaré la raó a la senyora Reguant. És veritat, el model de l'economia social i solidària és això, hauria de ser un model, és un model. No és el nostre model. Però vostès, alguns de vostès, el volen transformar en un sector. I en això hi estic d'acord. Segurament aquí la CUP és molt més honesta que molts de vostès, quan presenten aquest tipus de mocions.

No és el nostre model. Evidentment, nosaltres mai creurem que aquest sigui o hagi de ser el model de futur per a Catalunya, tot i que bona part de les iniciatives que tenen a veure amb això que en diem «economia social i solidària» són reaccions a carències reals de la societat civil que moltes vegades són positives i aporten riquesa a la nostra economia i al nostre dia a dia, i per això creiem i hem donat suport moltes vegades a les iniciatives del tercer sector. Però crec que aquesta moció entra en aquell debat de model sense creure's que és un model i porta una sèrie de contradiccions que nosaltres no entenem. I, per tant, no hi podrem donar suport. Per molts motius ens abstindrem en bona part de la moció i en molts punts hi votarem en contra.

Vostès dibuixen, al final, un sistema econòmic..., com que no se'l creuen i com que no el volen implementar realment..., un sistema totalment inviable i utòpic, que sona bé o pot sonar bé des d'alguns punts de vista il·liberals, allunyats, des del nostre punt de vista liberal, del que ha de ser una societat de progrés, que ho pot ser també, de progrés, i ho ha de ser, de progrés, i, de fet, ho ha sigut, de progrés, des de la Revolució Industrial, al segle XIX, i així ha sigut. Però aquesta intervenció de lo públic en conceptes com parlar de la col·laboració publicocomunitària en lloc de parlar de la col·laboració publicoprivada, que moltes vegades és molt més adequat, o parlar d'altres conceptes, com de l'autoocupació, que és evident que és un concepte real... Nosaltres sempre hem defensat que, davant de l'autogestió, el que hem de tenir realment és autoocupació i impuls i emprenedoria..., doncs crec que és prou evident que nosaltres aquí no ens hi trobem i no hi podrem arribar.

Què és el que volem i què és el que demanem nosaltres, a part de defensar totes aquestes iniciatives que formen part de la riquesa del teixit també productiu català? Doncs demanem realment una cultura de l'emprenedoria. Una cultura de la inversió i la innovació, de la transformació a través de la transferència del coneixement, de la transferència també tecnològica, de la producció i del valor afegit a la producció, i, de fet, a la capacitat laboral dels treballadors. La capacitat com a tal, la forma-

ció dels treballadors, o sigui, tot allò que acaba suposant un creixement i una millora de les condicions laborals i que redueix el desequilibri moltes vegades social i salarial en molts estats, de fet, i de molts països de la Unió Europea.

I aquest model, que per nosaltres està basat precisament en aquest concepte que moltes vegades està visiblement potenciat per la iniciativa individual i privada, està molt lluny d'un model on realment es vol comunitzar tot el que pot ser la creació de riquesa social.

Per tant, nosaltres, «sí» al tercer sector –ho hem dit moltes vegades–, «sí» a les iniciatives que volen moltes vegades, doncs, enriquir aquesta combinació públicoprivada. Però torno al que he dit al començament, crec que aquí, quan hi portem aquests tipus de mocions que volen parlar d'un canvi de model, que no és el nostre, i després aquells mateixos que ho defensen no s'ho creuen, doncs..., està tot dit. Podria haver baixat aquí i haver dit simplement que no és el nostre model, però crec que s'havia d'explicar mínimament.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del no adscrit, té la paraula el diputat Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Gracias, vicepresidenta. Estoy a favor de la economía en general, la social y la que aparentemente no es tan social, que permita que millones de trabajadores puedan llevarse el sueldo a casa, cuestión que sí que parece bastante social. Soy defensor del capitalismo, del libre comercio, de la igualdad de oportunidades, de la propiedad privada, de la generación de riqueza y de las libertades individuales. Y, si uno apoya las libertades individuales, tampoco puedo estar en contra de la economía social. Oye, que cada uno se organice como quiera: en forma de cooperativa, de fundación, de mutualidad, etcétera.

Yo creo que los dos modelos son complementarios, no son antagónicos. Y el planteamiento de la moción va en esa línea, de plantearlos de manera enfrentada. Por lo tanto, me abstendré. No es la primera vez que Esquerra utiliza este modelo de organización económica para enfrentarlo al capitalismo, y en eso no pueden encontrar el mi apoyo.

Gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada Alba Camps i Roca.

Alba Camps i Roca

Gràcies, vicepresidenta. Res, aprofitar aquests dos minuts per tornar a posar sobre la taula el valor d'haver arribat al consens amb els tres grups esmenants. Repteixo que crec que és una fita important. De fet, el diputat Riba ho ha comentat, no? I crec que és important que sapiguem mantenir aquest espai, perquè ara vindrà el que és de veritat, que és la llei d'economia social i solidària. Demanàveu un marc legislatiu; en breu esperem que tingui l'entrada aquí i que sapiguem mantenir aquesta capacitat de consens i d'escolta activa perquè aquesta llei tiri endavant, perquè comparteixo la necessitat d'aquest marc legislatiu.

Pel que fa a la diputada Reguant, completament...: és un model, no és un sector. D'aquí que incidim tant en el tema de la transversalitat, de que es tracti des de tots els departaments, perquè, com bé dius, és un model econòmic i, per tant, la perspectiva ha de ser interdepartamental i aplicada a tot el que és el model econòmic.

I, per acabar, ja que el diputat Gallego ha citat un poema de l'Ovidi Montllor, a mi m'agradaria citar l'Arcadi Oliveres, un gran professor a la universitat que vaig tenir, que em feia Economia Mundial, i en una de les entrevistes que li van fer va dir el següent: «Les facultats d'econòmiques no ensenyen la idea bàsica de l'economia,

que és que les necessitats de les persones han de ser cobertes pels productes que ens dona la naturalesa degudament transformats. Si a mi em diuen “economia”, el primer que responc és “necessitat de les persones”. Si tu avui en dia preguntes a qualsevol per “economia”, et dirà “borsa”, et dirà “PIB”, et dirà “inflació”, et dirà “balança de pagaments” i tot de coses que no necessàriament responen al fet que una persona visqui més bé o més malament. I, per desgràcia, és el que s’ensenya a reproduir constantment a les facultats d’econòmiques i, encara pitjor, a les escoles de negocis. Em sembla un error.»

Perquè aquest canvi pugui seguir endavant.

Moltíssimes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d’aquesta moció es farà aquesta tarda, un cop substanciat el punt 26 de l’ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les necessitats econòmiques i socials del Maresme

302-00256/13

Continuem amb el vint-i-quatrè punt de l’ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les necessitats econòmiques i socials del Maresme, presentada pel Grup Parlamentari d’En Comú Podem. I, per exposar-la, té la paraula el diputat David Cid Colomer.

David Cid Colomer

Moltes gràcies, vicepresidenta. Parlàvem en la interpellació, en aquest cas, també, al conseller, sobre les necessitats de canvi de model productiu del conjunt del país i específicament també de la comarca del Maresme, que té clarament una economia orientada al sector serveis i especialment també al turisme, no?

I, per tant, un dels punts que toquem en aquesta moció quan parlem del Maresme i de la voluntat de relançar també econòmicament la comarca, òbviament, és la protecció de la nostra indústria i la necessitat d’aterrar aquest pacte nacional d’indústria també en clau comarcal, no?

I, de fet, algunes de les esmenes que complementen la moció i que hem pogut treballar també amb algun dels grups parlamentaris de la cambra també van en aquesta mateixa direcció, no?, del foment, per exemple, de la formació professional a la comarca. O, per exemple, també un element que nosaltres creiem que té moltes potencialitats al conjunt del territori i també al Maresme, com és l’aposta per la innovació, per la recerca i, en aquest cas concret, amb el TecnoCampus de Mataró i amb la voluntat, evidentment, de que compti amb els recursos necessaris per poder ser aquest espai de punta de llança de la recerca i la innovació a nivell del Maresme, no?

Però si hi ha un element que evidentment impacta en aquest territori és la mobilitat. I jo crec que aquí hi ha una gran oportunitat, també de canvi i de transformació comarcal, també en aquest context d’emergència climàtica i d’aquesta necessitat de fer front al que representa l’augment de les emissions, i, per tant, aquesta necessitat de reduir la mobilitat privada i apostar pel transport públic, que és la nacional II i la proposta i el projecte de pacificació, que pot canviar i ha de canviar, evidentment, la comarca sencera, convertint-la en una veritable via urbana que permeti la interconnexió dels diferents municipis, ja sigui convertint-la en un veritable passeig en el que és l’interior dels municipis, però, evidentment, també amb una mobilitat sostenible i amb l’aposta clara per una infraestructura com és la bicicleta, no?

I, per tant, aquí aquest és un primer element, l’oportunitat... I, a més a més, el que suposa també, no?, que en aquests moments la C-32 ja no és una via de pagament,

i, per tant, cal d'una vegada per totes resoldre els accessos al que ha de ser, evidentment, l'única via existent que aposti per la mobilitat privada al Maresme, i que no sigui aquesta nacional II.

I, evidentment, això també fer-ho en aquest context que dèiem de l'emergència climàtica, apostant també per la mobilitat sostenible i per aquesta xarxa de busos, que crec que ja en molts casos es demostra que és molt més eficient que aquesta mobilitat privada, tenint en compte l'oportunitat que té també el país amb la finalització de les concessions de transport de bus l'any 2028, que, amb una bona planificació, també amb una bona planificació ecològica del transport, representen una oportunitat per a la mobilitat també a nivell del Maresme.

I, òbviament, s'ha de parlar de la infraestructura ferroviària. I aquí, en aquest sentit, sap el Govern que ens té al seu costat per reclamar les infraestructures també a nivell de l'Estat, que permetin d'una vegada per totes des de protegir aquesta infraestructura fins a replantejar-la en un context com el que tenim, també, d'emergència climàtica, o aquelles intervencions que, si som capaços d'accelerar-les, com, per exemple, l'ampliació de l'andana de l'estació d'Arc de Triomf, doncs, poden permetre augmentar la capacitat de càrrega, evidentment, del transport públic i especialment del transport ferroviari.

No em vull deixar, evidentment, en un element com és la mobilitat, dos elements que són claus i que tenen molt a veure amb el model i també amb la pròpia configuració geogràfica de la comarca. Un té a veure amb el model sanitari. Jo crec que en el Maresme exploten totes les contradiccions d'aquests processos de concentració sanitària pel que fa, per exemple..., que tenen a veure amb la pediatria, que això fa que molts municipis vegin com perden el seu servei de pediatria i s'hagin de desplaçar, quan no hi ha un sistema de transport públic garantit entre els municipis.

I després, evidentment, també el que suposa especialment el tancament de les urgències nocturnes. En poso un exemple concret: per exemple, en aquest cas, el del Masnou, que el seu centre en aquests moments de referència és Badalona, tant per al Masnou com per a Alella, com, per exemple, per a Teià, que, evidentment, no hi ha ni continuïtat urbana i que, evidentment, això suposa que s'hagin de desplaçar amb vehicle privat o que hagi suposat el tancament, també, en aquest cas, de la farmàcia nocturna del municipi. Per tant, és un element que hem de situar.

I tampoc no em vull deixar..., com a mínim, apuntar les necessitats educatives del conjunt de municipis que també s'apunten, amb aquest retard especialment en els equipaments de la comarca.

En definitiva, molts deures pendants amb el Maresme. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* I aquesta moció té la voluntat d'intentar-los accelerar per tindre realment una comarca de primera i no una comarca que sigui només un espai per viure per a la gent que hi treballa i, en aquest cas..., a l'àrea metropolitana o a Barcelona.

La vicepresidenta segona

Diputat...

David Cid Colomer

Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

Té la paraula, per defensar les esmenes presentades, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la diputada senyora Elena Díaz Torrevejano.

Elena Díaz Torrevejano

Moltes gràcies, vicepresidenta. Diputat Cid, diputats i diputades... Bé, la comarca del Maresme, la quarta comarca a nivell de població de tota Catalunya, envoltada per mar i per muntanya, s'enfronta en els propers anys a una sèrie de problemes que han de ser abordats des d'una perspectiva integral i sostenible, garantint la pro-

tecció dels drets i les llibertats individuals i també collectives, la igualtat d'oportunitats, la justícia social, la protecció del medi ambient i el progrés col·lectiu de la societat.

Per això cal promoure polítiques públiques que fomentin la participació ciutadana, el diàleg i la col·laboració entre els diferents actors socials i polítics, i que estiguin alineades amb els valors de la llibertat, la igualtat, fraternitat, internacionalisme i solidaritat. Només així es podran eixamplar i aprofundir les conquestes de l'estat del benestar i avançar cap a una societat més justa, sostenible i solidària.

En base a l'experiència acumulada, podem resumir els principals problemes als que hem de fer front al Maresme durant els propers anys en cinc punts. El primer, la crisi sanitària. La lluita contra la pandèmia de la covid-19 ens ha deixat molt malmès el nostre sistema públic de salut. Són molts els municipis, per no dir pràcticament tots, els que han vist minvats, quan no tancats, algun dels serveis sanitaris que oferien abans de la pandèmia. En aquest sentit, nosaltres hem presentat tres esmenes sobre les mancances sanitàries, que el grup dels comuns, doncs, han acceptat.

El segon punt seria la recuperació econòmica. És el moment de la reindustrialització de la comarca; una comarca que ha perdut, en molt poc temps, teixit industrial i que té una gran dependència, sobretot a la part més nord, del turisme. Cal que, sota el paraigua del nou pacte nacional per a la indústria, es donin les eines a la comarca per recuperar la seva musculatura econòmica, com, per exemple, potenciant el parc científic i tecnològic TecnoCampus, esmena que el nostre grup ha presentat i que també ha sigut acceptada.

El tercer punt seria la transició ecològica. La protecció del medi ambient i la sostenibilitat han de ser elements claus en qualsevol política pública a la comarca del Maresme. Som una comarca amb cinquanta-dos quilòmetres de costa i amb zones muntanyoses i boscoses com la serra del Montnegre i la serra del Corredor.

El quart punt, la lluita contra la pobresa i l'exclusió social. Per nosaltres, l'educació i la formació són elements fonamentals per al progrés col·lectiu de la societat. Cal garantir l'accés a una educació de qualitat i promoure la formació contínua per millorar les habilitats i les capacitats dels ciutadans. En aquest punt, el nostre grup també ha presentat tres esmenes, on fem èmfasi en les principals deficiències de la nostra comarca en matèria d'educació, que també han estat acceptades.

I, per últim, el cinquè punt, el repte de la mobilitat i les infraestructures del Maresme. Molts ja coneixeu els nombrosos reptes que manté la nostra comarca en matèria de mobilitat, i el nostre grup votarà a favor de la majoria dels punts sobre aquesta qüestió, però ens abstindrem en diversos, com el de la reclamació a l'Estat dels 400 milions per a la pacificació de la nacional II. I ho farem perquè aquests 384 milions d'euros ja hi consten, als pressupostos generals de l'Estat del 2023; només estan esperant la signatura del conveni per part del Govern de la Generalitat. Per tant, el nostre grup creu que no cal reclamar-li res, a l'Estat, en aquest sentit.

I votarem en contra del punt de la moció que demana iniciar els estudis de viabilitat del projecte de creació d'un nou tram ferroviari alternatiu al de la costa que hi ha actualment a l'R1. Creiem que no és necessari tornar a explicar el nostre posicionament en aquest tema, conegut àmpliament per tots vostès.

I, abans d'acabar, sí que volia referir-me, tot i que sigui de manera molt breu, als pressupostos de la Generalitat de Catalunya d'aquest 2023, perquè portem anys patint un infrafinançament en la inversió de la comarca. Com deia, som la quarta comarca en nivell de població, però els diversos pressupostos dels darrers deu anys han menystingut les necessitats reals de la comarca.

Celebrem que en els pressupostos d'aquest 2023, que portarem a aprovació demà, la inversió pràcticament ha doblat a la comarca la de l'any 2022. Això ens situa en paràmetres que la comarca requereix –som la tercera comarca on creix més la seva inversió real–, perquè, segurament, si en aquests darrers deu anys el Mares-

me hagués rebut les inversions que li corresponien, avui nosaltres no estaríem tenint aquest debat, aquesta moció.

Gràcies.

La vicepresidenta segona

Gràcies. Per defensar les esmenes presentades, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, la diputada Maria Dolors Sabater i Puig.

Maria Dolors Sabater i Puig

Gràcies. Secretària de la Mesa, diputades, diputats, conseller... La veritat, diputat Cid, és que, quan vam escoltar la seva interpellació i la moció, el primer que vam fer va ser preguntar-nos si era broma. Si era una broma, perquè vostès demà donaran suport als pressupostos que consoliden un model de país que fa content el gran capital, però no la majoria social, i amb una mà premeran el teclat del vot favorable i amb l'altra aguanten la pancarta per criticar-lo. I amb una mà premen la tecla del vot favorable, no?, que farà possible aquest pressupost que maltracta la sanitat pública i maltracta l'educació, i amb l'altra escriuen la carta als Reis reclamant millores on la sanitat fa fallida, que és en la proximitat de les necessitats de la gent.

No sé si tenen previst fer una moció semblant per a cada comarca. Em temo que el calendari no els dona, però suposo que han vist, i, de fet, nosaltres, amb les nostres esmenes, hem volgut ajudar a veure-ho, que si ens posem a inventariar en una moció la concreció dels centres educatius o de salut primària i hospitals que necessiten millores..., les mocions, comarca per comarca, seran uns llençols bons d'escoltar, poble a poble, però que els posaran a vostès davant del mirall, perquè amb una mà facilitaran l'aprovació del pressupost i amb l'altra faran bandera de les mancances que aquest pressupost consolida.

Nosaltres, evidentment que votarem a favor de la majoria de punts de la moció. Si ens hi posem per unes poblacions, posem-nos-hi per totes. Crec que hi hem aportat millores en temes com la visió global del tema de la pediatria o el pas de l'Hospital de Mataró a l'ICS, i agraïm que ens hagin acceptat moltes d'aquestes esmenes que hem fet, però no podem deixar de parlar precisament de les que no ens han acceptat. Esmenes que tenen a veure precisament amb aquest canvi climàtic que volem combatre, que tenen a veure amb aquest sistema productiu, que... Vostès estan parlant aquí d'un tema de transició, d'un canvi de model econòmic, i resulta que una comarca en que el seu sistema productiu bàsic és el primari i que està ubicada geogràficament entre el mar i la serralada..., resulta que no ens parlen ni de les rieres, ni de la pagesia, ni de res semblant.

Per exemple, no ens han acceptat, pel que fa a la pacificació de la nacional II, reducció de velocitats, amb carrils bici que prioritzin el ciclisme diari sobre l'esportiu, amb obligatorietat del seu ús on sigui implementat per seguretat i espais, per transport públic i ciclisme segur. La majoria de la pagesia es desplaça amb bicicleta i no té protecció. Per tant, oblidar aquesta necessitat és no conèixer la comarca.

En els accessos, nosaltres el que els proposàvem era estudiar la viabilitat dels nous accessos a la C-32 preservant sòl agrícola i els espais naturals i rieres, rebutjant els actuals projectes de Canet i Pineda, precisament els que vostès demanen que aprovem, i els de rials d'Arenys, vinculats al projecte del túnel d'Arenys de Munt-Vallgorguina. Per què? Pels greus impactes mediambientals. Nosaltres demanàvem que s'impulsés un blindatge urbanístic, no urbanitzable, previ a possibles projectes d'accessos, perquè aquesta trampa ja ens la coneixem molt bé. I si no blindem..., tant pel procés especulatiu com perquè no se'ns hi faci, no es generin zones d'oci o zones de concentració comercial, que el que farien és afavorir la mobilitat privada i augmentar el trànsit en general..., doncs això no ens serviria.

També demanàvem que s'actués per evitar trinxar sòl agrícola i rieres, preservar ajudes a la pagesia, mantenir i custodiar les terres, fomentar l'agroecologia i acabar

amb els verins tòxics promocionats, subvencionats i recolzats per l'Estat; abolir els monocultius de grans extensions, que malmeten la terra; promoció de la presa de consciència sobre la importància de l'alimentació i de la forma de cultivar...

Se m'acaba el temps i no puc comentar-ho tot, però sorprèn també que, en el tema de rodalies..., bé, nosaltres, ja sap que el que volem són traspassos, traspàs també inclús de la nacional, traspàs de les rodalies, perquè la gestió pugui ser definitivament de la Generalitat.

Se m'acaba el temps, o sigui que ho deixarem aquí.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

Gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula la senyora Isabel Lázaro Pina.

Isabel Lázaro Pina

Muchas gracias, secretaria. Buenas tardes de nuevo, diputados. La moción de la estética, porque de práctica tiene poco. La mayoría de los puntos que proponen ya hay compromiso de hacerlos.

Para el Hospital de Mataró hay comprometidos 7,3 millones de euros; para el Consorcio Sanitario del Maresme, 5,2 millones de euros; para el CAP de Cabrils, 2,4 millones de euros. Hay compromiso de estudiar la mejora del CAP de Tordera, y hay varias partidas presupuestarias para la pacificación de la nacional II. También hay 1 millón y medio de euros para ejecutar el proyecto de la escuela Mar Nova, de Premià de Mar.

El Maresme ha sido de aquellas comarcas olvidadas de Cataluña, en la que ahora el Govern, junto al PSC, han puesto el acelerador, de cara a las municipales. Y es que era una anomalía la poca inversión en los últimos años en el Maresme. ¿Y saben por qué? Porque el Maresme no es una prioridad ni de Esquerra ni del PSC, ni tan siquiera de En Comú Podem, aunque presenten esta moción ahora para hacerse la foto. Señores comunistas, no ha existido voluntad política para solucionar las deficiencias del Maresme ni en salud, ni en educación, ni en infraestructuras, ni en seguridad. No ha existido ninguna voluntad. Ni siquiera en su capital, Mataró, que es la segunda ciudad después de Barcelona con más okupaciones ilegales en Cataluña.

Les recuerdo que en los presupuestos de la Generalitat para el año 2022 solo se destinaron, en inversión, 27,8 millones, lo que representa un setenta y tres por ciento menos de inversión que en el año 2010, un dato escalofriante cuando estamos en plena crisis económica, y van ustedes, el año pasado, y se abstuvieron, facilitando así la aprobación de unos presupuestos cuya inversión era inferior a la de hace más de una década. En el 2022, un 1,9 por ciento de las inversiones se destinaron a las comarcas del ámbito metropolitano. ¿Saben dónde se sitúa el Maresme, con respecto al resto? En la cuarta posición, pero por la cola.

Este año, 2023, se suben al carro del Govern y mañana votarán a favor de los presupuestos del pacto de la vergüenza y la traición a los españoles junto con sus socios del tripartito, Esquerra y PSC. Vuelven a priorizar sus intereses partidistas. Las elecciones municipales están a la vuelta de la esquina, pero ustedes priorizan sus intereses partidistas frente a las necesidades reales de la comarca.

Miren, aunque algunas de las iniciativas que presentan con esta moción reflejan necesidades económicas y sociales de la comarca –sí, las reflejan–..., desde VOX todo lo que suponga una mejora para nuestra región y para la vida de las personas, familias y empresas lo vamos a apoyar.

Nosotros distinguimos entre derrochar y malgastar e invertir, y algunas de sus propuestas son inversiones necesarias para el Maresme, pero hemos echado en falta otras inversiones y demandas sociales importantes, como, por ejemplo, la vivienda, lo que nos sorprende especialmente, ya que la concejala de Vivienda de la capital del Maresme, Mataró, es de su partido. En estos cuatro años no ha realizado ni una sola inicia-

tiva para fomentar la vivienda social. Será por eso que ustedes no hacen ni una sola mención al tema de la vivienda, para no dejarla en evidencia. Pero claro, todo esto, lo social, a ustedes, los comunistas, no les importa o no es progre o no toca en este momento.

Para VOX, la seguridad y la economía son básicas, porque sin seguridad no hay libertad, y sin una economía sana no hay inversión ni progreso. Ustedes no paran de hablar de sostenibilidad, pero, señores, nada es sostenible si no se sostiene económicamente.

Y, para acabar, vuelvo a insistir en que todo lo que sea bueno para nuestros compatriotas y para nuestra región desde VOX lo apoyaremos, lo presente quien lo presente, y lo defenderemos, cuidando lo nuestro por encima de todo.

Muchas gracias.

La vicepresidenta segona

Té la paraula, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la diputada Mònica Palacín i París.

Mònica Palacín i París

Moltes gràcies, vicepresidenta. Bona tarda a tothom, també a la representació de persones que ens acompanyen avui del Maresme; benvinguts i benvingudes. Pressupostos de país: els estem defensant perquè són necessaris. I són pressupostos també per al Maresme, que ens suposen passar dels 42 milions de les inversions del 2022 als 62 d'enguany, aquest increment del quaranta-set per cent que ja s'ha mencionat respecte a l'anterior pressupost.

Pressupostos que saben que són i eren molt necessaris, una eina excel·lent per dotar d'oportunitats els diferents territoris del país, també la comarca del Maresme. I ara ens presenten aquesta moció, justament abans de l'aprovació de pressupostos de demà. El que vol dir és que arribem a un acord de pressupostos amb el grup proponent d'aquesta moció. Que ja ens sembla bé que siguin propositius, però, bé, en tot cas, del que es va negociar en el seu moment al que ens presenten ara, doncs, han d'entendre que, si més no, fem aquella reflexió fàcil de «ves que no sigui perquè venen eleccions municipals».

I dèiem 62 milions, dels quals les inversions prioritàriament seran en mobilitat, en salut i en educació. I em permet, en tot cas, aquest torn de paraula que tinc, poder explicar on aniran aquests milions en aquests pressupostos que aprovarem demà. Doncs 7,3 milions, a l'Hospital de Mataró; 5,2, al Consorci Sanitari del Maresme; s'inicien els projectes del sociosanitari de Mataró; es construiran els CAPs de Cabrils, Pineda, Cirera-Molins –de Mataró–; col·laboracions amb Caldes d'Estrac per ampliar i millorar el CAP de Caldes; estudi de millora del CAP de Tordera.

Després, en l'àmbit d'educació, més de 5 milions a tota la comarca. A destacar, doncs, el milió i mig de l'escola Mar Nova de Premià de Mar, els 5,2 milions per a l'institut de Dosrius i l'ampliació de l'escola Pla de l'Avellà de Cabrera de Mar per fer l'institut escola, amb 3,4 milions.

En tema de mobilitat, doncs, millora de carreteres, més de 5 milions: 3 milions per a la integració urbana de l'N-II al Baix Maresme, però que fins al 2026 és una planificació de més de 7 milions per fer també la integració de l'N-II a l'Alt Maresme i el Maresme Central; més de 5 milions pressupostats també per instal·lar plaques fotovoltaïques als espais de peatge alliberats a la C-32; implantació de carrils bici per recórrer pràcticament tota la comarca i de forma contínua des de Mataró fins a Blanes; seguiment de projectes de millora de connectivitat de la C-32 en diferents municipis de la comarca, sempre amb projectes que requereixen l'estudi d'impacte ambiental i la viabilitat, i sempre d'acord amb els municipis afectats.

Pel que fa al transport públic, molts elements que han anat, diguéssim, a fer front a elements com el temporal Gloria, les afectacions de la pandèmia, també la manca d'inversions a la xarxa ferroviària. I això ha implicat tots uns reforços de línies de

bus entre els diferents municipis de la comarca, els que són a la banda de muntanya, per connectar amb Barcelona o altres municipis, per connectar amb equipaments sanitaris també de la comarca, o, en el cas del Baix Maresme, amb Badalona i amb l'Hospital Germans Trias i Pujol.

Pel que fa als dèficits d'infraestructures, com les evidents mancances de rodalies, continuem reclamant a l'Administració general de l'Estat la gestió integral del servei de rodalies de Catalunya, que permeti millorar l'eficiència del servei i la formalització d'un contracte de serveis amb l'operador, on es determinin els nivells de qualitat en el servei i d'informació als ciutadans. Per això cal la transferència de competències en la gestió integral, i la seva proposta al respecte del pla de rodalies és un dard enverinat que no podem acceptar.

Més enllà de les inversions, hi ha en contracte un programa de serveis socials, Fons de Cooperació local, augment del PUOSC al territori, augment de la partida d'Igualtat i Feminismes.

Però, en conclusió, el Govern s'ha adaptat a les necessitats de la comarca per fer-la créixer en competitivitat. Hem demostrat –els hi he demostrat, amb uns exemples– que aquests pressupostos no passen de llarg del Maresme, al contrari: van destinats a millorar les condicions de vida i les oportunitats de tots els maresmenques i totes les maresmenques.

La seva moció ha volgut recollir necessitats, però algunes, com deia abans, ja estan incorporades a l'obra de govern; d'altres, incorporades a l'acord de pressupostos, i d'altres no van formar part de la negociació, perquè requereixen planificació i col·laboració, una planificació i col·laboració que els alcaldes i alcaldesses republicans i el govern del Consell Comarcal del Maresme tenen com a deure per ser útils cada dia a la ciutadania.

Gràcies.

La vicepresidenta segona

Gràcies, diputada. Té la paraula, per defensar les esmenes presentades, pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, la diputada Judith Toronjo Nofuentes.

Judith Toronjo Nofuentes

Gràcies, vicepresidenta. Molt bona tarda. Conseller, diputats, alcaldes i regidors del Maresme que avui ens acompanyen... La nostra és una comarca pionera; alguns en diuen «lliure i tropical», d'altres en diuen la «Califòrnia catalana», però, en tot cas, tots compartim que es tracta d'una comarca amb una ubicació estratègica, privilegiada, amb un potencial econòmic de primera i amb una llarga tradició en sectors com el turisme, com el tèxtil o, inclús, com el sector primari.

Una indústria que els darrers anys s'ha hagut de readaptar, s'ha hagut de transformar segons els reptes actuals i del futur. I ho ha hagut de fer reformulant el seu potencial, amb la col·laboració de les diferents administracions, però en especial també..., valgui avui la importància de posar en valor la dels governs municipals i aquesta aposta per generar noves oportunitats, com la del turisme esportiu.

Tot i així, malgrat els anuncis els darrers dies –avui ho hem vist– del Govern d'un increment de la partida pressupostària per al Maresme, des de Junts hem comprovat com continua faltant una veritable aposta territorial. Aquests pressupostos són, per tant, molt millorables pel que fa al desenvolupament econòmic, motiu pel qual des del nostre grup parlamentari hem presentat un total de vuitanta-nou esmenes que responen a aquests reptes.

Vuitanta-nou esmenes per trenta municipis que evidencien com hi ha una alternativa real a aquesta nova lògica de partits que es diu Junts per Catalunya i que respon «sí» a aquestes inversions necessàries i a aquests projectes socioeconòmics, sanitaris, educatius, però també en l'àmbit de la mobilitat.

De fet, en parla la moció, i voldria destacar aquests principals problemes o necessitats a les que es feia referència des del grup dels comuns en l'àmbit sanitari, en

l'àmbit de l'educació, però també en la mobilitat, perquè des de Junts apostem, sense cap mena de dubte, com dèiem, per aquestes noves inversions en la xarxa sanitària, en aquesta millora social pel que fa als hospitals comarcals, des de Calella, des de Blanes, però també des de Mataró, amb aquesta ampliació del servei d'urgències que ha quedat enrere, o la reforma i la creació de nous CAPs que han de dotar dels serveis necessaris la ciutadania i aquest increment de la població a municipis, com s'han esmentat, i serien Palafolls, Arenys, Tiana o bé a Mataró.

En l'àmbit de l'educació, el Maresme tot sovint ha sigut el gran oblidat pel que fa a les infraestructures educatives: noves instal·lacions que no han arribat, que estan pendents encara de construcció o bé que necessiten una reforma integral. Parlem de l'Institut Cinc Sènies, de Mataró, de l'Escola Norai, de Montgat –en parlàvem, de fet, en el darrer Ple i li demanàvem al conseller Cambray de dotar de recursos i modernitzar aquesta escola–, o de l'Institut Escola Santa Anna, de Premià de Dalt, en espera, des de fa més de dos anys, d'un conveni.

I per últim, i no menys important –de fet, crec que és un dels temes estrella de la nostra comarca del Maresme–, parlem d'aquesta modernització de la mobilitat sense deixar de banda aquest urgent traspàs integral de Rodalies que, dia sí i dia també, seguim reclamant per a la gestió de la Generalitat i per millorar aquest servei que ha d'acabar amb el dèficit estructural d'inversions per part de l'Estat espanyol i que ha provocat greus problemes. De fet, tot sovint quan parlem de Rodalies sembla que parlem d'incidències i de retards constantment.

Per altra banda, també s'ha comentat, per part d'alguns altres grups parlamentaris, l'aposta per aquesta execució per part d'Adif de l'ampliació de l'andana d'Arc de Triomf per posar trens de dos-cents metres a l'R1. Creiem que és una demanda compartida i per la que cal seguir treballant i que permetria descongestionar bona part d'aquest servei.

I, evidentment, parlar de transport públic també és parlar de mobilitat interurbana, parlar de la millora de la connexió a la ciutat de Barcelona, però també a la capital, a Mataró, i, evidentment, d'aquests busos que reforcin la connexió amb els hospitals comarcals i dotin de serveis tota la ciutadania.

Però també parlant de mobilitat, avui parlem de la pacificació de la nacional II, aquest projecte compartit per les diferents administracions, pel consell comarcal, la diputació, els ajuntaments, que va, alhora, de la mà de la millora de la connectivitat a tota la C-32, a tota l'autopista de la C-32, i que requereix aquests sis nous accessos per a la millora de les infraestructures dels nostres municipis.

Tot això també amb una connexió amb aquestes dues carreteres, la nacional II i la C-32, en el punt de la GI-600 entre Tordera i Blanes, que provoca aquest trànsit, dia sí i dia també, de quilòmetres de col·lapse i sense una resposta, sense una alternativa i sense un projecte estratègic que pugui solucionar aquesta situació.

I, malauradament, en aquest sentit, no s'han acceptat totes les esmenes que hem presentat des del Grup Parlamentari de Junts, però no ens sorpren, ja que veurem demà que també votaran contràriament algunes d'aquestes propostes, en el marc dels pressupostos de la Generalitat.

Si bé cal destacar com nosaltres votarem favorablement a la majoria dels punts proposats, i seguim insistint que no serà una realitat si no es dota dels recursos en el marc del pressupost. I ens sorprèn que avui sigui a petició dels comuns i també d'altres grups parlamentaris incorporar aquestes infraestructures que no estan en el projecte de pressupostos 2023.

I agafo el fil...

La vicepresidenta segona

Diputada, se li ha acabat el temps...

Judith Toronjo Nofuentes

...perquè volem tots que el Maresme –i acabo– sigui una comarca de primera, però no només de primera, sinó perquè sigui la primera comarca del país.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, pel Grup Parlamentari de Ciutadans, la diputada Marina Bravo.

Marina Bravo Sobrino

Gracias, presidenta. Bueno, el Maresme es una comarca con una población de más de 450.000 habitantes y que va en aumento, y continúa teniendo muchas necesidades sin cubrir. Algunas de ellas se recogen en esta moción, principalmente las relacionadas con movilidad, sanidad o formación, y a muchos de sus puntos, a la mayoría, votaremos a favor. Echamos de menos alguna mención a otras problemáticas, como la del acceso a la vivienda, que, según los estudios del *consell comarcal*, sería la principal dificultad que encuentran sus ciudadanos. Pero entendemos que bien podría ser objeto, pues, de una moción específica diferente.

También echamos de menos –y a esto sí que ya no le encontramos explicación– que todas estas problemáticas que se ponen aquí sobre la mesa no se hayan puesto sobre la mesa cuando se negociaron los presupuestos por parte del grupo proponente, que es cuando de verdad se hubiera demostrado el compromiso con esta comarca. Porque presupuesto donde recortar había, y mira que había: presupuesto para acción propagandística exterior, para incrementar el coste de la televisión autonómica más cara y menos representativa de la sociedad. Estoy segura de que la mayoría, de que la inmensa mayoría de la ciudadanía del Maresme hubiera aplaudido que se hubiera recortado gasto en acción exterior, en TV3 o en decenas de organismos opacos y poco útiles y que se hubiera dedicado ese presupuesto a cualquiera de los puntos a los que votaremos hoy favorablemente.

Nosotros votaremos favorablemente, pero quienes hoy se llenan la boca con la defensa del Maresme, a la hora de la verdad, cuando tienen que votar destinar recursos a determinadas actuaciones, votan en contra, y creo que es importante que se sepa.

Desde el Grupo Parlamentario de Ciutadans hemos presentado numerosas enmiendas a los presupuestos, varias de ellas relacionadas con el Maresme, a las que, como digo, el grupo proponente, que tanto presume de defender esta comarca, ha votado en contra. Por ejemplo, el viernes pasado, En Comú Podem votó en contra de una enmienda que quería incluir en los presupuestos ampliar la oferta educativa de diferentes municipios del Maresme, como, por ejemplo, Premià de Mar o Mataró. También En Comú Podem votó en contra, el pasado viernes, a otra enmienda que quería incluir en los presupuestos la línea orbital ferroviaria, que bien mejoraría la conectividad del Maresme con otras comarcas como las del Vallès. Estas son algunas de las cuestiones que nosotros hemos defendido incluir en los presupuestos y que seguiremos defendiendo también mañana, que se volverán a votar, esta vez ya no en comisión, sino aquí en este hemiciclo, y a las que En Comú Podem el viernes pasado votó en contra y veremos qué es lo que vota mañana. Porque, sí, mucha moción, muchas frasecitas, pero tenemos que ver qué es lo que se vota a las enmiendas para incluir presupuesto en los presupuestos de 2023.

Porque es que, de hecho, ha votado en contra incluso de enmiendas que proponen incluir en los presupuestos de 2023 presupuesto para llevar a cabo las actuaciones que piden ahora en esta moción. Eso es, pues, ciertamente curioso: quieren que se haga la actuación, pero no quieren que en 2023 se ponga ningún presupuesto. En esta moción, En Comú Podem lleva, en su punto 11.a, pues «la nova construcció de l'institut Les Cinc Sènies, de Mataró»; pero el viernes pasado, en comisión, noso-

tros, Ciutadans llevaba una enmienda para dedicar presupuesto a la construcción de este instituto, y desde el Grupo de En Comú Podem, pues, se votó en contra.

En la moción proponen también: «Treballar conjuntament amb el consistori de Santa Susanna per buscar una nova ubicació per al consultori mèdic que s'adeqüi al volum poblacional actual del municipi per tal de garantir un servei de qualitat.» El pasado viernes se votó en comisión, gracias a una enmienda de Ciutadans, dedicar presupuesto para la puesta en marcha de un nuevo CAP en el municipio de Santa Susanna, y En Comú Podem, pues, votó en contra. Aquí no queda muy claro: ¿quieren un nuevo CAP o no quieren un nuevo CAP? ¿O sí quieren un nuevo CAP, pero no quieren que dediquemos presupuesto en 2023? ¿Cuándo quieren que se haga? O ¿qué es exactamente lo que quieren? Eso son dos ejemplos, pero lo mismo ocurre con muchas de las otras actuaciones incluidas, como el CAP Cirera Molins o el CAP Rocafonda, de Mataró.

El Maresme tiene todavía muchas necesidades pendientes de atender. Desde Ciutadans lo tenemos muy claro y por ello hemos registrado numerosas enmiendas en los presupuestos. El Grupo de En Comú Podem parece que quiere quedar bien con el Maresme –eso está claro–, pero de momento ha votado en contra de todo lo que implica destinar más recursos a esa comarca. Pero nosotros no nos rendimos. Mañana volveremos a traer aquí, a este hemiciclo, todas esas enmiendas que pretenden dotar de recursos, dotar de dinero de los presupuestos algunas de las actuaciones que aquí se mencionan. Y estaremos muy vigilantes a qué vota En Comú Podem.

Gracias.

La vicepresidenta segona

Gràcies. Té la paraula el diputat no adscrit Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Gracias, vicepresidenta. Es una moción, como bien ha dicho Marina Bravo, diputada de Ciudadanos..., es puro postureo, ¿no? Es decir, al final, vienen hoy con una lista *tutti frutti*, con un montón de peticiones para la comarca del Maresme, pero, en paralelo, no han puesto todas esas peticiones en la mesa de negociación para apoyar los presupuestos de Esquerra Republicana. Es decir, forman parte, además, del Gobierno de España; hay algunos ministerios que pueden hacer muchas cosas en el Maresme y no las hacen. Con lo cual, lo que es es un brindis al sol; es aparentar que te preocupa una comarca, porque de aquí a tres meses hay elecciones municipales, y poco más.

Gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies. Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el senyor David Cid i Colomer.

David Cid Colomer

Sí; gràcies, vicepresidenta. En primer lloc, demanar disculpes quan arribem a la votació, però no és només culpa nostra, perquè hi ha hagut més de cinquanta esmenes, que agraeixo. Per tant, acabarem amb una moció llençol. Ho dic perquè, si al final era una moció que no tenia cap sentit, doncs no sé per què hi han tantes esmenes.

Però, en tot cas, no?, quan parlem dels pressupostos... Perquè també es diu: «No, és que no estan compromesos amb el Maresme.» Bé, doncs qui demà voti en contra del pressupost de la Generalitat votarà en contra d'un augment de 20 milions respecte al pressupost de l'any 2021, d'un augment del quaranta-set per cent. Aquesta és la realitat dels que votaran, de vostès, en contra. Perquè, precisament, una de les comarques que té un augment pressupostari més gran és la comarca del Maresme. I deia la senyora Sabater: «No sé si és una broma.» Miri, sap que és una broma? El pressupost del 2017, que van votar vostès. Sap quants diners augmentava el pressupost del 2017 per a la comarca del Maresme? Dos i mig. Deu vegades més votarem

demà a favor. Això sí que era una broma, els 2,5 milions d'euros que augmentava el pressupost a què va donar suport la CUP l'any 2017.

I el que pretén la moció bàsicament és fixar prioritats i també empènyer l'execució de molts d'aquests projectes. I, per exemple, a nivell sanitari –nosaltres ho hem dit–, no tenim el mateix model que el Govern de la Generalitat –no el tenim. Per exemple, la Generalitat té 1.200 milions d'euros més al pressupost de salut, però nosaltres no estem d'acord amb una estratègia que és la de la concertació, en aquest cas, i tampoc la de la concentració pediàtrica, que el que suposa és que molts municipis perdin el seu servei de pediatria. I això ho hem denunciat per activa i per passiva.

I evidentment que jo crec que..., nosaltres el que volem és que allò que està compromès –i, a més, ho sap també el conseller–, que és aquest projecte de la nacional II, no només en aquest pressupost, també a l'anterior..., d'una vegada per totes tinguem una nacional II que sigui per als ciutadans i ciutadanes, no per al vehicle privat.

I simplement un apunt, és a dir, els carrils bici, no podem obligar –i espero que sigui així, mai no canviï això–..., els ciclistes no estan obligats a circular pel carril bici. Els ciclistes podem circular pel carril bici o per la carretera.

La vicepresidenta segona

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda, un cop substanciat el punt 26 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'equilibri territorial

302-00257/13

El vint-i-cinquè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'equilibri territorial; presentada pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Per exposar-la, té la paraula la senyora Jeannine Abella i Chica.

Jeannine Abella i Chica

Gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades, conseller, molt bona tarda. D'entrada, un agraïment sincer pel debat de les esmenes i especialment pel debat que hem tingut amb els diputats dels diferents grups parlamentaris que són del territori.

Avui portem al Ple del Parlament una moció de justícia per al Pirineu. Justícia, perquè tenim l'oportunitat de reparar el que el Govern ha oblidat en aquests pressupostos expansius, és a dir, tot l'Alt Pirineu i l'Aran. La manca de sentit de governar per a la Catalunya sencera i la falta de sensibilitat amb les comarques de muntanya, predicant amb l'equilibri territorial sense practicar-lo, és evident. I els hi posaré un exemple: els pressupostos expansius del Govern d'Esquerra, consensuats amb el PSC i els comuns, diuen que aporten un augment de 3.800 milions d'euros. Doncs no, no són 3.800; són 3.842 milions d'euros. Aquesta cueta extra que ni quan arrodonim ja no ho diem suposa el cent per cent de la inversió que es farà al Pirineu: 42,3 milions d'euros. El Pirineu som l'arrodoniment de l'augment als pressupostos, el mínim dels mínims. L'any passat, sense aquests 3.800 milions d'euros, el Govern en va invertir quasi 44.

Hi ha hagut grups parlamentaris que han considerat aquesta moció molt ambiciosa. Jo la considero de mínims en alguns aspectes i d'un «ja toca!» en altres, perquè portem molts anys treballant i reivindicant-los. Des de Junts per Catalunya considerem que aquesta moció i les esmenes als pressupostos que ho fan possible li donen sentit, dota el Pirineu de més eines, ens fan més competitiu, més viables i, sobretot, acaba amb la injustícia de la manca d'inversió.

No és una qüestió de dir que els projectes són complexos, de projectes treballats en tenim molts i el que falta és voluntat política d'aquest Govern en minoria i de fi-

nançament per tirar-los endavant. Parlem de l'L-500 al seu pas per Caldes de Boí, són dotze quilòmetres que cal arranjar; estudiar les millores al port de Bóixols, que és la connexió entre l'Alt Urgell i el Pallars Jussà; reactivar la primera fase del reg de la Conca de Tremp; fer possible infermeria al Pirineu i millorar INEFC; de tenir una llei de muntanya i una agenda rural; de la Regió d'Emergències del Pirineu, de l'he-liport H24 al Pont de Suert, i d'un pla de camins a set anys vista que pugui invertir de forma equilibrada arreu del territori.

Aquestes reivindicacions suposen un 8,4 per cent dels pressupostos per a un vint per cent del territori. El que els hi deia: una moció de justícia per al Pirineu.

I ara permetin-me que em centri en un dels punts de la moció: Comiols. Des de la interpellació en què el vam reivindicar, hi ha hagut una visita del conseller de Territori al Pirineu que ha posat en dubte la feina feta i diversos grups d'aquesta cambra han fet d'altaveu: «Que de Comiols només hi ha el projecte històric que cal actualitzar», «que acabada la variant d'Artesa no hi ha continuïtat i ara s'hi ha de treballar»... Saben de qui no formava part dels plans tirar endavant la segona fase de Comiols? D'esquerra Republicana. Ho vaig dir en la passada intervenció i ho mantinc avui. Quatre mesos de govern en minoria han estat suficients per eliminar la feina feta durant anys, justificar que està al pla d'obres i anar passant fins al 2024 o 2025 per tornar-ho a actualitzar, valorar-ho... Espero que l'aprovació d'aquesta moció serveixi perquè el condicionament del pas de Comiols continuï avançant aquest 2023. I la mostra de que la feina està feta és pública i es pot consultar. La resta són excuses.

El conseller Calvet va anunciar la licitació de l'actuació del projecte constructiu de la segona fase, Artesa-Folquer, al febrer del 2021. Està adjudicat a l'empresa Meta i l'anunci de licitació està publicat, lògicament, al tauler d'anuncis d'Infraestructures.cat.

Al febrer de l'any passat, el conseller Puigneró anuncia la licitació del projecte de la tercera fase Folquer-Isona, adjudicat a Bac Engineering SL, amb un termini d'execució de vuit mesos. Així que ja el deuen tenir sobre taula. Lògicament, l'anunci també està publicat.

I no m'agradaria aixafar-li la roda de premsa al conseller, però no cal ser gaire obert de mires per saber que si avui s'aprova a instàncies de Junts per Catalunya una moció sobre Comiols, aquesta obliga el Govern. Que la variant d'Artesa s'ha d'inaugurar ja, perquè ja està feta, i que venen eleccions municipals. Serà llavors quan el Govern anunciï la licitació de la segona fase? Benvingut anunci, conseller. Ens donarem per satisfets, perquè voldrà dir que aquesta moció ha servit per a alguna cosa.

I vaig acabant. Tot i aquest desafortunat incident, vull agrair els consensos als que hem arribat amb els diferents grups. En la defensa del Pirineu, hem d'anar tots a una malgrat les discrepàncies ideològiques, totalment legítimes. Estic convençuda que és la clau de l'èxit, perquè d'aquí a un temps ens podrem felicitar tots plegats perquè aquests projectes hagin tirat endavant.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

Per defensar les esmenes presentades, té la paraula, pel Grup Parlamentari del Grup dels Socialistes i Units per Avançar, la diputada Sílvia Romero Galera.

Sílvia Romero Galera

Gràcies, vicepresidenta. Consellers... Fa més de cent anys, el geògraf Pau Vila va recollir en els seus escrits una frase que feia fortuna a començaments del segle XX: «Tot Catalunya és Pirineu.» Una forma gràfica d'explicar que som un país de muntanyes.

En les últimes dècades del segle XX i del segle XXI, al Pirineu ens hem trobat colleccionant promeses i incompliments reiterats de projectes importants. Possiblement aquesta situació es doni en altres llocs de Catalunya, però ha fet forat entre els

pirinencs i ha construït un sentiment de greuge, d'oblit, d'abandó per part de l'Administració.

Aquesta moció recull algunes d'aquestes necessitats, diguem-ne, posposades o diferides, que en alguns casos han adquirit, com dèiem, el rang de greuge. Accessos viaris, s'acaba d'esmentar l'accés al Pallars pel coll de Comiols, un projecte del tripartit que no ha estat desenvolupat fins ara. Bé, està a punt d'inaugurar-se la variant d'Artesa de Segre. Particularment, com a usuària, no considero que sigui la primera fase de Comiols.

S'han esmentat també carreteres com la del coll de Bóixols, la connexió entre el Pallars i l'Alt Urgell; també la de Caldes de Boí - el Pont de Suert. En podríem parlar de moltíssimes més. Tinguin en compte –ho saben perfectament– que el Pirineu ocupa la cinquena part del territori de Catalunya. Per tant, hi ha moltes carreteres que s'hi podrien incloure, titularitat de la Generalitat, que necessiten un arranjament.

També es parla en la moció del pla pilot de camins que han aconseguit els alcaldes del Pallars Sobirà i es demana que s'estengui. S'ha d'entendre que l'accés a nuclis habitats i transitar per camins rurals, que són generalment de titularitat municipal..., doncs, ens trobem davant d'unes infraestructures que estan molt malmeses, perquè el 2011 es van acabar els ajuts de la Generalitat, es va acabar el pla únic d'obres i serveis de Catalunya, que eren instruments que servien als ajuntaments per afrontar aquestes obres. Pensin que només el Pallars Jussà, per exemple, té quatre-cents quilòmetres de camins.

O el regadiu de la Conca de Tremp –un altre greuge–, també un projecte dissenyat i impulsat en l'època del tripartit, que va quedar aturat l'any 2015. O la llei de muntanya. O, més recentment –més recentment, està adquirint també la categoria de greuge–, la unitat docent d'infermeria al Pirineu, que havia d'anar amb les sis-cents places que es van implementar a les universitats catalanes el curs 2022-2023 i que les places corresponents a aquesta unitat docent del Pirineu, doncs, encara estan pendents i que amb molt sacrifici potser aconseguirem que entrin en funcionament el curs 2024-2025.

Regió d'Emergències del Pirineu Occidental, que portem reclamant des de finals del 2019, que recordi. Bé, molts altres greuges. Agraïm a Junts per Catalunya que hagi posat sobre la taula aquests projectes, que s'afegeixi a posar sobre la taula aquests projectes. Vostès també s'ha de recordar que han estat governant, han estat en tots els governs de la Generalitat des del 2010 i han tingut responsabilitats sobre molts d'aquests projectes que estaven situats dins del Departament de Territori.

Però bé, doncs, l'oposició jo crec que els ha donat una nova mirada sobre la realitat i, per tant, benvinguts. Benvinguts a anar tots junts a lluitar, fent política útil, propositiva, un debat seriós i responsable, un debat que ha de ser constant i que estarem d'acord que l'oportunisme no pot meritjar. Per tant, benvinguts a treballar amb constància i amb honestetat, perquè entre tots puguem trobar les solucions que el Pirineu es mereix.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

Gràcies. Per defensar les esmenes presentades, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, la diputada Maria Dolors Sabater i Puig.

Maria Dolors Sabater i Puig

Gràcies, presidenta en funcions. Conseller, consellers i diputats i diputades, consellera... Bé, la veritat és que del Pirineu n'hem parlat moltíssim –en aquest hemicle, en les comissions– i, sincerament, nosaltres hem fet esmenes a aquesta moció..., algunes que agraïm que hagin estat acceptades, sobretot, no?, aquesta que té a veure amb les oportunitats de formació i amb les oportunitats de transport; però tam-

bé n'hi ha moltes –n'hi ha algunes de molt rellevants– que no han estat acceptades. I crec que és important parlar-ne, no?

Perquè nosaltres el que demanàvem..., demanàvem una supressió que vostès no han acceptat. Avui, aquest matí parlàvem aquí del tema de la sequera, tot el tema de l'aigua. I resulta que vostès ens proposen aquí que «donada la importància de l'estació d'esquí de Tavascan, dotar una partida pressupostària que permeti la instal·lació de canons de neu artificial per tal que estiguin en funcionament la propera temporada d'esquí».

No ha quedat prou avalat, prou certificat, que el tema de l'esquí va de baixada perquè estem en plena emergència del canvi climàtic, perquè el negoci de l'esquí i de posar-ho tot al cistell del turisme no és una bona opció per al Pirineu? Per què hem de posar... A nosaltres ens hauria agradat molt més que haguessin acceptat aquesta esmena i esperem que, en tot cas, el plenari no voti a favor del que en aquests moments ja és una barbaritat, que és, a aquestes alçades, estar preveient la despesa d'aigua per fabricar neu artificial.

L'altra que no ens han acceptat, i que ho lamentem moltíssim, és la que té a veure amb l'habitatge. Perquè, precisament, un dels temes més greus que pateix el Pirineu és que, per la pressió turística i la pressió de les segones residències, la població que hi viu i, sobretot, la gent jove, no té manera d'accedir a l'habitatge. El preu de l'habitatge està molt per sobre de les possibilitats d'accés econòmic per part de la gent que hi viu.

Nosaltres els havíem proposat una esmena que deia exactament: «Donada la problemàtica creixent d'accés a l'habitatge a les comarques de l'Alt Pirineu i de l'Aran: que s'inclogui la vegueria de l'Alt Pirineu i l'Aran on manca habitatge de lloguer per poder limitar els preus del lloguer; apostar per polítiques d'habitatge, com ajuts a la rehabilitació específics per a zones poc poblades d'habitatges destinats a lloguer o a residències permanents.» Aquesta vostè ens l'acceptaven, però com que no ens acceptaven totes les altres, no tenia cap sentit. Nosaltres proposàvem també: «Regulació per limitar els habitatges d'ús turístic a les UTs i actuacions per fomentar la seva reconversió cap a lloguer no vacacional.» I, finalment: «Aplicació d'una moratòria de segones residències.» I és que si no apliquem aquestes mesures, ja podem anar-nos omplint la boca de que fem mocions i fem acords per protegir la vida al Pirineu, però si la gent no s'hi pot quedar a viure, doncs resulta que no ens servirà de res.

Nosaltres també hem votat..., també votarem en contra de la proposta del punt que parla del projecte del port de Comiols. Fins i tot nosaltres els hi havíem proposat una esmena que no ens han acceptat, que el que demanàvem era prioritzar els eixos que comuniquen transversalment les valls del Pirineu, prioritzant la inversió de l'L-512 que uneix Pallars Jussà amb Alt Urgell i l'N-260 per unir la de Pallars Jussà amb l'Alta Ribagorça, encara que això fos en detriment de la inversió al port de Comiols.

Se m'ha acabat el temps. No puc acabar sense dir, consellera, que hem rebut la resposta que ens van fer vostès respecte als Jocs Olímpics, en la que vostès ens diuen que continuen tenint això com un projecte viu, esperant que sigui l'Estat el que respongui. I nosaltres el que diem és que per un Pirineu viu, una altra vegada tornem a dir «Stop Jocs Olímpics».

Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

Per defensar les esmenes presentades, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat Antonio Flores i Ardiaca.

Antoni Flores i Ardiaca

Gràcies, presidenta. Diputades, diputats, consellers, consellera... Primer, agrair a la diputada Jeannine la facilitat per debatre les esmenes que hem presentat. Bé, tennim aquí a debat una moció d'equilibri territorial del Grup Parlamentari de Junts,

sobre la vegueria de l'Alt Pirineu. Celebrem que portin a debat el territori al Parlament, però encara celebrariem més que votessin a favor dels pressupostos 2023, on vostès votaran en contra d'invertir 42,3 milions d'euros a l'Alt Pirineu i Aran. (*Alguns aplaudiments.*)

Votaran en contra d'inversions a l'hospital del Pallars, a l'hospital transfronterer, a l'hospital comarcal, a l'edifici INEFC, a la conservació i condicionament de carreteres, a la millora de la xarxa viària, a la millora d'actuacions a la línia ferroviària de Lleida - la Pobla, a les estacions d'esquí de Boí Taüll, Molina, Espot i Port Ainé, i també votaran en contra de fer efectiu el desplegament dels serveis territorials. Això sí que és útil per a un equilibri territorial. I vostès, ho repeteixo, votaran en contra del territori. Més de 42 milions als quals vostès renuncien per, crec, interessos electorals, fent un flac favor a aquest país, i sobretot a la gent del Pirineu.

Però bé, parlem de la moció. Sobre diversificació de l'economia, ho repeteixo, reclamen que podrien haver donat suport als pressupostos, com, per exemple, l'edifici INEFC. Pel que fa al grau d'Infermeria i el centre de recerca: el Govern hi està treballant. Aquí voldria reconèixer el compromís polític del Govern i els treballs duts a terme pel Departament de Recerca i Universitats amb la Universitat de Lleida perquè es pugui fer efectiu l'inici del grau el 24-25. En un altre punt, trobem coses que també estan previstes. Així, el Pla estratègic Bombers 2330 s'està elaborant i es presentarà al Govern a la primavera. Aquest pla ja contempla la creació de la Regió d'Emergències del Pirineu.

Entre les carreteres que ens esmenten –aquí ja se n'han nombrat moltes–, hi ha la llargament reclamada, promesa i anunciada per diversos consellers, la del Port o Coll de Comiols. Van començar, o un dels inicis és el 2003: el senyor Felip Puig anuncia la remodelació del port de Comiols. O sigui, fa vint anys. Més recentment, el 19, el secretari d'Infraestructures i Mobilitat del seu partit anuncia que confia tenir enllestits els estudis previs i anàlisi alternatives en un termini de sis mesos. El 2020, el conseller Damià Calvet anuncia que la millora de Comiols començarà aquell mateix any. Al febrer del 21 anuncien la licitació del condicionament del tram Artesa-Folquer. Al febrer del 22, el vicepresident en aquell moment, Jordi Puigneró, referma el compromís amb l'eix de Comiols i la licitació de les obres de la segona fase durant el primer trimestre del 2023. Hem arribat aquí i encara estem igual.

En resum, al territori hem vist circular plànols de traçats, d'alternatives, de valoracions tots aquestos anys que han tingut vostès la conselleria. Però ara nosaltres sí que fem feina. Actualment, el projecte de la segona fase està ja en redacció i podrà ser licitat aquest any. Igualment, durant el primer semestre del 23 es presentarà la calendarització de les futures fases de Comiols amb la reserva pressupostària pluri-anual per poder-les executar. Sobre el punt de camins, que en realitat són accessos a nuclis habitats, sap que s'hi està treballant i dotarem per a poder fer plans de determinació dels diferents nuclis.

En definitiva, cinc minuts no són suficients per parlar de les necessitats del Pirineu. On sí que teníem més temps per parlar-ne era a la mesa de negociació dels pressupostos, on vostès no van voler seure en cap moment i van tornar a deixar de banda el Pirineu i la seva gent. Malgrat tot, donarem suport als punts, per ser útils, com sempre, per a la gent del Pirineu. Ah!, vostès encara són a temps a la votació de demà.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, pel Grup Parlamentari de VOX, el diputat Andrés Bello Sanz.

Andrés Bello Sanz

Buenas tardes, señora vicepresidenta. Señores *consellers*, señores diputados... Creo que a todos los grupos políticos presentes en este Parlamento nos preocupa la

situación de las comarcas pirenaicas. Y en esta línea, el Grupo Junts presenta hoy esta moción que consta de quince propuestas. Aquí hay que recordar que este partido, que ha tenido que ir cambiando de nombre en diferentes ocasiones por las diferentes causas judiciales que todos conocemos, ha gobernado Cataluña de forma casi ininterrumpida durante más de cuarenta años. Tiempo ha tenido durante estos más de cuarenta años para arreglar las carreteras, los caminos o las otras acciones que ahora proponen. No lo han hecho. Y ahora, que hace un rato que han salido del Gobierno, proponen que se haga lo que ellos no hicieron. Aquí hay que volver a recordar que, en lugar de ocuparse de mejorar la calidad de vida de los ciudadanos de Cataluña, los gobiernos separatistas se empeñaron en utilizar todas sus energías y nuestro dinero en su proceso independentista. Y, desgraciadamente, todo sigue igual, aunque haya cambiado el partido separatista que ahora malgobierna a Cataluña.

Entrando en el contenido de la moción, vamos a apoyar aquellas propuestas que creemos que van a suponer una mejora de la calidad de vida de los ciudadanos que viven en esos territorios. Y me voy a detener en una de ellas, la número 2. En esta propuesta se manifiesta el interés por la tramitación de la nueva ley de montaña. Nosotros compartimos el mismo interés. También queremos saber cuál es el estado de tramitación de esa nueva ley de montaña, que, quizás –habrá que ver el contenido–, podría traer beneficios a los habitantes de estas zonas. Por ello, como recordarán algunos de ustedes, pedimos la comparecencia de la señora directora general de Políticas de Montaña y de Litoral ante la Comisión de Territorio, para que –y leo textualmente– «informe sobre la situación actual de la nueva ley de montaña». Solo para que informe, ¿eh? Pedimos la comparecencia solo para que informe. Pues bien, el 1 de marzo, es decir, la semana pasada, se trató esta solicitud en la Comisión de Territorio y ustedes votaron en contra. O sea, la semana pasada ustedes no quisieron recibir información sobre la tramitación de la nueva ley de montaña y hoy piden información sobre la ley. Eso se llama incoherencia, señores de Junts (*alguns aplaudiments*), o algo peor.

Desde Vox, exigimos que el Gobierno de la Generalitat haga una apuesta firme de inversión y de ayudas en estos territorios del Pirineo catalán. Hay que combatir la despoblación, por supuesto, pero también las causas que la generan. Hay que invertir y tomar las medidas necesarias para que los catalanes que viven allí puedan recibir mejores servicios públicos y, con ello, mejorar su calidad de vida. Así evitaremos que sobre todo los más jóvenes se sientan empujados a abandonar su hogar en busca de una vida mejor, y establecer medidas para que aquellos que un día tuvieron que marchar puedan regresar a su pueblo, donde tienen arraigo, porque pueden ganarse la vida dignamente y recibir unos servicios públicos de calidad.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pel Grup Parlamentari de En Comú Podem, té la paraula el diputat David Cid Colomer.

David Cid Colomer

Gràcies, vicepresidenta. De fet, el grup proponent ens traslladava que la moció de reequilibri territorial, però que se centra clarament en el Pirineu i l'Aran, era una moció de mínims, deia. I jo dic: «I tant de mínims!», perquè del problema central que tenen el Pirineu i l'Aran vostès no en parlen, que és l'habitatge i és l'accés a l'habitatge. Com si no existís. Vull dir, vostès no parlen per res del principal problema que existeix avui al Pirineu i l'Aran. Només cal que..., a qualsevol de les comarques o a l'Aran. A l'Aran, per exemple, hi ha treballadors que no tenen accés a l'habitatge i han de viure, per exemple, en «vivendes» mòbils o autocaravanes. Parlem de la Cerdanya, per exemple, o podem parlar del Pallars o podem parlar del Ripollès. Per exemple, la Cerdanya. Fa poc sortia un reportatge publicat, en aquest cas a un diari

català, el diari *Ara*, que titulava «La Cerdanya, la comarca de les feines precàries i les cases milionàries». I explicava el cas concret d'un jove que es diu Marcel, que havia estudiat Biologia i Macroeconomia a Barcelona, i explicava el cas que havia treballat a una multinacional a Barcelona, però que havia decidit tornar a Bellver i que, bàsicament, només trobava feina a la restauració. I, de fet, ell deia: «És cruel» –i ho llegeixo textualment–, «perquè, si vols viure aquí, has d'acceptar feines precàries.» I aquest és el problema real que tenen avui, evidentment, el Pirineu i l'Aran.

I l'altre, no? –també un cas concret que conec de primera mà–, per exemple, un municipi del Ripollès, Planoles; un municipi de tres-cents habitants, que porta molt de temps intentant construir «vivenda» social i, en aquest cas, també recuperar «vivenda» social d'un edifici que pertany a Foment i que necessita també la col·laboració de la Generalitat –crec que el conseller fa poc va tindre l'oportunitat de reunir-se amb el seu alcalde–, que necessita també el suport de la Generalitat per poder traslladar les llevaneus del mig de la collada de Tosses i traslladar-les a Campdevànol perquè pugui accedir a aquestes «vivendes».

Perquè, segurament, dotze «vivendes» en un municipi com Planoles poden fer la diferència de garantir oportunitats per als i les joves perquè més gent vagi viure al municipi i es pugui mantenir, per exemple, l'escola bressol que ha aconseguit reobrir l'alcalde. I aquesta és la realitat.

I quin és el seu problema? Que vostès no parlen d'habitatge i sempre ho arreglen tot igual –sempre ho arreglen tot igual–, que és o amb carreteres o amb pistes d'esquí, però d'aquí no surten. O sigui, vostès el gran projecte que tenen per al Pirineu i l'Aran sempre és el mateix. Quan en realitat tots sabem que és un model, primer, caduc –primer, caduc–, perquè estem en un context d'emergència climàtica i, per tant, el que cal és apostar per un canvi de model productiu. A algunes de les propostes que vostès apunten a la moció nosaltres hi donarem suport, perquè d'això es tracta, d'intentar dinamitzar l'economia. El que deia: per tant, un model caduc. Però és que, a més a més, o sigui, que fa insostenible el projecte vital de milers de joves a nivell del Pirineu. I, per tant, jo..., a mi em sorprèn. I especialment també, perquè..., per exemple, posaré el cas de la Cerdanya. La Cerdanya no és una comarca que tingui..., és a dir, més infraestructura viària de connexió, per exemple, que té la Cerdanya –per exemple– amb el túnel del Cadí... I això no ha comportat una millora substancial del projecte de vida de la gent que viu al Pirineu i l'Aran; al revés.

O sigui, per tant..., vull dir, jo simplement el que els hi vull dir clarament és, o sigui, no ho sé, intentem pensar en projectes de futur, no sempre amb els *best hits* de fa vint o trenta anys. I els hi dic, és que vostès ho arreglen tot simplement només amb carreteres i pistes d'esquí. És com la insistència en un projecte que jo no sé quina és la gran oportunitat per al Pirineu i l'Aran, en aquest cas els Jocs Olímpics d'Hivern. No, avui no n'han parlat –avui no n'han parlat–, però quan vam discutir, per exemple, els pressupostos, sí que en vam parlar, en vam parlar a bastament. Per tant, jo crec que aquest és realment el debat que hem de tenir.

També, per exemple, i a més, no?, sobre l'accés als serveis, per exemple també, als serveis sanitaris. Perquè jo hi estic d'acord, no? Li dic moltes vegades al senyor Canadell que tenen epifanies, perquè, per exemple, fins fa poc vostès governaven i també les dificultats que hi havia per accés a determinats serveis sanitaris, per exemple, en aquest cas l'avortament quirúrgic a determinades regions del Pirineu sembla que això ho hagin descobert ara.

Per tant, crec que és difícil, no? –i almenys, com a mínim traslladar-l'hi–, tindre un debat sobre el reequilibri territorial al Pirineu si no parlem de l'accés a l'habitatge. I crec que és, personalment, el principal problema que hem d'intentar resoldre a nivell de país.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

Per fixar la seva posició, té la paraula, pel Grup Parlamentari de Ciutadans, la diputada Marina Bravo.

Marina Bravo Sobrino

Gracias, presidenta. Diputados, diputadas, *consellers*... Trae aquí ahora Junts per Cat una iniciativa que en teoría es sobre equilibrio territorial, pero que en realidad es sobre la campaña municipal de Junts per Cat en el Pirineu. Antes hemos tenido la campaña municipal d'En Comú Podem en el Maresme, y ahora tenemos la campaña municipal de Junts per Cat en el Pirineo.

A nosotros nos encanta venir aquí a hablar del Pirineo y de todas sus necesidades, pero está claro que podían haberlo ya puesto en el nombre, porque una moción que dice ser sobre el equilibrio territorial, que no aparezcan allí muchas otras zonas de Cataluña que, sin duda alguna, requieren todavía mucha atención, pues es, como mínimo, sorprendente. Si queremos conseguir algún cierto equilibrio territorial en Cataluña, por ejemplo, tendríamos que estar hablando también de muchas de sus tierras del interior o de las Terres de l'Ebre, sin ninguna duda.

Aparecen en la moción varios puntos sobre servicios, como la necesidad de nuevos equipamientos educativos, el incremento de las plazas docentes o la implantación de nuevos grados universitarios. También hay varios puntos sobre la mejora de la movilidad, sobre todo relacionados con carreteras, como el port de Comiols, o la mejora de las carreteras L-500 o L-511. Y demandas concretas, como la de un helipuerto en Pont de Suert, que mejoraría la atención en caso de emergencias, o la mejora de la estación de esquí de Tavascan para que pueda dar un mayor servicio que pueda después tener el correspondiente retorno en el territorio.

A todo ello votaremos a favor, faltaría más. Frente a posiciones que hemos escuchado en este hemicycle demasiadas veces, y hoy otra vez, que creen que es mejor no hacer obras, que creen que es mejor no facilitar una mejor conectividad, que prefieren tener un Pirineo cuánto más aislado mejor o cuanto menos desarrollado mejor, nosotros siempre vamos a defender un Pirineo con más conexiones, con más oportunidades y con más futuro para sus vecinos. Porque serán esos mejores servicios, esa mejor y más rápida conectividad, esas actividades productivas, las que permitirán que continúe habiendo en el Pirineo vida y futuro para sus vecinos.

Nos gustaría también que el grupo proponente lo tuviera totalmente claro, esto, porque ahora parece que sí, que defiende el desarrollo del Pirineo, parece que defiende también esos Juegos Olímpicos de Invierno, pero cuando hubo que defenderlos de verdad, pues, pusieron por delante otros intereses y otras locuras, por delante del futuro de los vecinos del Alt Pirineu. Antes que colaborar con otras comunidades autónomas para tener más oportunidades de lograr la realización de esos Juegos Olímpicos, prefirieron que no se realizaran, aunque ello implicara que todas las actuaciones que ahora vienen a solicitar aquí quedaran perdidas en el olvido.

El Pirineo, como otras zonas con particularidades geográficas, requiere especial atención. Esto es algo que creo que aquí defendemos todos. De hecho, en Cataluña existe un instituto específicamente creado para ello el IDAPA, el Instituto para el Desarrollo y la Promoción del Alt Pirineu y el Aran, que recibe una financiación nada desdeñable, más de 2 millones este año, y al que creo que se le debería pedir una rendición de cuentas mucho mayor.

Nosotros hemos defendido aquí en numerosas ocasiones, sí, que nos parece que es un instituto, un organismo que puede ser útil, un organismo que centre sus esfuerzos en el desarrollo del Alt Pirineu, pero año tras año nos preguntamos cuáles son sus logros. ¿Llevar a cabo algunas tramitaciones? ¿Montar reuniones de las que luego no vemos un resultado o que las conclusiones de esas reuniones nunca se llevan a cabo? Creo que este tipo de organismos, muy abundantes en Cataluña, si se tienen..., que en la mayoría de los casos son trabajos o tienen unas obligaciones que

bien se podrían hacer desde las distintas consejerías, pero si se tienen, tienen que ser mucho más transparentes –que no lo son– y sus resultados tienen que ser mucho más evaluados. Porque en caso contrario acaban siendo chiringuitos, en los que todo el presupuesto acaba en los sueldos de los que allí trabajan, pero no tienen ningún resultado.

Pero, en fin, con IDAPA o sin él, el Pirineo requiere todavía mucha atención para que podamos decir que existe un equilibrio territorial, y por ello, como adelantaba al principio, votaremos a favor de la práctica totalidad de la moción.

La vicepresidenta segona

Gràcies. Té la paraula el diputat no adscrit, Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Gracias, vicepresidenta. De acuerdo con la filosofía de la moción, las comarcas del Alt Pirineu, Aran, Solsonès, Berguedà, Ripollès, llevan muchos años olvidadas, también cuando gobernaba Junts, y cabe recordar que representan casi el veinte por ciento del territorio catalán.

Faltan inversiones, servicios públicos, mantenimiento de la naturaleza, determinación política para la dinamización económica, la conectividad física y digital, y evitar la creciente despoblación de esas comarcas, las más amenazadas de Cataluña. Hace falta determinación para poner en marcha la agenda estratégica Pirineu 2030, acabada en diciembre, y está bien presionar para impulsarla y sobre todo para presupuestarla.

Es curioso que los que se quejan de la España centralista hagan precisamente una Catalunya centralista.

Gracias.

La vicepresidenta segona

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la senyora Jeannine Abella i Chica.

Jeannine Abella i Chica

Gràcies, vicepresidenta. Primer, una prèvia. Doncs sí, diputat Flores, votarem en contra dels pressupostos, i en el cas del Pirineu, amb més orgull i determinació, perquè, clar, són els grans oblidats dels seus pressupostos. Mirin si són insuficients, que si vostès no haguessin arribat a l'acord del tripartit i avui els pressupostos de l'any passat s'haguessin de prorrogar, al Pirineu guanyaríem 2 milions d'euros. Miri si ens fan falta. *(Alguns aplaudiments.)*

Pel que fa als comuns, sí, ens manifestem ferm defensors de les pistes d'esquí. Però clar, vostè ha sortit aquí dient que nosaltres ho arreglem tot amb carreteres i pistes d'esquí. Quan vostès van tancar el pressupost i es va parlar de la negociació del Pirineu, on estaven? Perquè li recordo que a l'acord que vostès han subscrit inclouen un vint-i-cinc per cent del total de la inversió de tot el Pirineu a les pistes d'esquí. Però bé, suposo que això tampoc li interessa que surti. *(Alguns aplaudiments.)*

Pel que fa a la CUP, ja ha explicat les esmenes la diputada. Nosaltres no podem acceptar de cap manera suprimir el punt de la dotació de les pistes d'esquí de Tavascan, de canons de neu, perquè permetria obrir tota la temporada, sempre que sigui possible i no hi hagi restriccions, evidentment, eh? Tavascan té un cens de 250 habitants i l'estació dona feina de forma directa a trenta persones, més els beneficis indirectes. Per tant, no ens hi podem negar i també hi donarem suport.

Pel que fa a Esquerra Republicana, no hem pogut acceptar moltes de les esmenes al considerar-les poc ambiciosos, però sí que hem transaccionat alguns aspectes de terminis que podien ajustar-se i que tenien tota la lògica del món. També, que el pla de camins s'elabori conjuntament amb els consells comarcals perquè ja han fet part d'aquesta feina i, per tant, benvinguda tota col·laboració.

I res més, vaig acabant. Des de Junts per Catalunya ens mostrem satisfets pel debat que s'ha generat. No voldria acabar sense recordar-los que demà hi ha el debat i votació de les esmenes als pressupostos, i que tots els aspectes de la moció estan quantificats i identificats en aquestes. Demà tenim l'oportunitat de corregir aquest oblit de la vegueria del Pirineu entre tots i totes, per aquesta falta d'inversió.

Moltes gràcies i visca el Pirineu!

(Aplaudiments.)

La vicepresidenta segona

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda, un cop substanciat el punt 26 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques de joventut

302-00258/13)

El vint-i-sisè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques de joventut; presentada pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya... Està molt bé, ha arribat molt ràpid, eh? Per exposar-la, té la paraula la diputada Judith Toronjo Nofuentes.

Judith Toronjo Nofuentes

Molt bona tarda a totes i a tots. Gràcies, vicepresidenta. Conseller, diputades, diputats, avui posem a debat aquesta moció subsegüent a la interpellació que vam fer al conseller Campuzano fa dues setmanes, per parlar de la matèria de polítiques de joventut. Una conversa on posàvem en valor d'on veníem el passat any 2022, amb la convocatòria d'aquest Ple monogràfic de joventut i amb el compliment de diferents accions aprovades i que han generat un ampli consens per part de les diferents forces polítiques del Parlament de Catalunya, com poden ser ja iniciatives com l'equiparació, la reducció del preu dels graus, la implementació de la T-jove i aquesta prorrogació fins als trenta anys perquè sigui una realitat, o ajuts al lloguer també per a les persones joves. I ho fèiem també, alhora, posant l'accent en tres àmbits que per a nosaltres són bàsics, són rellevants, formen part de les problemàtiques d'avui de tot el jovent del país, com són l'emancipació i l'accés a l'habitatge, però també la formació, l'ocupació i, evidentment, també la salut mental i aquest benestar.

Fugint del paternalisme, fugint, per tant, d'estereotips, i inclús d'aquell vell discurs que tot sovint sentim quan parlem de joves, de que sempre s'ha parlat d'aquestes qüestions i que són uns clàssics..., bé, jo no sé si fa trenta anys es parlava d'aquests temes aquí al Parlament, però, en tot cas, sí que crec que tenim la responsabilitat, tots i totes, d'abordar aquestes qüestions i d'intentar i contribuir a revertir-ne la situació, i fer-ho en aquest context de precarietat, d'incertesa a l'hora de trobar un lloc de treball amb un sou digne, de l'increment de situacions d'angoixa, trastorns, depressió o la falta d'oportunitats, més enllà de la ciutat de Barcelona, més enllà de l'àrea metropolitana, i que també compti amb tot el territori.

La moció, per tant, pretén anar un pas més enllà, amb un total de deu propostes. Entre elles destaquem la incorporació de la perspectiva juvenil, aquesta visió transversal, per tal de que les normatives de la Generalitat incorporin aquesta matèria. Ho vam demanar en el darrer Ple monogràfic, no ha sigut una realitat en el marc d'aquests pressupostos, però bé, sí que hi insistim i estenem la mà a que pugui desenvolupar-se al llarg del proper any.

Reiterem, alhora, la urgència d'aprovar un nou pla nacional de joventut, i que sigui alhora un punt de partida per reflexionar, per debatre i per iniciar aquest nou camí per a la nova llei de polítiques de joventut, avançant també i dotant dels recursos necessaris els punts d'informació juvenil; fer-ho arreu del territori, però també

fer-ho allà on són més presents els joves –poden ser, doncs, els centres de formació professionals, els campus universitaris–, a més a més, amb serveis de suport psicològic per a tots i totes.

Sempre hem dit que, a més a més, el Carnet Jove per nosaltres és una plena estructura d'estat i ens mantenim fermes a fer-ho; alhora apostem per aquest desplegament territorial necessari, com aquesta autèntica estructura que arriba a més de 300.000 joves i que també ha d'estendre la mà i s'ha d'incorporar amb el bo cultural Escena fins als trenta.

I en matèria de formació i ocupació, avui hi fem referència al principi del ple-nari, demanem, des de Junts per Catalunya, aquest pla de xoc contra l'abandonament escolar, però també un pacte, una estratègia per a l'ocupació juvenil que permeti revertir les desigualtats, que faciliti aquesta orientació laboral necessària, que aposti per la formació professional i, evidentment, en especial la formació professional dual i agafant com a exemples models com l'alemany i, evidentment, implementant un programa de beques propi –n'hem parlat en moltes ocasions, però creiem que és el camí, aquest, per donar-hi continuïtat–, de beques salari, tant a la universitat com a la formació professional, i amb programes com l'Odisseu, que ha de permetre aproximar i generar més oportunitats econòmiques, però també socials, per al repoblament del nostre país en el món rural.

Per últim, i conscients que existeix una barrera en l'emancipació juvenil per poder accedir a un habitatge digne, ja sigui de propietat o de lloguer, perquè precisament aquesta capacitat econòmica d'estalviar es fa gairebé impossible, proposem, des de Junts per Catalunya, un programa de crèdits aval a joves de divuit a trenta-cinc anys per cobrir les despeses inicials. Una proposta que ha d'anar acompanyada d'una estratègia nacional de joventut, una estratègia que, malauradament, amb el trencament del Govern, es va trencar aquesta voluntat de donar-hi continuïtat, però que hi seguirem insistint, des del nostre grup parlamentari, perquè considerem que és important, en tot cas, seguir-hi treballant o reformular-la de la manera que pertogui.

Així mateix, des de l'àmbit de l'habitatge, també seguim insistint en aquesta renda de suport a l'emancipació per a la que hem de caminar com una prestació econòmica que ajudi les persones joves, a part, doncs, del preu del lloguer, tal com s'està fent en alguns països com França o com hem vist precisament aquests darrers dies per part del president Urkullu, presentant-ho al País Basc.

Per acabar –i ja s'acaben aquests darrers minuts, després explicaré el sentit de les esmenes–, convido els grups parlamentaris a votar-hi favorablement, per donar lloc a aquesta nova llei de polítiques de joventut, a aquest nou pla nacional de joventut, però també per abordar qüestions tan importants com és l'ocupació juvenil i l'emancipació, revertint aquesta emergència.

Gràcies.

La vicepresidenta segona

Té la paraula, per defensar les esmenes presentades, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, el diputat Adrià Guevara i Figueras.

Adrià Guevara i Figueras

Bé; bona tarda, conseller, diputats, diputades. Sempre és motiu de celebració que es parli de joventut en aquesta cambra, no? Justament ara fa gairebé un any, al maig del 2022, celebràvem aquí mateix el Ple monogràfic de joventut, un ple ambiciós on vam posar noms i cognoms als reptes i les problemàtiques que preocupaven els joves i les joves del nostre país; un ple en el qual es va arribar a molts compromisos, i molts d'aquests ja s'estan duent a terme i tirant endavant.

Agraïm d'entrada la mà estesa de la diputada Toronjo per negociar les esmenes i per incloure la majoria de les propostes d'Esquerra Republicana en aquesta moció. Unes esmenes que creiem necessàries en aquesta moció, perquè, igual que comentà-

vem que el Ple monogràfic de joventut va ser ambiciós, crèiem que potser a aquesta moció li faltava d'entrada una mica d'ambició, no? Era una moció que tocava temes importants, però temes que bàsicament ja s'estan tractant o estan en camí de ser tractats en el marc del Govern del país.

Parlàvem, per exemple, en el seu primer acord, del pla nacional de joventut. És un pla que és cert que vostès van començar a treballar quan formaven part del Govern, portant aquesta àrea a principis de la legislatura, però que nosaltres ens hem trobat en un punt no del tot avançat, no? I ara, des de la direcció general, s'està treballant a contrarellotge per tenir-lo a punt aquest any i que sigui el millor pla nacional de joventut possible.

Per Esquerra Republicana, les polítiques de joventut són una estructura de país, una estructura de país de futur, per descomptat, però també de present. Per això impulsem, des d'aquest grup parlamentari i també des del Govern, polítiques transversals que posin els joves al centre; polítiques republicanes i polítiques útils.

Impulsem i defensem polítiques d'educació i d'ocupació, apostant, per exemple, per l'escola inclusiva; impulsant la formació professional, àmbit en el qual el pressupost que s'aprovarà demà preveu 99 milions d'euros més; també programes específics per a joves vulnerables o un pla de xoc contra l'atur juvenil, que està pendent d'execució, però que està valorat en més de 200 milions d'euros.

Impulsem i defensem polítiques de mobilitat i sostenibilitat, també polítiques de cohesió territorial. I ho veiem, per exemple, de fa uns dies, amb l'ampliació de la T-jove fins als trenta anys.

Impulsem i defensem també, per descomptat, polítiques d'habitatge, intentant garantir un habitatge digne i accessible al jovent del país i promovent habitatge social destinat al lloguer. En aquesta línia, fa pocs dies també, el president Aragonès anunciava aquesta promoció de deu mil pisos de lloguer social a construir els propers tres anys, una part dels quals, per descomptat, i com no podia ser d'una altra manera, també anirà destinada als joves i les joves del nostre país.

Justament en l'àmbit de l'habitatge lamentem que no s'hagi acceptat la nostra esmena, que demanava, per una banda, al Govern espanyol que cedís els pisos buits de la Sareb a la Generalitat, o que reivindicava, per exemple, la utilitat de la Llei 11/2020, aprovada per aquest Parlament, que limitava els preus del lloguer i que va ser tombada pel Tribunal Constitucional. Per això, en aquest punt no podem donar el nostre suport com a grup parlamentari.

Defenseu també, per descomptat, polítiques que promoguin el benestar emocional i la salut mental dels nostres joves. I ens ho creiem, ens ho creiem de veritat. I ho demostrava Pere Aragonès quan en el seu primer acte com a president –la seva primera visita va ser al Parc Taulí, justament– anunciava un pla integral de la salut mental a Catalunya.

I dotarem, amb els pressupostos que, com dèiem, s'aprovaran demà, la salut primària, l'atenció primària, amb més professionals, també per fer front a aquest repte immens com és la salut mental dels nostres i les nostres joves.

Moltes d'aquestes iniciatives, com comentava, tenen recorregut gràcies als pressupostos que s'aprovaran demà i als que vostès, per cert, no hi donaran suport, i els animem a fer-ho si realment creuen en aquestes polítiques. Hem fet molta feina; han fet molta feina també els companys de govern; som conscients que en queda moltíssima per fer –moltíssima; però per seguir avançant és important parlar de joventut en espais com aquest i en dies com avui. També és important l'acció de govern, que creiem que avança en bon camí. I, sobretot, la tasca sovint poc reconeguda que fan molts i moltes joves del nostre país al Consell Nacional de la Joventut, en organitzacions polítiques juvenils, a la seva entitat o associació, o també a nivell individual. A tots ells avui també els volem donar les gràcies.

La vicepresidenta segona

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat David González Chanca.

Deuen voler acabar, perquè tots els diputats arriben abans d'hora i tot. *(Rialles.)*

David González Chanca

Gràcies, vicepresidenta. Bona tarda, diputats, diputades, conseller. En aquesta moció compartim, en línies generals, la majoria de les propostes que ens presenta el Grup de Junts per Catalunya. A ningú se li escapa que la situació de vulnerabilitat de la joventut catalana no es revertirà de manera ni fàcil ni ràpida; per tant, no hi ha cap raó per rebutjar qualsevol proposta política que pugui ser efectiva per reduir la precarietat i les dificultats a les que milers de persones joves es veuen abocades cada dia. Amb aquesta voluntat i amb aquesta filosofia, ens semblen adients gairebé tots els apartats d'aquesta moció, que podríem classificar en quatre, principalment.

Primer, sobre el model de governança. Compartim amb Junts per Catalunya la necessitat d'incorporar la perspectiva juvenil a la legislació catalana per tal d'avaluar l'impacte que aquesta té sobre la població jove. Compartim també la necessitat d'aprovar el pla nacional de joventut al més aviat possible, i és que no podem normalitzar que el nostre país, Catalunya, fa tres anys que no té un pla estratègic per tal de desenvolupar polítiques de joventut. Es tracta, sens dubte, d'una anomalia que no respon a criteris d'excel·lència en la gestió pública, tal com a nosaltres ens agradaria.

En segon lloc, parlem de salut mental. Estem d'acord en potenciar els serveis de suport psicològic i de benestar emocional a totes les universitats, per tal d'arribar a tot l'alumnat que ho necessiti. I afegim nosaltres també que ens sembla igualment important treballar amb serveis similars d'edats inferiors, a instituts i a casals de joves municipals, cosa que ens ha de permetre arribar a molta més població i abordar trastorns en l'àmbit de la salut mental que acostumen habitualment a ser més problemàtics durant l'adolescència.

Respecte a l'habitatge, tercera qüestió que ens ocupa en aquesta moció, és innegable que hi ha un problema d'accés a l'habitatge de lloguer i de compra a Catalunya. Tornem a recordar, una vegada més des d'aquest Parlament, que la taxa d'emancipació ha tocat mínims històrics durant el 2020, amb un govern d'Esquerra Republicana i de Junts per Catalunya; un fet marcat per l'arribada de la pandèmia de la covid-19 i les seves conseqüències, evidentment, però també per la manca de la planificació i la falta de recursos per apostar per l'habitatge públic. Aquesta falta d'habitatge de protecció oficial ha estat la causa principal per la qual durant molts anys les possibilitats dels joves per emancipar-se han estat pràcticament inexistents al nostre país.

Tanmateix, no podem parlar d'emancipació de la gent jove si aquesta no disposa de llocs de treball i de feina digna, d'un treball que els pugui permetre desenvolupar els seus projectes de vida de manera autònoma. Ens sembla més que necessària la proposta que ens presenta Junts de dissenyar nous programes d'ocupació juvenil o bé l'assolir un nou pacte català per a l'ocupació dels joves.

Som, des del nostre grup parlamentari, defensors i defensores de tot el que calgui per combatre una precarietat que ha estat massa estesa de manera crònica en el mercat laboral juvenil a través dels contractes temporals, dels salaris insignificants i de pràctiques curriculars sense remunerar durant molts anys. I és que no ha estat fins a l'arribada de la reforma laboral aprovada per part del Govern espanyol durant l'any passat on hi ha hagut un punt d'inflexió importantíssim en aquest tema; una reforma que ha permès revertir la situació dels darrers dotze anys reduint la temporalitat, reduint la precarietat i augmentant els contractes indefinits i els salaris, especialment de les persones més joves.

Per tots aquests motius que estem exposant, des del nostre grup parlamentari votarem favorablement tota la moció que ens presenta avui Junts per Catalunya,

assumint que es tracta d'un pas més per continuar treballant per la millora de la vida contínua de la gent jove de Catalunya. Des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, som conscients que, per tal de revertir la situació de la joventut catalana en el seu conjunt, cal una resposta completa, posant en marxa veritables polítiques transversals a totes les àrees del Govern de la Generalitat, definint una estratègia consensuada sobre com cal abordar-ho els pròxims anys i complir amb totes les propostes que van ser aprovades en el Ple monogràfic de joventut del maig de l'any passat, que ho hem parlat moltes vegades; propostes que, sota el nostre parer, tenen en l'actualitat un percentatge de compliment massa baix si tenim en compte la urgència i la necessitat que ens reclama tota la joventut. Esperem de debò que aquest 2023 serveixi per començar a revertir aquesta tendència preocupant i tinguem dades més significatives.

Moltíssimes gràcies.

La vicepresidenta segona

Per fixar la seva posició, té la paraula, pel Grup Parlamentari de VOX, el diputat Alberto Tarradas Paneque.

Alberto Tarradas Paneque

Bien; muchas gracias, presidenta. El Grupo Parlamentario de Junts ha presentado..., bueno, ha pretendido abordar la situación de la juventud en Cataluña con una moción generalista que no aborda en profundidad los problemas de la juventud. Empezamos haciendo un diagnóstico para ver cuál es la situación a la que se enfrentan actualmente los jóvenes en Cataluña.

Este año, 97.000 alumnos han abandonado los estudios prematuramente: 8.090 alumnos cada mes, 226 alumnos al día, 11 alumnos abandonan sus estudios en Cataluña cada hora. Lideramos la tasa de abandono escolar ya no solo en España sino en toda Europa –llegamos al diecisiete por ciento. Si hablamos del abandono escolar en la formación profesional, la cifra aumenta hasta un cuarenta por ciento, hablando de los alumnos que están cursando un grado medio.

Tenemos casi un veinte por ciento de paro juvenil. Eso sin tener en cuenta la trampa de la nueva ley laboral del Gobierno de Sánchez, que esconde, pues, bajo esos trabajadores –¿cómo les llama?–, los fijos discontinuos, a personas que no figuran como parados, sin embargo, no tienen un trabajo.

Uno de cada tres jóvenes entre dieciséis y veintinueve años vive en una situación de riesgo de exclusión social. La tasa de emancipación juvenil es la más baja en las últimas décadas, tan solo el diecisiete por ciento –el diecisiete por ciento– de los menores de treinta años han logrado emanciparse; un cincuenta por ciento menos que hace quince años.

El suicidio se ha convertido en la primera causa de muerte en Cataluña, por encima de las enfermedades, de los accidentes de tráfico, incluso.

Y ante esta situación, que demuestra el fracaso absoluto de las políticas de este Gobierno, de los anteriores de la Generalidad, de España, en ese contexto Junts nos presenta una moción que pasa por encima de estos asuntos que hemos comentado, que son los verdaderamente importantes, y nos propone medidas como la ampliación del bono cultural, Escena 25 a Escena 30, con descuentos..., bueno, para ir al circo.

Como no podía ser de otra manera, desde nuestro grupo parlamentario vamos a votar a favor de aquellas iniciativas que efectivamente sean buenas para la situación de los jóvenes de Cataluña. Es un ejemplo el programa Odiseo, que creemos que es indispensable, ¿no?, que se amplifique este programa que ayuda a la creación de puestos de trabajo en las zonas rurales. Una iniciativa que VOX lleva tiempo presentando en las comisiones de políticas de juventud, sin embargo, Junts se ha negado a votar a favor, ha seguido excluyendo a todos esos alumnos que han cursado la FP de su participación en el programa Odiseo. Ahora parece que se le ha encendido la

bombilla y que ha querido dejar de discriminar a estos alumnos. Nosotros nos alegramos y votaremos, desde luego, a favor de este punto.

Señores diputados, hay que abordar los problemas de raíz y no proponer falsas soluciones para rascar cuatro votos, como sí vemos en esta moción, porque la situación actual ha condenado a muchos jóvenes a vivir sin expectativas, sin esperanza. Ven como el tan alabado progreso les ha llevado a vivir en una sociedad líquida que les condena al individualismo, a la búsqueda del placer inmediato, al desarraigo.

Sin embargo, somos muchos los jóvenes que no nos resignamos; que nos negamos a aceptar el *coliving* como un método de emancipación; que queremos casarnos y tener hijos, y no una cuenta en Tinder y pasear perros; que nos oponemos al modelo laboral precario y esclavista de las grandes multinacionales, que prefieren subvencionarte un aborto a que sus trabajadores pongan por delante de los intereses económicos y los beneficios económicos de la empresa las necesidades de su propia familia. Al fin y al cabo, no pedimos nada que no hayan tenido nuestros padres y nuestros abuelos antes que nosotros. Queremos vivir en una comunidad, una comunidad sana, donde los valores que se fomenten sean los del compromiso, el esfuerzo y la caridad. Y, bueno, tampoco pedimos que nadie nos regale nada, solo poder acceder a un trabajo estable, tener un sueldo digno, la posibilidad de ahorrar, de acceder a una vivienda, ya sea en compra o alquiler, y formar una familia.

Y para que los jóvenes podamos volver a mirar el futuro con esperanza, hay que poner por delante los principios de trabajo, de familia y de patria.

Muchas gracias.

La vicepresidenta segona

En nom del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la diputada Basha Changue Canalejo.

Basha Changue Canalejo

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades, bé, ens trobem aquí una moció sobre les polítiques de joventut que el que sembla, com estem acostumades a veure tant a la Comissió de Polítiques de Joventut com cada cop que parlem d'aquest tema, és una moció, diguem-ne, llençol; no llençol perquè sigui molt llarga, sinó perquè abasta qüestions que haurien d'estar potser a cadascuna de les comissions per poder ser més efectives i no només recomanacions i brindis al sol.

En general, a la moció hi han algunes coses a les que votarem en contra, i passaré a explicar per què, però a la majoria de punts proposats farem un sentit de vot en abstenció i en alguns casos, a favor, com són a la qüestió del pla nacional de joventut, que, evidentment, estem a favor que s'aprovi. I hi podem votar a favor perquè inclou un termini, que sempre és el que nosaltres acostumem a demanar perquè les coses no quedin a l'aire.

Però, bé, comencem pel punt 3. Tenim, en consonància amb els objectius estratègics del pla nacional, fer un procés participatiu per modificar la Llei 33/2010. Però és que estem a la cambra legislativa, els grups parlamentaris tenen molts mecanismes per proposar una modificació de llei..., una proposició de llei de modificació d'una altra llei. Si el que volen és un procés participatiu, doncs, treballin amb les entitats perquè aquest procés participatiu es posi en marxa i presentin la modificació de llei, treballin-la, aconsegueixin els suports i comencem la ponència, si escau. No entenem quin sentit té votar al Ple una proposta de modificació de llei quan tenen les vies per fer-ho directament.

Sobre la qüestió del Carnet Jove i ampliar la campanya Escena 25 fins als trenta anys. Aviam, ampliar l'edat d'accés a les polítiques de joventut enteses com a descomptes són pegats que no toquen l'estructuralitat del problema d'empobriment de la classe treballadora, que és especialment greu com a factor que augmenta la precarietat del jovent. Per tant, res de pegats, acceptin la renda bàsica universal o facin polítiques culturals accessibles. Per què han d'estar pensant en pegats i mesures

parcials, que és pa per a avui i gana per a demà? No podem prendre una mesura d'aquestes característiques sense abans posar en qüestió el marc global.

Sobre l'elaboració de l'estratègia d'ocupació juvenil incorporant l'aposta per l'FP dual, aviam, l'FP dual és una eina generadora de mà d'obra barata i treball precari. Les pràctiques relacionades amb la formació són positives, però la manera en la que estan plantejades actualment només resulten en explotació en el jovent. El jovent resulta que va a fer pràctiques treballant com la resta de treballadors, però o sense sou, o amb un sou de menys de cinc-cents euros, en el millor dels casos. Per tant, no podem recolzar aquesta mesura en cap cas de l'FP dual, perquè és un model que nosaltres creiem que no aporta valor, sinó que precaritza encara més l'ocupació laboral del jovent.

Sobre demanar al Govern de la Generalitat que exigeixi a l'Estat. Demanem al Govern que exigeixi a l'Estat. Exigim, en tot cas, al Govern que exigeixi a l'Estat, perquè s'ha demanat tantes vegades que potser el to hauria de ser d'exigència.

Sobre promoure el programa de crèdits per a l'emancipació, facilitar l'accés a l'habitatge. Aviam, aquí el problema són les condicions abusives en l'accés a l'habitatge i la baixa oferta del parc públic d'habitatge. El que vostès proposen és protegir el sector privat perquè a través d'ajudes no perdi el capital, sinó que es torni a fer una transferència de diners públics al sector privat a través d'ajudes que no ajuden, o, en tot cas, no ajuden la gent, sinó que ajuden els grans tenidors i els seus negocis perquè es lucren amb un dret bàsic com és tenir un sostre.

Sobre el servei de suport psicològic i benestar emocional. D'acord a potenciar els serveis de suport i a promoure polítiques d'atenció a la salut mental. Però, un altre cop, no deu ser més efectiu treballar en les causes? Perquè les causes estan molt relacionades amb el model econòmic que vostès defensen. El seu model és, en general, el privatitzador, el de concertació publicoprivada, el d'escaquejar-se des de les institucions de fer-se càrrec de les responsabilitats de l'Administració pública per garantir les condicions de vida digna de forma universal i vendre la nostra sort i el nostre futur al millor postor a la privada. El que defensa el seu model és un sistema capitalista explotador, que permet que les empreses i les macroempreses es lucrin amb les necessitats bàsiques i, per tant, accentua les desigualtats en l'accés als serveis que cobreixen aquestes necessitats. Per tant, no ens sembla que la millor manera de lluitar contra aquestes desigualtats, especialment greus en el jovent, sigui amb xecs per a pobres mentre no toquem les butxaques dels rics.

I, en definitiva, més abordatge estructural per garantir els serveis d'educació, habitatge i sanitat cent per cent públics, més renda bàsica universal i menys pegats per mantenir...

La vicepresidenta segona

Diputada...

Basha Changue Canalejo

...-ja acabo, presidenta- els pobres a baix, depenent de les molles que els rics els tiren divertits des de dalt.

Gràcies.

La vicepresidenta segona

Gràcies. En nom del Grup Parlamentari En Comú Podem, té la paraula el diputat Lucas Ferro Solé.

Lucas Silvano Ferro Solé

Moltes gràcies. Conseller, diputada Toronjo, diputats i diputades... A veure, nosaltres, en general, amb aquesta moció estem bastant d'acord en quasi tots els punts, amb el que té a veure amb la incorporació de la perspectiva juvenil a les polítiques públiques de la Generalitat, amb l'aprovació del pacte nacional per a la joventut amb l'ampliació de l'Escena 25 fins als trenta anys.

Un petit matís: sé que és retòrica buida, però si el Carnet Jove és una estructura d'estat, i tot és una estructura d'estat i les polítiques de joventut són una estructura d'estat, crec que la discussió sobre l'Estat és no gaire seriosa ja a aquestes altures. Però bé, estem d'acord amb l'ampliació de l'Escena 25, amb l'estratègia d'ocupació juvenil, etcètera.

Especialment d'acord, en el darrer punt, en el que té a veure amb ampliar els mecanismes i els serveis d'atenció, de suport psicològic i de benestar emocional a les universitats. Creiem que és una qüestió important.

Però em vull centrar exclusivament en el punt en el que ja dic, ja anticipo que votarem en contra i que és una discrepància que tenim. És una discrepància que tenim, a pesar de que el redactat no ho esclareix molt bé, però la diputada de la CUP també hi feia referència. Que és amb el punt 9: «Promoure un programa de crèdits per a l'emancipació amb l'objectiu de facilitar l'accés a l'habitatge als joves de divuit a trenta-cinc anys.»

El problema de plantejar crèdits per a l'emancipació és que l'Administració pública fa una cosa que acostuma a ser regressiva, que és donar diners..., dir que dona diners a la ciutadania, però en realitat dona diners als llogaters a través de les mans de la ciutadania, quan no directament al sistema financer, en el cas de que estiguin pagant una hipoteca i, per tant, fa una contribució regressiva, que no serveix per modular preus; no només no serveix per modular preus, sinó que probablement acabin sent un incentiu, perquè si els lloguers abusius es poden mantenir perquè l'Administració pública en paga una part, doncs és difícil que baixin els lloguers.

Però no només és regressiu, sinó que planteja una qüestió recurrent en les administracions públiques cada vegada que els mercats no funcionen, fan fallida o evidencien que són incapaços de satisfer les necessitats de la majoria, que és que l'Administració pública no es fa càrrec de construir alternatives al mercat, no es fa càrrec de regular el funcionament del mercat, sinó que del que es fa càrrec és de posar-hi diners per veure si el mercat funciona, si l'Administració pública hi posa diners.

Una lògica perversa com la que es va fer, per exemple, en el rescat bancari en aquest país. És evident que el sistema financer ha fet fallida; per tant, hi posem diners, no controlem el mercat i situem les administracions públiques en l'únic paper d'haver d'injectar diners constantment perquè el mercat pugui dir que funciona de forma autoregulada. Perquè puguem dir que la llei de l'oferta i la demanda és la que regula el mercat de lloguer i el mercat de la hipoteca, el que farem serà injectar-hi diner públic constantment. Nosaltres creiem que això supedita les administracions públiques al paper de pagador, que incapacita les administracions públiques a assumir el paper que haurien de tenir, que és el de planificador d'alternatives del mercat i de regulador del mercat, i, a més, situa les inversions públiques en un espai de regressivitat evident.

Això s'ha intentat, s'ha fet en alguna comunitat autònoma. En el PP, per exemple, de la senyora Ayuso, es finançaven les hipoteques, que són al vuitanta per cent, es finançaven amb conveni amb les entitats bancàries fins al noranta-cinc per cent. És cert que això possibilita que joves sense estalvi accedeixin al sector de les hipoteques, però és veritat que el que fa és que acabin sent hipoteques molt més elevades i que, per tant, facilita l'accés a «vivenda» a joves de rendes altes que poden justificar que el seu únic problema era l'estalvi, però que estan cobrant salaris prou alts com perquè se'ls hi doni una hipoteca al noranta-cinc per cent. I creiem que això implica baixar el topall a rendes que segurament no tenen un problema per accedir a l'habitatge, que com a molt poden tenir un problema per accedir a un habitatge a través de la hipoteca, perquè els hi falten anys d'estalvi, però que ja tenen rendes altes.

En definitiva, i per no quedar-nos, diguem-ne, en la part, en el punt de discrepància d'aquesta moció, agraïm evidentment la presentació de la moció i votarem a favor a la resta de punts.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat Joan García González.

Joan García González

Gràcies. Diputats, diputades, conseller... És evident que no formo part de la meua organització de joves (*rialles*), però volia igualment traslladar aquí el que hem defensat a la Comissió de Joventut i el que han defensat ells directament a la Comissió de Joventut, on participa normalment, doncs, la nostra gent jove, etcètera.

Per començar, sempre que em plantejo un debat de joventut, doncs, em plantejo també per què fem un debat de joventut. Perquè, al final, fer un debat específic de joventut... Inclús el mateix concepte d'intentar tancar dins d'una urna un debat específic d'un rang d'edats potser és un error directament. I això no vol dir que no haguem de fer polítiques orientades, evidentment, a un perfil concret de la nostra població, de la nostra societat. Però crec que moltes vegades ens tanquem en un debat intern que no acaba solucionant els temes, perquè bona part de la realitat que viuen els joves, bona part de la mala situació, potser, que es viu actualment i els índexs que veiem clarament entre els joves actualment no és culpa d'ells, sinó que és culpa de la mateixa societat i de com la tenim actualment, de fet, muntada.

Ja vam fer un ple monogràfic. No ha servit de molt, el ple monogràfic. S'han aprovat algunes esmenes. Ha servit per semblar, moltes vegades, que estem parlant d'uns temes per als quals, al final, no acabem resolent els problemes més greus. Perquè els problemes més greus són bàsics i són, crec, els que donen resposta a totes aquestes propostes que vostès, que des de Junts han presentat avui.

Un d'ells, el primer de tots, crec que és el problema –bé, s'ha parlat de l'abandonament escolar, jo aniré una mica més enllà– de la incapacitat d'emancipació i de les baixes taxes d'emancipació, les més baixes de les últimes dècades que tenim a Catalunya; no només a Catalunya, sinó a tot Espanya, però també a Catalunya són molt altes. Per què no es poden emancipar els joves? Doncs, perquè no poden accedir a un treball digne, a un salari digne i tampoc a un lloguer o a un habitatge que puguin pagar.

És molt senzill, bàsicament aquest és un dels grans problemes dels joves avui dia. Això suposa que no hi ha una renda suficient o que no hi ha una capacitat adquisitiva suficient tampoc per anar a aprofitar i utilitzar oci o fer o anar a activitats culturals. I, per tant, tot això ho intentem arreglar d'una altra forma. El que fem no és anar a l'arrel de la realitat, que és que l'atur juvenil és molt alt, que l'accés a l'habitatge és molt complicat o que, com hem vist abans, els riscos, inclús, d'exclusió social són molt grans. No, no anem a això, sinó que anem a posar pedaços bàsicament, doncs, dient que hem de crear un bo cultural, dient que hem d'accedir o incrementar el Carnet Jove fins als trenta anys –i això ja s'ha dit aquí–, com si augmentant l'edat dels joves –potser algun dia inclús m'arriba a mi–, doncs, podem solucionar el tema de l'accés a la cultura o l'accés a alguns dels beneficis que hem de tenir. És evident que no és això.

Per tant, aquesta moció està prou bé, com tantes altres. No sé si s'acabaran implementant; jo porto escoltant algunes d'aquestes propostes durant molts anys i crec que no s'han implementat o almenys són les mateixes que s'implementen en altres moments. Donarem suport a bona part d'aquestes. És evident que, per a nosaltres, alguns temes, com l'habitatge, no se solucionen així. L'habitatge, l'accés a l'habitatge se soluciona, doncs, posant més oferta al mercat simplement. Si posem més oferta, si construïm habitatges realment de lloguer i públic, doncs, tindrem uns preus de lloguer i d'accés al lloguer molt més baixos, és evident. Això és la solució. No és crear aquest tipus de propostes que moltes vegades veiem, com intentar que es pugui pagar o subvencionar, a partir de bons de qualsevol tipus, l'accés a l'habitatge.

Crec que no és la solució. Igual que tampoc és la solució, com he dit abans, doncs, anar generant bons culturals, esportius, de tot tipus, perquè els joves puguin... D'alguna forma, inclús, a vegades, se'ls hi dirigeix l'oci cap a on ha d'anar. Jo crec que al final, des d'un principi inclús liberal, la llibertat per escollir l'oci almenys l'han de tenir els joves. I jo crec que això se soluciona, ho torno a dir, amb altres mesures molt més concretes.

Per tant, en general –i jo sé que ja volen acabar, perquè crec que quasi que soc l'últim i sembla que avui, doncs, inclús acabarem una mica abans–, tornem a tenir un altre debat d'aquest tipus, tornem a les mateixes propostes que s'aprovaran. Hi ha un cert consens en què s'ha de fer alguna cosa, aquesta és la conclusió, però aquestes coses mai no acaben fent-se perquè no anem a l'arrel estructural. I és que no s'han de fer polítiques de joves, sinó que s'han de fer polítiques en general.

La vicepresidenta segona

Diputat...

Joan García González

Acabo, presidenta.

Gràcies.

La vicepresidenta segona

Gràcies. Té la paraula el diputat no adscrit, el senyor Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Sí; muchas gracias, vicepresidenta. Las perspectivas de la juventud son muy tristes, ¿no? Ya se ha dicho aquí hoy: el fracaso escolar por las nubes, problemas de salud mental disparados, dificultades enormes para acceder a una vivienda digna, pocas ayudas a los emprendedores, una universidad muy alejada de la empresa, faltan plazas de formación profesional y sufren unos sueldos absolutamente miserables en muchos casos.

El panorama es desalentador, es desolador. Urge tomar medidas y espero que de una vez este Parlamento y el Govern de la Generalitat hagan cosas de verdad, que pasen del bla-bla-bla a acciones concretas, valientes y que se ponga dinero encima de la mesa para arreglar estas cuestiones.

Gracias.

La vicepresidenta segona

Gràcies. Per últim, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada Judith Toronjo Nofuentes.

Judith Toronjo Nofuentes

Gràcies de nou. No entraré en el circ d'alguns, però sí que voldria ficar en valor alguns dels temes que s'han comentat.

De fet, compartim que les polítiques de joventut segueixen sent una assignatura pendent i, malgrat que alguns els pesi, sí que tenen aquesta visió transversal que no només afecta el Departament de Drets Socials, sinó també la resta de departaments del Govern de la Generalitat, des d'Empresa i Treball, Recerca i Universitats, Cultura, etcètera. Potser no ens trobem amb el mateix text de la moció que el del Grup Parlamentari de la CUP. En tot cas, s'han comentat temes que ni de prop s'aproximen a aquesta moció, però sí que els convido a conèixer de ben a prop el model de formació professional dual alemany, que ni molt menys és el de la precarietat o el d'incentivar a precaritzar llocs de treball, sinó, bé, tot el contrari.

Per altra banda, també m'agradaria avui reprendre les paraules de la interpellació del conseller Campuzano, quan va agrair la feina a l'equip sortint i aquest bon traspàs de Joventut, cosa que crec que no es correspon amb aquest retard i a ficar excuses d'aquest canvi de direccions per donar sortida al pla nacional de joventut. Malgrat que sí que vull agrair molt especialment al Grup d'Esquerra Republicana

l'entesa per aquestes esmenes, per aquestes transaccions a què hem arribat per a la millora del text i per tal de poder abordar conjuntament aquesta estratègia d'ocupació juvenil, la promoció de l'Escena 30 o les beques salari. Malgrat que sí que és cert que no hem acceptat un dels punts, que és el de la promoció d'un programa de crèdits per a l'emancipació, quelcom que ja s'havia portat a terme per part del Govern de la Generalitat en diferents ocasions i, entre elles, el 2006, amb un govern tripartit on hi havia Iniciativa per Catalunya i que crec que, actualment, serien els comuns. Per tant, formacions que avui no donaran suport a una proposta que ja s'havia implementat.

Dit això, de nou, agrair el suport de la moció, que puguem avançar en aquesta matèria, i destacar que és responsabilitat de tots assegurar, garantir que els joves d'avui deixin de tenir la percepció que el seu futur serà pitjor que el que van plantejar o el que van tenir els seus propis pares.

Gràcies.

(Aplaudiments. Pausa llarga.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Diputats, diputades, acabat el debat, procedirem tot seguit a la votació de les mocions que hem substanciat aquesta tarda, que són els punts 22 a 26 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques de turisme (continuació)

302-00255/13

Comencem, doncs, amb el vint-i-dosè punt, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques de turisme.

Començarem votant els punts números 4 i 6.

Comença la votació.

Aquests punts queden rebutjats, amb 17 vots a favor, 78 en contra i 31 abstencions.

Continuem votant el punt número 7.

Comença la votació.

Aquest punt queda rebutjat, amb 47 vots a favor i 79 en contra.

Votem ara el punt número 8 sencer.

Comença la votació.

Aquest punt queda rebutjat, amb 47 vots a favor i 79 en contra.

Votem ara la resta de punts.

Comença la votació.

La resta de punts també queden rebutjats, amb 47 vots a favor i 79 en contra.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'economia social (continuació)

302-00259/13

Continuem votant al punt número 23, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'economia social.

Comencem votant el punt 2.c.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, amb 108 vots a favor, 6 en contra i 12 abstencions.

Votem ara els punts 2.d, 2.e i 3.f.

Comença la votació.

Aquests punts queden aprovats, amb 108 vots a favor, 16 en contra i 2 abstencions.

Votem ara els punts 2*f* i 3*e*.

Comença la votació.

Aquests punts queden aprovats, amb 101 vots a favor, 16 en contra i 9 abstencions.

Votem ara el punt 3*d*.

Comença la votació.

Queda aprovat, amb 100 vots a favor, 1 en contra i 25 abstencions.

Votem ara el punt número 4.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, amb 108 vots a favor, cap en contra i 18 abstencions.

Votem ara el punt número 5.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, amb 99 vots a favor, cap en contra, 26 abstencions i 1 persona que no ha votat.

Votem ara la resta de punts d'aquesta moció.

Comença la votació.

La resta de punts queden aprovats, amb 108 vots a favor, 10 en contra i 8 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les necessitats econòmiques i socials del Maresme (continuació)

302-00256/13

Continuem votant el punt 24 de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les necessitats econòmiques i socials del Maresme. Comencem votant el punt número 1.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, amb 108 vots a favor, 10 en contra i 8 abstencions.

Votem ara l'encapçalament del punt 2.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, l'encapçalament, per 84 vots a favor, 1 en contra i 41 abstencions.

Votem ara els punts 2*a* i 2*b*.

Comença la votació.

Aquests punts queden aprovats, amb 103 vots a favor..., 104 vots a favor, 2 en contra i 20 abstencions.

Votem ara el punt 2*c*.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, per 62 vots a favor, 1 en contra i 63 abstencions.

Votem ara el punt 2*d*.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat amb 58 vots a favor, 1 en contra i 67 abstencions.

Votem ara el punt 2*e*.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, amb 115 vots a favor, 1 en contra i 10 abstencions.

Votem ara el punt 2*f*.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, amb 123 vots a favor, 1 en contra i 2 abstencions.

Votem ara el punt 2*g*.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, amb 120 vots a favor, 1 en contra i 5 abstencions.

Votem ara el punt 2*h*.

Comença la votació.

Aquest punt queda rebutjat, amb 48 vots a favor, 76 en contra i 2 abstencions.
Votem ara el punt 3.
Comença la votació.
Aquest punt queda aprovat, amb 70 vots a favor, 5 en contra i 51 abstencions.
Diria que no m'he saltat cap punt. Estem seguint el guió de votacions.
Votem ara els punts 4 i 11.a.
Comença la votació.
Aquests punts queden aprovats, amb 118 vots a favor i 8 en contra.
Votem ara el punt 6.
Comença la votació.
Aquest punt queda rebutjat, amb 48 vots a favor, 67 en contra i 11 abstencions.
Votem ara el punt 7.
Comença la votació.
Aquest punt queda aprovat, amb 115 vots a favor i 11 en contra.
Votem ara el punt 8.
Comença la votació.
Aquest punt queda aprovat, amb 115 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions.
Votem ara el punt 9.
Comença la votació.
Aquest punt queda aprovat, amb 77 vots a favor, 33 en contra i 16 abstencions.
Votem ara l'encapçalament del punt 10.
Comença la votació.
Aquest punt queda aprovat, l'encapçalament, amb 61 vots a favor, 34 en contra i 31 abstencions.
Votem ara el punt 10.h.
Comença la votació.
Aquest punt queda aprovat, amb 90 vots a favor, 8 en contra i 28 abstencions.
Votem ara el punt 10.j.
Comença la votació.
Aquest punt queda aprovat, amb 98 vots a favor, cap en contra i 28 abstencions.
Votem ara el punt 10.l.
Comença la votació.
Aquest punt quedà rebutjat, amb 18 vots a favor, 69 en contra i 39 abstencions.
Votem ara els punts 10.k i 10.m.
Comença la votació.
(*Remor de veus.*) Sabem que és llarga, la moció, però..., anem votant.
Aquests punts queden aprovats, amb 116 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions.
Votem ara la resta del punt 10.
Comença la votació.
La resta del punt 10 queda aprovat, amb 126 vots a favor.
Votem ara els punts 11.c i 11.d.
Comença la votació.
Aquests punts queden aprovats, amb 95 vots a favor, 1 en contra i 30 abstencions.
Votem ara el punt 12.
Comença la votació.
Aquest punt queda aprovat, amb 49 vots a favor, 5 en contra i 72 abstencions.
Votem ara el punt 13.
Comença la votació.
Aquest punt queda aprovat, amb 77 vots a favor, cap en contra i 49 abstencions.
Votem ara la resta de punts d'aquesta moció.
Comença la votació.
La resta de punts queden aprovats, amb 126 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'equilibri territorial (continuació)

302-00257/13

Passem a votar el punt 25 de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'equilibri territorial.

Comencem votant el punt número 1.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, amb 118 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions.

Votem ara el punt 2.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, amb 121 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions.

Votem ara els punts 3.b, 4.a, 4.c, 4.d, 8.a i 8.b.

Comença la votació.

Aquests punts queden aprovats, amb 126 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Votem ara el punt 4.b.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, amb 110 vots a favor i 16 en contra.

Votem ara el punt 5.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, amb 108 vots a favor, cap en contra i 18 abstencions.

Votem ara el punt 9.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, amb 68 vots a favor, 16 en contra i 42 abstencions.

Votem ara la resta de punts d'aquesta moció.

Comença la votació.

La resta de punts queden aprovats, amb 114 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques de joventut (continuació)

302-00258/13

Continuem votant el punt 26 de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques de joventut.

Comencem votant els punts número 1 i 10.

Comença la votació.

Aquests punts queden aprovats, amb 115 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions.

Votem ara el punt número 2.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, amb 108 vots a favor, 10 en contra i 7 abstencions.

Votem ara el punt 4.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, amb 108 vots a favor, cap en contra i 18 abstencions.

Votem ara el punt 6.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, per 108 vots a favor, 8 en contra i 10 abstencions.

Votem ara el punt 7.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, amb 102 vots a favor, 11 en contra i 13 abstencions.

Votem ara el punt 8.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, amb 118 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions.

Votem ara el punt 9.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat, amb 64 vots a favor, 8 en contra i 54 abstencions.

Votem ara la resta de punts d'aquesta moció.

Comença la votació.

La resta de punts queden aprovats, amb 108 vots a favor, 10 en contra i 7 abstencions.

Suspenem la sessió fins demà a les nou del matí.

La sessió se suspèn a les set del vespre i set minuts.